

ผู้ผลการสอนโดยใช้รูปแบบบางจargonการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถ้า
มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยทักษิณ

ใบรับรองวิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยทักษิณ

ชื่อวิทยานิพนธ์ : ผลการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม
ที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชื่อ - ชื่อสกุลผู้ทำวิทยานิพนธ์ : นางสาวณัฐิกา นาเดือน

มหาวิทยาลัยทักษิณ อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมกพ อินทสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่ 24 เดือน กันยายน พ.ศ. 2556

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

บทคัดย่อ

ชื่อวิทยานิพนธ์ : ผลการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตามที่มีต่อ
ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชื่อ-ชื่อสกุลผู้ทำวิทยานิพนธ์ : นางสาวณัฐกา นาเลื่อน

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นพเก้า ณ พัทลุง และ¹
อาจารย์ ดร. วิทวัฒน์ ขัตติยะนาน

ปริญญาและสาขาวิชา : ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

ปีการศึกษาที่สำเร็จ : 2556

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การสอนรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับ²
เทคนิคการใช้คำตาม 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การสอนรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม
3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ต่อการสอน โดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้³
7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนชุมชน
บ้านปาดัง จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 30 คน แบบแผนการวิจัยแบบ
กลุ่มเดียวกันทดสอบก่อนและหลังการทดลอง เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้
การสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม หน่วยการเรียนรู้ เรื่อง น้ำ
ฟื้น และดวงดาว จำนวน 11 แผน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ แบบปรนัย
ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก เป็นแบบทดสอบคู่ขนานก่อนเรียนและหลังเรียน ฉบับละ 30 ข้อ⁴
3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ฉบับที่ 1 (ด้านความรู้/ความจำ ความเข้าใจ
การนำไปใช้) แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก เป็นแบบทดสอบคู่ขนานก่อนเรียนและหลังเรียน
ฉบับละ 30 ข้อ⁵ 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ฉบับที่ 2 (ด้านทักษะกระบวนการ
ทางวิทยาศาสตร์) แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก เป็นแบบทดสอบคู่ขนานก่อนเรียนและหลังเรียน
ฉบับละ 40 ข้อ⁶ 5) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิทยาศาสตร์ มีลักษณะ
เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าของลิคิร์ท (Likert) 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์
ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำ丹 มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำ丹 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำ丹 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

Abstract

Thesis Title : The Results of 7E Learning Cycle Model with Questioning Technique on Analysis Thinking Abilities and Scientific Learning Achievement of Prathomsuksa 5 Students

Student's Name : Miss Nuttaka Naluan

Advisory Committee : Asst. Prof. Dr. Noppakao Na Phatthalung and
Dr. Wittawat Kattiyamarn

Degree and Program : Master of Education in Curriculum and Instruction

Academic Year : 2013

The objectives of this research were 1) to compared the pre and post analysis thinking abilities of Prathomsueksa 5 students through the 7E learning cycle model with questioning technique. 2) to compared the pre and post learning achievement of Prathomsueksa 5 students in science subject through the 7E learning cycle model with questioning technique. 3) to determined students' satisfaction with the 7E learning cycle model. The sample included 30 Prathomsueksa 5/2 students attending Choomchonbanpadang School Songkhla Province in the second semester of the 2012 academic year. This single subject design required pre- and post- experiment tests. The instrument consisted of 1) 11 teaching plans based on the 7E learning cycle model with questioning technique for the "Water, Sky and Stars" scientific learning unit; 2) a 30 item-multiple choice pre-test (4 choices) measuring student's analysis thinking abilities ; and a parallel 30 item-multiple choice post-test, 3) a 30 item-multiple choice pre-test (4 choices) measuring student's scientific achievement (in knowledge, understanding and application); and a parallel 30 item-multiple choice post-test, 4) 2 sets of 40 item – achievement tests (4 multiple choices) to measure student's scientific process skills for pre- and post- test, and 5) 20 item statements using the Likert-type 5 rating-scale from served to determine student' satisfaction with the learning of science subject. The date were analyzed by such statistics as arithmetic means, standard deviations and a t-test.

The findings of the study revealed the following :

1. Prathomsueksa 5 students taught with the 7E learning cycle model with questioning technique showed a higher score in the analysis thinking abilities post-test than in the pre-test at the .01 level of statistical significance.

2. Prathomsueksa 5 students taught with the 7E learning cycle model with questioning technique showed a higher score in the scientific achievement post-test than in the pre-test at the .01 level of statistical significance.
3. Prathomsueksa 5 students through with the 7E learning cycle model with questioning technique had highest satisfied with learning the science subject.

ประกาศคุณปการ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลงได้เพื่อความกุณจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นพเก้า ณ พัทลุง ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร. วิทวัฒน์ ขัตติยามา กรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ ที่ให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยด้วยดี มากอยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกุณจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. อมควรรณ วีระธรรม โภ ประธานกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร. จุไรศิริ ชูรักษ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ตรวจสอบและให้คำแนะนำ ที่ดีในการปรับปรุงวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์ถูกต้องยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนทุกท่าน ที่ให้ข้อเสนอแนะ ที่เป็นประโยชน์ และมีคุณค่ายิ่งต่อการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ตลอดจนความรักความห่วงใย และ กำลังใจตลอดระยะเวลาของการศึกษาและทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยและให้ คำแนะนำ ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ โดยเฉพาะผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วชิระ เหล็กนิม อาจารย์มลิวัลย์ พัฒนกิจ และอาจารย์ปานันท์ พรหมเพชร

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ คณบดี นักเรียน โรงเรียนชุมชนบ้านปาดัง ที่อำนวย ความสะดวก และให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณพี่ ๆ และน้อง ๆ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนทุกคน ที่เคยเป็นกำลังใจ ในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

คุณค่าทั้งหลายที่ได้รับจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขออนบเป็นกตัญญูตัวที่เด่นเด็ด มากด้วย และความนับถือของอาจารย์ที่เคยอบรมสั่งสอน รวมทั้งผู้มีพระคุณทุกท่าน

ณัฐกานาเลื่อน

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
กูมิหลัง	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
สมมติฐานของการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์	10
หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านป่าดัง	14
รูปแบบของ การเรียนรู้ 7E	29
เทคนิคการใช้คำาน	44
ความสามารถในการคิดวิเคราะห์	54
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์	62
ความพึงพอใจ	67
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	92
กรอบแนวคิดในการวิจัย	95
3 วิธีดำเนินการวิจัย	96
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	96
แบบแผนการวิจัย	96
เครื่องมือในการวิจัย	97
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	98
วิธีดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล	107
วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	108

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย	110
สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	110
การนำเสนอผลการวิจัย	110
ผลการวิจัย	111
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	116
บทย่อ	116
สรุปผล	119
อภิปรายผล	119
ข้อเสนอแนะ	122
บรรณานุกรม	124
ภาคผนวก	129
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย	130
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูล สำหรับผู้เชี่ยวชาญ	132
ภาคผนวก ค การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	137
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	169
ภาคผนวก จ ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิด วิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถาม ความพึงพอใจ	188
ประวัติเบื้องต้นผู้วิจัย	247

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 เปรียบเทียบรูปแบบการเรียนการสอนแบบสื่อเสียงหาความรู้ทั้ง 4 แบบ	35
2 รูปแบบของกระบวนการเรียนรู้ 7E ที่เน้นกระบวนการสืบสอบ	36
3 บทบาทของครูและนักเรียนในการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบของกระบวนการเรียนรู้ 7E	41
4 ความสัมพันธ์ระหว่างการคิดวิเคราะห์กับการคิดระดับสูง	56
5 ความสัมพันธ์ระหว่างการสอนโดยใช้รูปแบบของกระบวนการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิค การใช้คำถ้า ที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิทยาศาสตร์ และความพึงพอใจต่อการสอนวิทยาศาสตร์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เมฆและหมอก	70
6 ความสัมพันธ์ระหว่างการสอนโดยใช้รูปแบบของกระบวนการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิค การใช้คำถ้า ที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิทยาศาสตร์ และความพึงพอใจต่อการสอนวิทยาศาสตร์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง น้ำค้าง	72
7 ความสัมพันธ์ระหว่างการสอนโดยใช้รูปแบบของกระบวนการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิค การใช้คำถ้า ที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิทยาศาสตร์ และความพึงพอใจต่อการสอนวิทยาศาสตร์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ฝนและลูกเห็บ	74
8 ความสัมพันธ์ระหว่างการสอนโดยใช้รูปแบบของกระบวนการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิค การใช้คำถ้า ที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิทยาศาสตร์ และความพึงพอใจต่อการสอนวิทยาศาสตร์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง วัฏจักรน้ำ	76
9 ความสัมพันธ์ระหว่างการสอนโดยใช้รูปแบบของกระบวนการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิค การใช้คำถ้า ที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิทยาศาสตร์ และความพึงพอใจต่อการสอนวิทยาศาสตร์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง อุณหภูมิ	78

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

10 ความสัมพันธ์ระหว่างการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม ที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ และความพึงพอใจต่อการสอนวิทยาศาสตร์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง ความกดอากาศ	80
11 ความสัมพันธ์ระหว่างการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม ที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ และความพึงพอใจต่อการสอนวิทยาศาสตร์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง ความชื้น	82
12 ความสัมพันธ์ระหว่างการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม ที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ และความพึงพอใจต่อการสอนวิทยาศาสตร์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง ลม	84
13 ความสัมพันธ์ระหว่างการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม ที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ และความพึงพอใจต่อการสอนวิทยาศาสตร์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 เรื่อง การเกิดทิศ	86
14 ความสัมพันธ์ระหว่างการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม ที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ และความพึงพอใจต่อการสอนวิทยาศาสตร์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 เรื่อง การขึ้นตกลงของดวงดาวและแพนที่ดาว	88
15 ความสัมพันธ์ระหว่างการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม ที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ และความพึงพอใจต่อการสอนวิทยาศาสตร์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11 เรื่อง มนุษย์และตำแหน่งของดวงดาว	90
16 แผนการจัดการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง น้ำ พื้น และดวงดาว	100

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
17 จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง นำ ฟ้า และดวงดาว โดยยกตัวอย่างสถานการณ์/เหตุการณ์	102
18 จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ฉบับที่ 1 ด้านความรู้/ความจำ ความเข้าใจ และการนำไปใช้ ชั้นประถมศึกษาปี 5 หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง นำ ฟ้า และดวงดาว	104
19 จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ฉบับที่ 2 ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปี 5 หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง นำ ฟ้า และดวงดาว	105
20 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์ (ด้านการวิเคราะห์ ความสำคัญ/องค์ประกอบ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และการวิเคราะห์หลักการ) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถ้า ($n = 30$)	111
21 เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 1 (ด้านความรู้/ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การสอนรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถ้า ($n = 30$)	112
22 เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 2 (ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การสอนรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถ้า ($n = 30$)	113
23 คะแนนความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การสอนรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถ้า ($n = 30$)	114
24 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IC) ของแผนการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง นำ ฟ้า และดวงดาว โดยใช้การสอนรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถ้า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านปادัง จังหวัดสงขลา	138

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
25 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการสอนโดยใช้รูปแบบ งจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถ้า ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านป่าดัง จังหวัดสงขลา	139
26 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ก่อนเรียน	141
27 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ หลังเรียน	143
28 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 1 (ความรู้/ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้) ก่อนเรียน	145
29 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 1 (ความรู้/ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้) หลังเรียน	147
30 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 2 (ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์) ก่อนเรียน	149
31 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 2 (ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์) หลังเรียน	152
32 ผลการวิเคราะห์ ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ วัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยทำการทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านป่าดัง จำนวน 30 คน (ก่อนเรียน)	155
33 ผลการวิเคราะห์ ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ วัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยทำการทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านป่าดัง จำนวน 30 คน (หลังเรียน)	157
34 ผลการวิเคราะห์ ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง น้ำ ไฟ และ គ่องคาว โดยทำการทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านป่าดัง จำนวน 30 คน (ก่อนเรียน)	159

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
35 ผลการวิเคราะห์ ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง น้ำ ไฟ และ ดวงดาว โดยทำการทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านปาดัง จำนวน 30 คน (หลังเรียน)	161
36 ผลการวิเคราะห์ ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง น้ำ ไฟ และ ดวงดาว โดยทำการทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านปาดัง จำนวน 30 คน (ก่อนเรียน)	163
37 ผลการวิเคราะห์ ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง น้ำ ไฟ และ ดวงดาว โดยทำการทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านปาดัง จำนวน 30 คน (หลังเรียน)	166
38 คะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านปาดัง ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม	170
39 คะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์ในแต่ละด้านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านปาดัง ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม	172
40 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 1 (ด้านความรู้/ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านปาดัง ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม	174
41 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 1 ในแต่ละด้านของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านปาดัง ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบ วงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม	176
42 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 2 (ด้านทักษะกระบวนการ ทางวิทยาศาสตร์) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านปาดัง ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม	178

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
43 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 2 ในแต่ละด้านของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านป่าดัง ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม	180
44 คะแนนความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับ เทคนิคการใช้คำตาม	184

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1 วัสดุจากการเรียนรู้แบบ 3 ขั้น	30
2 วัสดุจากการเรียนรู้แบบ 4 ขั้น	31
3 วัสดุจากการเรียนรู้แบบ 5 ขั้น	33
4 รูปแบบของกระบวนการเรียนรู้ 7E ที่เน้นกระบวนการสืบสอด ...	37
5 หลักการของการคิดวิเคราะห์	58
6 ครอบแนวคิดในการวิจัย	95

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติ โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ ใน การพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้เรียนจะได้มีสมรรถนะในด้านความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552 : 6) วิทยาศาสตร์จึงมีบทบาทสำคัญยิ่งในสังคมโลกปัจจุบัน และอนาคต เพราะวิทยาศาสตร์เกี่ยวข้องกับทุกคนทั้งในชีวิตประจำวันและการงานอาชีพต่าง ๆ ตลอดจนเทคโนโลยี เครื่องมือเครื่องใช้และผลผลิตต่าง ๆ ที่มนุษย์ได้ใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในชีวิตและการทำงาน เช่น กล้องถ่ายรูป คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ โน้ตบุ๊ก เป็นต้น ที่ช่วยให้การทำงานและชีวิตประจำวันสะดวกและรวดเร็ว ทำให้สามารถเข้าใจและเรียนรู้เรื่องราวทางวิทยาศาสตร์ได้มากยิ่งขึ้น ดังนั้น จึงจำเป็นต้องให้เด็กได้接觸 ทดลอง คิด สร้างสรรค์ คิดวิเคราะห์ วิจารณ์ มีทักษะสำคัญในการค้นคว้าหาความรู้ มีความสามารถในการแก้ปัญหา อย่างเป็นระบบ สามารถตัดสินใจ โดยใช้ข้อมูลที่หลากหลายและมีประจักษ์พยานที่ตรวจสอบได้ วิทยาศาสตร์เป็นวัฒนธรรมของโลกสมัยใหม่ซึ่งเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ (Knowledge - Based Society) ดังนั้น ทุกคนจึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้รู้วิทยาศาสตร์ เพื่อที่จะมีความรู้ความเข้าใจในธรรมชาติและเทคโนโลยีที่มุ่งย้ำสร้างสรรค์ขึ้น สามารถนำความรู้ไปใช้อย่างมีเหตุผล สร้างสรรค์ และมีคุณธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552 : 92)

กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มุ่งหวังให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิทยาศาสตร์ที่เน้นการเชื่อมโยง ความรู้กับกระบวนการ มีทักษะสำคัญในการค้นคว้าและสร้างองค์ความรู้ โดยใช้กระบวนการ ในการสืบเสาะหาความรู้ และการแก้ปัญหาที่หลากหลาย ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทุกขั้นตอน มีการทำกิจกรรมด้วยการลงมือปฏิบัติจริงอย่างหลากหลาย เน้นการสอดคล้องกับระดับชั้นเพื่อพัฒนาผู้เรียน ทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมุ่งย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึก ในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกป้องตามระบบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552 : 4)

จากรายงานประจำปีของสถานศึกษาโรงเรียนชุมชนบ้านป่าดัง ปีการศึกษา 2554 พบว่า ผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2554 มีคะแนนเฉลี่ย (23.49%) ซึ่งต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติ และสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา และมาตรฐานด้านคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานที่ 5 ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็น ตามหลักสูตร มีผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนอยู่ในระดับปานกลาง (60.17%) (โรงเรียนชุมชนบ้านป่าดัง. 2554 : 105) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับปานกลาง (60.04%) (โรงเรียนชุมชนบ้านป่าดัง. 2554 : 221) ทั้งนี้อาจมีสาเหตุอันเนื่องมาจากการพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนของครูยังไม่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ สอนโดยยึดเนื้อหาและห้องจำกัดกว่าทักษะกระบวนการคิดและไม่ได้เน้นให้ ผู้เรียนได้ปฏิบัติกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนขาดโอกาสพัฒนากระบวนการคิดระดับสูง ขาดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ขาดความสนใจในการเรียน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย

รูปแบบวงจรการเรียนรู้เป็นรูปแบบการสอนที่นักวิทยาศาสตร์ได้คิดค้นขึ้นเพื่อให้ผู้เรียน สามารถใช้วิธีการสืบเสาะหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ (Inquiry Approach) ที่ต้องอาศัยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการค้นพบความรู้หรือประสบการณ์เรียนรู้ด้วยตนเอง รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E เป็นยุทธวิธีในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างมีความหมายด้วยตนเองตามทฤษฎีของกลุ่มสร้างสรรค์ความรู้ (Constructivism) ในปี ค.ศ. 2003 ไอยเซนกราฟท์ (Eisenkraft) ได้ขยายรูปแบบการสอนแบบวงจรการเรียนรู้จาก 5E (5E Learning Cycle) มาเป็นรูปแบบการสอนแบบวงจรการเรียนรู้ 7E (7E Learning Cycle) ซึ่งการสอนรูปแบบวงจร การเรียนรู้ 7E มีขั้นตอนการสอนต่าง ๆ ดังนี้ (Eisenkraft. 2003 : 56 - 59) 1) ขั้นทบทวนความรู้เดิม (Elicit) เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความพร้อมและมีความสนใจในการสร้างความรู้ 2) ขั้นสร้างความสนใจ (Engage) เป็นการนำเข้าสู่บทเรียนหรือเรื่องที่สนใจ 3) ขั้นสำรวจและค้นหา (Explore) ให้นักเรียนได้ตรวจสอบปัญหาและดำเนินการตรวจสอบ สืบค้นโดย การออกแบบการทดลอง และลงมือปฏิบัติ 4) ขั้นอธิบายและลงข้อสรุป (Explain) เป็นการนำ ข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และจัดกระทำข้อมูลเพื่อสรุปและอภิปรายผล โดยผู้เรียนสามารถอธิบายสิ่งที่ได้ จากการเรียนรู้ด้วยความคิดของตนเอง 5) ขั้นขยายความรู้ (Elaborate) เป็นการนำความรู้ที่สร้างขึ้น ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่ 6) ขั้นประเมินผล (Evaluate) เป็นการประเมินการเรียนรู้ด้วย กระบวนการต่าง ๆ และ 7) ขั้นขยายความคิดรวบยอด (Extend) นักเรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ จากสิ่งที่ได้เรียนมาให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน โดยรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E เน้นที่ขั้นตอน ของการทบทวนความรู้เดิมและขั้นตอนของการขยายความคิดรวบยอด เนื่องจากการตรวจสอบ พื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียนจะทำให้ครูผู้สอนค้นพบว่า นักเรียนจะต้องเรียนรู้อะไร ก่อนที่จะเรียน

ในเนื้อหานั้น ๆ จะได้สร้างความรู้จากพื้นความรู้เดิมที่นักเรียนมี แล้วให้นักเรียนเป็นผู้ควบคุมหรือนำต้นของในการทำกิจกรรมการเรียนทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมายและไม่เกิดแนวคิดที่ผิดพลาด และในขั้นขยายความคิดรวบยอดซึ่งเป็นขั้นตอนการเชื่อมโยงความคิดรวบยอดที่ได้จากการเรียนรู้ไปสู่การเรียนรู้อื่น ๆ ซึ่งส่งผลต่อความรู้ที่คงทนของผู้เรียนทำให้การเรียนรู้ของผู้เรียนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

การใช้คำตามในวิชาชีวภาพศาสตร์ มุ่งให้นักเรียนศึกษาด้านคัวหาความรู้ สามารถแก้ปัญหา และสรุปแนวคิดได้ด้วยตนเอง ด้วยการใช้คำตามเป็นสื่อนำในการเรียนรู้ อาจจะเป็นการถามด้วยวาจา ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน หรือระหว่างนักเรียนกับนักเรียน บทบาทของคำตามในการให้นักเรียนแสดงหาความรู้มี 3 แบบ (gap เล่าห์ไฟนูลบี. 2537 : 157) คือ แบบที่ครูเป็นผู้ตามคำตาม (Passive Inquiry) แบบที่นักเรียนเป็นผู้ตามคำตาม (Active Inquiry) และแบบที่ครูและนักเรียนเป็นผู้ตั้งคำตาม (Combined Inquiry) ซึ่งคำตามที่เหมาะสมจะทำให้ได้ประโยชน์ในการเรียนการสอน นอกจากนั้น พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และพะเยาว์ ยินดีสุข (2548 : 111) ได้กล่าวว่า ในยุคปฏิรูปการศึกษาเป็นยุคที่ได้มีความพยายามให้ครูและบุคคลากรที่เกี่ยวข้อง เปลี่ยนกระบวนการทัศน์การเรียนรู้ จากการสอนที่เน้น การอธิบายมาเป็นวิธีให้ผู้เรียนคิดจนสามารถสร้างความรู้ใหม่ในตัวผู้เรียนเอง ให้ครูเปลี่ยนกระบวนการทัศน์จากการเป็นผู้สอนมาเป็นผู้อำนวยความสะดวก จัดเตรียมประสบการณ์การเรียนรู้เป็นผู้ใช้คำตาม ดังนั้นครูจึงต้องมีทักษะในการใช้คำตามและมีเทคนิคการใช้คำตาม

จากปัญหารการจัดการศึกษาวิทยาศาสตร์ที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า เป็นรูปแบบการสอนรูปแบบหนึ่งที่จะสามารถส่งเสริมให้นักเรียนได้ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองแล้ว นักเรียนยังเป็นศูนย์กลางในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในเรื่องที่นักเรียนสนใจ และนำมาเป็นข้อสรุป นอกจากนี้ผู้วิจัยยังให้ความสำคัญกับเทคนิคการใช้คำตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งรูปแบบการสอนแบบ สืบเสาะหาความรู้นั้นต้องใช้คำตามเพื่อให้นักเรียนนำคำตอบที่ได้จากคำถามมาประมวลเป็นข้อสรุป ทำให้นักเรียนมีความคิดอย่างมีระบบ มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิทยาศาสตร์ที่สูงขึ้น และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การสอนรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การสอนรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ต่อการสอนโดยใช้รูปแบบ
งจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ผลของการวิจัยจะเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. เป็นแนวทางสำหรับครูในการสอนโดยใช้รูปแบบงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม ซึ่งเป็นทางเลือกหนึ่งสำหรับการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ในระดับประถมศึกษา
3. เป็นแนวทางสำหรับครูและผู้สนใจศึกษาการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และนักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านปาดัง อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 5 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 157 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนชุมชนบ้านปาดัง อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความสามารถในการคิดวิเคราะห์

2.2.1.1 ด้านการวิเคราะห์ความสำคัญ/องค์ประกอบ

2.2.1.2 ด้านการวิเคราะห์ความสัมพันธ์

2.2.1.3 ด้านการวิเคราะห์หลักการ

2.2.2 ผลลัพธ์จากการเรียนวิทยาศาสตร์

2.2.2.1 ความรู้/ความจำ

2.2.2.2 ความเข้าใจ

2.2.2.3 การนำความรู้ไปใช้

2.2.2.4 ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

2.2.3 ความพึงพอใจ

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหาตามหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านปาดัง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สาระที่ 6 กระบวนการเปลี่ยนแปลงของโลก และสาระที่ 7 คุณภาพและอวิภาก หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 นำ ฟ้า และดวงดาว

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

เวลาในการดำเนินการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 เวลา 11 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมเวลาทั้งสิ้น 22 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

การสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม หมายถึง การขัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ ซึ่งครูมีบทบาทในการตั้งคำถามที่มุ่งพัฒนาความคิด โดยคำนึงถึงคุณวุฒิภาวะ และสติปัญญาของนักเรียน โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยจะใช้เทคนิคการตั้งคำถามตามระดับความสามารถของบุตรุ่ม (Bloom's Taxonomy) คือ ถามความรู้/ความจำ ถามความเข้าใจ ถามการนำไปใช้ ถามการวิเคราะห์ ตามการสังเคราะห์ ถามการประเมินค่า ซึ่งมีขั้นตอนตามรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ตามแนวคิดของ ไอเซนกราฟท์ (Eisenkraft) มี 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นทบทวนความรู้เดิม (Elicit) ผู้สอนจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนดึงความรู้ ความเข้าใจ จากประสบการณ์เดิมของผู้เรียนออกมากหรือทบทวนความรู้เดิมที่ผู้เรียนมีอยู่ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม โดยครูตั้งคำถามเพื่อสำรวจความรู้เดิมของผู้เรียน
2. ขั้นสร้างความสนใจ (Engage) ผู้สอนจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นความสนใจให้ผู้เรียน เกิดความอยากรู้อยากเห็น กิจกรรมอาจเป็นการทดลอง การนำเสนอข้อมูล ข่าว หรือสถานการณ์ ที่ก่อให้เกิดความคิดขัดแย้งกับสิ่งที่ผู้เรียนเคยรู้ กระตุ้นให้ผู้เรียนตั้งคำถาม กำหนดประเด็นปัญหา ที่จะศึกษา ซึ่งนำไปสู่การตรวจสอบ และครูใช้เทคนิคการตั้งคำถามกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ อยากรู้ อยากเห็น อยากที่จะทดลอง หรือตอบข้อสงสัยของปัญหานั้น
3. ขั้นสำรวจและค้นหา (Explore) ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนตรวจสอบปัญหาและให้ผู้เรียน ดำเนินการตรวจสอบ สืบค้น รวบรวมข้อมูล โดยการวางแผนการสำรวจตรวจสอบ ลงมือปฏิบัติ เช่น การสังเกต การทดลอง การรวมข้อมูล เป็นต้น โดยครูใช้เทคนิคการตั้งคำถามกระตุ้น ส่างเสริม และคำถามซึ่งแนะนำแนวทางให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมไปในแนวทางที่ได้กำหนดไว้
4. ขั้นอธิบายและลงข้อสรุป (Explain) ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้มารวเคราะห์ และจัดทำข้อมูลในรูปตาราง กราฟ แผนภาพ เพื่อให้เห็นแนวโน้มหรือความสัมพันธ์ของข้อมูล สรุป และอภิปรายผลการทดลองโดยอ้างอิงทฤษฎีหรือกฎต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล นอกจากนี้ ผู้สอนยังมีหน้าที่จัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนอธิบายความคิดของผู้เรียนด้วยตนเอง ให้ผู้เรียน แสดงหลักฐานเหตุผลประกอบคำอธิบาย และครูใช้เทคนิคการตั้งคำถามตะล่อมให้นักเรียนอธิบาย ความรู้ที่นักเรียนได้รวบรวมมาในขั้นที่ 3 เป็นความคิดของนักเรียนเอง เพื่อมาใช้ในการอธิบายหัวข้อ ที่กำลังศึกษาอยู่
5. ขั้นขยายความรู้ (Elaborate) ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้สัญลักษณ์ นิยาม คำอธิบาย และทักษะไปสู่สถานการณ์ใหม่ ให้ผู้เรียนได้ประยุกต์ใช้ความรู้ที่สร้างขึ้นในการตอบคำถาม เสนอแนวทางแก้ปัญหา และนำไปสู่การตั้งสมมติฐานและค้นคว้าต่อไป ครูใช้เทคนิคการตั้งคำถาม ซึ่งนำไปสู่การตั้งคิด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง เพื่อเป็นพื้นฐานในขั้นต่อไป
6. ขั้นประเมินผล (Evaluate) เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งมีทั้งการประเมิน การปฏิบัติกิจกรรมแต่ละขั้นตอน และการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนก่อนที่ผู้เรียนจะขยายความคิด รวบรวม และค้นพบปัญหาใหม่ โดยผู้สอนและผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมิน โดยครูใช้เทคนิค การตั้งคำถามปลายเปิด ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นหรืออธิบายความรู้
7. ขั้นขยายความคิดรวบยอด (Extend) ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความคิดรวบยอด ที่ได้จากการเรียนรู้ไปสู่การเรียนรู้เรื่องอื่น ๆ ต่อไป อาจเริ่มจากการเปรียบเทียบข้อแตกต่างระหว่าง เรื่องที่ศึกษากับเรื่องใหม่ที่เกี่ยวข้องแต่ยังไม่ได้ทำการศึกษา และนำไปสู่การเริ่มวิจัยใหม่อีกครั้ง โดยครูใช้เทคนิคการตั้งคำถามแบบปลายเปิด ให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น

ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการจำแนก แยกแยะ องค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นวัตถุ สิ่งของ เรื่องราว หรือเหตุการณ์ และหา ความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น เพื่อค้นหาสภาพความเป็นจริงหรือสิ่งสำคัญ ของสิ่งที่กำหนดให้โดยวัดจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งครอบคลุมความสามารถของผู้เรียน 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการวิเคราะห์ความสำคัญ/องค์ประกอบ หมายถึง การพิจารณาหรือจำแนกแยกแยะ องค์ประกอบ จัดหมวดหมู่ จัดลำดับความสำคัญ หรือหาสาเหตุของเรื่องราวเหตุการณ์ได้ชัดเจน
2. ด้านการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ หมายถึง การค้นหาความเกี่ยวข้องระหว่างคุณลักษณะ สำคัญของเรื่องราวหรือสิ่งต่าง ๆ ว่าสัมพันธ์กันอย่างไร เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น จะส่งผลกระทบอย่างไร
3. ด้านการวิเคราะห์หลักการ หมายถึง การหาความสัมพันธ์ ต่อความสำคัญของเรื่องราว หรือสิ่งต่าง ๆ ว่าสัมพันธ์กันอย่างไรโดยอาศัยหลักการใด

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ ในการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 น้ำ พื้น และดวงดาว ได้จากการทำแบบทดสอบสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยวัดความสามารถ 4 ด้าน มีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านความรู้ความจำ หมายถึง ความสามารถในการระลึกถึงสิ่งที่เรียนรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง ศัพท์วิทยาศาสตร์ มนุษย์ ข้อตกลง ลำดับขั้น และแนวโน้มการจัดลำพวก และเกณฑ์ต่าง ๆ เทคนิคและกรรมวิธีทางวิทยาศาสตร์ และทฤษฎี
2. ด้านความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถจำแนกรีอัชนย์ความรู้ได้ เมื่อปรากฏ ในรูปใหม่ และแปลความรู้จากสัญลักษณ์หนึ่งไปสู่อีกสัญลักษณ์หนึ่ง
3. ด้านการนำความรู้ไปใช้ หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้ วิธีการทางวิทยาศาสตร์ ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ที่แตกต่างออกไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน
4. ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติการ สืบเสาะหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์อย่างคล่องแคล่ว ซึ่งประกอบด้วยทักษะขั้นพื้นฐาน 8 ทักษะ มีความหมายและรายละเอียดดังนี้
 - 4.1 ทักษะการสังเกต (Observation) หมายถึง การใช้ประสานสัมผัสอย่างโดยย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างรวมกัน ได้แก่ ตา หู จมูก ตื้น และผิวกาย เข้าไปสัมผัสโดยตรงกับวัตถุหรือเหตุการณ์ เพื่อค้นหาข้อมูล ซึ่งเป็นรายละเอียดของสิ่งนั้น โดยไม่ลงความเห็นของผู้สังเกตลงไป ข้อมูลที่ได้จากการสังเกต ประกอบด้วย ข้อมูลที่เกี่ยวกับลักษณะและสมบัติ ข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูล เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่สังเกตเห็นได้จากวัตถุหรือเหตุการณ์นั้น

4.2 ทักษะการวัด (Measurement) หมายถึง การเลือกใช้เครื่องมือและการใช้เครื่องมือ นับทำการวัดหาปริมาณของสิ่งต่าง ๆ ออกมานเป็นตัวเลขที่แน่นอนได้อย่างเหมาะสมกับสิ่งที่วัด แสดงวิธีใช้เครื่องมือวัดอย่างถูกต้อง พร้อมทั้งบอกเหตุผลในการเลือกเครื่องมือ รวมทั้งระบุหน่วยของตัวเลขที่ได้จากการวัด ได้

4.3 ทักษะการจำแนกประเภท (Classification) หมายถึง การแบ่งพากหรือเรียงลำดับวัตถุหรือสิ่งที่มีอยู่ในปรากฏการณ์โดยมีเกณฑ์ และเกณฑ์ดังกล่าวอาจจะใช้ความเหมือน ความแตกต่าง หรือความสัมพันธ์อย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้

4.4 ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปลกับสเปล และสเปลกับเวลา (Space/Space Relationship and Space/Time Relationship) saple ของวัตถุ หมายถึง ที่ว่าที่วัตถุนั้นควรอยู่ซึ่งจะมีลักษณะเช่นเดียวกับวัตถุนั้น โดยทั่วไปแล้วสเปลของวัตถุจะมี 3 มิติ คือ ความกว้าง ความยาว ความสูง ความสัมพันธ์ระหว่างสเปลกับสเปลของวัตถุ ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งที่อยู่ของวัตถุหนึ่งกับอีกวัตถุหนึ่ง และความสัมพันธ์ระหว่างสเปลกับเวลา ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งที่อยู่ของวัตถุกับเวลา หรือความสัมพันธ์ระหว่างสเปลของวัตถุที่เปลี่ยนไปกับเวลา

4.5 ทักษะการใช้ตัวเลข (Using Number) หมายถึง การนับจำนวนของวัตถุและการนำตัวเลขแสดงจำนวนที่นับได้มาคิดคำนวณ โดยการบวก ลบ คูณ หาร หรือหาค่าเฉลี่ย

4.6 ทักษะการจัดกระทำและสื่อความหมายข้อมูล (Organizing Data Communication) หมายถึง การนำข้อมูลที่ได้จากการสังเกต การวัด การทดลอง และจากแหล่งอื่น ๆ มาจัดกระทำเสียใหม่ โดยการหาความถี่ เรียงลำดับ จัดแยกประเภท หรือคำนวณหาค่าเฉลี่ยใหม่ เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจความหมายของข้อมูลชุดนั้น ได้ดี โดยอาจนำเสนอในรูปของตาราง แผนภูมิ แผนภาพ กราฟ การเขียนบรรยาย เป็นต้น

4.7 ทักษะการลงความเห็นจากข้อมูล (Inferring) หมายถึง การเพิ่มความคิดเห็นให้กับข้อมูลที่ได้จากการสังเกตอย่างมีเหตุผล โดยอาศัยความรู้หรือประสบการณ์เดิมมาช่วย

4.8 ทักษะการพยากรณ์ (Prediction) หมายถึง การคาดคะเนคำตอบล่วงหน้าก่อนจะทดลอง โดยอาศัยปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นช้า หลักการ กฎ หรือทฤษฎีที่มีอยู่แล้ว ในเรื่องนั้น ๆ มาช่วยสรุป เช่น การพยากรณ์ข้อมูลเกี่ยวกับตัวเลข ได้แก่ ข้อมูลที่เป็นตารางหรือกราฟ ซึ่งทำได้ 2 แบบ คือ การพยากรณ์ภายในขอบเขตของข้อมูลที่มีอยู่กับการพยากรณ์ภายนอกขอบเขตของข้อมูลที่มีอยู่ เช่น การทำนายผลของข้อมูลเชิงปริมาณ เป็นต้น

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ หรือความรู้สึกดี ของนักเรียนที่มีต่อการสอน วิทยาศาสตร์ โดยใช้รูปแบบแบบwang การเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม ซึ่งได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2555 ของโรงเรียน ชุมชนบ้านปาดัง อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตามที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์
 - 1.1 ความสำคัญของวิทยาศาสตร์
 - 1.2 เรียนรู้อะไรในวิทยาศาสตร์
 - 1.3 คุณภาพผู้เรียน
2. หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านปาดัง
 - 2.1 สาระมาตรฐานการเรียนรู้
 - 2.2 ตัวชี้วัดชั้นปี
 - 2.3 คำอธิบายรายวิชา
 - 2.4 หน่วยการเรียนรู้
3. รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E
 - 3.1 ความเป็นมาของรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E
 - 3.2 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E
 - 3.3 บทบาทครูและนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E
4. เทคนิคการใช้คำตาม
 - 4.1 ความหมายของการใช้คำตาม
 - 4.2 ประเภทของคำตาม
 - 4.3 ประโยชน์ของการใช้คำตาม
 - 4.4 ลักษณะของคำตามที่ดี
 - 4.5 เทคนิคการใช้คำตามที่ดี

5. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์
 - 5.1 ความหมายของการคิดวิเคราะห์
 - 5.2 องค์ประกอบของการวิเคราะห์
 - 5.3 กระบวนการคิดวิเคราะห์
 - 5.4 การวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์
 - 5.5 ประโยชน์ของการคิดวิเคราะห์
6. ผลลัมภ์ที่ทางการเรียนวิทยาศาสตร์
 - 6.1 ความหมายของผลลัมภ์ที่ทางการเรียนวิทยาศาสตร์
 - 6.2 การวัดผลลัมภ์ที่ทางการเรียนวิทยาศาสตร์
7. ความพึงพอใจ
 - 7.1 ความหมายของความพึงพอใจ
 - 7.2 จิตวิทยาเกี่ยวกับความพึงพอใจ
 - 7.3 แนวทางในการวัดความพึงพอใจ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
9. กรอบแนวคิดในการวิจัย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ มีรายละเอียดดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552 : 92 - 131)

1. ความสำคัญของวิทยาศาสตร์

วิทยาศาสตร์มีบทบาทสำคัญยิ่งในสังคมโลกปัจจุบันและอนาคต เพราะวิทยาศาสตร์ เกี่ยวข้องกับทุกคนทั้งในชีวิตประจำวันและการงานอาชีพต่าง ๆ ตลอดจนเทคโนโลยี เครื่องมือ เครื่องใช้และผลผลิตต่าง ๆ ที่มนุษย์ได้ใช้ เพื่ออำนวยความสะดวกในชีวิต และการทำงานเหล่านี้ ล้วนเป็นผลของความรู้วิทยาศาสตร์ที่สมม Parsons กับความคิดสร้างสรรค์และศาสตร์อื่น ๆ วิทยาศาสตร์ ช่วยให้มนุษย์ได้พัฒนาวิธีคิดทั้งความคิดเป็นเหตุเป็นผล คิดสร้างสรรค์ คิดวิเคราะห์ วิจารณ์ มีทักษะ สำคัญในการค้นคว้าหาความรู้ มีความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ สามารถตัดสินใจ โดยใช้ข้อมูลที่หลากหลายและมีประจักษ์พยานที่ตรวจสอบได้ วิทยาศาสตร์เป็นวัฒนธรรมของโลก สมัยใหม่ซึ่งเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ (Knowledge - Based Society) ดังนั้นทุกคนจึงจำเป็นต้อง ได้รับการพัฒนาให้รู้วิทยาศาสตร์ เพื่อที่จะมีความรู้ความเข้าใจในธรรมชาติและเทคโนโลยีที่มนุษย์ สร้างสรรค์ขึ้น สามารถนำความรู้ไปใช้อย่างมีเหตุผล สร้างสรรค์ และมีคุณธรรม

2. เรียนรู้อะไรในวิทยาศาสตร์

กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มุ่งหวังให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิทยาศาสตร์ที่เน้นการเชื่อมโยงความรู้กับกระบวนการ มีทักษะสำคัญในการค้นคว้าและสร้างองค์ความรู้ โดยใช้กระบวนการในการสืบเสาะหาความรู้ และการแก้ปัญหาที่หลากหลาย ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทุกขั้นตอน มีการทำกิจกรรมด้วยการลงมือปฏิบัติจริงอย่างหลากหลาย เหมาะสมกับระดับชั้น โดยได้กำหนดสาระสำคัญไว้ดังนี้

สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการดำเนินชีวิต สิ่งมีชีวิต หน่วยพื้นฐานของสิ่งมีชีวิต โครงสร้างและหน้าที่ของระบบต่าง ๆ ของสิ่งมีชีวิต และกระบวนการดำเนินชีวิต ความหลากหลายทางชีวภาพ การถ่ายทอดทางพันธุกรรม การทำงานของระบบต่าง ๆ ของสิ่งมีชีวิต วิวัฒนาการและความหลากหลายของสิ่งมีชีวิต และเทคโนโลยีชีวภาพ

ชีวิตกับสิ่งแวดล้อม สิ่งมีชีวิตที่หลากหลายรอบตัว ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิต กับสิ่งแวดล้อม ความสัมพันธ์ของสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ ในระบบนิเวศ ความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติ การใช้และจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ในระดับท้องถิ่น ประเทศ และโลก ปัจจัยที่มีผลต่อการอยู่รอดของสิ่งมีชีวิต ในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ

สารและสมบัติของสาร สมบัติของวัสดุและสาร แรงดึงเหนี่ยวยระหว่างอนุภาค การเปลี่ยนสถานะ การเกิดสารละลายและการเกิดปฏิกิริยาเคมีของสาร สมการเคมี และการแยกสาร

แรงและการเคลื่อนที่ ธรรมชาติของแรงแม่เหล็กไฟฟ้า แรงโน้มถ่วง แรงนิวเคลียร์ การออกแรงกระทำต่อวัตถุ การเคลื่อนที่ของวัตถุ แรงเสียดทาน โมเมนต์การเคลื่อนที่แบบต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน

พลังงาน พลังงานกับการดำเนินชีวิต การเปลี่ยนรูปพลังงาน สมบัติและปรากฏการณ์ของแสง เสียง และวงจรไฟฟ้า คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า กัมมันตภาพรังสี และปฏิกิริยานิวเคลียร์ ปฏิกิริยาและพลังงานการอนุรักษ์พลังงาน ผลของการใช้พลังงานต่อชีวิตและสิ่งแวดล้อม

กระบวนการเปลี่ยนแปลงของโลก โครงสร้างและองค์ประกอบของโลก ทรัพยากรทางธรรมชาติ สมบัติทางกายภาพของดิน หิน น้ำ อากาศ สมบัติของผิวโลก และบรรยายกาศ กระบวนการเปลี่ยนแปลงของเปลือกโลก ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของบรรยายกาศ

ตารางศาสตร์และอวภาค วิวัฒนาการของระบบสุริยะ กาแล็กซี เอกภพ ปฏิกิริยาและผลต่อสิ่งมีชีวิตบนโลก ความสัมพันธ์ของดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และโลก ความสำคัญของเทคโนโลยี อาวกาศ

ธรรมชาติของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การสืบเสาะหาความรู้ การแก้ปัญหา และจิตวิทยาศาสตร์

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการดำรงชีวิต

มาตรฐาน ว 1.1 เข้าใจหน่วยพื้นฐานของสิ่งมีชีวิต ความสัมพันธ์ของโครงสร้าง และหน้าที่ของระบบต่าง ๆ ของสิ่งมีชีวิตที่ทำงานสัมพันธ์กัน มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตของตนเองและดูแลสิ่งมีชีวิต

มาตรฐาน ว 1.2 เข้าใจกระบวนการและความสำคัญของการถ่ายทอดลักษณะทาง พันธุกรรม วิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิต ความหลากหลายทางชีวภาพ การใช้เทคโนโลยีชีวภาพที่มี ผลกระทบต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสาร สิ่งที่เรียนรู้ และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

สาระที่ 2 ชีวิตกับสิ่งแวดล้อม

มาตรฐาน ว 2.1 เข้าใจสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อม กับสิ่งมีชีวิต ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ ในระบบนิเวศ มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสาร สิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

มาตรฐาน ว 2.2 เข้าใจความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติ การใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ในระดับท้องถิ่น ประเทศ และโลก นำความรู้ไปใช้ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

สาระที่ 3 สารและสมบัติของสาร

มาตรฐาน ว 3.1 เข้าใจสมบัติของสาร ความสัมพันธ์ระหว่างสมบัติของสารกับ โครงสร้างและแรงดึงเหนี่ยวระหว่างอนุภาค มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสาร สิ่งที่เรียนรู้ นำความรู้ไปใช้ประโยชน์

มาตรฐาน ว 3.2 เข้าใจหลักการและธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลงสถานะของสาร การเกิดสารละลาย การเกิดปฏิกิริยา มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสาร สิ่งที่เรียนรู้ และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

สาระที่ 4 แรงและการเคลื่อนที่

มาตรฐาน ว 4.1 เข้าใจธรรมชาติของแรงแม่เหล็กไฟฟ้า แรงโน้มถ่วง และแรง นิวเคลียร์ มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ สื่อสาร สิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์อย่าง ถูกต้องและมีคุณธรรม

มาตรฐาน ว 4.2 เข้าใจลักษณะการเคลื่อนที่แบบต่าง ๆ ของวัตถุในธรรมชาติ มี กระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสาร สิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

สาระที่ 5 พลังงาน

มาตรฐาน ว 5.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างพลังงานกับการดำรงชีวิต การเปลี่ยนรูปพลังงาน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสารและพลังงาน ผลของการใช้พลังงานต่อชีวิตและสิ่งแวดล้อม มีกระบวนการ การสืบเสาะหาความรู้ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

สาระที่ 6 กระบวนการเปลี่ยนแปลงของโลก

มาตรฐาน ว 6.1 เข้าใจกระบวนการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นบนผิวโลกและภายในโลก ความสัมพันธ์ของกระบวนการต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ ภูมิประเทศ และสัมภานของโลก มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

สาระที่ 7 ตารางศาสตร์และอวากาศ

มาตรฐาน ว 7.1 เข้าใจวัฒนาการของระบบสุริยะ ภารเล็กซ์และเอกสารการปฏิสัมพันธ์ภายในระบบสุริยะและผลต่อสิ่งมีชีวิตบนโลก มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ การสื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

มาตรฐาน ว 7.2 เข้าใจความสำคัญของเทคโนโลยีอวากาศที่นำมาใช้ในการสำรวจอวากาศและทรัพยากรธรรมชาติ ด้านการเกษตรและการสื่อสาร มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์อย่างมีคุณธรรมต่อชีวิตและสิ่งแวดล้อม

สาระที่ 8 ธรรมชาติของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

มาตรฐาน ว 8.1 ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์และจิตวิทยาศาสตร์ในการสืบเสาะหาความรู้ การแก้ปัญหา รู้ว่าปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่มีรูปแบบที่แน่นอน สามารถอธิบายและตรวจสอบได้ภายใต้ข้อมูลและเครื่องมือที่มีอยู่ในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ เข้าใจว่าวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สังคม และสิ่งแวดล้อม มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน

3. คุณภาพผู้เรียน

ฉบับประ楫มศึกษาปีที่ 6

เข้าใจโครงสร้างและการทำงานของระบบต่าง ๆ ของสิ่งมีชีวิต และความสัมพันธ์ของสิ่งมีชีวิตที่หลากหลายในสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน

เข้าใจสมบัติและการจำแนกกลุ่มของวัสดุ สถานะของสาร สมบัติของสารและการทำให้สารเกิดการเปลี่ยนแปลง สารในชีวิตประจำวัน การแยกสารอย่างง่าย

เข้าใจผลที่เกิดจากการออกแบบกระทำกับวัสดุ ความดัน หลักการเบี้งต้นของแรงดึงดูด สมบัติและปรากฏการณ์เบี้งต้นของแสง เสียง และวงจรไฟฟ้า

เข้าใจลักษณะ องค์ประกอบ สมบัติของผิวโลก และบรรยากาศ ความสัมพันธ์ของ ดวงอาทิตย์ โลก และดวงจันทร์ที่มีผลต่อการเกิดปรากฏการณ์ธรรมชาติ

ตั้งคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่จะเรียนรู้ คาดคะเนคำตอบหลายแนวทาง วางแผนและสำรวจ ตรวจสอบโดยใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ วิเคราะห์ข้อมูล และสื่อสารความรู้จากผลการสำรวจตรวจสอบ ใช้ความรู้และกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการดำรงชีวิต และการศึกษาความรู้ เพิ่มเติม ทำโครงการหรือชิ้นงานตามที่กำหนดให้หรือตามความสนใจ

แสดงถึงความสนใจ มุ่งมั่น รับผิดชอบ รอบคอบและซื่อสัตย์ในการสืบเสาะหาความรู้ ตระหนักในคุณค่าของความรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แสดงความชื่นชม ยกย่อง และการพสกนิคในผลงานของผู้คิดค้น

แสดงถึงความซาบซึ้ง ห่วงใย แสดงพฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้การคุ้มครองฯ พยายกร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างรู้คุณค่า

ทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ แสดงความคิดเห็นของตนเองและยอมรับฟัง ความคิดเห็นของผู้อื่น

ผู้วิจัยได้เลือกเนื้อหาที่นำมาใช้ในการวิจัยดังนี้

สาระที่ 6 กระบวนการเปลี่ยนแปลงของโลก

มาตรฐาน ว 6.1 เข้าใจกระบวนการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นบนผิวโลกและภัยในโลก ความสัมพันธ์ของกระบวนการต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ ภูมิประเทศ และสัมฐาน ของโลก มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

สาระที่ 7 ตารางศาสตร์และอวภาค

มาตรฐาน ว 7.1 เข้าใจวิวัฒนาการของระบบสุริยะ การเล็กซ์และเอกภพ การปฏิสัมพันธ์ภัยในระบบสุริยะและผลต่อสิ่งมีชีวิตบนโลก มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ และจิตวิทยาศาสตร์ การสื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน ชุมชนบ้านปาดัง

หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน ชุมชนบ้านปาดัง มีรายละเอียดดังนี้ (โรงเรียนชุมชนบ้านปาดัง. 2553 : 105 -110)

1. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการดำรงชีวิต

มาตรฐาน ว 1.1 เข้าใจหน่วยพื้นฐานของสิ่งมีชีวิต ความสัมพันธ์ของโครงสร้างและหน้าที่ของระบบต่าง ๆ ของสิ่งมีชีวิตที่ทำงานสัมพันธ์กัน มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตของตนเองและดูแลสิ่งมีชีวิต

ว 1.1 ป. 5/1 สังเกตและระบุส่วนประกอบของดอกและโครงสร้างที่เกี่ยวข้องกับการสืบพันธุ์ของพืชดอก

ว 1.1 ป. 5/2 อธิบายการสืบพันธุ์ของพืชดอก การขยายพันธุ์พืช และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

ว 1.1 ป. 5/3 อธิบายวัฏจักรชีวิตของพืชดอกบางชนิด

ว 1.1 ป. 5/4 อธิบายการสืบพันธุ์และการขยายพันธุ์ของสัตว์

ว 1.1 ป. 5/5 อภิปรายวัฏจักรชีวิตของสัตว์บางชนิด และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

มาตรฐาน ว 1.2 เข้าใจกระบวนการและความสำคัญของการถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรม วิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิต ความหลากหลายทางชีวภาพ การใช้เทคโนโลยีชีวภาพที่มีผลกระบทต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

ว 1.2 ป. 5/1 สำรวจ เปรียบเทียบและระบุลักษณะของตนเองกับคนในครอบครัว

ว 1.2 ป. 5/2 อธิบายการถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรมของสิ่งมีชีวิตในแต่ละรุ่น

ว 1.2 ป. 5/3 จำแนกพืชออกเป็นพืชดอก และพืชไม่มีดอก

ว 1.2 ป. 5/4 ระบุลักษณะของพืชดอกที่เป็นพืชใบเดี้ยงเดี่ยว และพืชใบเดี้ยงคู่ โดยใช้ลักษณะภายนอกเป็นเกณฑ์

ว 1.2 ป. 5/5 จำแนกสัตว์ออกเป็นกลุ่ม โดยใช้ลักษณะภายนอกเป็นเกณฑ์ และลักษณะภายในออกเป็นเกณฑ์

สาระที่ 3 สารและสมบัติของสาร

มาตรฐาน ว 3.1 เข้าใจสมบัติของสาร ความสัมพันธ์ระหว่างสมบัติของสารกับโครงสร้างและแรงดึงเหนี่ยวระหว่างอนุภาค มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ นำความรู้ไปใช้ประโยชน์

ว 3.1 ป. 5/1 ทดลองและอธิบายสมบัติของวัสดุชนิดต่าง ๆ เกี่ยวกับความยืดหยุ่น ความแข็ง ความเหนียว การนำความร้อน การนำไปฟื้นฟ้า และความหนาแน่น

ว 3.1 ป. 5/2 สืบค้นข้อมูลและอภิปรายการนำวัสดุไปใช้ในชีวิตประจำวัน มาตรฐาน ว 3.2 เข้าใจหลักการและธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลงสถานะของสาร การเกิดสารละลาย การเกิดปฏิกิริยา มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

สาระที่ 4 แรงและการเคลื่อนที่

มาตรฐาน ว 4.1 เข้าใจธรรมชาติของแรงแม่เหล็กไฟฟ้า แรงโน้มถ่วง และแรงนิวเคลียร์ มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์อย่างถูกต้องและมีคุณธรรม

ว 4.1 ป. 5/1 ทดลองและอธิบายการหาแรงดึงดูดของแรงสองแรง ซึ่งอยู่ในแนวเดียวกันที่กระทำต่อวัตถุ

ว 4.1 ป. 5/2 ทดลองและอธิบายความดันอากาศ

ว 4.1 ป. 5/3 ทดลองและอธิบายความดันของของเหลว

ว 4.1 ป. 5/4 ทดลองและอธิบายแรงพุ่งของของเหลว การลอยตัว และการจมของวัตถุ

มาตรฐาน ว 4.2 เข้าใจลักษณะการเคลื่อนที่แบบต่าง ๆ ของวัตถุในธรรมชาติ มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

ว 4.2 ป. 5/1 ทดลองและอธิบาย แรงเสียดทานและนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

สาระที่ 5 พลังงาน

มาตรฐาน ว 5.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างพลังงานกับการดำรงชีวิต การเปลี่ยนรูปพลังงาน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสารและพลังงาน ผลของการใช้พลังงานต่อชีวิตและสิ่งแวดล้อม มีกระบวนการ สืบเสาะหาความรู้ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

ว 5.1 ป. 5/1 ทดลองและอธิบายการเกิดเสียงและการเคลื่อนที่ของเสียง

ว 5.1 ป. 5/2 ทดลองและอธิบายการเกิดเสียงสูง เสียงต่ำ

ว 5.1 ป. 5/3 ทดลองและอธิบายเสียงดัง เสียงค่อน

ว 5.1 ป. 5/4 สำรวจและอภิปรายอันตรายที่เกิดขึ้นเมื่อฟังเสียงดังมาก ๆ

สารที่ 6 กระบวนการเปลี่ยนแปลงของโลก

มาตรฐาน ว 6.1 เข้าใจกระบวนการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นบนผิวโลกและภายในโลก ความสัมพันธ์ของกระบวนการต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ ภูมิประเทศ และสัมฐานของโลก มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

ว 6.1 ป. 5/1 สำรวจ ทดลองและอธิบายการเกิดเมฆ หมอก น้ำค้าง ฝน และลูกเห็บ

ว 6.1 ป. 5/2 ทดลองและอธิบายการเกิดวัฏจักรน้ำ

ว 6.1 ป. 5/3 ออกแบบและสร้างเครื่องมืออย่างง่ายในการวัดอุณหภูมิ ความชื้น และความกดอากาศ

ว 6.1 ป. 5/4 ทดลองและอธิบายการเกิดลมและนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ในชีวิตประจำวัน

สารที่ 7 ดาวาศาสตร์และอวภาค

มาตรฐาน ว 7.1 เข้าใจวัฒนาการของระบบสุริยะ การแลกซื้อและเอกภาพ การปฏิสัมพันธ์ภายในระบบสุริยะและผลต่อสิ่งมีชีวิตบนโลก มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ การสื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

ว 7.1 ป. 5/1 สังเกตและอธิบายการเกิดทิศ และปรากฏการณ์การขึ้นตกของดวงดาวโดยใช้แผนที่ดาว

มาตรฐาน ว 7.2 เข้าใจความสำคัญของเทคโนโลยีอวภาคที่นำมาใช้ในการสำรวจ อวภาคและทรัพยากรธรรมชาติ ด้านการเกษตรและการสื่อสาร มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์อย่างมีคุณธรรมต่อชีวิต และสิ่งแวดล้อม

สารที่ 8 ธรรมชาติของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

มาตรฐาน ว 8.1 ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์และจิตวิทยาศาสตร์ในการสืบเสาะ หาความรู้ การแก้ปัญหา รู้ว่าปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่มีรูปแบบที่แน่นอน สามารถอธิบายและตรวจสอบได้ภายใต้ข้อมูลและเครื่องมือที่มีอยู่ในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ เข้าใจว่า วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สังคม และสิ่งแวดล้อม มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน

ว 8.1 ป. 5/1 ตั้งคำถามเกี่ยวกับประเด็น หรือเรื่อง หรือสถานการณ์ ที่จะศึกษาตามที่กำหนดให้และถามความสนใจ

ว 8.1 ป. 5/2 วางแผนการสังเกต เสนอการสำรวจตรวจสอบ หรือศึกษา ค้นคว้า และคาดการณ์สิ่งที่จะพบจากการสำรวจตรวจสอบ

ว 8.1 ป. 5/3 เลือกอุปกรณ์ที่ถูกต้องเหมาะสมในการสำรวจ ตรวจสอบให้ได้ข้อมูลที่เชื่อถือได้

ว 8.1 ป. 5/4 บันทึกข้อมูลในเชิงปริมาณและคุณภาพ และตรวจสอบผลกับสิ่งที่คาดการณ์ไว้ นำเสนอผลและสรุป

ว 8.1 ป. 5/5 สร้างคำถามใหม่เพื่อการสำรวจตรวจสอบต่อไป

ว 8.1 ป. 5/6 แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ อธิบาย และสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้

ว 8.1 ป. 5/7 บันทึกและอธิบายผลการสำรวจ ตรวจสอบตามความเป็นจริง มีการอ้างอิง

ว 8.1 ป. 5/8 นำเสนอ จัดแสดง ผลงาน โดยอธิบายด้วยวาจา หรือเขียน อธิบายแสดงกระบวนการและผลของงานให้ผู้อื่นเข้าใจ

2. ตัวชี้วัดชั้นปี

ตัวชี้วัดชั้นปี กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สาระ	มาตรฐาน	จำนวนตัวชี้วัด
1. ลิ่งมีชีวิตกับกระบวนการดำรงชีวิต	ว 1.1 ว 1.2	5 5
2. ชีวิตกับสิ่งแวดล้อม	-	-
3. สารและสมบัติของสาร	ว 3.1 ว 3.2	2 -
4. แรงและการเคลื่อนที่	ว 4.1 ว 4.2	4 1
5. พลังงาน	ว 5.1	4
6. กระบวนการเปลี่ยนแปลงของโลก	ว 6.1	4
7. ตารางธาต์และอว伽ศ	ว 7.1	1
8. ธรรมชาติของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	ว 8.1	8
รวม	9 มาตรฐาน	34

ตัวชี้วัดชั้นปีและสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5

สาระที่ 1 สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการดำรงชีวิต

มาตรฐาน ว 1.1 เข้าใจหน่วยพื้นฐานของสิ่งมีชีวิต ความสัมพันธ์ของโครงสร้าง และหน้าที่ของระบบต่าง ๆ ของสิ่งมีชีวิตที่ทำงานสัมพันธ์กัน มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตของตนเองและคุณแล้วสิ่งมีชีวิต

ตัวชี้วัด (รายวิชาพื้นฐาน)	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ว 1.1 ป. 5/1 สังเกตและระบุส่วนประกอบของดอกและโครงสร้างที่เกี่ยวข้องกับการสืบพันธุ์ของพืชดอก	<ul style="list-style-type: none"> - ดอกโดยทั่วไปประกอบด้วย กลีบเลี้ยง กลีบดอก เกสรเพศผู้ และเกสรเพศเมีย - ส่วนประกอบของดอกที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการสืบพันธุ์ ได้แก่ เกสรเพศเมีย ประกอบด้วย รังไข่ ออุต และเกสรเพศผู้ ประกอบด้วย อันเรณูและละอองเรณู - พืชดอกมีการสืบพันธุ์ทั้งแบบอาศัยเพศและการสืบพันธุ์แบบไม่ออาศัยเพศ - การขยายพันธุ์พืชเพื่อเพิ่มปริมาณและคุณภาพของพืช ทำได้หลายวิธี โดยการเพาะเมล็ด การปักชำ การตอนกิ่ง การติดตา การทابกิ่ง การเสียบยอด และการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ - พืชดอกเมื่อเจริญเติบโตเต็มที่จะออกดอก ดอกได้รับการผสมพันธุ์กล้ายเป็นผล ผลมีเมล็ด ซึ่งสามารถออกเป็นต้นพืชต้นใหม่หมุนเวียนเป็นวัฏจักร
ว 1.1 ป. 5/2 อธิบายการสืบพันธุ์ของพืชดอก การขยายพันธุ์พืช และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์	<ul style="list-style-type: none"> - สัตว์มีการสืบพันธุ์แบบอาศัยเพศและการสืบพันธุ์แบบไม่ออาศัยเพศ - การขยายพันธุ์สัตว์โดยวิธีการคัดเลือกพันธุ์และการผสมเทียม ทำให้มนุษย์ได้สัตว์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามที่ต้องการ
ว 1.1 ป. 5/3 อธิบายวัฏจักรชีวิตของพืชดอกบางชนิด	
ว 1.1 ป. 5/4 อธิบายการสืบพันธุ์และการขยายพันธุ์ของสัตว์	

ตัวชี้วัด (รายวิชาพื้นฐาน)	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ว 1.1 ป. 5/5 อภิปรายวัฏจักรชีวิตของสัตว์บางชนิด และ นำความรู้ไปใช้ประโยชน์	<ul style="list-style-type: none"> - สัตว์บางชนิด เช่น ผีเสื้อ บุ้ง กบ เมื่อไข่ไดรับการผสมพันธุ์จะเจริญเป็นตัวอ่อน และตัวอ่อนเจริญเติบโตเป็นตัวเต็มวัย จนกระทั่งสามารถสืบพันธุ์ได้ หมูนิลเป็นวัฏจักร - มนุษย์นำความรู้เกี่ยวกับวัฏจักรชีวิตของสัตว์ มาใช้ประโยชน์มากมาย ทั้งทางด้านการเกษตร การอุตสาหกรรม และการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดชั้นปีและสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5

สาระที่ 1 สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการดำรงชีวิต

มาตรฐาน ว 1.2 เข้าใจกระบวนการและความสำคัญของการถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรม วิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิต ความหลากหลายทางชีวภาพ การใช้เทคโนโลยีชีวภาพที่มีผลกระทบต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

ตัวชี้วัด (รายวิชาพื้นฐาน)	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ว 1.2 ป. 5/1 สำรวจ เปรียบเทียบและระบุลักษณะของตนเองกับคนในครอบครัว	<ul style="list-style-type: none"> - ลักษณะของตนเองจะคล้ายคลึงกับคนในครอบครัว
ว 1.2 ป. 5/2 อธิบายการถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรมของสิ่งมีชีวิตในแต่ละรุ่น	<ul style="list-style-type: none"> - การถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรมเป็นการถ่ายทอดลักษณะบางลักษณะจากบรรพบุรุษสู่ลูกหลาน ซึ่งบางลักษณะจะเหมือนกัน เช่น ตา ยาย - เหมือนแม่ หรืออาจมีลักษณะเหมือน ปู่ ย่า
ว 1.2 ป. 5/3 จำแนกพืชออกเป็นพืชดอก และพืชไม่มีดอก	<ul style="list-style-type: none"> - พืชแบ่งออกเป็นสองประเภทคือ พืชดอก กับพืชไม่มีดอก

ตัวชี้วัด (รายวิชาพื้นฐาน)	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ว 1.2 ป. 5/4 ระบุลักษณะของพืชดอกที่เป็นพืชใบเดี่ยงเดี่ยว และพืชใบเดี่ยงคู่ โดยใช้ลักษณะภายนอกเป็นเกณฑ์	- พืชดอกแบ่งออกเป็น พืชใบเดี่ยงเดี่ยวกับพืชใบเดี่ยงคู่ โดยสังเกตจาก ราก ลำต้น และใบ
ว 1.2 ป. 5/5 จำแนกสัตว์ออกเป็นกลุ่ม โดยใช้ลักษณะภายนอกในบางลักษณะและลักษณะภายนอกเป็นเกณฑ์	- การจำแนกสัตว์เป็นกลุ่ม โดยใช้ลักษณะภายนอกและลักษณะภายนอกในบางลักษณะเป็นเกณฑ์แบ่งออกได้เป็นสัตว์มีกระดูกสันหลัง และสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง - สัตว์มีกระดูกสันหลังแบ่งเป็นกลุ่มปลา สัตว์ครึ่งน้ำครึ่งบก สัตว์เดือยคลาน สัตว์ปีก และสัตว์เดี่ยงลูกด้วยน้ำนม

ตัวชี้วัดชั้นปีและสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

สาระที่ 3 สารและสมบัติของสาร

มาตรฐาน ว 3.1 เข้าใจสมบัติของสาร ความสัมพันธ์ระหว่างสมบัติของสารกับโครงสร้างและแรงดึงเหนี่ยวนำระหว่างอนุภาค มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ นำความรู้ไปใช้ประโยชน์

ตัวชี้วัด (รายวิชาพื้นฐาน)	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ว 3.1 ป. 5/1 ทดลองและอธิบายสมบัติของวัสดุชนิดต่างๆ เกี่ยวกับความยืดหยุ่น ความแข็ง ความเหนียว การนำความร้อน การนำไฟฟ้า และความหนาแน่น	- ความยืดหยุ่น ความแข็ง ความเหนียว การนำความร้อน การนำไฟฟ้า และความหนาแน่น เป็นสมบัติต่างๆ ของวัสดุ ซึ่งวัสดุต่างชนิดกันจะมีสมบัตินางประการแตกต่างกัน
ว 3.1 ป. 5/2 สืบค้นข้อมูลและอภิปรายการนำวัสดุไปใช้ในชีวิตประจำวัน	- ในชีวิตประจำวันมีการนำวัสดุต่างๆ มาใช้ทำสิ่งของเครื่องใช้ตามสมบัติของวัสดุนั้นๆ

**ตัวชี้วัดชั้นปีและสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5**

สาระที่ 4 แรงและการเคลื่อนที่

มาตรฐาน ว 4.1 เข้าใจธรรมชาติของแรงแม่เหล็กไฟฟ้า แรงโน้มถ่วง และแรงนิวเคลียร์ มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์อย่างถูกต้องและมีคุณธรรม

ตัวชี้วัด (รายวิชาพื้นฐาน)	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ว 4.1 ป. 5/1 ทดลองและอธิบายการหาแรงดึงด้วยแรง ส่องแรง ซึ่งอยู่ในแนวเดียวกันที่กระทำต่อวัตถุ	- แรงดึงดูดของแรงส่องแรงที่กระทำต่อวัตถุโดยแรงทั้งสองอยู่ในแนวเดียวกันเท่ากับผลรวมของแรงทั้งสองนั้น
ว 4.1 ป. 5/2 ทดลองและอธิบายความดันอากาศ	- อากาศมีแรงกระทำต่อวัตถุ แรงที่อากาศกระทำดึงฉากต่อหนึ่งหน่วยพื้นที่ เรียกว่า ความดันอากาศ
ว 4.1 ป. 5/3 ทดลองและอธิบายความดันของเหลว	- ของเหลวมีแรงกระทำต่อวัตถุทุกทิศทาง แรงที่ของเหลวกระทำดึงฉากต่อหนึ่งหน่วยพื้นที่ เรียกว่า ความดันของของเหลว ซึ่งมีความสัมพันธ์กับความลึก
ว 4.1 ป. 5/4 ทดลองและอธิบายแรงพยุงของของเหลว การลอยตัว และการจมของวัตถุ	- ของเหลวมีแรงพยุงกระทำต่อวัตถุที่ลอยหรือจมในของเหลว การจมหรือการลอยตัวของวัตถุขึ้นอยู่กับน้ำหนักของวัตถุ และแรงพยุงของของเหลวนั้น

**ตัวชี้วัดชั้นปีและสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5**

สาระที่ 4 แรงและการเคลื่อนที่

มาตรฐาน ว 4.2 เข้าใจลักษณะการเคลื่อนที่แบบต่าง ๆ ของวัตถุในธรรมชาตินี้ กระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

ตัวชี้วัด (รายวิชาพื้นฐาน)	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ว 4.2 ป. 5/1 ทดลองและอธิบาย แรงเสียดทาน และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์	- แรงเสียดทานเป็นแรงต้านการเคลื่อนที่ของวัตถุ แรงเสียดทานมีประโยชน์ เช่น ในการเดินต้องอาศัยแรงเสียดทาน

ตัวชี้วัดชั้นปีและสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สาระที่ 5 พลังงาน

มาตรฐาน ว 5.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างพลังงานกับการดำรงชีวิต การเปลี่ยนรูปพลังงาน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสารและพลังงาน ผลของการใช้พลังงานต่อชีวิตและสิ่งแวดล้อม มีกระบวนการ การสืบเสาะหาความรู้ ต่อสารต่างที่เรียนรู้ และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

ตัวชี้วัด (รายวิชาพื้นฐาน)	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ว 5.1 ป. 5/1 ทดลองและอธิบายการเกิดเสียงและการเคลื่อนที่ของเสียง	- เสียงเกิดจากการสั่นของแหล่งกำเนิดเสียง และเสียงเคลื่อนที่จากแหล่งกำเนิดเสียง ทุกทิศทาง โดยอาศัยตัวกลาง
ว 5.1 ป. 5/2 ทดลองและอธิบายการเกิดเสียงสูง เสียงต่ำ	- แหล่งกำเนิดเสียงสั่นด้วยความถี่ต่ำจะเกิดเสียงต่ำ แต่ถ้าสั่นด้วยความถี่สูงจะเกิดเสียงสูง
ว 5.1 ป. 5/3 ทดลองและอธิบายเสียงดัง เสียงค่อน	- แหล่งกำเนิดเสียงสั่นด้วยพลังงานมากจะทำให้เกิดเสียงดัง แต่ถ้าแหล่งกำเนิดเสียงสั่นด้วยพลังงานน้อยจะเกิดเสียงค่อน
ว 5.1 ป. 5/4 สำรวจและอภิปรายอันตรายที่เกิดขึ้นเมื่อฟังเสียงดังมาก ๆ	- เสียงดังมาก ๆ จะเป็นอันตรายต่อการได้ยิน และเสียงที่ก่อให้เกิดความรำคาญ เรียกว่า นลพิษทางเสียง

ตัวชี้วัดชั้นปีและสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สาระที่ 6 กระบวนการเปลี่ยนแปลงของโลก

มาตรฐาน ว 6.1 เข้าใจกระบวนการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นบนผิวโลกและภายในโลก ความสัมพันธ์ของกระบวนการต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ ภูมิประเทศ และสัมผaan ของโลก มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

ตัวชี้วัด (รายวิชาพื้นฐาน)	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ว 6.1 ป. 5/1 สำรวจ ทดลองและอธิบายการเกิดเมฆ หมอก น้ำค้าง ฝน และลูกเห็บ	<ul style="list-style-type: none"> - ไข้น้ำในอากาศที่ความแห้งเป็นละอองน้ำเล็ก ๆ ทำให้เกิดหมอกและเมฆละอองน้ำเล็ก ๆ ที่รวมกันเป็นหยดน้ำจะทำให้เกิดน้ำค้างและฝน - หยดน้ำที่ถลวยเป็นน้ำแข็งแล้วถูกพายพัดวนในเมฆระดับสูงจนเป็นก้อนน้ำแข็งขนาดใหญ่ขึ้น แล้วตกลงมาทำให้เกิดลูกเห็บ
ว 6.1 ป. 5/2 ทดลองและอธิบายการเกิดวัฏจักรน้ำ	<ul style="list-style-type: none"> - วัฏจักรน้ำเกิดจากการหมุนเวียนอย่างต่อเนื่องระหว่างน้ำบนบริเวณผิวโลกกับน้ำในบรรยากาศ
ว 6.1 ป. 5/3 ออกแบบและสร้างเครื่องมืออย่างง่ายในการวัดอุณหภูมิ ความชื้น และความกดอากาศ	<ul style="list-style-type: none"> - อุณหภูมิ ความชื้น ความกดอากาศ มีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งสามารถตรวจสอบโดยใช้เครื่องมืออย่างง่ายได้
ว 6.1 ป. 5/4 ทดลองและอธิบายการเกิดลมและนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	<ul style="list-style-type: none"> - การเกิดลมเกิดจากการเคลื่อนที่ของอากาศตามแนวพื้นราบ อากาศบริเวณที่มีอุณหภูมิสูงมวลอากาศจะขยายตัวลอยตัวสูงขึ้น ส่วนอากาศบริเวณที่มีอุณหภูมิต่ำ มวลอากาศจะจมตัวลง และเคลื่อนที่ไปแทนที่ - พลังงานจากลมนำไปใช้ประโยชน์ได้มากมาย ในด้านการผลิตกระแสไฟฟ้าและการทำกังหันลม

ตัวชี้วัดชั้นปีและสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5

สาระที่ 7 ดาราศาสตร์และอวกาศ

มาตรฐาน ว 7.1 เข้าใจวิวัฒนาการของระบบสุริยะ กาแล็กซีและเอกภพ การปฏิสัมพันธ์ภายในระบบสุริยะและผลต่อสิ่งมีชีวิตบนโลก มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และ จิตวิทยาศาสตร์ การสื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

ตัวชี้วัด (รายวิชาพื้นฐาน)	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ว 7.1 ป. 5/1 สังเกตและอธิบายการเกิดทิศ และปรากฏการณ์ การขึ้นตกของดวงดาวโดยใช้แผนที่ดาว	<ul style="list-style-type: none"> - การที่โลกหมุนรอบตัวเองนี้ทำให้เกิดการ กำหนดทิศ โดยโลกหมุนรอบตัวเอง ทวน เย็นนาพิกาจากทิศตะวันตกไปยังทิศตะวันออก เมื่อสังเกตจากข้างหนึ่ง จึงปรากฏให้เห็นดวงอาทิตย์และดวงดาวต่างๆ ขึ้นทางทิศตะวันออก และตกทางทิศตะวันตก - แผนที่ดาวช่วยในการสังเกตตำแหน่งของ บนท้องฟ้า

ในการวิจัย ผู้วิจัยได้เลือกเนื้อหาดังด่อไปนี้

สาระที่ 6 กระบวนการเปลี่ยนแปลงของโลก

มาตรฐาน ว 6.1 เข้าใจกระบวนการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นบนผิวโลกและภายในโลก ความสัมพันธ์ของกระบวนการต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ ภูมิประเทศ และสัมฐาน ของโลก มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไป ใช้ประโยชน์

ว 6.1 ป. 5/1 สำรวจ ทดลองและอธิบายการเกิดเมฆ หมอก น้ำ滴 ฝน และลูกเห็บ

ว 6.1 ป. 5/2 ทดลองและอธิบายการเกิดวัฏจักรน้ำ

ว 6.1 ป. 5/3 ออกแบบและสร้างเครื่องมืออย่างง่ายในการวัดอุณหภูมิ ความชื้น และความกดอากาศ

ว 6.1 ป. 5/4 ทดลองและอธิบายการเกิดลมและนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ในชีวิตประจำวัน

สาระที่ 7 ค่ารากสัตร์และอวากาศ

มาตรฐาน ว 7.1 เข้าใจวิัฒนาการของระบบสุริยะ การแลกเปลี่ยนและการปฏิสัมพันธ์ภายในระบบสุริยะและผลต่อสิ่งมีชีวิตบนโลก มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ การสื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

ว 7.1 ป. 5/1 สังเกตและอธิบายการเกิดทิศ และปรากฏการณ์การขึ้นตกของดวงดาวโดยใช้แผนที่ดาว

3. คำอธิบายรายวิชา

รหัสวิชา ว 15101

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

เวลา 80 ชั่วโมง

สังเกต สืบค้นข้อมูล สำรวจ ทดลอง อธิบาย อภิปราย ระบุ เปรียบเทียบ ส่วนประกอบของดอกและโครงสร้างที่เกี่ยวข้องกับการสืบพันธุ์ของพืชดอก การสืบพันธุ์ของพืช ดอก การขยายพันธุ์พืช วัฏจักรชีวิตของพืชดอกบางชนิด การสืบพันธุ์และการขยายพันธุ์ของสัตว์ วัฏจักรชีวิตของสัตว์บางชนิด ลักษณะของตนเองกับคนในครอบครัว การถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรมของสิ่งมีชีวิตในแต่ละรุ่น พืชดอกและพืชไม่มีดอก ลักษณะของพืชดอกที่เป็นพืชใบเลี้ยงเดียวและพืชใบเดียวคู่ การจำแนกสัตว์ออกเป็นกลุ่ม โดยใช้ลักษณะภายนอกบางลักษณะและลักษณะภายนอกเป็นเกณฑ์ สมบัติของวัสดุชนิดต่าง ๆ เกี่ยวกับความยืดหยุ่น ความแข็ง ความเหนียว การนำความร้อน การนำไปไฟฟ้า และความหนาแน่น การนำวัสดุไปใช้ในชีวิตประจำวัน การหาแรงลัพธ์ของแรงสองแรง ซึ่งอยู่ในแนวเดียวกันที่กระทำต่อวัตถุ ความดันอากาศ ความดันของของเหลว แรงพยุงของของเหลว การลองด้วยตาและการจมของวัตถุ แรงเสียดทาน การเกิดเสียงและการเคลื่อนที่ของเสียง การเกิดเสียงสูง เสียงด้ำ เสียงดัง เสียงค่อนข้าง อันตรายที่เกิดขึ้นเมื่อฟังเสียงดังมาก ๆ การเกิดเมฆ หมอก น้ำค้าง ฝน และลูกเห็บ การเกิดวัฏจักรน้ำ ออกแบบและสร้างเครื่องมืออย่างง่ายในการวัดอุณหภูมิ ความชื้น และความกดอากาศ ทดลองและอธิบายการเกิดลม การเกิดทิศและปรากฏการณ์ขึ้น-ตกของดวงดาวโดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การสืบเสาะหาความรู้ การสำรวจตรวจสอบ ใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูล บันทึก จัดกลุ่มข้อมูล และการอภิปรายเพื่อให้เกิดความรู้ ความคิดความเข้าใจ สามารถนำเสนอสื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ มีความสามารถในการตัดสินใจและแก้ปัญหาเห็นคุณค่าของ การนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ในชีวิตประจำวัน มีจิตวิทยาศาสตร์ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม ที่เหมาะสม

รหัสตัวชี้วัด

- ว 1.1 ป. 5/1, ป. 5/2, ป. 5/3, ป. 5/4, ป. 5/5
- ว 1.2 ป. 5/1, ป. 5/2, ป. 5/3, ป. 5/4, ป. 5/5
- ว 3.1 ป. 5/1, ป. 5/2
- ว 4.1 ป. 5/1, ป. 5/2, ป. 5/3, ป. 5/4
- ว 4.2 ป. 5/1
- ว 5.1 ป. 5/1, ป. 5/2, ป. 5/3, ป. 5/4
- ว 6.1 ป. 5/1, ป. 5/2, ป. 5/3, ป. 5/4
- ว 7.1 ป. 5/1
- ว 8.1 ป. 5/1 - ป. 5/8

รวม 34 ตัวชี้วัด

4. หน่วยการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้รายวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
1	พืชแพร่พันธุ์	ว 1.1 ป.5/1	- การสืบพันธุ์ของพืชดอก	12
		ว 1.1 ป.5/2	- การขยายพันธุ์พืชด้วยวิธีต่างๆ	
		ว 1.1 ป.5/3	- วัฏจักรชีวิตของพืชดอก	
		ว 1.2 ป.5/3	- ความหลากหลายทางชีวภาพของพืช	
		ว 1.2 ป.5/4		
		ว 8.1 ป.5/1-8		
2	ชีวิตสัตว์	ว 1.1 ป.5/4	- การสืบพันธุ์ของสัตว์	12
		ว 1.1 ป.5/5	- การขยายพันธุ์ของสัตว์	
		ว 1.2 ป.5/5	- การคัดเลือกพันธุ์	
		ว 8.1 ป.5/1-8	- วัฏจักรชีวิตของสัตว์	
			- พฤติกรรมของสัตว์	
			- ความหลากหลายทางชีวภาพของสัตว์	

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)
3	พันธุกรรมของ สิ่งมีชีวิต	ว 1.2 ป.5/1 ว 1.2 ป.5/2 ว 8.1 ป.5/1-8	- การถ่ายทอดลักษณะทาง พันธุกรรม	4
4	นานาวัสดุ	ว 3.1 ป.5/1 ว 3.1 ป.5/2 ว 8.1 ป.5/1-8	- สมบัติของวัสดุ - การเลือกใช้วัสดุให้ เหมาะสม	10
5	แรงและความดัน	ว 4.1 ป.5/1 ว 4.1 ป.5/2 ว 4.1 ป.5/3 ว 4.1 ป.5/4 ว 4.2 ป.5/1 ว 8.1 ป.5/1-8	- แรงดึง - มวลและความหนาแน่น - ความดันและแรงดันตัว - แรงเสียดทาน	12
6	เดียงกับการได้ยิน	ว 5.1 ป.5/1 ว 5.1 ป.5/2 ว 5.1 ป.5/3 ว 5.1 ป.5/4 ว 8.1 ป.5/1-8	- การเกิดเสียง - การเคลื่อนที่ของเสียง ผ่านตัวกลาง - ลักษณะของเสียง - หูกับการได้ยิน	10
7	น้ำ พื้น และดวงดาว	ว 6.1 ป.5/1 ว 6.1 ป.5/2 ว 6.1 ป.5/3 ว 6.1 ป.5/4 ว 7.1 ป.5/1 ว 8.1 ป.5/1-8	- ปรากฏการณ์ในลมพื้น อากาศ - วัฏจักรของน้ำ - การเปลี่ยนแปลง ของอากาศ - การเกิดลม - ประกายชั่นจาก พลังงานลม - ทิศ - ดวงดาว	20
รวมตลอดปี				80

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกเนื้อหาหน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง น้ำ พื้น และดวงดาว รวมเวลาทั้งหมด 22 ชั่วโมง

รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E

1. ความเป็นมาของรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้รูปแบบหนึ่งที่ได้รับการพัฒนาจากรูปแบบการสอนตามลำดับดังนี้

1.1 วัฏจักรการเรียนรู้แบบ 3 ขั้น (3E Learning Cycle)

ลักษณา ศิริมาลา (2553 : 14 ; อ้างอิงจาก Karplus. 1977 : 169) ซึ่งนำเสนอรูปแบบการเรียนรู้เพื่อใช้ในโครงการปรับปรุงหลักสูตรวิทยาศาสตร์สหราชอาณาจักร ประเทศอเมริกา (Science Curriculum Improvement Study Program : SCIS) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนคือ ขั้นสำรวจ (Exploration) ขั้นสร้าง (Invention) และขั้นค้นพบ (Discovery) แต่มีครุจำนวนมากยังไม่เข้าใจ 2 ขั้นตอนหลังคือ ขั้นสร้าง และขั้นค้นพบ ดังนั้น ลักษณา ศิริมาลา (2553 : 14 ; อ้างอิงจาก Barman and Kotar. 1989 : 29 - 32) ได้ปรับปรุงเป็นขั้นสำรวจ (Exploration) ขั้นแนะนำมโนทัศน์ (Concept Introduction) และขั้นประยุกต์ใช้มโนทัศน์ (Concept Application) ต่omanักวิทยาศาสตร์ศึกษา ได้ดัดแปลงขั้นแนะนำมโนทัศน์เป็นขั้นแนะนำคำสำคัญ (Term Introduction) ด้วยเหตุผลที่ว่าครูสามารถแนะนำหรืออธิบายคำสำคัญ หรือนิยามศัพท์เฉพาะให้กับนักเรียน แต่มิใช่แนะนำมโนทัศน์ให้กับนักเรียน เพราะนักเรียนต้องเป็นผู้ค้นพบมโนทัศน์ด้วยตนเอง แต่ถ้ายังไร้ความสามารถมีผู้ปรับเปลี่ยนชื่อของขั้นตอนที่ 2 ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เช่น ลักษณา ศิริมาลา (2553 : 14 ; อ้างอิงจาก Carin. 1993 : 98 - 99) ได้ปรับ เป็นขั้นสร้างมโนทัศน์ (Concept Acquisition) ส่วนลักษณา ศิริมาลา (2553 : 14 ; อ้างอิงจาก Abruscato. 1996 : 169) ได้ปรับเป็นขั้นได้มาซึ่งมโนทัศน์ (Concept Application)

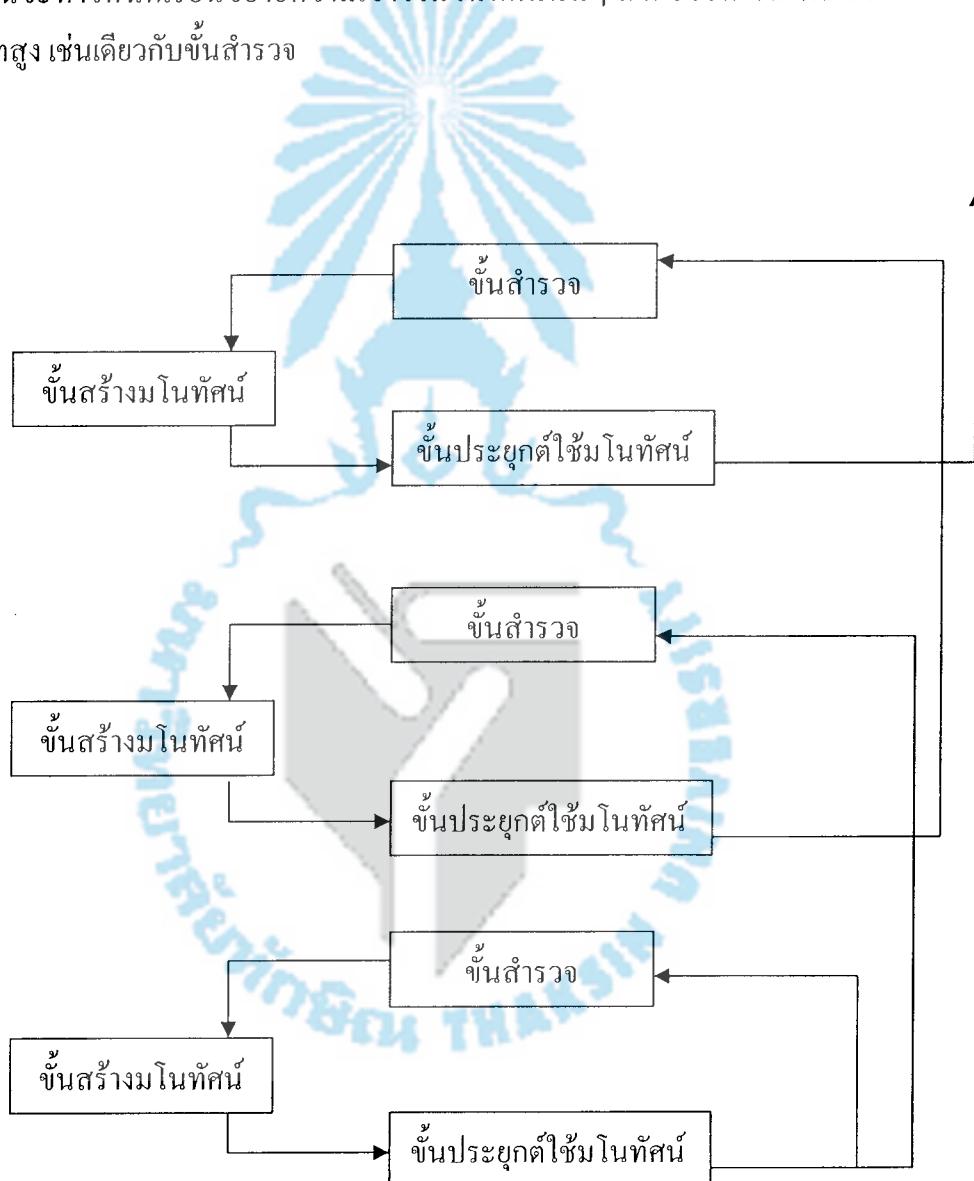
วัฏจักรการเรียนรู้ที่กล่าวมาทั้ง 3 ขั้นตอน มีขั้นตอนที่ 2 เท่านั้นที่มีชื่อแตกต่างกัน แต่คำอธิบายใกล้เคียงกัน วัฏจักรการเรียนรู้นี้มีลักษณะเหมือนเกลียวสว่านแต่ละขั้นตอนมีสาระสำคัญ ดังนี้ ลักษณา ศิริมาลา (2553 : 15 ; อ้างอิงจาก Lawson. 1995 : 134-139)

1. ขั้นสำรวจ (Exploration Phase) เป็นขั้นที่นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติกรรมโดยการสังเกต ดึงคำถาม และคิดวิเคราะห์ สำรวจหรือทดลอง เก็บรวบรวมข้อมูล จดบันทึก โดยอาจปฏิบัติ กิจกรรมเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มเล็ก ครูมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก คือ สังเกต ดึงคำถาม เพื่อกระตุ้นและชี้แนะการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนค้นพบหรือสร้างมโนทัศน์ด้วยตนเอง

2. ขั้นแนะนำคำสำคัญ/ขั้นสร้างมโนทัศน์/ขั้นได้มาซึ่งมโนทัศน์ (Term Introduction / Concept Formation / Concept Acquisition Phase) เป็นขั้นที่ครูมีบทบาทสูง โดยตั้งคำถามกระตุ้น

และซึ่งแนะนำให้นักเรียนคิดเชื่อมโยงสิ่งที่ได้ปฏิบัติในขั้นสำรวจโดยครูแนะนำ และอธิบายคำศัพท์ที่สำคัญของมนต์เสน่ห์ฯ เพื่อให้นักเรียนจัดเรียนเรียงความคิดใหม่ ขั้นนี้ครูและนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันเพื่อค้นพบมนต์เสน่ห์จากข้อมูลและการสังเกตในขั้นสำรวจ

3. ขั้นประยุกต์ใช้มโนทัศน์ (Concept Application Phase) เป็นขั้นที่ครูกระตุ้นให้นักเรียนนำมโนทัศน์ที่ค้นพบหรือเกิดการเรียนรู้แล้วมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่หรือปัญหาใหม่ อันจะทำให้นักเรียนขยายความเข้าใจมนต์เสน่ห์ฯ มากยิ่งขึ้น ขั้นนี้เป็นขั้นที่นักเรียนมีบทบาทสูง เช่นเดียวกับขั้นสำรวจ

ภาพที่ 1 วัสดุจัดการเรียนรู้แบบ 3 ขั้น

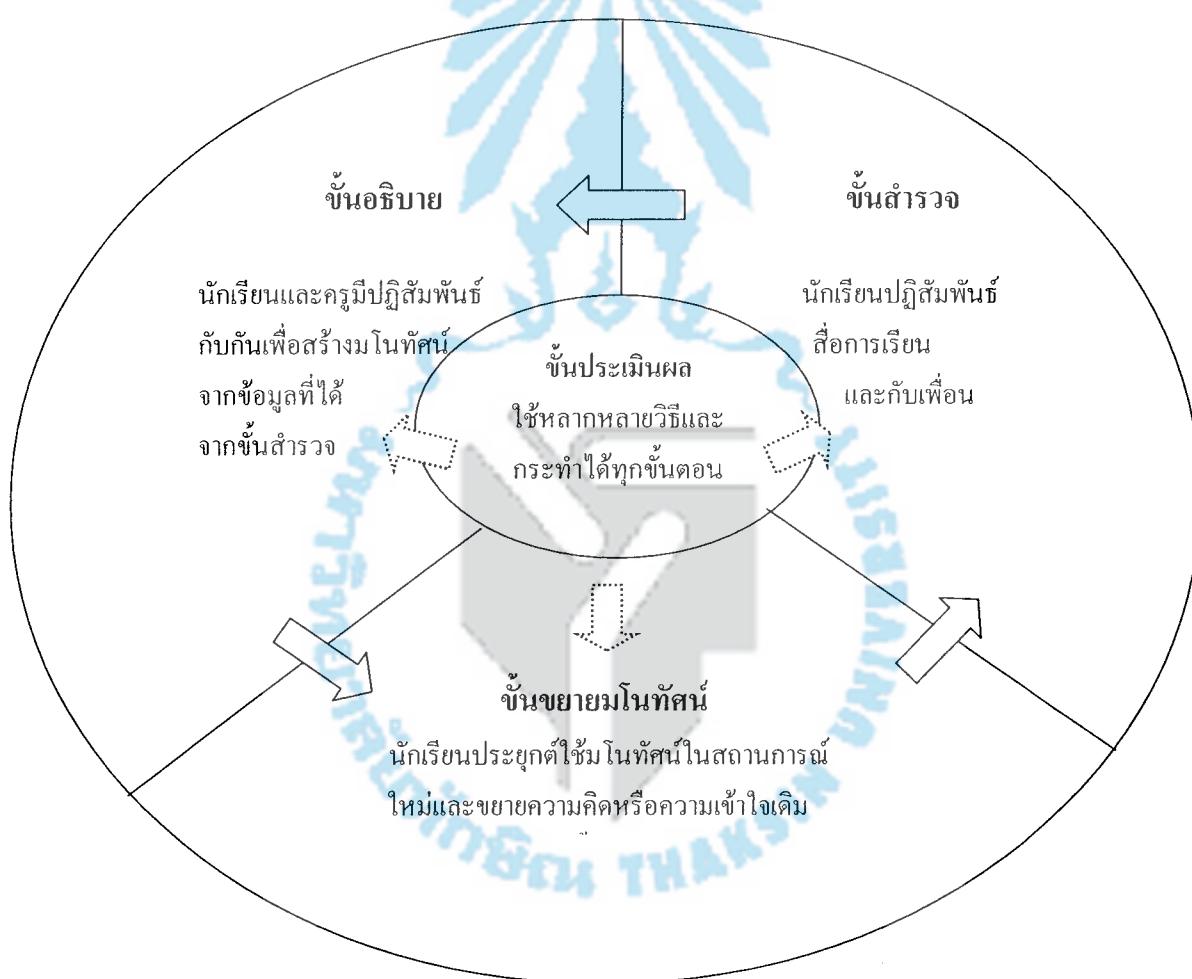
(ที่มา : ลักษณา ศิริมาลา 2553 : 16 ; อ้างอิงจาก Karplus.

1976 : 170)

1.2 วัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4 ขั้น (4E Learning Cycle)

ลักษณा ศิริมาลา (2553 : 16 ; อ้างอิงจาก Barman and Kotar. 1989 : 29 - 32)

ได้ดัดแปลงและพัฒนาวัฏจักรการเรียนรู้ออกเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นสำรวจ (Exploration Phase) 2) ขั้นแนะนำ โนทัศน์ (Concept Introduction Phase) 3) ขั้นประยุกต์ใช้มโนทัศน์ (Concept Application Phase) และ 4) ขั้นประเมินผลและอภิปรายผล (Evaluation and Discussion) ซึ่งต่อมาลักษณा ศิริมาลา (2553 : 16 ; อ้างอิงจาก Martin, Sexton, Wangner and Gerlovich. 1994 : 193) ได้ปรับปรุงใหม่ ได้แก่ 1) ขั้นสำรวจ (Exploration Phase) 2. ขั้นอธิบาย (Explanation Phase) 3. ขั้นขยายมโนทัศน์ (Expansion Phase) และ ขั้นประเมินผล (Evaluation Phase)

ภาพที่ 2 วัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4 ขั้น

(ที่มา : ลักษณा ศิริมาลา 2553 : 17 ; อ้างอิงจาก Martin,

Sexton, Wangner and Gerlovich. 1994 : 193)

1.3 วัฏจักรการเรียนรู้แบบ 5 ขั้น (5E Learning Cycle)

ลักษณะ ศิริมาลา (2553 : 17 ; อ้างอิงจาก Bybee, 1990 : 143-155) นักพัฒนา หลักสูตรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและจัดทำหลักสูตรชีววิทยา (Biological Science Curriculum Study : BSCS) ของประเทศสหรัฐอเมริกา ได้เสนอรูปแบบของวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 5E ซึ่งมี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นการสร้างความสนใจ (Engage) เป็นขั้นตอนการนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นที่ สร้างความสนใจให้นักเรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น กระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถาม กำหนดประเด็น ปัญหาที่จะศึกษา ซึ่งครูมีหน้าที่จัดกิจกรรมเพื่อสร้างความสนใจ กระตุ้น ข้าวให้นักเรียนเกิดความ อยากรู้อยากเห็น โดยกิจกรรมควรจะอยู่ในพื้นฐานของประสบการณ์ที่ได้เรียนมาแล้วในอดีต และ นำมาเชื่อมโยงกับประสบการณ์เรียนรู้ในปัจจุบัน ซึ่งกิจกรรมอาจจะเป็นการทดลอง การนำเสนอ ข้อมูล การสาธิต ข่าว หรือสถานการณ์ เหตุการณ์ ฯลฯ ซึ่งก่อให้เกิดความคิดขัดแย้งจากสิ่งที่ นักเรียนเคยรู้ กระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถาม กำหนดประเด็นปัญหาที่จะศึกษาซึ่งนำไปสู่การสำรวจ ตรวจสอบ

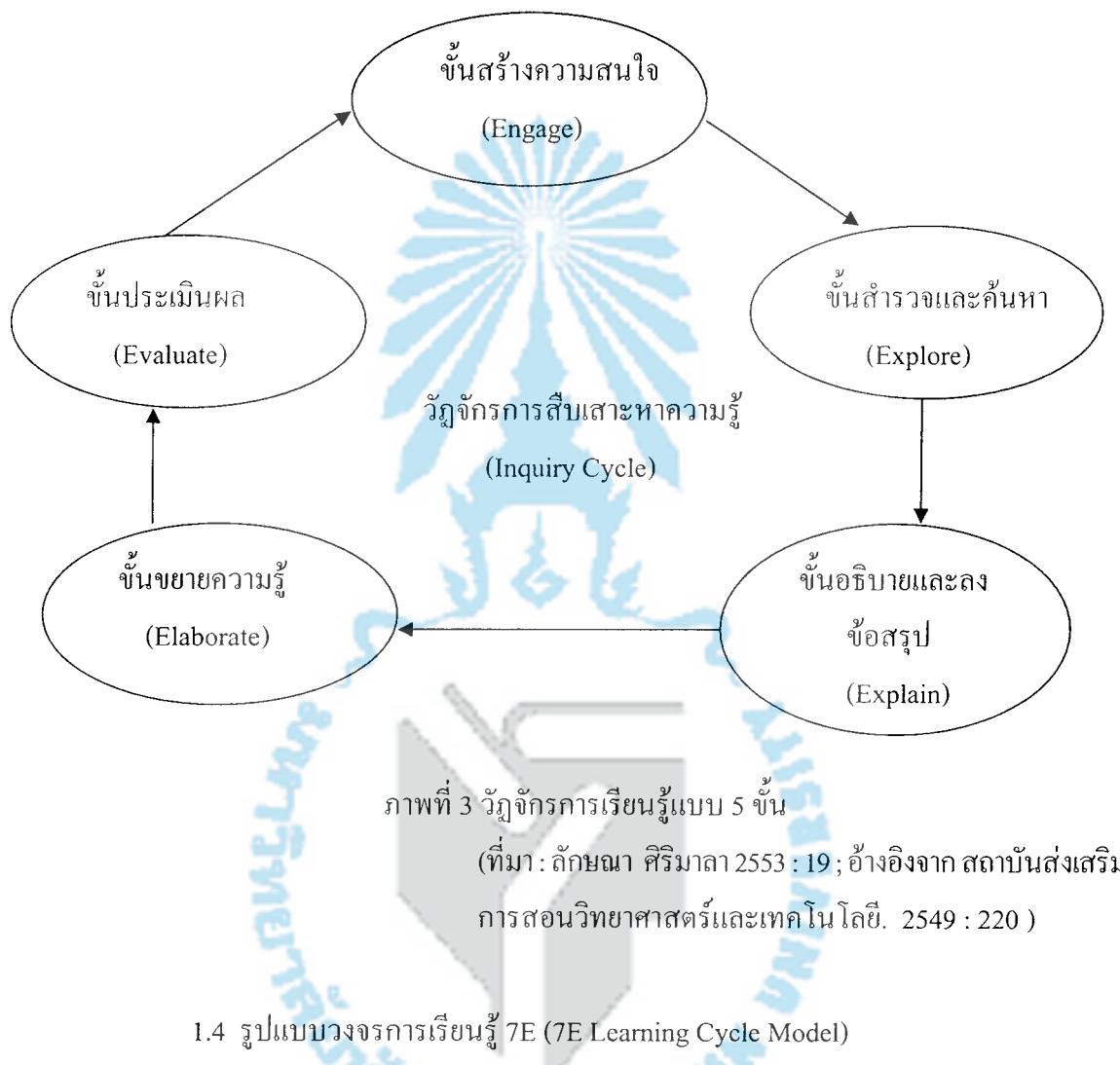
2. สำรวจค้นหา (Explore) เป็นขั้นตอนในการตรวจสอบปัญหา ครูมีหน้าที่กระตุ้น ให้นักเรียนตรวจสอบปัญหา และให้ดำเนินการสำรวจตรวจสอบสืบค้นและรวบรวมข้อมูลโดยการ วางแผนการสำรวจตรวจสอบ ลงมือปฏิบัติ เช่น การสังเกต การวัด การทดลอง และการรวบรวม ข้อมูล

3. ข้ออธิบายและลงข้อสรุป (Explain) เป็นขั้นตอนในการวิเคราะห์และจัดกระทำ ข้อมูลในรูปตาราง กราฟ แผนภาพ เป็นต้น สรุปผลและอภิปรายผลการทดลอง โดยอ้างอิงหลักการ และวิชาการประกอบอย่างเป็นเหตุเป็นผล การอ้างอิงหลักฐานชัดเจน แล้วนำเสนอผลงาน ขั้นตอน นี้เป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้สร้างองค์ความรู้ใหม่ ครูมีหน้าที่จัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนอธิบาย ความคิดคุยด้วยตนเองของนักเรียนเอง ให้นักเรียนแสดงหลักฐานเหตุผลประกอบการอธิบาย และให้ นักเรียนตรวจสอบผลการทดลองว่าสอดคล้องกับสมมติฐานหรือไม่ อย่างไร

4. ขั้นขยายความรู้ (Elaborate) เป็นขั้นตอนในการประยุกต์ใช้สัญลักษณ์ นิยาม คำอธิบายและทักษะไปสู่สถานการณ์ใหม่เพื่อให้ความรู้ที่นักเรียนสร้างขึ้นจากการสำรวจตรวจสอบ ด้วยตนเองสมบูรณ์ชัดเจนและลึกซึ้งยิ่งขึ้น ขยายกรอบความคิด ได้แก้วางยิ่งขึ้น

5. ขั้นประเมินผล (Evaluate) เป็นขั้นตอนในการประเมินผลการเรียนรู้ของ นักเรียน โดยครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมิน ส่งเสริมให้นักเรียนนำความรู้ใหม่ที่ได้ไป เชื่อมโยงกับความรู้เดิมที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่หรือนำไปประยุกต์ใช้ นอกจากรู้ ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนประเมินชุดเด่นและชุดด้อยในกระบวนการแสวงหาความรู้ แล้วควรเปิด

โอกาสให้นักเรียนมีโอกาสตรวจสอบซึ่งกันและกัน โดยการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่ได้จากการวิเคราะห์ผลการสำรวจตรวจสอบ

ค.ศ. 2003 ไอยเซนกราฟฟ์ (Eisenkraft) ได้พัฒนาจากรูปแบบวงจรการเรียนรู้แบบ 5 ขั้นตอน เป็น 7 ขั้นตอน โดยได้ปรับปรุงรูปแบบการสอนในขั้นสร้างความสนใจออกเป็น 2 ส่วน คือ ขั้นทบทวนความรู้เดิม (Elicit) และขั้นสร้างความสนใจ (Engage) และปรับปรุงการสอนในขั้น ขยายความรู้และขั้นประเมินผลออกเป็น 3 ส่วน คือ ขั้นขยายความรู้ (Elaborate) ขั้นประเมินผล (Evaluate) และขั้นขยายความคิดรวบยอด (Extend) ดังต่อไปนี้ (พิมพันธ์ เดชะคุปต์, พยาาว์ ยินดีสุข, วิภา กีรติชนาบุรุษ, สุรสิงห์ นิรชร, ชารวิพัฒน์ วิทยาอนิวรรตน์, นำผึ้ง ศุภอุทุมพร, ออมรัตน์ บุบพโชค, นัยนา ตรงประเสริฐ, พรเทพ จันทรากุณฑ์ และอัญชลี ตั้งใจอธิฐาน. 2552 : 24 - 29)

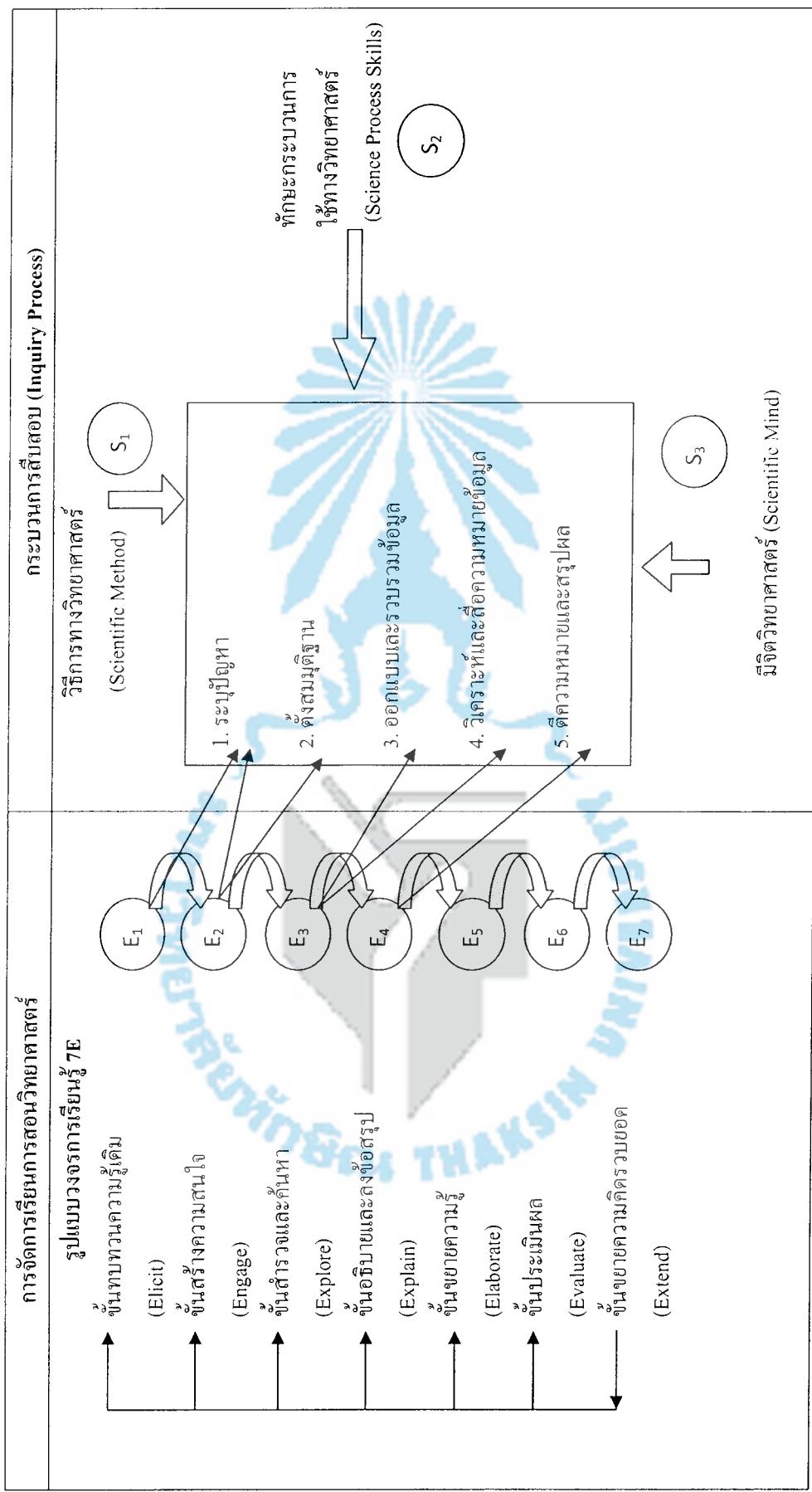
1. ขั้นทบทวนความรู้เดิม (Elicit) ผู้สอนจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนดึงความรู้ความเข้าใจจากประสบการณ์เดิมของผู้เรียนออกมากหรือทบทวนความรู้เดิมที่ผู้เรียนมีอยู่
2. ขั้นสร้างความสนใจ (Engage) ผู้สอนจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นความสนใจให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น กิจกรรมอาจเป็นการทดลอง การนำเสนอข้อมูล ข่าวหรือสถานการณ์ ที่ก่อให้เกิดความคิดขัดแย้งกับสิ่งที่ผู้เรียนเคยรู้ กระตุ้นให้ผู้เรียนตั้งคำถาม กำหนดประเด็นปัญหาที่จะศึกษาซึ่งนำไปสู่การตรวจสอบ
3. ขั้นสำรวจและค้นหา (Explore) ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนตรวจสอบปัญหาและให้ผู้เรียนดำเนินการตรวจสอบ สืบค้น รวบรวมข้อมูล โดยการวางแผนการสำรวจตรวจสอบ ลงมือปฏิบัติ เช่น การสังเกต การทดลอง การรวมข้อมูล เป็นต้น
4. ขั้นอธิบายและลงข้อสรุป (Explain) ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และจัดกระทำข้อมูลในรูปตาราง กราฟ แผนภาพ เพื่อให้เห็นแนวโน้มหรือความสัมพันธ์ ของข้อมูล สรุป และอภิปรายผลการทดลองโดยอ้างอิงทฤษฎีหรือกฎต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล นอกจากนี้ผู้สอนยังมีหน้าที่จัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนอธิบายความคิดของผู้เรียนด้วยตนเองให้ผู้เรียนแสดงหลักฐานเหตุผลประกอบคำอธิบาย
5. ขั้นขยายความรู้ (Elaborate) ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้สัญลักษณ์ นิยาม คำอธิบาย และทักษะไปสู่สถานการณ์ใหม่ ให้ผู้เรียนได้ประยุกต์ใช้ความรู้ที่สร้างขึ้นในการตอบ คำถามเสนอแนวทางแก้ปัญหา และนำไปสู่การตั้งสมมติฐานและค้นคว้าต่อไป
6. ขั้นประเมินผล (Evaluate) เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งมีทั้ง การประเมินการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละขั้นตอน และการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนก่อนที่ผู้เรียน จะขยายความคิดรวบยอดและค้นพบปัญหาใหม่ โดยผู้สอนและผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมิน
7. ขั้นขยายความคิดรวบยอด (Extend) ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความคิด รวบยอดที่ได้จากการเรียนรู้เรื่องอื่น ๆ อาจเริ่มจากการเปรียบเทียบข้อแตกต่างระหว่างเรื่องที่ศึกษา กับเรื่องใหม่ที่เกี่ยวข้องแต่ยังไม่ได้ทำการศึกษา และนำไปสู่การเริ่มวิถีจัดใหม่อีกรั้ง

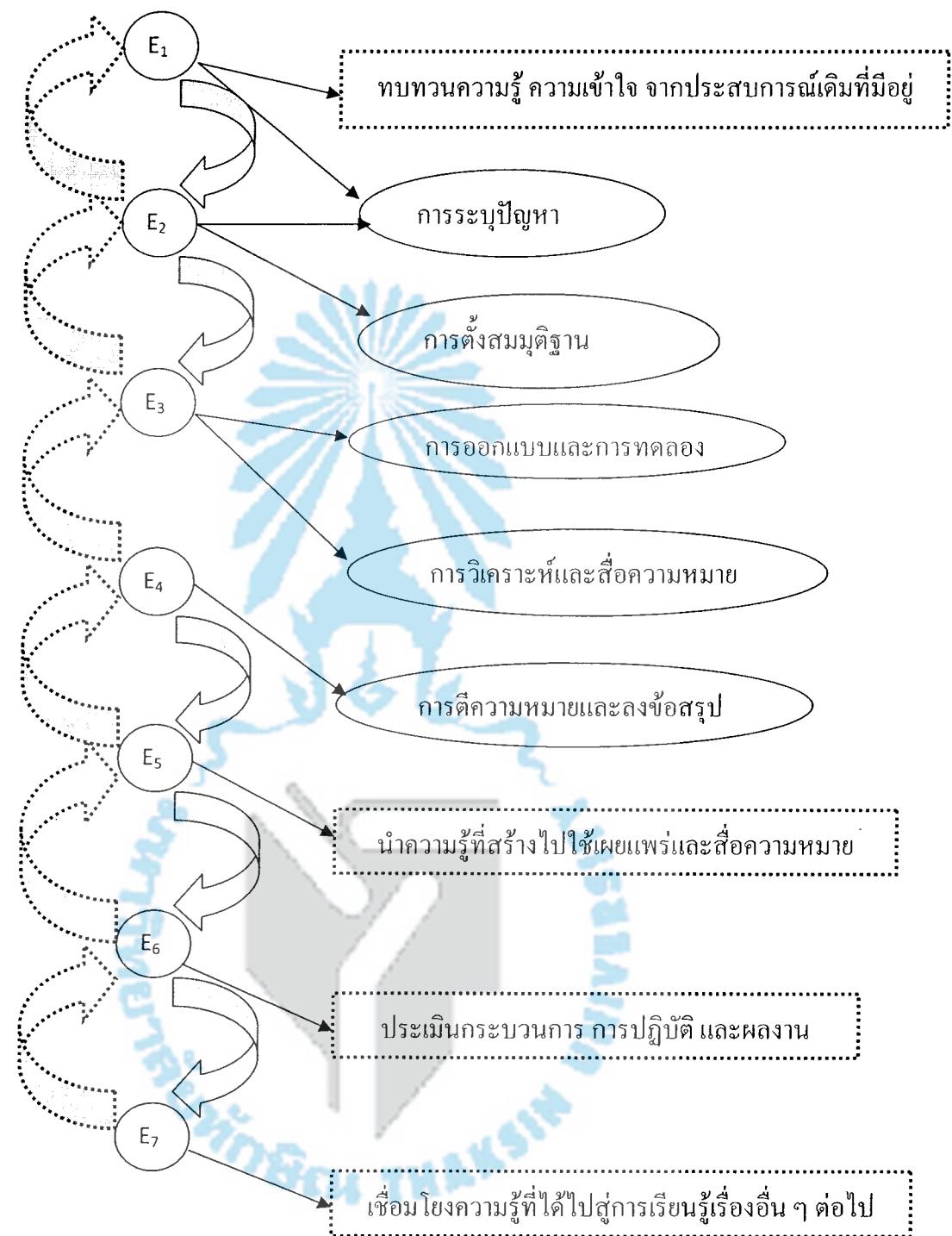
จากการศึกษาความเป็นมาของรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนการสอน แบบสืบเสาะหาความรู้รูปแบบหนึ่งที่มีการพัฒนาตามลำดับขั้นตอน ดังนี้ 1) วัฏจักรการเรียนรู้แบบ 3 ขั้น 2) วัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4 ขั้น 3) วัฏจักรการเรียนรู้แบบ 5 ขั้น 4) รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7 ขั้น โดยได้เปรียบเทียบรูปแบบการเรียนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ทั้ง 4 แบบ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบรูปแบบการเรียนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ทั้ง 4 แบบ

แบบที่ 1 (3 ขั้น)	แบบที่ 2 (4 ขั้น)	แบบที่ 3 (5 ขั้น)	แบบที่ 4 (7 ขั้น)
1. ขั้นสำรวจ	1. ขั้นสำรวจ	1. ขั้นสร้างความสนใจ 2. ขั้นสำรวจและค้นหา	1. ขั้นทบทวนความรู้เดิม 2. ขั้นสร้างความสนใจ 3. ขั้นสำรวจและค้นหา
2. ขั้นแนะนำคำสำคัญ ขั้นแนะนำคำสำคัญ ขั้นสร้างมโนทัศน์ ขั้นได้มาร่วมมโนทัศน์	2. ขั้นอธิบาย 3. ขั้นประยุกต์ใช้ มโนทัศน์ ขั้นขยายมโนทัศน์	3. ขั้นอธิบายและลงข้อสรุป 4. ขั้นขยายความรู้	4. ขั้นอธิบายและลงข้อสรุป 5. ขั้นขยายความรู้
3. ขั้นประเมินผล	4. ขั้นประเมินผล	5. ขั้นประเมินผล	6. ขั้นประเมินผล 7. ขั้นขยายความคิดรวบยอด

ตารางที่ 2 รูปแบบของกระบวนการเรียนรู้ 7E ที่เน้นกระบวนการสืบสอด (พิมพ์นัช เดชาคุณต์ 麟เดช 2552 : 28)

ภาพที่ 4 รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ที่เน้นกระบวนการสืบสาน

(ที่มา : พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และคณะ 2552 : 29)

2. แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบของกระบวนการเรียนรู้ 7E

การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดนี้ โดยผู้สอนไม่สามารถปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญาของผู้เรียนได้แต่ผู้สอนสามารถช่วยผู้เรียนปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญาได้ โดยจัดสภาพการณ์ให้ผู้เรียนเกิดความขัดแย้งทางปัญญาหรือเกิดภาวะไม่สมดุลขึ้น ซึ่งเป็นสภาพประสบการณ์ใหม่ไม่สอดคล้องกับประสบการณ์เดิม ผู้สอนต้องพยายามปรับข้อมูลใหม่กับประสบการณ์ที่มีอยู่เดิมแล้วสร้างเป็นความรู้ใหม่ (พินพันธ์ เศษภูปต์ และพeyer ยินดีสุข. 2548 : 24)

คาริน (พฤกษ์ โปรด่งสำโรง 2549 : 34 ; อ้างอิงจาก Carin. 1989 : 19) กล่าวว่า “แนวคิดค่อนสตรัคติวิสต์ เชื่อว่า บุคคลจะใช้กระบวนการคิดในการทำความเข้าใจโลก โดยสร้างความหมายในรูปของคำมีอยู่เห็นว่าสิ่งนั้นมีประโยชน์”

สลาริน (พฤกษ์ โปรด่งสำโรง 2549 : 32 ; อ้างอิงจาก Slavin. 1994 : 224-225) กล่าวว่า “แนวคิดค่อนสตรัคติวิสต์ เป็นกระบวนการพัฒนาสติปัญญาที่ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้ของตนเอง โดยพยายามค้นพบความรู้จากการตรวจสอบข้อมูลที่ขัดแย้งกับความรู้เดิม กระบวนการสร้างความรู้ เป็นไปอย่างต่อเนื่องทั้งการดูดซึมและการปรับขยายข้อมูลกลایยเป็นความรู้ใหม่ที่มีความซับซ้อนขึ้น”

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองนั้นมีพื้นฐานจากทฤษฎีค่อนสตรัคติวิสต์ โดยมีรากฐานสำคัญมาจากทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ (Piaget) ซึ่งอธิบายว่า พัฒนาการทางเชาว์ปัญญาของบุคคลมีการปรับตัวทางกระบวนการดูดซึม (Assimilation) และกระบวนการปรับโรงสร้างทางปัญญา (Accommodation) พัฒนาการเกิดขึ้นเมื่อบุคคลรับและซึมทรัพข้อมูลหรือประสบการณ์เข้าไปสัมผัสนักกับความรู้หรือโครงสร้างทางปัญญาที่มีอยู่เดิม หากไม่สามารถสัมพันธ์กันได้ จะเกิดภาวะไม่สมดุลขึ้น (Disequilibrium) บุคคลพยายามปรับสภาพให้อยู่ในภาวะสมดุล (Equilibrium) โดยใช้กระบวนการปรับโรงสร้างทางปัญญา เพียเจต์ (Piaget) เชื่อว่าคนทุกคนจะมีพัฒนาทางวัยปัญญาเป็นลำดับขั้นจากการมีปฏิสัมพันธ์และประสบการณ์กับสิ่งแวดล้อม ตามธรรมชาติและประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการคิดเชิงตรรกะและคณิตศาสตร์ รวมทั้งการถ่ายทอดความรู้ทางสังคม วัฒนธรรมและกระบวนการพัฒนาความสมดุลของบุคคลนั้น (ทิศนา แขนมณี. 2550 : 90 - 91)

ลักษณา ศิรินาดา (2553 : 12 ; อ้างอิงจาก Piaget. 1965 : 194 - 196) ทฤษฎีของเพียเจต์ (Piaget) อยู่บนพื้นฐานของแนวคิด 3 ประการ ดังนี้

1. ความรู้เป็นผลของปฏิสัมพันธ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงกันระหว่างบุคคลและสิ่งแวดล้อม
2. ความคาดสามารถการฝึกฝนได้จากการใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่

3. การพัฒนาทางด้านความรู้ความเข้าใจเป็นเรื่องของกลไกการควบคุมของแต่ละบุคคลและผสมผสานกับปฏิสัมพันธ์ทางด้านร่างกายและสังคมด้วย

ทฤษฎีของเพียเจ็ต (Piaget) ถูกนำมาประยุกต์ใช้อบ่างแพร่หลายในวงการศึกษาซึ่งพบว่ามีแนวความคิดที่เกี่ยวกับการสืบเสาะ ดังนี้

1. การเรียนรู้ของเด็กจะระดับตัวและอยู่บนพื้นฐานของการค้นพบสิ่งต่าง ๆ
2. เด็กควรได้รับโอกาสในการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างเพื่อน
3. ยุทธศาสตร์ในการเรียนการสอนควรมีการคัดเปลี่ยน ยืดหยุ่น เพื่อให้มีความเหมาะสมกับโครงสร้างของความรู้ความเข้าใจของเด็ก
4. การเปลี่ยนแปลงแนวคิดของเด็กควรได้รับการส่งเสริม โดยครูอาจมีการทดสอบเพื่อดูแนวความคิดของเด็ก และควรตระหนักร่วมกันเรื่องของการส่งเสริมให้เด็กมีการคิดอย่างมีแบบแผนทางวิทยาศาสตร์

การสร้างความรู้เป็นกระบวนการเชื่อมโยงข้อมูลใหม่กับโครงสร้างความรู้เดิม ดังนี้

1. เริ่มจากการรับรู้ผ่านประสบการณ์พัฒนาตัว ได้แก่ การสัมผัสแต่ต้อง การได้ยิน การมองเห็น การคอมพลิ่น และการชินรส ข้อมูลต่าง ๆ ที่ผู้เรียนใส่ใจจะเคลื่อนย้ายเข้าสู่ความจำระยะสั้นอย่างรวดเร็ว กระบวนการที่ข้อมูลจะถูกเก็บเข้าไปในความจำระยะสั้นมี 2 อย่าง คือ การรู้จัก และการใส่ใจ

2. การเรียกคืนความรู้ที่จดเก็บอยู่ในความทรงจำระยะยาว การจัดเก็บความรู้เกี่ยวข้องกับการกระตุนโน้นทัศน์ที่เกี่ยวข้องในความจำระยะยาว และโน้นทัศน์ที่ถูกกระตุนนี้จะลดความยาวของเครือข่ายโน้นทัศน์ที่เกี่ยวข้องลง โน้นทัศน์ที่ถูกกระตุนก็จะถูกเรียกเข้าสู่ความจำระยะสั้น

3. การเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลที่ได้จากการรับรู้ผ่านประสบการณ์สัมผัสกับข้อมูลที่เป็นความรู้เดิมในการเชื่อมโยงข้อมูลนั้น ต้องมีการเรียกคืนความรู้ที่จดเก็บอยู่ในความทรงจำระยะยาวโดยการเชื่อมโยงนั้นเป็นการอธินาย การเปลี่ยนความหมาย การประเมิน การเปรียบเทียบ และการโต้แย้ง ข้อมูลใหม่กับความรู้เดิมทำให้เกิดการคุยกันและการปรับโครงสร้างทางความคิด

ประโยชน์ของการตรวจสอบความรู้เดิมสรุปได้ดังนี้ ลักษณา ศิริมาลดา (2553 : 13 ; อ้างอิงจาก Lawson. 1995 : 193-195)

1. การตรวจสอบความรู้เดิมจะทำให้ผู้สอน ได้รับรู้ถึงความรู้เดิมที่ผู้เรียนมีอยู่แล้ว นำมาวางแผนการสอน
2. ผู้เรียนสามารถมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างปัญหา กับความรู้เดิมที่ผู้เรียนมีอยู่แล้ว เกิดแรงจูงใจในการแก้ปัญหา โดยใช้ความรู้เป็นแนวทาง

3. เมื่อว่าผู้เรียนจะมีความรู้เดิมที่แตกต่างกัน แต่การตรวจสอบความรู้เดิมโดยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนลงข้อสรุปคลายเป็นความรู้เดิมเดียวกันและเป็นการสร้างความเชื่อมโยงระหว่างโลกของความเป็นจริงภายนอกกับในห้องเรียน

ไครเวอร์ (ลักษณा ศิริมาลา 2553 : 13 ; อ้างอิงจาก Driver. 1986 :159 - 161) เสนอวิธีการสอนตาม แนวคิดสตรัคติวิสต์ไว้เป็น 5 ระยะคือ

ระยะที่ 1 คือการเตรียมนักเรียนให้สนใจเรื่องที่จะศึกษา กันในหัวข้อใดหัวข้อนั่ง หรือประเด็นใดประเด็นหนึ่ง (Orientation) อาจเรียกว่าเป็นระบะวางแผนการสอนก็ได้

ระยะที่ 2 เป็นระยะที่ดึงความรู้เดิมของเด็กออกมานา (Elicitation) ระยะนี้ครูจะต้องช่วยให้นักเรียนรู้ตัวว่าในเรื่องนั้นๆ มีความรู้เดิมอะไรอยู่ เพื่อครูจะได้รู้ว่าเด็กรู้อะไรบ้าง ถูกหรือผิดอย่างไร

ระยะที่ 3 เป็นการทำให้เด็กรู้ว่าในความรู้หรือความคิดของเขานั้น ยังมีความรู้อย่างอื่น หรือมีความหมายอย่างอื่นที่ไม่เหมือนกับสิ่งที่เขาได้ถืออยู่ เด็กจะเริ่มสำรวจแนวคิดหรือความหมายของตนด้วยจิตที่วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์แล้วจึงปรับเปลี่ยนหรือขยายความคิดเดิมออกไปครอบคลุมความรู้ใหม่และในที่สุดคือ การเอาความรู้/แนวคิด/ความหมายใหม่แทนของเดิมหรือสร้างใหม่ (Restructuring) ระยะนี้เป็นหัวใจของการเรียนการสอน ซึ่งมี 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างความชัดเจน และแลกเปลี่ยนความคิด (Clarification and Exchange)

ขั้นตอนที่ 2 เข้าสู่สถานการณ์ขัดแย้ง (Expose to Conflict Situation)

ขั้นตอนที่ 3 สร้างความคิดใหม่ (Construction of New Ideas)

ขั้นตอนที่ 4 ประเมินความคิดใหม่ (Evaluation)

ระยะที่ 4 เป็นการประยุกต์ (Application) แนวคิดหรือความรู้ที่สร้างใหม่ไปใช้กับ โยงกับสถานการณ์อื่นหรือความรู้เรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ระยะที่ 5 ทบทวน (Review) เพื่อให้ผู้เรียนแสดงออกมากล่าวถึงความคิดหรือความรู้ของเขาระบุเป็นกับแนวคิดเดิมที่ได้เคยมีมาบ้าง มีการเปลี่ยนแปลง

ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน 7E นี้ ขั้นตอนสำรวจความรู้เดิมหรือถ่วงประสมการณ์เดิม แล้วกระตุ้นให้นักเรียนนั้นเกิดความสงสัยหรือเกิดปัญหาใหม่ เป็นขั้นตอนที่นักเรียนเชื่อมโยงความรู้เดิมกับประสมการณ์ใหม่ เริ่มเกิดความไม่สมดุลทางความคิด แล้วใช้กระบวนการสำรวจค้นหาเพื่อหาคำตอบและปรับสมดุลทางความคิด อีกทั้งนำความรู้ที่ได้ไป เชื่อมโยงและแก้ปัญหาสถานการณ์ใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทำให้การเรียนรู้ของนักเรียนมีความคงทนและยาวนาน เนื่องจากผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง (Eisenkraft. 2003 : 56 - 59)

จากแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบของกระบวนการเรียนรู้ 7E ที่กล่าวมาในข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบของกระบวนการเรียนรู้ 7E เป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ที่ให้นักเรียนค้นหาความรู้ใหม่ด้วยตนเอง สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยผ่านกระบวนการคิดและใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์เป็นเครื่องมือ โดยครูเป็นผู้ให้คำแนะนำและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ซึ่งมีพื้นฐานมาจากทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ซึ่งมีรากฐานมาจากทฤษฎีพัฒนาการทางด้านปัญญาของ Piaget โดยรูปแบบของกระบวนการเรียนรู้ 7E นี้เน้นที่ขั้นตอนของการทบทวนความรู้เดิมและขั้นตอนของการขยายความคิดรวบยอดเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ของผู้เรียนสมบูรณ์ที่สุด

3. บทบาทครูและนักเรียนในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบของกระบวนการเรียนรู้ 7E

การนำรูปแบบของกระบวนการเรียนรู้ 7E ไปใช้ครูควรจัดเตรียมกิจกรรมให้เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถของผู้เรียน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูต้องมีความรู้เกี่ยวกับบทบาทครูและบทบาทนักเรียนเพื่อช่วยในการจัดการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ บทบาทของครูและนักเรียนในการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบของกระบวนการเรียนรู้ 7E สรุปได้ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 บทบาทของครูและนักเรียนในการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบของกระบวนการเรียนรู้ 7E

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	บทบาทของครู	บทบาทนักเรียน
1. ขั้นทบทวนความรู้เดิม (Elicit)	1. ตั้งคำถามเพื่อสำรวจความรู้เดิมของผู้เรียน 2. สำรวจค้นหาความรู้หรือความคิดที่ผู้เรียนมีต่อหัวข้อที่จะศึกษา	- ตอบคำถาม
2. ขั้นสร้างความสนใจ (Engage)	1. สร้างกิจกรรมที่น่าสนใจและกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน 2. กระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นของผู้เรียน	- ตั้งคำถาม เช่น คำถาม “อย่างไรทำไม่沦为เหตุใด” เช่น ทำไม่สำเร็จเป็นเช่นนี้ เป็นต้น - แสดงความสนใจต่อเรื่องที่เรียน

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	บทบาทของครู	บทบาทนักเรียน
3. ขั้นสำรวจและค้นหา (Explore)	<p>1. กระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานโดยการแก้ปัญหาการทำงานด้วยตนเองไม่ต้องคอยพึ่งคำชี้แนะจากผู้สอน</p> <p>2. สังเกตและพึงสัง่ผู้เรียนพูด</p> <p>3. ในกรณีที่จำเป็น ผู้สอนต้องสอนด้วยคำถามเจาะลึกประเด็นเพื่อช่วยในการศึกษา สำรวจ หรือการสังเกตของผู้เรียน</p> <p>4. ให้เวลาผู้เรียนในการปฏิบัติ กิจกรรมอย่างเพียงพอ</p> <p>5. ปฏิบัติตามเป็นที่ปรึกษาของผู้เรียน</p>	<p>1. คิดอย่างอิสระ แต่ยังคงอยู่ในขอบเขตที่น่าสนใจ</p> <p>2. ทดสอบสมมุติฐาน</p> <p>3. สร้างคำทำนาย หรือสมมุติฐานใหม่</p> <p>4. ลองหาวิธีการที่ต่างหากไปและอภิปรายร่วมกันเพื่อน</p> <p>5. บันทึกการสังเกตและความคิด</p> <p>6. ไม่ด่วนลงความคิดเห็นหรือค่วนสรุป</p>
4. ขั้นอธิบายและลงข้อสรุป (Explain)	<p>1. กระตุ้นให้ผู้เรียนอธิบายมโนทัศน์ คำจำกัดความ และหลักการด้วยคำพูดของผู้เรียนเอง</p> <p>2. ถามเพื่อความกระซิ่ง และปรับแก้ไขจากตัวผู้เรียนเอง</p> <p>3. ให้คำจำกัดความ คำอธิบาย และคำต่างๆ อีกครั้งหนึ่งอย่างเป็นทางการ</p> <p>4. ใช้ประสบการณ์เดิมของผู้เรียน เป็นพื้นฐานเบื้องต้นในการอธิบาย มโนทัศน์ คำจำกัดความและหลักการ</p>	<p>1. อธิบายวิธีการแก้ปัญหาที่เป็นไปได้ และตอบคำถามเพื่อนได้</p> <p>2. พึงคำอธิบายของเพื่อนอย่างตั้งใจ และอย่างมีวิจารณญาณ</p> <p>3. ตั้งคำถามต่อการอธิบายของเพื่อน</p> <p>4. พึงและพยายามทำความเข้าใจ คำอธิบายของผู้สอน</p> <p>5. เชื่อมโยงประสบการณ์กับกิจกรรมอื่น ๆ</p> <p>6. ใช้ข้อมูลจากการบันทึกในการให้คำอธิบาย</p>

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	บทบาทของครู	บทบาทนักเรียน
5. ขั้นขยายความรู้ (Elaborate)	<p>1. พยายามให้ผู้เรียนใช้คำจำกัดความ โนนทัศน์ และอธิบายสิ่งที่ได้เรียนรู้ไป</p> <p>2. กระตุ้นให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะที่ได้เรียนไปใช้ในสถานการณ์ใหม่</p> <p>3. ให้ผู้เรียนใช้ข้อมูล หรือหลักฐานที่มีอยู่แล้วตอบคำถาม เช่น “ผู้เรียนรู้อะไร” “ทำไมผู้เรียนจึงคิดเช่นนี้” เป็นต้น</p>	<p>1. ประยุกต์คำศัพท์ คำนิยาม และคำอธิบายที่ได้เรียนรู้ใหม่ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่</p> <p>2. ใช้ข้อมูลที่มีในการตอบคำถาม เสนอแนวทางแก้ปัญหา การตัดสินใจ หรือการ ออกแบบการทดลอง</p> <p>3. ลงข้อสรุปที่เป็นเหตุเป็นผลจากหลักฐาน และ/หรือข้อมูล</p> <p>4. บันทึกการสังเกตและการอธิบาย</p> <p>5. ตรวจสอบความเข้าใจกับเพื่อน</p>
6. ขั้นประเมินผล (Evaluate)	<p>1. สังเกตการณ์ประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะใหม่ของผู้เรียน</p> <p>2. ประเมินความรู้ ทักษะ และเจตคติของผู้เรียน</p> <p>3. พยายามหาหลักฐานที่แสดงว่า ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงความคิด และพฤติกรรม</p> <p>4. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินการเรียนรู้ของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความรู้และกระบวนการกลุ่ม</p> <p>5. ถามคำถามปลายเปิด เช่น “ทำไมผู้เรียนจึงคิดเช่นนี้” “ผู้เรียนมีหลักฐานอะไรบ้าง” “ผู้เรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับสิ่งนี้” “ผู้เรียนจะอธิบายเรื่องนี้อย่างไร” เป็นต้น</p>	<p>1. ตอบคำถามของผู้สอน โดยใช้ข้อมูลจากการสังเกตและการอธิบายสิ่งที่ได้เรียน</p> <p>2. แสดงว่าตนเองมีความรู้ ความเข้าใจหรือทักษะเรื่องนั้น ๆ</p>

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	บทบาทของครู	บทบาทนักเรียน
7. ขั้นขยายความคิด รวมยอด (Extend)	<p>- ถามคำถามปลายเปิด เช่น “ผู้เรียนมีความคิดเห็นอย่างไร กับเรื่องนี้”</p> <p>“ผู้เรียนจะออกแบบการทดลอง อย่างไร”</p>	- ตอบคำถาม

จากตารางแสดงบทบาทของครูและนักเรียนในการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้7E แสดงให้เห็นว่าในการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้7E ครูมีบทบาทในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยการตั้งคำถาม สร้างกิจกรรมที่น่าสนใจ ด้วยให้คำแนะนำ และอ่านวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เรียน สำหรับผู้เรียนมีบทบาทในการแสดงความสนใจต่อเรื่องที่เรียน ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง แสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่เรียน และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่ ๆ รวมถึงการเชื่อมโยงความรู้ที่ได้รับเข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

เทคนิคการใช้คำตาม

1. ความหมายของการใช้คำตาม

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการใช้คำตามในการเรียนการสอน สรุปได้ดังนี้

ภพ เลาห์ ไพบูลย์ (2537 : 157 - 175) ได้กล่าวถึง เทคนิคการตั้งคำถามเป็นเทคนิคการสอนที่มีประสิทธิภาพในการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษาที่มุ่งให้นักเรียนสามารถศึกษาค้นคว้าหาความรู้ แก้ปัญหา และสรุปแนวคิดหลักได้ด้วยตนเอง และไม่ว่าครูผู้สอนจะใช้วิธีสอนแบบใด การใช้คำตามก็ยังมีบทบาทสำคัญเสมอในกระบวนการเรียนการสอนนั้น ๆ สำหรับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้นั้นต้องใช้คำตามเป็นสื่อนำให้เกิดความรู้ อาจเป็นการถามตอบด้วยว่าจะทราบว่าครูกับนักเรียนและทางความรู้ด้วยตนเอง มี 3 แบบคือ แบบที่ครูเป็นผู้ถามคำตาม (Passive Inquiry) แบบที่นักเรียนเป็นผู้ถามคำตาม (Active Inquiry) และแบบที่ครูและนักเรียนร่วมกันตั้งคำตาม (Combined Inquiry)

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545 : 78 - 87) กล่าวว่า การใช้คำตามเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนากระบวนการทางความคิดของผู้เรียน โดยผู้สอนจะป้อนคำตามในลักษณะต่าง ๆ ที่เป็นคำตามที่ดี สามารถพัฒนาความคิดของผู้เรียน ตามเพื่อให้ผู้เรียนใช้ความคิดเชิงเหตุผล วิเคราะห์ วิจารณ์ สังเคราะห์ หรือประเมินค่า เพื่อจะตอบคำตามเหล่านั้น

อาการณ์ ใจเทียง (2546 : 182 - 187) กล่าวว่า การใช้คำตามมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการเรียน การสอน เป็นการกระตุ้นความคิดของผู้เรียน ผู้สอนมีความสามารถในการถามคำตามอย่างมีประสิทธิภาพ จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ได้ดี ได้ทางแนวทางเลือกปฏิบัติที่เหมาะสม ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนต้องมีทักษะในการถามคำตามที่มีประสิทธิภาพ จึงจะช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะการคิด และคิดเป็นดังที่หลักสูตรมุ่งหมายไว้

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และเพยาร์ ยินดีสุข (2548 : 111-112) ได้ให้ความหมายของการใช้คำตาม คือ การใช้ประเภทของคำตามเป็นและรู้จักลักษณะการถามที่ดี การใช้ประเภทของคำตามทั้งคำตามง่ายและคำตามยาก หรือทั้งคำตามແคนและคำตามกว้าง หรือทั้งคำตามระดับต่ำ และคำตามระดับสูง การถามคำตามในห้องเรียน อาจมีความเป็นไปได้ ดังนี้ 1) ครูเป็นผู้ตามคำตามให้นักเรียนตอบ 2) ครูและนักเรียนร่วมกันตามคำตาม ร่วมกันอภิปราย และ 3) นักเรียนผู้ตามคำตามส่วนลักษณะการถามคำตามที่ดีนี้เป็นศิลปะในการถามคำตามที่ทำให้สามารถกระตุ้นความคิดของผู้เรียนกระตุ้นให้ผู้เรียนก้าวต่อสนองและก้าวตามย้อนกลับ

สรุปได้ว่า การใช้คำตาม หมายถึง การใช้คำตามเพื่อให้นักเรียนได้ได้ตอบ เพื่อจะถาม จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ทักษะการคิดเรียนเรียง ความรู้และถ่ายทอดเป็นคำตอบ คำตามเป็นเครื่องมือที่จะช่วยตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน ครูสามารถใช้คำตามเป็นเครื่องมือสนับสนุนกิจกรรมการสืบเสาะหาความรู้ ใช้เป็นอุปกรณ์การสื่อความหมายได้ด้วย

2. ประเภทของคำตาม

คำตามมีหลายประเภท คำตามแต่ละประเภทมีวัตถุประสงค์ในการใช้ต่างกัน ผู้ตอบต้องใช้ความคิดในระดับต่างกัน เพื่อให้ได้คำตอบที่เหมาะสมในการแบ่งประเภทของคำตามนี้มีหลายรูปแบบตามเกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่งดังนี้

สมจิต สรวจน์ไพบูลย์ (2526. : 122 - 126) ได้แบ่งประเภทของคำตามที่จำแนกในชั้นเรียนออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. คำตามเพื่อดำเนินการเรียนการสอน หมายถึง คำตามที่ครูใช้ตามเพื่อให้กิจกรรมการเรียนการสอนดำเนินไปเป็นลำดับ หรือเพื่อนำกิจกรรมการเรียนการสอนให้ดำเนินไปตามทิศทางที่ต้องการ นอกจากนี้ยังใช้กระตุ้นความสนใจของนักเรียนได้อีกด้วย คำตามประเภทนี้ไม่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาโดยตรง ตัวอย่าง เช่น

- โครงไม่ได้เหลาคินสอนบ้าง

- นักเรียนมีกระดายครบทุกคนหรือยัง

2. คำถามเพื่อนเน้นความ หมายถึง คำถามที่ครูใช้เพื่อเน้นเรื่องที่ครูและไม่ได้มุ่งหวัง

คำตอบจากนักเรียนอย่างจริงจัง แต่จัดเป็นวิธีการอย่างหนึ่งในการบอกหรือตอบทวนข้อเท็จจริงและเพื่อเร้าความสนใจของนักเรียนมาอย่างเรื่องนั้น ๆ ด้วย ตัวอย่างเช่น

- นก 2 พากตามที่เขียนในกระดาษคำ มีความหมายแตกต่างกันใช่ไหม

- เมื่อวานนี้เรารู้ขักกันแล้วว่าพิมมี 3 ชนิดใช่ไหม

คำถามประเภทนี้มักมีคำถามว่า ใช่ จริง ถูก เป็นส่วนมาก เพราะครูเพียงอาศัยคำถามในการบอกข้อเท็จจริงมากกว่า ครูจังหลีกเลี่ยงคำถามประเภทนี้

3. คำถามแบบแคน เป็นคำถามที่มีคำตอบที่แน่นอน หมายถึง คำถามที่มีคำตอบจำกัด และแน่นอน ไม่ว่าจะถามคำถามนี้กับนักเรียนคนใดก็ตามก็จะได้รับคำตอบเดียวกัน คำถามประเภทนี้ไม่เกี่ยวกับความคิดเห็น ส่วนใหญ่จะเป็นคำถามที่เกี่ยวกับข้อเท็จจริงหรือสิ่งที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว ตัวอย่างเช่น

- ก่อนนำคินน้ำมันไปชั่ง เนื้อมของเครื่องซึ่งซึ่งที่เหลือได

- ทำไม่มีป่าไม้ถูกทำลายซึ่งมีผลทำให้น้ำท่วม

ข้อควรระวังในการถามคำถามประเภทนี้ คือ เมื่อถามแล้วนักเรียนมักตอบพร้อมกัน ครู่ต้องหาวิธีการป้องกันไม่ให้นักเรียนตอบพร้อมกันทั้งชั้น เมื่อถามทุกครั้งควรเรียกนักเรียนคนใดคนหนึ่งตอบ

4. คำถามแบบกว้าง เป็นคำตอบได้หลายอย่าง หมายถึง คำถามที่มีคำตอบที่เป็นไปได้มากกว่าหนึ่งหรือสองคำตอบ นักเรียนจะต้องใช้ความรู้ที่เรียนมาแล้วมาประมวลกันเข้าเพื่อตอบคำถาม คำถามประเภทนี้ ได้แก่ คำถามที่ถามนักเรียนลงความคิดเห็น ตั้งสมมติฐานออกแบบการทดลอง พยากรณ์ รวมถึงการถามเกี่ยวกับการประเมินความรู้ด้วย เช่น

- ทำไม่น้ำในแก้ววึ้งมีลักษณะ

- นักเรียนคิดว่าอะไรเป็นสาเหตุของน้ำเตี้ย

- ระหว่างดอกไม้กับผลไม้ นักเรียนคิดว่าอย่างไหนมีความสำคัญมากกว่ากัน

พิมพันธ์ เเดชะคุปต์ และพเยาว์ ยินดีสุข (2548 : 120 - 122) ได้จำแนกคำถามตามระดับขั้นของการใช้ความคิดด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ตามแนวคิดของ บลูม (Bloom) ได้ 6 ประเภท คือ

1. ถามความรู้ / ความจำเป็นคำถามที่มีคำตอบแน่นอน ถามเนื้อหาเกี่ยวกับข้อเท็จจริง คำจำกัดความ คำนิยาม คำศัพท์ กฎ ทฤษฎี ถามเกี่ยวกับใคร (Who) อะไร (What) เมื่อไร (When)

ที่ไหน (Where) รวมทั้งใช่หรือไม่ (Why) ตัวอย่างคำตามเช่น การคุณกำเนิด หมายถึงอะไร มนุษย์ สัมพันธ์ หมายถึงอะไร ผู้ค้นพบทฤษฎีสัมพันธภาพคือใคร ไมเคิลฟาราเดย์ เป็นนักวิทยาศาสตร์ ชาติใด บริเวณใดของไทยพบกองมากที่สุด มนุษย์สามารถพิชิตวังจันทร์ได้มื่อปีใด

2. ถ้าความเข้าใจ เป็นคำตามที่ต้องใช้ความรู้ ความจำ มาประกอบเพื่ออธิบายด้วย คำพูดของตนเอง เป็นคำตามที่สูงกว่าความความรู้ ตัวอย่างคำตามเช่น จงอธิบายลักษณะของผู้ที่มี สุขภาพจิตดี จงเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการแพร่และการอสูโนซิส จงแบ่งประเภทของพืช ที่กำหนดให้ตามเกณฑ์ของผู้เรียน

3. ถ้าการนำไปใช้ เป็นคำตามที่นำความรู้ความเข้าใจไปใช้แก่ปัญหาในสถานการณ์ ใหม่ ตัวอย่างคำตามเช่น เมื่อเข้าชนพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ ท่านควรจะปฏิบัติตัวอย่างไร นักเรียนจะ ทดสอบว่านำเสนอสัมภาษณ์ในครัวของนักเรียนเป็นของแท้หรือของปลอมอย่างไร

4. ถ้าการวิเคราะห์ เป็นคำตามที่จำแนกแยกแยะเรื่องราวต่าง ๆ ว่าประกอบด้วย ส่วนย่อยอะไรบ้าง โดยอาศัยหลักการ กฏ ทฤษฎี ที่มาของเรื่องราว หรือเหตุการณ์นั้น ตัวอย่าง คำตามเช่น อาหารในงานนี้ประกอบด้วยสารอาหารใดบ้าง สาเหตุสำคัญใดบ้างที่ทำให้เยาวชน เสพยาเสพติด ประชาชนในแต่ละภาคของประเทศไทย มีความเป็นอยู่ที่แตกต่างกันนั้นมีปัจจัยสำคัญ ใดเป็นสาเหตุ

5. ถ้าการสังเคราะห์ เป็นคำตามที่ใช้กระบวนการคิด เพื่อสรุปความสัมพันธ์ระหว่าง ข้อมูลย่อย ๆ ขึ้นเป็นหลักการหรือแนวคิดใหม่ ตัวอย่างคำตามเช่น จงสรุปหลักการอนามาหาร จากการศึกษา จงสรุปผลเกี่ยวกับสาเหตุการเกิดมะเร็ง

6. ถ้าการประเมินค่า เป็นคำตามที่ให้ผู้เรียนตีคุณค่าโดยใช้ความรู้ ความรู้สึก ความคิดเห็นในการกำหนดเกณฑ์เพื่อประเมินค่าสิ่งเหล่านั้น ตัวอย่างคำตามเช่น นักเรียนมีวิธีการใด ที่จะบอกได้บ้างว่า บุคคลนี้ดี บุคคลนั้นไม่ดี ผลการทำโครงงานวิทยาศาสตร์ของกลุ่มใดดีที่สุด ความคิดเห็นของเพื่อนคนใดดีที่สุด นักเรียนคนใดมีความสามารถในการนำเสนอผลการทดลอง เป็นที่น่าชื่นชมมากที่สุด

เบญญา เรืองสมอ (2549 : 26) ได้จำแนกประเภทคำตามตามแนวความคิดของบลูม (Bloom) ดังนี้

1. คำตามระดับต่ำและระดับสูง

- คำตามระดับต่ำ เป็นคำตามที่ต้องการคำตอบระดับความจำของข้อมูล หรือเรียก ได้ว่า เป็นคำตามที่ต้องการวัดความจำ ใช้ในการทบทวนความรู้พื้นฐานหรือในทัศน์

- คำตามระดับสูง เป็นคำตามที่ต้องการคำตอบระดับการแปลผลการนำไปใช้ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินค่า หรือเรียกได้ว่าเป็นคำตามที่ต้องการวัดความคิด ช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านของการคิดและการใช้เหตุผล

2. คำตามเกี่ยวกับผล กระบวนการและความคิดเห็น

- คำตามเกี่ยวกับผล เป็นคำตามที่ต้องการคำตอบในรูปของการสรุปผลขั้นสุดท้าย
- คำตามเกี่ยวกับกระบวนการ เป็นคำตามที่ต้องการให้ผู้เรียนอธิบายถึงวิธีการดำเนินการหรือขั้นตอนที่นำไปสู่ผลขั้นสุดท้าย
- คำตามเกี่ยวกับความคิดเห็น เป็นคำตามที่ต้องการให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ตัดสินใจหรือประเมินลิ่งหนึ่งลิ่งใด

3. คำตามเปิดและคำตามปิด

- คำตามแบบปิด เป็นคำตามที่มีคำตอบเดียวมักใช้กับข้อมูลที่เป็นความจำ
- คำตามแบบเปิด เป็นคำตามที่ให้คำตอบได้หลากหลาย เช่นเพื่อสร้างข้อมูลเพื่อให้เกิดการตอบสนองเฉพาะตัว และนำไปสู่การอภิปรายและการถกเถียง

จากประเภทของคำตามที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่า การถามคำตามระดับสูง ได้แก่ การถาม การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า เป็นการส่งเสริมความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ การคิดอย่างมีเหตุผล และคิดนำไปใช้ได้ดี ดังนั้นผู้สอนจึงควรใช้คำตามประเภทนี้ให้มาก

จากการจำแนกประเภทคำตามที่กล่าวมา ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกที่จะใช้เทคนิคคำตามแนวคิดของบลูมทั้ง 6 ประเภท คือ ถามความรู้ / ความจำ ถามความเข้าใจ ถามการนำไปใช้ ถามการวิเคราะห์ ถามการสังเคราะห์ และถามการประเมินค่า ร่วมกับการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E

3. ประโยชน์ของการใช้คำตาม

สมจิต สาธนไพบูลย์ (2526. : 127) กล่าวว่า คำตามที่ดีนั้นจะต้องกระตุนให้ผู้เรียน เกิดพฤติกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ และครูสามารถใช้เป็นข้อมูลให้เป็นประโยชน์ต่อการสอนดังนี้

1. ช่วยให้ครูรู้พื้นฐานความสามารถของผู้เรียนซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการสอน
2. ช่วยกระตุนให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะคิด เกิดความอยากรู้และเต็มใจเข้าร่วม กิจกรรมการเรียนการสอน

3. ช่วยในการทบทวนบทเรียน รวมทั้งช่วยในการประเมินผลว่าครูสอนได้บรรลุ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

4. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการคิดค้นด้วยตนเอง
5. ช่วยพัฒนาความคิดแบบวิจารณญาณและทำให้ผู้เรียนเป็นคนช่างคิดช่างถก อาจารณ์ ใจเที่ยง (2546 : 182 - 183) ได้สรุปประโยชน์ของคำตาม ดังนี้
 1. เพื่อส่งเสริมทักษะทางการคิดให้แก่ผู้เรียน
 2. เพื่อกระตุนความสนใจในการเรียน ทำให้ผู้เรียนตื่นตัว สนใจเรียนดีขึ้น

3. ช่วยขยายความคิดและแนวทางในการเรียนแก่ผู้เรียน

4. ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน

5. เป็นสื่อกลางเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่

6. ปลูกฝังนิสัยรักการค้นคว้า เพื่อหาคำตอบจากคำถามที่ได้รับ

7. ใช้วัดผลประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้ดี

สุวินล เขียวแก้ว (2542 : 38) ได้กล่าวถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้คำถาม ดังนี้

1. ครูได้ทราบพื้นฐานความรู้ของนักเรียนว่า เด่นหรือด้อยจุดใด เพื่อจะได้จัด

ประสบการณ์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับพื้นฐานที่นักเรียนมีอยู่

2. นักเรียนจะมีความสนใจที่จะตอบอย่างสม่ำเสมอ เพราะต้องเตรียมความพร้อม ที่จะตอบปัญหาของครูและฟังคำตอบของเพื่อน ๆ เพื่อนำไปสู่ข้อสรุป

3. นักเรียนได้แสดงออก รู้จักใช้คำตามและตอบคำถามอย่างเหมาะสม

4. นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการคิดและเรียนรู้ความคิดเพื่อการนำเสนอ ให้ผู้อื่นได้เข้าใจ

5. ช่วยในการประเมินผลการสอนของครู

จากประโยชน์ของการใช้คำถามดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า การใช้คำถามมีประโยชน์ ดังนี้

1. ทำให้เกิดการอภิปรายต่อเนื่อง เป็นการขยายความคิดและแนวทางในการเรียนรู้ ช่วยพัฒนาความคิดแบบวิพากษ์วิจารณ์ ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นคนช่างคิดช่างถาม

2. เพื่อกระตุ้นความสนใจในการเรียน ทำให้ผู้เรียนตื่นตัว สนับสนุนเรียนดีขึ้น

3. เพื่อให้เกิดการค้นคว้าแก่ปัญหา และสำรวจความรู้ใหม่ ๆ

4. เพื่อทบทวนหรือนำไปสู่การสรุปบทเรียนให้เข้าใจตรงกัน

5. ใช้วัดผลประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้ดี

6. เป็นสื่อกลางเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่

7. ให้ครูรู้พื้นฐานความสามารถของผู้เรียนซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการสอน

8. เพื่อทบทวนหรือนำไปสู่การสรุปบทเรียนให้เข้าใจตรงกัน

4. ลักษณะของคำถามที่ดี

สมจิต สาหาน พนูลัย (2526. : 127) ได้กล่าวว่า ลักษณะคำถามที่ดีนั้นจะต้องกระตุ้น ให้เกิดสิ่งต่อไปนี้

1. ช่วยให้ครูรู้พื้นฐานความสามารถของนักเรียนซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการเรียน

การสอน

2. ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจที่จะคิด เกิดความอยากรู้ และเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน

3. ช่วยในการทบทวนบทเรียน รวมทั้งช่วยในการประเมินผลว่าการสอนได้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

4. ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ จากการคิดค้นด้วยตัวของนักเรียนเอง

5. ช่วยพัฒนาความคิดแบบวิจารณญาณให้นักเรียนเป็นคนซึ่งคิดซ่างสาม

ภพ เลขา ไพบูลย์ (2537 : 172) ได้กล่าวถึงลักษณะคำตามที่ดี ควรจะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ และเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ดังนี้

1. มีความหมายชัดเจน ไม่คลุมเครื่อ ใช้ภาษาจ่าย ๆ ชัดเจน เข้าใจง่าย เมื่อผู้เรียนฟัง คำตามแล้วจะเข้าใจอย่างถูกต้อง เช่น ถามว่าทำไม่พืชจึงต้องการแสดงแผล คำตอบคือ พืชต้องการแสงเพื่อสังเคราะห์ด้วยแสงในการปruzogอาหาร

2. ข้อความกะทัดรัด และไม่รวมมีคำตามหลายประเด็นพร้อมกัน เช่น ถามว่าแยกน้ำด้วยไฟฟ้าจะเกิดอะไรขึ้น และสิ่งที่เกิดขึ้นคืออะไร จะทดสอบอย่างไร

3. เป็นข้อความที่สมบูรณ์ ไม่ควรละข้อความบางส่วนของคำตามให้ผู้เรียนคิดเอาเอง เช่น ถามว่าเนื้อเทียนที่หลอมเหลว เมื่อหายดลงที่พื้นจะกลายเป็นของแข็ง คำตามเช่นนี้เป็นคำตามที่ไม่สมบูรณ์ ผู้เรียนอาจจะไม่เข้าใจถึงที่จะต้องตอบคืออะไร ซึ่งที่จริงแล้วครูต้องการให้ผู้เรียนตอบสิ่งที่สังเกตได้จากเทียนไปกำลังติดไฟ

4. มีความหมายสมกับระดับของผู้เรียน มีระดับความยากง่ายพอเหมาะสม ไม่เป็นคำตามที่ยากเกินไปหรือง่ายเกินไป ควรระวังคำตามที่ยากเกินไป ผู้เรียนไม่สามารถตอบคำตามได้อาจเกิดความห้อดอย ส่วนคำตามที่ง่ายเกินไปผู้เรียนไม่ได้ฝึกคิด

5. เป็นคำตามที่ส่งเสริมและกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความคิดเพื่อหาคำตอบที่เหมาะสม เช่น ถามว่าให้อธิบายการเปลี่ยนแปลงสถานะของน้ำ ผู้เรียนต้องลำดับแนวความคิดเพื่อจะอธิบายให้ตรงกับคำตาม

สุวินล เพียร์แก้ว (2542 : 34) กล่าวว่า คำตามที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้

1. เป็นคำตามที่ชัดเจน เป็นปrunay เช่น พลังงานที่พืชใช้ในการสังเคราะห์แสงอยู่ในรูปใด

2. เป็นคำตามที่ท้าทายให้นักเรียนอยากรู้หาคำตอบ เช่น สิ่งมีชีวิตในโลกกำเนิดมาได้อย่างไร

3. เป็นคำตามที่ฝึกให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถระดับสูงของสมอง เช่น ถ้ามีของเหลว 2 ชนิด ชนิดใดไม่มีสีเหมือนกัน นักเรียนจะทราบได้อย่างไรว่าเป็นสารชนิดเดียวกันหรือไม่

4. มีระดับความยากง่ายเหมาะสม และวุฒิภาวะของนักเรียน

บุญชุม ศรีสะอาด (2543 : 74 - 75) ได้สรุปว่า ลักษณะการใช้คำตามที่ดีของครูควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. เป็นคำตามภาษาทั่วไป เช่น กายาเข้าใจง่าย และเป็นประโยชน์ที่ไม่ยาวจนเกินไป
2. ถ้าให้ตอบอย่างทั่วถึง พยายามให้ทุกคนมีส่วนในการตอบคำถามให้มากที่สุด และเด็กมีโอกาสแสดงความคิดเห็น
3. กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดค้นหาคำตอบด้วยตนเอง
4. เตรียมคำถามต่างๆ ไว้ล่วงหน้า โดยใช้คำถามหลากหลายประเภท
5. ให้เวลาในการคิด ไม่เร่งรัดหรือคาดค้นเอาคำตอบมากเกินไป
6. เป็นการถามแล้วครูให้แรงเสริม เมื่อเด็กตอบคำถามได้
7. ถ้าผู้เรียนไม่เข้าใจคำถามหรือเป็นเรื่องที่คิดซับซ้อน ควรตั้งคำถามใหม่ที่จะทำให้เข้าใจได้ดีขึ้นหรือช่วยให้แนวทางที่สามารถตอบคำถามเดิมไว้
8. ไม่เป็นการถามแล้วครูทวนคำตามของครูเองหรือครูทบทวนคำตอบของเด็กหรือครูตอบคำถามเสียเอง
9. ไม่เป็นการถามให้ตอบว่า ใช่หรือไม่ใช่ ผิดหรือถูกเท่านั้น

เตือนใจ แก้วรุจิันน์ (2544 : 16 ; อ้างอิงจาก Heaton. 1981 : 149) ได้เสนอลักษณะการใช้คำตามที่ดีไว้ดังนี้

1. ควรถามคำถามเด็กทั้งชั้นก่อน แล้วจึงเรียกเด็กตอบทีละคน เพื่อให้เด็กทุกคนคิดหาคำตอบ อย่างไรก็ตามบางครั้งอาจจะเรียกชื่อเด็กก่อนถามคำถาม โดยเฉพาะเด็กที่ไม่ตั้งใจเรียน
2. ถ้ามีคำถามเด็กที่ละคนอย่างทั่วถึง ไม่จำกัดอยู่ที่เด็กกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เพราะจะทำให้ผู้เรียนทั้งหมดสนใจที่จะตอบ
3. พยายามหลีกเลี่ยงคำถามที่กระตุ้นให้ผู้เรียนตอบพร้อมกัน เพราะคำถามเหล่านี้จะนำไปสู่ปัญหาในเรื่องระเบียบชั้นเรียน และไม่กระตุ้นความรับผิดชอบของผู้เรียนในการตอบคำถาม
4. ไม่ควรใช้น้ำเสียงที่บ่อบုံในขณะถาม
5. ถ้ามีคำถามด้วยท่าทางที่เป็นมิตร และพร้อมเสนอที่จะปรับคำถามให้ง่าย เมื่อผู้เรียนตอบคำถามไม่ได้

สรุปได้ว่า คำตามมีผลต่อการเรียนรู้ต่อนักเรียน เป็นอย่างยิ่ง ถ้าครูออกแบบคำตามที่ตรงกับจุดประสงค์ ก็จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ช่วยพัฒนากระบวนการคิด ส่งเสริมบรรยายกาศ การเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ได้เป็นอย่างดี

5. เทคนิคการใช้คำตามที่ดี

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2546 : 34 - 35) ได้กล่าวถึงวิธีการใช้คำตามที่ดีนี้ ครูควรจะมีประสิทธิภาพในการใช้คำตามดังนี้

1. เตรียมคำตามไว้ล่วงหน้า ครุครูเตรียมคำตามไว้ล่วงหน้า และลองใช้คำตามนั้น เพื่อใช้คำตามนำไปสู่ประเด็นที่ต้องการ ครุครูเตรียมคำตามเฉพาะสำหรับผู้เรียนบางคนที่เก่งมาก หรืออ่อนมากไว้ด้วย
2. คำนึงถึงลักษณะคำตามที่ดี และถามให้เป็นภาษาพูดง่าย ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเห็นเป็นเรื่องง่ายที่จะตอบ
3. พยายามใช้คำตามหลาย ๆ ประเภท ทั้งคำตามแบบแคนและคำตามแบบกว้าง คำตามแบบแคนช่วยให้ผู้เรียนสร้างโน้มติ ส่วนคำตามแบบกว้างช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความคิดระดับสูง ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างโน้มติในระดับที่สูงขึ้น
4. ถามผู้เรียนให้ทั่วทั้งชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็น และตอบคำตาม ครูอาจให้ผู้เรียนคนอื่น ๆ ขยายความหรือแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมจากคำตอบของเพื่อน
5. ไม่ควรให้ผู้เรียนตอบพร้อมกันทั้งชั้น การตอบคำตามพร้อมกันทั้งชั้นจะทำให้ผู้เรียนบางคนไม่สนใจคำตามก่อให้เกิดความสับสน ในกรณีที่มีคำตอบได้หลายคำตอบและครูไม่สามารถประเมินได้ว่าผู้เรียนคนใดเกิดการเรียนรู้แล้วหรือไม่
6. ให้ผู้เรียนตอบคำตามด้วยความสมัครใจ การเรียกให้ผู้เรียนตอบคำตามโดยที่ผู้เรียนยังไม่พร้อมจะทำให้ผู้เรียนเกิดความไม่มั่นใจในการตอบ
7. เมื่อถามคำตามแล้วครูควรเว้นระยะเวลาเพื่อให้ผู้เรียนใช้ความคิดเป็นการรอคำตอบจากผู้เรียน
8. ไม่ควรทวนคำตามหรือคำตอบ เพราะจะทำให้ผู้เรียนไม่สนใจฟัง แต่ในบางกรณีอาจมีความจำเป็นน้าง
9. ถามคำตามจากง่ายไปยาก ซึ่งจะเป็นสิ่งเร้าให้ผู้เรียนอยากรอคำตอบด้วย บางครั้งครูถามคำตามยากในตอนแรก ผู้เรียนทั้งชั้นไม่สามารถตอบได้ทำให้ผู้เรียนห้อดอย
10. เมื่อได้คำตอบที่ยังไม่ชัดเจนหรือยังไม่สมบูรณ์ ครุครูถามให้ผู้เรียนขยายคำตอบให้ชัดเจนและลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น
11. ควรใช้กิจกรรมท่าทางและน้ำเสียง เป็นส่วนประกอบในการใช้คำตาม ซึ่งจะช่วยให้บรรยายกาศของการใช้คำตามดียิ่งขึ้น เน้นเสียงในตอนที่เห็นว่าเป็นจุดสำคัญของคำตามใช้ท่าทางสีหน้าแสดงความเป็นปัญหาในการตาม
12. เมื่อถามคำตามแล้ว ครูไม่ควรซื้อแนะแนวทางหรือคำตอบให้ผู้เรียนทันที หรือครูตอบคำตามเสียง จะทำให้ผู้เรียนไม่คิด
13. เมื่อผู้เรียนตอบถูก ควรกล่าวชมบ้าง เพื่อเป็นกำลังใจให้ผู้เรียนอยากรอคำตามต่อไป เมื่อผู้เรียนตอบคำตามผิด ไม่ควรดำเนิน

อภารณ์ ใจเที่ยง (2546 : 186 - 187) ได้กล่าวถึง การตามคำตามที่จะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีหรือไม่มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับการตั้งค่าตามของผู้สอนเป็นประการสำคัญ ถ้าผู้สอนมีทักษะและเทคนิคในการตามคำตาม จะทำให้การเรียนการสอนมีคุณค่าเทคนิคในการตามคำตาม อาจสรุปได้ดังนี้

1. ในการตามคำตาม ไม่ควรเจาะจงผู้ตอบหรือตามผู้เรียนตามลำดับ เพราะการรู้ตัวก่อนว่าจะตอบเมื่อใดนั้น จะทำให้ผู้ตอบไม่สนใจคำตามอื่น ๆ การเรียนรู้จะไม่เกิดขึ้น
2. ในการตามคำตาม ไม่ควรตามซ้ำผู้เรียนคนเดิมบ่อยครั้ง เพราะการปฏิบัติตั้งนี้ผู้เรียนคนอื่น ๆ จะเกิดความน้อยใจ ที่ผู้สอนไม่เห็นความสำคัญของคนอื่นทำให้ไม่สนใจที่เรียน
3. ในการตามคำตาม ไม่ควรเร่งรัดคำตอบจากผู้เรียน เมื่อถามคำตามไปแล้วควรปิดโอกาสให้เด็กหยุดคิดค้นคำตอบบ้าง
4. การตามคำตามควรใช้น้ำเสียงเร้าใจผู้ตอบ เป็นการกระตุนให้ผู้เรียนอยากรอตอบมากขึ้น
5. ขณะที่ผู้ตอบหยุดคิดหรือลังเลที่จะตอบคำตามออกไป ครูควรให้กำลังใจส่งเสริมไม่ควรคาดคั้นคำตอบ หรือแสดงความเบื่อหน่ายหรือเรียกผู้อื่นตอบแทน เพราะจะทำให้ผู้เรียนเสียกำลังใจ
6. ในการตอบคำตามหนึ่ง ๆ ผู้สอนไม่ควรคิดว่าต้องให้เด็กคนเดียวตอบคำตามนั้น ควรปิดโอกาสให้ผู้เรียนหลายคน คนใดตอบ เพราะจะเป็นการกระจายความคิดและทำให้ได้ชื่อสรุปที่ดี
7. 在การตอบคำตามของผู้เรียนอาจได้คำตอบที่ไม่ตรงกับข้อเท็จจริง หรือไม่ค่อymีเหตุผลนัก ผู้สอนควรจะหาวิธีที่จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจ และสามารถหาคำตอบที่ถูกต้องได้ ไม่ควรปล่อยให้ผู้เรียนเข้าใจผิดต่อไป โดยอาจใช้คำตามใหม่ หรืออธิบายเพิ่มเติม
8. คุณค่าของการสอนโดยคำตามจะหมดไป ถ้าครูเป็นผู้ตอบเสียงเองหรือถามในลักษณะที่ทบทวนความจำผู้เรียนมากเกินไป
9. สร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองในห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกอย่างจะมีส่วนร่วมในการตอบคำตาม
10. ในการตอบคำตามหนึ่ง ๆ ควรให้ผู้เรียนช่วยกันหาคำตอบในหลาย ๆ แนวไม่ควรจำกัดเฉพาะคำตามเดียว
11. ใช้คำตามที่ผู้เรียนมีความรู้และประสบการณ์เพียงพอ
12. ควรวิเคราะห์คำตามที่ถามไปแล้วเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำมาใช้ในโอกาสต่อไป

จากเทคนิคการใช้คำถ้าที่ดีดังที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่าการใช้กลวิธีหรือเทคนิคการใช้คำถ้าที่ดีจะช่วยให้นักเรียนคิดอย่างเป็นระบบ มีทักษะการคิดหลายแบบ ช่วยกระตุ้นให้เกิดความสนใจใฝ่รู้ การใช้คำถ้าที่มีประสิทธิภาพจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องเตรียมแผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้คำถ้าล่วงหน้า ศึกษาเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้โดยตั้งคำถ้าให้ตรงประเด็น มุ่งพัฒนากระบวนการทางความคิด โดยป้อนคำถ้าเน้นคำตอบที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และฝึกให้นักเรียนตั้งคำถ้าครู่ด้วย เพื่อเป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถของนักเรียน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้เทคนิคคำถ้าตามแนวคิดของบลูมทั้ง 6 ประเภท คือ ถ้าความรู้ / ความจำ ถ้าความเข้าใจ ถ้าการนำไปใช้ ถ้าการวิเคราะห์ ถ้าการสังเคราะห์ และถ้าการประเมินค่าร่วมกับการสอน โดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E

ความสามารถในการคิดวิเคราะห์

1. ความหมายของการคิดวิเคราะห์

การคิดวิเคราะห์เป็นสมรรถภาพด้านหนึ่งของสมอง ซึ่งนักวิชาการได้ให้แนวคิดของการคิดวิเคราะห์ไว้ดังนี้

ส่วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2539 : 43- 44) กล่าวว่า การคิดวิเคราะห์เป็นความสามารถในการแยกแยะ เพื่อหาส่วนย่อย ๆ ของเหตุการณ์ร่องรอยหรือเนื้อหาต่าง ๆ ว่าประกอบด้วยอะไร มีความสำคัญอย่างไร อะไรเป็นเหตุ อะไรเป็นผล และเป็นไปอย่างนั้นอาศัยหลักการอะไร

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546 : 2) กล่าวว่า การคิดวิเคราะห์เป็นการจำแนกแยกแยะ องค์ประกอบของสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกเป็นส่วน ๆ เพื่อค้นหาว่าทำมาจากอะไร มีองค์ประกอบอะไรประกอบขึ้นมาได้อย่างไร เช่น โยงสัมพันธ์กันอย่างไร

สุวิทย์ มูลคำ (2547 : 21) กล่าวว่า การวิเคราะห์ เป็นการคิดโดยใช้สมองซึ่งเป็นหลัก เป็นการคิดเชิงลึกอย่างละเอียดจากเหตุไปสู่ผล ตลอดจนการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ในเชิงเหตุผล และผลความแตกต่างระหว่างข้อโต้แย้งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้อง

สมาคมนิเทศและพัฒนาหลักสูตร (กระทรวงศึกษาธิการ. 2549 : 4) กล่าวว่า การคิดวิเคราะห์ เป็นทักษะการคิดที่เป็นแกนสำคัญ (Core Thinking Skill) ของทักษะการคิดวิเคราะห์ คือ

1. ทักษะการระบุองค์ประกอบสำคัญหรือลักษณะเฉพาะ
2. ทักษะการระบุความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ
3. ทักษะการจับใจความสำคัญ
4. ทักษะการค้นหาและการระบุความผิดพลาด

กระทรวงศึกษาธิการ (2549 : 5 ; อ้างอิงจาก ช华ล แพรตคุล. 2520 : 35) ได้พูดถึง การคิดวิเคราะห์ในเชิงประเมินว่า การคิดวิเคราะห์มี 3 แบบ คือ

1. การวิเคราะห์ความสำคัญ เน้นการระบุความสำคัญของเรื่องราว วัตถุประสงค์และผลลัพธ์ ระบุเลสนัยของข้อความ เรื่องราว
2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ คือ การถามเหตุ ตามผลที่ตามมา หรือผลที่จะปรากฏ
3. การวิเคราะห์หลักการ หลักการของเรื่องไดก็คือความคิดรวบยอดที่มากกว่าหนึ่ง หรือพูดง่าย ๆ คือ หลายความคิดรวบยอดในเรื่องหรือเหตุการณ์ที่ปรากฏ หรือการวิพากษ์วิจารณ์ เรื่องราว ในแง่มุมต่าง ๆ และเเปล่นมุม คือ หนึ่งความคิดรวบยอดหรือในแต่ละแง่มุมอาจเป็นจุดเด่นหรือ จุดด้อยของเรื่องราว

กระทรวงศึกษาธิการ (2549 : 4 ; อ้างอิงจาก ชัยอนันต์ สมุทรายิช. 2542 : 17) กล่าวถึง แบบนักวิเคราะห์ว่า ผู้ที่คิดแบบวิเคราะห์จะต้องมีความซัดเจนตรงไปตรงมา

1. แสร้งหาข้อเท็จจริง (Fact)
2. คืนหาตรรกะข้อมูล (Logic)
3. หาทิศทาง (Direction)
4. ให้เหตุผล (Reason)
5. มุ่งแก้ปัญหา (Problem Solving)

สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2549 : 5) สรุป ความหมายของการคิดวิเคราะห์ว่า การคิดวิเคราะห์ คือ การระบุเรื่องหรือปัญหา จำแนกแยกแยะ เปรียบเทียบข้อมูลเพื่อจัดกลุ่มอย่างเป็นระบบ ระบุเหตุผลหรือเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูล และ ตรวจสอบข้อมูลหรือหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อให้เพียงพอแก่การตัดสินใจ

สรุปได้ว่า การคิดวิเคราะห์ หมายถึง การระบุเรื่องหรือปัญหา จำแนกแยกแยะ เปรียบเทียบข้อมูลเพื่อจัดกลุ่มอย่างเป็นระบบ ระบุเหตุผลหรือเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูล และตรวจสอบข้อมูลหรือหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อให้เพียงพอแก่การตัดสินใจ แก้ปัญหา คิดสร้างสรรค์

จากความหมายสามารถแยกเป็นประเด็นสำคัญของการคิดวิเคราะห์เพื่อนำไปสู่ การตัดสินใจแก้ปัญหา คิดสร้างสรรค์ ได้ดังนี้

1. ระบุเรื่อง ปัญหา
2. จำแนกแยกแยะข้อมูล
3. เปรียบเทียบเพื่อจัดระบบข้อมูล
4. หากความสัมพันธ์ของข้อมูลให้เหตุผลและตรวจสอบข้อมูล
5. ตัดสินใจ แก้ปัญหา คิดสร้างสรรค์

สรุปได้ว่า การคิดวิเคราะห์ เป็นพื้นฐานของการคิดระดับสูงซึ่งจะมีข้อความที่แสดงถึงการคิดวิเคราะห์ปราภกูญู่ เช่น การแยกแยก การจำแนก การจัดระบบข้อมูล การเปรียบเทียบ การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ การแสดงความสัมพันธ์ของข้อมูล การหาสาเหตุ การมีเหตุผล ซึ่งข้อความที่กล่าวข้างต้นเป็นลักษณะการคิดวิเคราะห์ดังความสัมพันธ์ในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างการคิดวิเคราะห์กับการคิดระดับสูง

การคิดระดับสูง	การคิดวิเคราะห์
การแก้ปัญหา	ทำความเข้าใจปัญหาความสัมพันธ์ข้อมูลเพื่อแก้ปัญหา เปรียบเทียบทางเลือก ลงมือแก้ไข
การตัดสินใจ	หาเหตุผล จำแนกข้อมูล เปรียบเทียบทางเลือกเพื่อการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล
การคิดอย่างมีวิจารณญาณ	จำแนกแยกแซะ ระบบข้อมูลอย่างมีเหตุผล เปรียบเทียบข้อมูลเพื่อการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล
คิดสร้างสรรค์	เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูล จัดระบบข้อมูล เปรียบเทียบข้อมูลใหม่กับข้อมูลเดิม ผสมผสานนำไปสู่การสร้างผลงานที่สร้างสรรค์โดยพัฒนาจากของเดิมหรือสร้างขึ้นใหม่

2. องค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2548 : 52) กล่าวว่า องค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์ ประกอบด้วย

2.1 การตีความ ความเข้าใจ และให้เหตุผลแก่สิ่งที่ต้องการวิเคราะห์เพื่อแปรความของสิ่งนั้นขึ้นอยู่กับความรู้ ประสบการณ์เดิม และค่านิยม

2.2 การมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่จะวิเคราะห์

2.3 การช่างสังเกต สงสัย ช่างดาม ขอบเขตของคำตามที่เกี่ยวข้องกับการคิดวิเคราะห์จะยึดหลัก 5 W 1 H คือ ใคร (Who) อะ ไร (What) ที่ ไหน (Where) เมื่อ ไร (When) ทำ ไม่ (Why) อย่าง ไร (How)

2.4 การหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผล (คำตาม) ค้นหาสาเหตุได้ว่าอะไรเป็นสาเหตุให้เรื่องนั้นเชื่อมกับสิ่งนี้ได้อย่างไร เรื่องนี้ไครเกี่ยวข้องเมื่อเกิดเรื่องนี้ส่งผลกระทบอย่างไร มีองค์ประกอบ

ไดบ้างที่นำไปสู่สิ่งนั้น มีวิธีการ ขั้นตอนที่ทำให้เกิดสิ่งนือย่างไร มีแนวทางแก้ไขได้อย่างไรบ้าง ถ้าทำเช่นนี้จะเกิดอะไรขึ้นในอนาคต ลำดับเหตุ

สุวิทย์ มูลคำ (2547 : 17) กล่าวว่า การคิดวิเคราะห์ มีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ ดังนี้

1. สิ่งที่กำหนดให้ เป็นสิ่งสำคัญที่กำหนดให้วิเคราะห์ เช่น วัตถุ สิ่งของ เรื่องราว เหตุการณ์ หรือปรากฏการณ์ต่างๆ เป็นต้น

2. หลักการหรือกฎเกณฑ์ เป็นข้อกำหนดสำหรับใช้แยกส่วนประกอบของสิ่งที่กำหนดให้ เช่น เกณฑ์ในการจำแนกสิ่งที่สิ่งที่มีความเหมือนกันหรือแตกต่างกัน หลักเกณฑ์ในการหาลักษณะความสัมพันธ์เชิงเหตุผล อาจจะเป็นลักษณะความสัมพันธ์ที่มีความคล้ายคลึงกันหรือขัดแย้งกัน เป็นต้น

3. การค้นหาความจริงหรือความสำคัญ เป็นการพิจารณาส่วนประกอบของสิ่งที่กำหนดให้ตามหลักการหรือกฎเกณฑ์ แล้วทำการรวบรวมประเด็นสำคัญเพื่อหาข้อสรุป

3. กระบวนการคิดวิเคราะห์

สุวิทย์ มูลคำ (2547 : 19-21) กล่าวว่ากระบวนการคิดวิเคราะห์ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดสิ่งที่ต้องการวิเคราะห์ เป็นการกำหนดวัตถุสิ่งของเรื่องราว หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ขึ้นมา เพื่อเป็นต้นเรื่องที่จะใช้วิเคราะห์ เช่น พืช สัตว์ คิน รูปภาพ บทความ เรื่องราว เหตุการณ์หรือสถานการณ์จากข่าว ของจริง หรือสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ เป็นต้น

ขั้นที่ 2 กำหนดปัญหา หรือวัตถุประสงค์ เป็นการกำหนดประเด็นข้อสงสัยจากปัญหา ของสิ่งที่ต้องการวิเคราะห์ ซึ่งอาจจะกำหนดเป็นคำถามหรือเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์เพื่อค้นหาความจริง สาเหตุ หรือความสำคัญ เช่น ภายนี้ บทความนี้ต้องการสื่อหรือบอกอะไรที่สำคัญที่สุด

ขั้นที่ 3 กำหนดหลักการหรือกฎเกณฑ์ เป็นการกำหนดข้อกำหนดสำหรับใช้แยกส่วนประกอบของสิ่งที่กำหนดให้ เช่น เกณฑ์ในการจำแนกสิ่งที่มีความเหมือนกันหรือแตกต่างกัน หลักเกณฑ์ในการหาลักษณะความสัมพันธ์เชิงเหตุผล อาจจะเป็นลักษณะความสัมพันธ์ที่มีความคล้ายคลึงกันหรือขัดแย้งกัน

ขั้นที่ 4 พิจารณาแยกแยะ เป็นการพินิจ พิเคราะห์ทำการแยกแยะ กระจายสิ่งที่กำหนดให้ออกเป็นส่วนย่อย ๆ โดยอาจใช้เทคนิคคำถาม SW 1H ประกอบด้วย What (อะไร) Where (ที่ไหน) When (เมื่อไหร่) Why (ทำไม) Who (ใคร) และ How (อย่างไร)

ขั้นที่ 5 สรุปคำตอบ เป็นการรวบรวมประเด็นที่สำคัญ เพื่อหาข้อสรุปเป็นคำตอบหรือตอบปัญหาของสิ่งที่กำหนดให้

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2549 : 5) ได้กล่าวถึงแนวคิดและหลักการของการคิดวิเคราะห์ว่า ความสามารถในการคิดวิเคราะห์เขาจะต้องมีความสามารถในการสื่อสาร เพื่อการคิดวิเคราะห์จะต้องผ่านกระบวนการสื่อสาร คือ การรับสารและการส่งสาร ดังนี้ คือ ดู สังเกต (ภาพ แผนภาพ แผนภูมิ ตาราง) หรือ พิง (เรื่องราว การสนทนนา บทเพลง บทกลอน ละคร) หรือ อ่าน (ข้อความ เรื่องราว บทกลอน บทสนทนนา) แล้วนำสิ่งที่ได้จากการรับสาร (ดู อ่าน พิง) สู่กระบวนการคิดวิเคราะห์ ได้ผลอย่างไรจึงส่งสารออกไป โดยการบอก อธิบาย (การจำแนก เปรียบเทียบเหตุและผล จุดเด่น จุดด้อย หลักการ ความสำคัญของเหตุการณ์) หรือวัดภาพ แผนภาพ (การจำแนก เปรียบเทียบเหตุและผล จุดเด่น จุดด้อย หลักการ ความสำคัญของเหตุการณ์) หรือแสดง ปฏิบัติ (จำแนก จัดกลุ่ม เปรียบเทียบ ข้อมูล) ดังภาพที่ 5

ภาพที่ 5 หลักการของการคิดวิเคราะห์

- กระบวนการคิดวิเคราะห์เป็นกระบวนการแก้ปัญหา ซึ่งผู้วิจัยสรุปเป็นขั้นตอนดังนี้
1. ระบุปัญหาและทำความเข้าใจปัญหา จำแนกแยกแยะสิ่งที่โจทย์กำหนดสิ่งที่โจทย์ถาม
 2. กำหนดประเด็นปัญหา โดยแยกแยะเป็นปัญหาอย่าง ๆ
 3. รวบรวมข้อมูล โดยพิจารณาข้อมูลในแต่ละส่วนย่อยว่าสัมพันธ์กันอย่างไร
 4. กำหนดหลักการ โดยการตัดสินใจวิธีคิดหาคำตอบ
 5. สรุปผล

4. การวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์

บลูม (ล้วน สายยศ และอังกณา สายยศ. 2539 : 149 - 154 ; อ้างอิงจาก Bloom. 1956 : 176 - 178) กล่าวว่า การวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์เป็นการวัดความสามารถในการแยกแยะส่วนย่อย ๆ ของเหตุการณ์ เรื่องราว หรือเนื้อหาต่าง ๆ ว่าประกอบด้วยอะไร มีจุดมุ่งหมายหรือประสงค์สิ่งใด นอกเหนือนั้นยังมีส่วนย่อย ๆ ที่สำคัญนั้นแต่ละเหตุการณ์เกี่ยวพันกันอย่างไรบ้าง และเกี่ยวพันโดยอาศัยหลักการใด จะเห็นว่าสมรถภาพของการคิดวิเคราะห์จะเต็มไปด้วยการทำเหตุและผลมาเกี่ยวข้องกันเสมอ การวิเคราะห์จึงต้องอาศัยพฤติกรรมด้านการจำ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้มาประกอบ พิจารณา การวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์แบ่งแยกย่อยเป็น 3 ประเภทคือ

1. การวิเคราะห์ความสำคัญ (Analysis of Element) เป็นการวิเคราะห์ว่าสิ่งที่อยู่นั้นจะสำคัญหรือจำเป็นหรือมีบทบาทมากที่สุด ตัวไหนเป็นเหตุ ตัวไหนเป็นผล เหตุผลใดถูกต้องเหมาะสมที่สุด ตัวอย่างคำถาມ เช่น สิ่งใดที่ขาดเสียไม่ได้ สอนแบบใดเด็กจึงอยากรอเรียนมากกว่าวิธีสอนอื่น ๆ

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (Analysis of Relationship) เป็นความสามารถในการค้นหาว่าความสำคัญย่อย ๆ ของเรื่องราวหรือเหตุการณ์นั้นต่างติดต่อเกี่ยวพันกันอย่างไร สอดคล้องหรือขัดแย้งกันอย่างไร การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ อาจจะถามความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่องกับเหตุ เนื้อเรื่องกับผล ตัวอย่างคำถาມ เช่น เพราะเหตุใดรู้สึกถึงโถงตามแนวโน้มของโลก เหตุใดคนตกใจมากจึงเป็นลม

3. การวิเคราะห์หลักการ (Analysis of Organizational Principle) เป็นความสามารถที่จะจับค่าเงื่อนของเรื่องราวนั้นว่ายieldหลักการใด เทคนิคการเรียนอย่างไร จึงช่วยให้คนอ่านมีโนนภาพหรือยึดหลักปรัชญาใด อาศัยหลักการใดเป็นสื่อสารสัมพันธ์เพื่อให้เกิดความเข้าใจ คำถาມวิเคราะห์หลักการมักจะมีคำลงท้ายว่า ยึดหลักการใด มีหลักการใดอยู่เสมอ ตัวอย่างคำถาມประเภทวิเคราะห์หลักการ เช่น รถยนต์วิ่งได้โดยอาศัยหลักการใด

สมนึก กัฟทิยานี (2546 : 144 - 147) กล่าวว่า การวัดการวิเคราะห์เป็นการใช้วิจารณญาณเพื่อไตรตรอง การแยกแยะพิจารณาครุยรายละเอียดของสิ่งต่าง ๆ หรือเรื่องต่าง ๆ ว่ามีชิ้นส่วนใดสำคัญที่สุด ของชิ้นส่วนใดสัมพันธ์กันมากที่สุด และชิ้นส่วนเหล่านั้นอยู่ร่วมกันได้หรือทำงานได้ เพราะอาศัยหลักการใด ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. การวิเคราะห์ความสำคัญ หมายถึง การพิจารณาหรือจำแนกว่า ชิ้นใด ส่วนใดเรื่องใด เหตุการณ์ใด ตอนใดสำคัญที่สุดหรือหาจุดเด่น จุดประสงค์สำคัญ สิ่งที่ซ่อนเร้น

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ หมายถึง การค้นหาความเกี่ยวข้องระหว่างคุณลักษณะสำคัญของเรื่องราวของสิ่งต่าง ๆ ว่าของชิ้นส่วนใดสัมพันธ์กันรวมทั้งข้อสอบอุปมา อุปนัย

3. การวิเคราะห์หลักการ หมายถึง การให้พิจารณาดูชี้ส่วนหรือส่วนประกอบต่าง ๆ ว่าทำงานหรือมีกันได้หรือคงสภาพเช่นนั้นได้ ว่าใช้หลักการใดเป็นแกนกลาง จึงสามารถถึงโครงสร้าง หรือหลัก หรือวิธีการที่ยึดถือ

สุวิทย์ มูลคำ (2547 : 23 - 24) กล่าวว่า การคิดวิเคราะห์อาจจำแนกออกเป็น 3 ลักษณะดังนี้

1. การวิเคราะห์ส่วนประกอบ เป็นความสามารถในการหาส่วนประกอบที่สำคัญของสิ่งของหรือเรื่องราวต่าง ๆ เช่น การวิเคราะห์ส่วนประกอบของพืช สัตว์ ข่าว ข้อความหรือเหตุการณ์ เป็นต้น

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ เป็นความสามารถในการหาความสัมพันธ์ของส่วนสำคัญต่าง ๆ โดยการระบุความสัมพันธ์ระหว่างความคิด ความสัมพันธ์ของส่วนสำคัญต่าง ๆ โดยการระบุความสัมพันธ์ระหว่างความคิด ความสัมพันธ์ในเชิงเหตุผลหรือความแตกต่างระหว่างข้อโต้แย้งที่เกี่ยวข้อง และไม่เกี่ยวข้อง

3. การวิเคราะห์หลักการ เป็นความสามารถในการหาหลักความสัมพันธ์ ส่วนสำคัญ ในเรื่องนั้น ๆ ว่าสัมพันธ์กันอยู่โดยอาศัยหลักการใด เช่น การให้ผู้เรียนค้นหาหลักการของเรื่อง การระบุจุดประสงค์ของผู้เรียน ประเด็นความสำคัญของเรื่อง เทคนิคที่ใช้ในการจูงใจผู้อ่าน และรูปแบบภาษาที่ใช้ เป็นต้น

สรุปได้ว่า การวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์เป็นการวัดความสามารถในการแยกแยะของสิ่งต่าง ๆ โดยอาศัยการวิเคราะห์ความสำคัญ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ และวิเคราะห์หลักการจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการคิดวิเคราะห์ สรุปการคิดวิเคราะห์ ได้ดังนี้

การคิดวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการจำแนก แยกแยะ องค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นวัตถุ สิ่งของ เรื่องราว เหตุการณ์ และหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น เพื่อค้นหาสภาพความเป็นจริงหรือสิ่งที่สำคัญของสิ่งที่กำหนดให้โดยวัดจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งครอบคลุม ความสามารถของผู้เรียน 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการวิเคราะห์ความสำคัญ หมายถึง การพิจารณาหรือจำแนกแยกแยะองค์ประกอบจัดหมวดหมู่ จัดลำดับความสำคัญหรือหาสาเหตุของเรื่องราวเหตุการณ์ได้ชัดเจน

2. ด้านการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ หมายถึง การค้นหาความเกี่ยวข้องระหว่างคุณลักษณะ สำคัญของเรื่องราวหรือสิ่งต่าง ๆ ว่าสัมพันธ์กันอย่างไร เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น จะส่งผลกระทบอย่างไร

3. ด้านการวิเคราะห์หลักการ หมายถึง การหาหลักความสัมพันธ์ ส่วนสำคัญของเรื่องราวหรือสิ่งต่าง ๆ ว่าสัมพันธ์กันอยู่โดยอาศัยหลักการใด

5. ประโยชน์ของการคิดวิเคราะห์

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546 : 32 - 46) ได้อธิบายถึงประโยชน์ของการคิดวิเคราะห์ไว้ดังนี้

1. ช่วยส่งเสริมความฉลาดทางสติปัญญา
2. ช่วยให้คำนึงถึงความสมเหตุสมผลของขนาดกลุ่มตัวอย่าง
3. ช่วยลดการอ้างประสบการณ์ส่วนตัวเป็นข้อสรุปทั่วไป
4. ช่วยบุกค้นสาระของความประทับใจครั้งแรก
5. ช่วยตรวจสอบการคาดคะเนบนฐานความรู้เดิม
6. ช่วยนิจจัยข้อเท็จจริงจากประสบการณ์ส่วนบุคคล
7. เป็นพื้นฐานการคิดในมิติอื่น ๆ
8. ช่วยในการแก้ปัญหา
9. ช่วยในการประเมินและตัดสินใจ
10. ช่วยให้ความคิดสร้างสรรค์สมเหตุสมผล
11. ช่วยให้เข้าใจแจ่มกระชัด

วนิช สุธารัตน์ (2547 : 135 ; อ้างอิงจาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2540 : 161) สรุปประโยชน์ของการคิดได้ดังนี้

1. สามารถปฏิบัติงานอย่างมีหลักการและเหตุผลและได้งานที่มีประสิทธิภาพ
2. สามารถประเมินงานโดยใช้กฎเกณฑ์อย่างสมเหตุสมผล
3. สามารถประเมินตนเองอย่างมีเหตุผล และมีความสามารถในการตัดสินใจได้อย่างคือก็ด้วย
4. ช่วยให้สามารถแก้ปัญหาได้อย่างมีเหตุผล
5. ช่วยให้สามารถกำหนดเป้าหมาย รวบรวมข้อมูลที่ชัดเจน ค้นหาความรู้ ทฤษฎี หลักการตั้งข้อสันนิษฐาน ตีความหมาย ตลอดจนการหาข้อสรุปได้
6. ช่วยให้ผู้คิดมีความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องจนถึงขั้นมีความสามารถเป็นนายของภาษาได้
7. ช่วยให้คิดได้อย่างชัดเจน คิดได้อย่างถูกต้อง คิดอย่างกว้างขวาง คิดอย่างลึก และคิดอย่างสมเหตุสมผล
8. ช่วยให้เกิดปัญญา มีความรับผิดชอบ
9. ช่วยให้พัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ตลอดชีวิตในสถานการณ์ที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงสูญเสียสารสนเทศและเทคโนโลยี

จากประโยชน์ของการคิดวิเคราะห์ที่กล่าวมานะจะเห็นได้ว่า การคิดวิเคราะห์มีประโยชน์ต่อบุคคล ตั้งแต่ช่วยให้บุคคลมีหลักการ มีเหตุผล ทำงานทุกอย่างด้วยการมีเป้าหมาย มีความคิดทุกขั้นตอนที่ชัดเจน เกิดปัญญา และสร้างเสริมพัฒนาความสามารถทางภาษา และเพิ่มพูนศักยภาพ การเรียนรู้ของบุคคลให้ก้าวหน้าขึ้น สามารถตัดสินใจได้อย่างเหมาะสมถูกต้อง ทำให้เกิดความสำเร็จในการทำงานเป็นอย่างดี

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์

1. ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ไว้ดังนี้
มະลิวรรณ วีระจิตต์ (2533 : 7) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ หมายถึง
ความสามารถของผู้เรียนในด้านความรู้ความจำ ความเข้าใจในเนื้อหา ทักษะกระบวนการ
ทางวิทยาศาสตร์ และการนำไปใช้

สุธรรม อ่อนคำ (2534 : 7) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ หมายถึง
ความสามารถในการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิทยาศาสตร์

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และพยาเยาว์ ยินดีสุข (2548 : 125) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิทยาศาสตร์ คือ ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียนการสอน

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ หมายถึง ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ ความสามารถ
ด้านเนื้อหาวิทยาศาสตร์ที่เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนหลังจากการได้เรียนรู้ ซึ่งแสดงได้ด้วยคะแนนที่ได้
จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์

2. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์

ในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แต่ละครั้ง จะต้องพิจารณาให้ครอบคลุม
จุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ และแบบทดสอบทั้งฉบับ ควรมีข้อสอบที่ใช้ระดับพุทธิกรรมต่าง ๆ
อย่างได้สัดส่วนกันอีกด้วย ซึ่งระดับพุทธิกรรมทางวิทยาศาสตร์ของสถาบันส่งเสริมการสอน
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้ (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยี. 2546 : 1-5)

1. ความรู้ความจำ (Knowledge) หมายถึง ความสามารถในการระลึกถึงสิ่งที่เรียนรู้
เที่ยวกับข้อเท็จจริง ศัพท์วิทยาศาสตร์ มนุคติ ข้อตกลง ลำดับขั้น และแนวโน้มการจัดจำพวก และ
เกณฑ์ต่าง ๆ เทคนิคและกรรมวิธีทางวิทยาศาสตร์และทฤษฎี

2. ความเข้าใจ (Comprehension) หมายถึง ความสามารถจำแนกหรืออธิบายความรู้ได้ เมื่อปรากฏในรูปใหม่ และแปลความรู้จากสัญลักษณ์หนึ่งไปสู่อีกสัญลักษณ์หนึ่ง

3. การนำความรู้ไปใช้ (Application) หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้ วิธีการทางวิทยาศาสตร์ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ที่แตกต่างออกไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน

4. ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ (Science Process Skills) หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติการสืบเสาะหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ โดยใช้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

สมานพันธ์เพื่อความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์แห่งสหราชอาณาจักร (American Association for the Advancement of Science - AAAS) ได้เสนอทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์สำหรับครูผู้สอนวิทยาศาสตร์ เมื่อปี ก.ศ. 1970 โดยกำหนดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ไว้ 13 ทักษะ ประกอบด้วย ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน 8 ทักษะและทักษะขั้นพสมหรือบูรณาการ 5 ทักษะ ดังนี้ (พันธ์ ทองชุมนุม. 2547 : 22)

ทักษะขั้นพื้นฐาน ได้แก่ 1) ทักษะการสังเกต 2) ทักษะการวัด 3) ทักษะการคำนวณ 4) ทักษะการจำแนกประเภท 5) ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างมิติกับมิติและมิติกับเวลา 6) ทักษะการลงความเห็นจากข้อมูล 7) ทักษะการสื่อสาร และ 8) ทักษะการทำนายหรือพยากรณ์

ทักษะขั้นพสมหรือบูรณาการ ได้แก่ 1) ทักษะการตั้งสมมติฐาน 2) ทักษะการให้คำนิยามเชิงปฏิบัติการ 3) ทักษะการควบคุมตัวแปร 4) ทักษะการทดลอง และ 5) ทักษะการแปลความหมายข้อมูลและสรุปผล

วรรณพิพา รอดแรงค์ และพิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2542 : 3 - 6) ได้แบ่งทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ออกเป็น 13 ทักษะ ทักษะที่ 1-8 เป็นทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน และทักษะที่ 9-13 เป็นทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นสูงและขั้นพสม ดังนี้

ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย

1. การสังเกต (Observation) หมายถึง การใช้ประสาทสัมผัสอย่างโดยอัตโนมัติ หรือ พยายามอย่างรวมกัน ได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น และผิวกาย เข้าไปสัมผัสโดยตรงกับวัตถุหรือเหตุการณ์เพื่อค้นหาข้อมูลซึ่งเป็นรายละเอียดของสิ่งนั้น โดยไม่ลงความเห็นของผู้สังเกตลงไป ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตประกอบด้วยข้อมูลที่เกี่ยวกับลักษณะและสมบัติ ข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่สังเกตเห็น ได้จากวัตถุหรือเหตุการณ์นั้น

2. การวัด (Measurement) หมายถึง การเลือกใช้เครื่องมือและการใช้เครื่องมือนั้น ทำการวัดหาปริมาณของสิ่งต่าง ๆ ออกมานเป็นตัวเลขที่แน่นอน ได้อย่างเหมาะสมกับสิ่งที่วัดแสดง วิธีใช้เครื่องมือวัดอย่างถูกต้อง พร้อมทั้งบอกเหตุผลในการเลือกเครื่องมือ รวมทั้งระบุหน่วยของตัวเลขที่ได้จากการวัด ได้

3. การจำแนกประเภท (Classification) หมายถึง การแบ่งพากหรือเรียงลำดับวัตถุหรือสิ่งที่มีอยู่ในปรากฏการณ์โดยมีเกณฑ์ และเกณฑ์ดังกล่าวอาจจะใช้ความเหมือน ความแตกต่างหรือความสัมพันธ์อย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้

4. การหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปลสกับสเปล และสเปลสกับเวลา (Space/Space Relationship and Space/Time Relationship) สเปลของวัตถุ หมายถึง ที่ว่าที่วัตถุนั้นของอยู่ที่จะมีลักษณะเช่นเดียวกับวัตถุนั้น โดยที่ไว้ไปแล้วสเปลของวัตถุจะมี 3 มิติ คือ ความกว้าง ความยาว ความสูง ความสัมพันธ์ระหว่างสเปลสกับสเปลของวัตถุ ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลง ตำแหน่งที่อยู่ของวัตถุหนึ่งกับอีกวัตถุหนึ่ง และความสัมพันธ์ระหว่างสเปลสกับเวลา ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งที่อยู่ของวัตถุกับเวลาหรือความสัมพันธ์ระหว่างสเปลของวัตถุที่เปลี่ยนไปกับเวลา

5. การใช้ตัวเลข (Using Number) หมายถึง การนับจำนวนของวัตถุและการนำตัวเลขแสดงจำนวนที่นับได้มาคิดคำนวณ โดยการบวก ลบ คูณ หาร หรือหาค่าเฉลี่ย

6. การจัดทำและสื่อความหมายข้อมูล (Organizing Data Communication) หมายถึง การนำข้อมูลที่ได้จากการสังเกต การวัด การทดลอง และจากแหล่งอื่น ๆ มาจัดทำเสียงใหม่โดยการหาความถี่ เรียงลำดับ จัดแยกประเภทหรือคำนวนหาค่าเสียงใหม่ เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจความหมายของข้อมูลชุดนั้นได้ดี โดยอาจนำเสนอในรูปของตาราง แผนภูมิ แผนภาพ กราฟ การเขียนบรรยาย เป็นต้น

7. การลงความเห็นจากข้อมูล (Inferring) หมายถึง การเพิ่มความคิดเห็นให้กับข้อมูลที่ได้จากการสังเกตอย่างมีเหตุผล โดยอาศัยความรู้หรือประสบการณ์เดิมมาช่วย

8. การพยากรณ์ (Prediction) หมายถึง การคาดคะเนคำตอบล่วงหน้าก่อนจะทดลอง โดยอาศัยปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นมา หลักการ กฎหรือทฤษฎีที่มีอยู่แล้วในเรื่องนั้น ๆ มาช่วยสรุป เช่น การพยากรณ์ข้อมูลเกี่ยวกับตัวเลข ได้แก่ ข้อมูลที่เป็นตารางหรือกราฟ ซึ่งทำได้ 2 แบบ คือ การพยากรณ์ภายในขอบเขตของข้อมูลที่มีอยู่กับการพยากรณ์ภายนอกขอบเขตของข้อมูลที่มีอยู่ เช่น การทำนายผลของข้อมูลเชิงปริมาณ เป็นต้น

ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นสูงและขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย

9. การตั้งสมมติฐาน (Formulating Hypothesis) หมายถึง การคิดหาคำตอบล่วงหน้า ก่อนทำการทดลอง โดยอาศัยการสังเกต ความรู้ และประสบการณ์เดิมเป็นพื้นฐาน คำตอบที่คิดล่วงหน้านี้ยังไม่ทราบหรือยังไม่เป็นหลักการ กฎหรือทฤษฎีมา ก่อน สมมติฐาน คือ คำตอบที่คิดล่วงหน้ามักกล่าวไว้เป็นข้อความที่บอกความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้อาจถูกหรือผิดก็ได้ ซึ่งทราบได้ภายหลังจากการทดลองหากคำตอบ เพื่อสนับสนุนสมมติฐาน

หรือคัดค้านสมมติฐานที่ตั้งไว้ สิ่งที่ควรคำนึงในการตั้งสมมติฐานต้องทราบด้วยจากปัญหา และสภาพแวดล้อมของตัวแปรว่าตัวแปรไหนเป็นตัวแปรต้น ตัวแปรตาม และตัวแปรที่ถูกควบคุม

10. การกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการ (Defining Operationally) หมายถึง การกำหนด ความหมายและขอบเขตของคำต่าง ๆ ที่อยู่ในสมมติฐานที่ต้องการทดลองให้เข้าใจตรงกัน และสามารถสังเกตหรือวัดได้ โดยอาศัยคำอธิบายเกี่ยวกับการทดลอง และวิธีวัดตัวแปรที่เกี่ยวกับ การทดลอง

11. การกำหนดและควบคุมตัวแปร (Identifying and Controlling Variable) การกำหนด ตัวแปร หมายถึง การซึ่งบ่งตัวแปรต้น ตัวแปรตาม และตัวแปรที่ต้องควบคุมในสมมติฐานหนึ่ง ๆ การควบคุมตัวแปรนี้เป็นการควบคุมสิ่งอื่น ๆ นอกเหนือจากตัวแปรต้น ที่จะทำให้ผลการทดลอง คลาดเคลื่อน ถ้าหากว่าไม่ควบคุมเหมือนกัน

ตัวแปรต้น คือ สิ่งที่เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดผลต่าง ๆ หรือสิ่งที่เราต้องการทดลอง ดูว่าเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดผลเช่นนี้จริงหรือไม่

ตัวแปรตาม คือ สิ่งที่เป็นผลเนื่องมาจากการตัวแปร เมื่อตัวแปรต้นหรือสิ่งที่เป็นสาเหตุ ทำให้เปลี่ยนไป ตัวแปรตามหรือสิ่งที่เป็นผลจะเปลี่ยนตามไปด้วย

ตัวแปรที่ต้องควบคุม คือ สิ่งอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากตัวแปรต้นที่ทำให้ผล การทดลองคลาดเคลื่อน ถ้าหากว่าไม่มีการควบคุมให้เหมือนกัน

12. การทดลอง (Experimenting) หมายถึง กระบวนการปฏิบัติเพื่อหาคำตอบจาก สมมติฐานที่ตั้งไว้ ใน การทดลองจะประกอบด้วยกิจกรรม 3 ขั้นตอน ดังนี้

12.1 การออกแบบการทดลอง หมายถึง การวางแผนการทดลองก่อนลงมือ ทดลองจริง

12.2 การปฏิบัติการทดลอง หมายถึง การลงมือปฏิบัติจริงและใช้อุปกรณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

12.3 การบันทึกผลการทดลอง หมายถึง การจดบันทึกข้อมูลที่ได้จากการทดลอง ซึ่งอาจเป็นผลของการสังเกต การวัด และอื่น ๆ ได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง การบันทึกผลทดลอง อาจอยู่ในรูปตารางหรือเขียนกราฟ ซึ่งโดยทั่วไปจะแสดงค่าของตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระ บนแกนนอนและค่าของตัวแปรตามบนแกนตั้ง โดยเฉพาะในแต่ละแกนต้องใช้สเกลที่เหมาะสม พร้อมทั้งแสดงให้เห็นถึงตำแหน่งของค่าตัวแปรทั้งสองบนกราฟด้วย

13. การตีความหมายข้อมูลและการลงข้อสรุป (Interpreting Data and Conclusion) การตีความหมายข้อมูล หมายถึง การแปลความหมายหรือการบรรยายลักษณะข้อมูลที่มีอยู่ การตีความหมายของข้อมูลในบางครั้งอาจต้องใช้ทักษะอื่น ๆ ด้วย เช่น การสังเกต การคำนวณ เป็นต้น การลงข้อสรุป หมายถึง การสรุปความสัมพันธ์ของข้อมูลทั้งหมด

ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการแสวงหาความรู้ทักษะที่ 1 - 8 เป็นทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐานที่เหมาะสมสำหรับฝึกนักเรียนในระดับปฐมศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกเนื้อหาและกิจกรรมในหน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง นำ ฟ้า และดวงดาวเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้วิธีการของสถานบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในด้านความรู้เป็นวัตถุประสงค์ที่มุ่งพัฒนา การเรียนของนักเรียนด้านปัญญา ด้านความเข้าใจ ด้านกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ด้านการนำความรู้และกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ไปใช้ ซึ่งจะสอดคล้องกับการสอน โดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำานชี้ในการจัดการเรียนการสอน โดยวิธีดังกล่าวจะวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ 4 ด้านดังนี้

1. ความรู้ความจำ หมายถึง ความสามารถในการลึกซึ้งที่เรียนรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง ศพทวิทยาศาสตร์ โนนคติ ข้อตกลง ลำดับขั้น และแนวโน้มการจัดจำพวก และเกณฑ์ต่าง ๆ เทคนิค และกรรมวิธีทางวิทยาศาสตร์ และทฤษฎี

2. ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถจำแนกรึอเชิบายความรู้ได้ เมื่อปรากฏในรูปใหม่และแปลความรู้จากสัญลักษณ์หนึ่งไปสู่อีกสัญลักษณ์หนึ่ง

3. การนำความรู้ไปใช้ หมายถึง ความสามารถในการนำเอาความรู้วิธีการทำงานวิทยาศาสตร์ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ที่แตกต่างออกไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน

4. ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติการสืบเสาะหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์อย่างคล่องแคล่ว ซึ่งประกอบด้วย ทักษะขั้นพื้นฐาน 8 ทักษะ ได้แก่

- 4.1 ทักษะการสังเกต
- 4.2 ทักษะการวัด
- 4.3 ทักษะการจำแนกประเภท
- 4.4 ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปส และสเปสกับเวลา
- 4.5 ทักษะการใช้ตัวเลข
- 4.6 ทักษะการจัดการทำและสื่อความหมายข้อมูล
- 4.7 ทักษะการลงความเห็นจากข้อมูล
- 4.8 ทักษะการพยากรณ์

ความพึงพอใจ

1. ความหมายของความพึงพอใจ

กิตติมา บุรีดีศิลป (2532 : 36) ได้กล่าวถึงความพึงพอใจว่า หมายถึง ความรู้สึกที่ชอบหรือพึงพอใจที่มีองค์ประกอบและสิ่งใดๆ ในด้านต่างๆ และเขาได้รับการตอบสนองต่อความต้องการของเข้าได้

ปรียวพ วงศ์อนุตรโจน (2535 : 143) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกรวมของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวก เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความนุ่มนวลที่จะทำงาน มีขวัญกำลังใจ สิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงาน

อรทัย บุญช่วย (2544 : 9) ได้กล่าวถึงความพึงพอใจว่า หมายถึง ความพึงพอใจเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ ความรู้สึกและทัศนะของบุคคลอันเนื่องมาจากสิ่งเรียนและสูงใจ ซึ่งจะปรากฏออกมาย่างพฤติกรรมโดยแสดงออกมาย่างลักษณะของความชอบ ความพอใจที่จะเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

อุทัยพรรณ สุดใจ (2544 : 7) ได้กล่าวถึงความพึงพอใจว่า หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาจจะเป็นไปในเชิงประเมินค่า ว่าความรู้สึกหรือทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งหนึ่งเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ

จิราพร หนูลาย (2550 : 70) ได้กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึงกิด หรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นความสุขที่เกิดจากการปฏิบัติงานเมื่อได้รับการสนองความต้องการของตนทำให้เกิดความรู้สึกดีในสิ่งนั้น

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือความรู้สึกดีที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือกิจกรรมต่างๆ ที่ได้ปฏิบัติ อาจเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ

2. จิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

วรรณี ลิมอักษร (2546 : 123) ได้กล่าวถึงแนวโน้มนักจิตวิทยาที่เกี่ยวกับการสูงใจ 4 กลุ่มดังนี้

1. นักจิตวิทยากลุ่มพฤติกรรมนิยม นักจิตวิทยากลุ่มนี้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการสูงใจว่า เครื่องล่อหรือสิ่งล่อใจ โดยเฉพาะรางวัลมีความสำคัญในการสูงใจบุคคลให้มีพฤติกรรมเกิดขึ้น รางวัลที่ดีจะต้องสามารถดึงดูดใจบุคคลให้อยากกระทำและมีความพึงพอใจในรางวัลที่ได้รับหลังจากกระทำเสร็จสิ้นลง นักจิตวิทยากลุ่มนี้จึงให้ความสำคัญของการสูงใจภายนอกมาก

2. นักจิตวิทยากลุ่มปัญญาณิยม นักจิตวิทยากลุ่มนี้คัดค้านทัศนะของกลุ่มพฤติกรรมนิยม โดยอธิบายว่า พฤติกรรมทั้งหลายของบุคคลถูกกำหนดขึ้นมาจากความคิดของบุคคลเอง ไม่ใช่เกิดจากอิทธิพลของรางวัล การลงโทษ หรือผลกระทบในอดีตที่ผ่านมา นักจิตวิทยากลุ่มนี้จึงให้ความสำคัญของแรงจูงใจภายในมาก

3. นักจิตวิทยากลุ่มนิยม นักจิตวิทยากลุ่มนี้ให้ทัศนะในการจูงใจไว้ว่า การจูงใจเกิดจากพลังผลกภายใน หรือความต้องการจากภายในตัวบุคคล ความต้องการของบุคคลจะถูกกระตุ้นอย่างต่อเนื่องเพื่อไปสู่เป้าหมายที่สูงสุด

4. นักจิตวิทยากลุ่มการเรียนรู้ทางสังคม นักจิตวิทยากลุ่มนี้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการจูงใจว่าการจูงใจมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ประการคือ ความคาดหวังของบุคคลในการทำกิจกรรมให้ประสบผลสำเร็จกับคุณค่าของสิ่งตอบแทน หรือผลกระทบที่ได้รับหลังจากการกระทำเสร็จสิ้นลง (คุณค่าของเครื่องล่อหรือสิ่งล่อใจ) ต้องมีทั้ง 2 องค์ประกอบจะขาดองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งไม่ได้

สก็อต (ชาากุช เหลี่ยม ไชส. 2546 : 66 ; อ้างอิงจาก Scott. 1970 : 134) ได้เสนอแนวคิดในเรื่องแรงจูงใจให้เกิดความพึงพอใจต่อการทำงานที่จะให้ผลในเชิงปฏิบัติมีลักษณะดังนี้

1. งานสัมพันธ์กับความปรารถนาส่วนตัว และมีความหมายกับผู้ทำ
2. งานมีการวางแผน วัดความสำเร็จได้ด้วยระบบงานและมีการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ

3. เพื่อให้ได้ผลในการสร้างสิ่งจูงใจภายใน เป้าหมายของงานจะต้องมีลักษณะดังนี้

- 3.1 คนทำงานมีส่วนในการตั้งเป้าหมายของงานนั้น
- 3.2 ผู้ปฏิบัติได้รับทราบผลสำเร็จในการทำงานโดยตรง
- 3.3 งานนั้นสามารถทำเสร็จได้ไม่ยากจนเกิดความท้อถอย

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนหากได้รับการสนับสนุนด้วยความต้องการจะเป็นสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในการปฏิบัติกิจกรรมต้องใช้แรงจูงใจ เพื่อสนองต่อความต้องการของผู้เรียน ซึ่งสามารถสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานส่งผลให้งานสำเร็จลุล่วงด้วยดีเกิดประสิทธิผล สูงสุด

3. แนวทางในการวัดความพึงพอใจ

ฤตินันท์ สมุทร์ทัย (2545 : 142) ได้กล่าวถึง การวัดความพึงพอใจว่าอาจใช้การสังเกต การสัมภาษณ์ การรายงานตนเอง การสร้างจินตนาการ และการวัดทางสรีระภาพก็ได้แล้วแต่ความสะดวกและความเหมาะสม แต่โดยทั่วไปแล้วจะใช้การประเมินตนเอง คือการตอบแบบทดสอบหรือแบบสอบถาม โดยการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น

ชาากุช เหลี่ยม ไชส. (2546 : 57) กล่าวว่า มีวิธีที่สามารถวัดความพึงพอใจได้ดังนี้

1. การใช้แบบทดสอบ โดยผู้ออกแบบสอบถามข้อทำแบบสอบถามเพื่อต้องการทราบความคิดเห็น สามารถกระทำได้ในลักษณะกำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระ ซึ่งคำตามดังกล่าวอาจความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีวัดความพึงพอใจ โดยตรงซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดี จึงจะได้ข้อมูลที่เป็นจริง

3. การสังเกต เป็นวิธีวัดความพึงพอใจโดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมาย ไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูดจา กิริยา ท่าทาง วิธีนี้ต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง และสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจสามารถทำได้หลายวิธี ซึ่งต้องใช้เครื่องมือที่เหมาะสม เช่น แบบทดสอบ แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม หรือแบบสังเกต โดยเป็นหน้าที่ของผู้วิจัยหรือผู้ประเมิน ที่ต้องเลือกให้เหมาะสม

สำหรับในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจตามแนวทางการวัดความพึงพอใจของ ลิเคิร์ท (Likert) และปรับใช้ให้เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 โดยใช้แบบวัดความพึงพอใจแต่ละข้อจะกำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ คือ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย และ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจที่สุด

፩፻፲፭

ตารางที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างการต่อน้ำดื่มน้ำหวานจากการเรียนรู้ E รวมกับบทนักการศึกษาตามห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อความต้านทานต่อการติดภัยสารทั่วไป
ผลลัพธ์ทางการเรียนภัยสารต่ำ แต่ความต้านทานต่อการติดภัยสารต่ำ แนะนำการจัดการเรียนรู้ 2 รุ่น น้ำตาล

ตารางที่ 7 ความถ้วน พันธุ์ระหว่างการตอน โดยใช้รูปแบบของการเรียนรู้ E ร่วมกับหนึ่งในการสอน ทั้งที่ความสามารถใช้คำศัพท์ภาษาไทย ผู้สอนที่ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ แต่ความเพียงพอใจต่อการสอนวิทยาศาสตร์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ผีเสื้อและลูกไก่

ପ୍ରମାଣିତ

ପ୍ରକାଶକ

ตารางที่ 10 ความตื้นดั้งน้ำที่ระดับหัวของภาระเรียบโดยตัวรูปแบบของภาระเรียบที่ E รวมกับหน่วยน้ำที่ 7E ที่มีต่อความสามารถในการติดวิเคราะห์ ผลกระทบต่อการเรียนรู้ทางภาษาศาสตร์ และความพึงพอใจต่อการสอนวิทยาศาสตร์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง จานวนค่าทาง

ພາກລາຍງ້າ 10 (ຫອ)

ตารางที่ 13 ความสัมพันธ์ระหว่างการต่อโนดให้รู้ในแบบง่ายของเครือข่าย ER ร่วมกับเทคนิคในการใช้คำตามที่นักวิเคราะห์ผู้สอนทบทวนการเรียนวิทยาศาสตร์ และความเพียงพอในการจัดการเรียนรู้ที่ 9 เรื่อง การเกิดที่

ຕາງຈາກທີ 13 (ຕ່ອ)

ก็ต้องการให้เป็นไปตามที่ต้องการ แต่ในความเป็นจริงแล้ว มนุษย์ไม่สามารถทำให้สิ่งใดเป็นไปตามที่ต้องการได้ มนุษย์ต้องยอมรับว่า โลกนี้มีกฎของมัน มนุษย์ต้องเรียนรู้และเคารพกฎเหล่านั้น ไม่ใช่แค่การต่อสู้หรือการล้มเหลว แต่เป็นการเรียนรู้และปรับตัวให้เข้ากับโลกที่เราอยู่ใน มนุษย์ต้องเรียนรู้ว่า การต่อสู้ไม่ใช่ทางเดียวที่จะบรรลุเป้าหมาย มนุษย์ต้องเรียนรู้ว่า การทำงานร่วมกัน ความรัก ความเมตตา ความอดทน คือสิ่งที่สำคัญที่สุด มนุษย์ต้องเรียนรู้ว่า การต่อสู้ไม่ใช่ทางเดียวที่จะบรรลุเป้าหมาย มนุษย์ต้องเรียนรู้ว่า การทำงานร่วมกัน ความรัก ความเมตตา ความอดทน คือสิ่งที่สำคัญที่สุด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

เบญญา เรืองสมอ (2549 : 90 - 91) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้กับกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำตามที่มีผลต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นปฐมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนที่ได้รับความรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยเน้นเทคนิคการใช้คำตามที่มีผลต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พฤกษ์ โปรดี สำโรง (2549 : 65 - 66) ได้ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอน 7E ในวิชาฟิสิกส์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน 7E มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฟิสิกส์สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฟิสิกส์หลังการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ธัญวรรณ ทุ่มแก้ว (2550 : 77) ได้ศึกษาผลการใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นปฐมศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วีระพล ภาระเวช (2550 : 77) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีววิทยา 1 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง การแบ่งเซลล์ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (7E) พบว่า ผู้เรียนร้อยละ 82.22 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแบ่งเซลล์แบบไม้โทชิส และแบบไม้โอลิสหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิภาวรรณ ศรีชัย (2551 : 62 - 63) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ด้วยวัสดุจัดการเรียนรู้ 7 ชั้น เรื่อง พิชروبตัวกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นปฐมศึกษาปีที่ 4 พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวัสดุจัด 7 ชั้น เรื่อง พิชروبตัว กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นปฐมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และนักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศิตา สงอาจินต์ (2551 : 124) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสืบเสาะหาความรู้ ที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ความสามารถในการคิดแก้ปัญหา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นปฐมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธี

สื่อเสาะหาความรู้ มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ความสามารถในการคิดแก้ปัญหา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุพลา ทองแม่น (2551 : 100) ได้ศึกษาผลการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบสื่อเสาะหาความรู้ร่วมกับเทคนิคการใช้คำานิที่มีต่อความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พนว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบสื่อเสาะหาความรู้ร่วมกับเทคนิคการใช้คำานิท มีความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุวนันธ์ ผ่านสำแดง (2552 : 67) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบัวจักร การเรียนรู้ 7 ขั้น (7E) เรื่อง อาหารและสารอาหาร กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พนว่า แผนการจัดการเรียนรู้แบบบัวจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น เรื่อง อาหารและสารอาหาร กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดและดัชนีประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7279 หมายความว่า นักเรียน มีความรู้เพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนร้อยละ 72.79

ลักษณา ศิริมาลา (2553 : 71) ได้ศึกษาความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน 7E พนว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน 7E มีนักเรียนที่ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม คิดเป็นร้อยละ 80.56 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้

มนูรี บิลหริม (2554 : 91) ได้ศึกษาผลการสอนแบบสื่อเสาะหาความรู้ร่วมกับเทคนิคการใช้คำานิที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พนว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การสอนแบบสื่อเสาะหาความรู้ร่วมกับเทคนิคการใช้คำานิท มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความพึงพอใจต่อการเรียนวิทยาศาสตร์อยู่ในระดับมาก

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องดังกล่าว สรุปได้ว่า รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E และเทคนิคการใช้คำานิท เป็นการสอนรูปแบบหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ได้

2. งานวิจัยต่างประเทศ

แคมป์เบลล์ (Campbell. 1978 : 3903 - A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการสอนวิทยาศาสตร์โดยใช้วิธีการเรียนรู้กับการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่เรียนวิชาฟิสิกส์ จำนวน 55 คน โดยทดลองสอนจำนวน 10 บทเรียน พบร่วมกันว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการเรียนรู้มีเจตคติทางบวกต่อการปฏิบัติการทดลองและได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ

ลี (Lee. 1998 : 3072 - A) ได้ศึกษาการใช้วิธีการเรียนรู้สอนการปฏิบัติการชีววิทยาแก่นักเรียนเกรด 12 ในมหาวิทยาลัยไอโอลาร์วูเคนซัส โดยให้ปฏิบัติการใน 3 สถานการณ์บนฐานของการใช้เหตุผลคือสภาพทางสังคมการเรียนรู้ร่วมกัน และบทบาทในการเรียนรู้ด้วยตนเอง การพัฒนาความคิดรวบยอดตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนสุดท้าย พบร่วมกันว่า สิ่งที่มีผลต่อความคิดรวบยอด ได้แก่ เนื้อหาวิชา ผู้เรียน ครู และสภาพแวดล้อมในการเรียน

โซเมอร์ (พุกนัย โปรดส์ 2549 : 46 ; อ้างอิงจาก Somer. 2005 : 30) ได้ศึกษารูปแบบการเรียนการสอน 7E ในการสอนสิ่งแวดล้อมศึกษาเรื่อง พืชชายฝั่งของstrar หลุยส์เซียน่า สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 7 และเกรด 8 จำนวน 155 คน พบร่วมกันว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มนี้เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน 7E แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กล่าวโดยสรุป จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนโดยใช้รูปแบบของการเรียนรู้ 7E เป็นวิธีการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวการคิดสำคัญในการวิจัยในครั้งนี้ไว้ดังนี้

ภาพที่ 6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย ผลการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E (7E Learning Cycle Model) ร่วมกับเทคนิคการใช้คำานที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีวิธีการดำเนินการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. แบบแผนการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
5. วิธีดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
6. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านป่าดัง อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 5 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 157 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนชุมชนบ้านป่าดัง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 30 คน ซึ่งได้มามโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลองศึกษากลุ่มเดียวสอบก่อน - หลังการทดลอง (One - Group Pretest - Posttest Design) (ลีวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2539 : 249)

T ₁	X	T ₂
----------------	---	----------------

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง มีดังนี้

X แทน การสอนโดยใช้รูปแบบงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม

T₁ แทน การทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และการทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ สอนก่อนที่จัดกระทำการสอน
โดยใช้รูปแบบงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม

T₂ แทน การทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และการทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ สอนหลังจากที่จัดกระทำการสอน
โดยใช้รูปแบบงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้การสอนโดยใช้รูปแบบงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม จำนวน 11 แผน

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ

4 ตัวเลือก จำนวน 2 ฉบับ ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน

ฉบับที่ 1 เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ก่อนเรียน จำนวน 30 ข้อ

ฉบับที่ 2 เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ หลังเรียน จำนวน 30 ข้อ

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 1 (ความรู้/ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้) หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 น้ำ พื้น และดวงดาว เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 2 ฉบับ ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน

ฉบับที่ 1 เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 1 (ความรู้/

ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้) ก่อนเรียน จำนวน 30 ข้อ

ฉบับที่ 2 เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 1 (ความรู้/

ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้) หลังเรียน จำนวน 30 ข้อ

4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 2 (ทักษะกระบวนการ
ทางวิทยาศาสตร์) หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 น้ำ พื้น และดวงดาว เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ
4 ตัวเลือก จำนวน 2 ฉบับ ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน

ฉบับที่ 1 เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 2 (ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์) ก่อนเรียน จำนวน 40 ข้อ

ฉบับที่ 2 เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 2 (ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์) หลังเรียน จำนวน 40 ข้อ

5. แบบสอนตามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม จำนวน 20 ข้อ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ ดำเนินการดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้การสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์

1.2 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านปากดัง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และทฤษฎี เอกสารที่เกี่ยวข้องกับ การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อกำหนดองค์ประกอบต่าง ๆ ในการจัดทำแผนการเรียนรู้ให้มี ความสอดคล้องกัน

1.3 ศึกษาหลักการและขั้นตอนการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับ เทคนิคการใช้คำตาม เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1.4 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล โดยพิจารณา ให้สอดคล้องกับเนื้อหา จุดประสงค์ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนการสอนโดยใช้ รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม

1.5 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ การสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E เป็นเนื้อหา กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 น้ำ ไฟ และดวงดาว เรื่อง เมฆและหมอก น้ำค้าง ฝนและลูกเห็บ วัฏจักรน้ำ อุณหภูมิ ความกดอากาศ ความชื้น ลม การเกิดทิศ มุน曆และทิศของดวงดาว การเขียนตัวของดวงดาวและแผนที่ดาว จำนวน 11 แผน ใช้เวลาสอน 11 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลาทั้งสิ้น 22 ชั่วโมง รายละเอียดดังตารางที่ 16 โดยแต่ละแผนประกอบไปด้วย

1.5.1 สาระสำคัญ

1.5.2 มาตรฐานการเรียนรู้

1.5.3 ตัวชี้วัด

1.5.4 จุดประสงค์การเรียนรู้

1.5.5 สาระการเรียนรู้

1.5.6 กิจกรรมการเรียนรู้ การสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม ประกอบด้วย เทคนิคการใช้คำตามแนวคิดของบุลูม คือ ถ้าความรู้/ความจำ ถ้าความเข้าใจ ถ้าการนำไปใช้ ถ้าการวิเคราะห์ ถ้าการสังเคราะห์ และถ้าการประเมินค่า ซึ่งจัดกิจกรรมเป็น 7 ขั้นตอน ดังนี้

1.5.6.1 ขั้นทบทวนความรู้เดิม (Elicit) ผู้สอนจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียน ดึงความรู้ ความเข้าใจจากประสบการณ์เดิมของผู้เรียนออกแบบหรือทบทวนความรู้เดิมที่ผู้เรียนมีอยู่ โดยใช้เทคนิคการตั้งคำถาม โดยครุตั้งคำถามเพื่อสำรวจความรู้เดิมของผู้เรียน

1.5.6.2 ขั้นสร้างความสนใจ (Engage) ผู้สอนจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้น ความสนใจให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น กิจกรรมอาจเป็นการทดลอง การนำเสนอข้อมูล ข่าวหรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดความคิดขัดแย้งกับสิ่งที่ผู้เรียนเคยรู้ กระตุ้นให้ผู้เรียนตั้งคำถาม กำหนดประเด็นปัญหาที่จะศึกษาซึ่งนำไปสู่การตรวจสอบ และครุใช้เทคนิคการตั้งคำถามกระตุ้น ให้นักเรียนเกิดความสนใจอยากรู้ อยากเห็น อยากรู้ที่จะทดลอง หรือตอบข้อสงสัยของปัญหานั้น

1.5.6.3 ขั้นสำรวจและค้นหา (Explore) ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนตรวจสอบ ปัญหาและให้ผู้เรียนดำเนินการตรวจสอบ สืบค้น รวบรวมข้อมูล โดยการวางแผนการสำรวจ ตรวจสอบ ลงมือปฏิบัติ เช่น การสังเกต การทดลอง การรวมข้อมูล เป็นต้น โดยครุใช้เทคนิค การตั้งคำถามกระตุ้นส่งเสริม และคำถามซึ่งแนะนำให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมไปในแนวทาง ที่ได้กำหนดไว้

1.5.6.4 ขั้นอธิบายและลงข้อสรุป (Explain) ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนนำข้อมูล ที่ได้มารวบรวมและจัดทำข้อมูลในรูปตาราง กราฟ แผนภูมิ เพื่อให้เห็นแนวโน้มหรือ ความสัมพันธ์ของข้อมูล สรุป และอภิปรายผลการทดลอง โดยอ้างอิงทฤษฎีหรือกฎต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล นอกจากนี้ผู้สอนยังมีหน้าที่จัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนอธิบายความคิด ของผู้เรียนด้วยตนเอง ให้ผู้เรียนแสดงหลักฐานเหตุผลประกอบคำอธิบาย และครุใช้เทคนิคการตั้ง คำถามตะล่อมให้นักเรียนอธิบายความรู้ที่นักเรียนได้รับรวมมาในขั้นที่ 2 เป็นความคิดของนักเรียนเอง เพื่อนำมาใช้ในการอธิบายหัวข้อที่กำลังศึกษาอยู่

1.5.6.5 ขั้นขยายความรู้ (Elaborate) ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้สัญลักษณ์ นิยาม คำอธิบาย และทักษะไปสู่สถานการณ์ใหม่ ให้ผู้เรียนได้ประยุกต์ใช้ความรู้ที่สร้างขึ้นในการตอบ คำถามเสนอแนวทางแก้ปัญหา และนำไปสู่การตั้งสมมติฐานและค้นคว้าต่อไป โดยครุใช้เทคนิค การตั้งคำถามซึ่งนำให้คิด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง เพื่อเป็นพื้นฐานในขั้นต่อไป

1.5.6.6 ขั้นประเมินผล (Evaluate) เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งมีทั้งการประเมินการปฏิบัติกรรมแต่ละขั้นตอน และการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนก่อน ที่ผู้เรียนจะขยายความคิดรวบยอดและค้นพบปัญหาใหม่ โดยผู้สอนและผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินโดยครูใช้เทคนิคการตั้งคำถามปลายเปิด ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นหรืออธิบายความรู้

1.5.6.7 ขั้นขยายความคิดรวบยอด (Extend) ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนเอ่อมโยง ความคิดรวบยอดที่ได้จากการเรียนรู้เรื่องอื่น ๆ อาจเริ่มจากการเปรียบเทียบข้อแตกต่างระหว่างเรื่อง ที่ศึกษา กับเรื่องใหม่ที่เกี่ยวข้องแต่ยังไม่ได้ทำการศึกษา และนำไปสู่การเริ่มวิถีจัดการใหม่อีกรอบ โดยครูใช้เทคนิคการตั้งคำถามแบบปลายเปิด ให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น

- สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้
- การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้
- บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ตารางที่ 16 แผนการจัดการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง น้ำ ฟ้า และดวงดาว

แผนที่	เรื่อง	จำนวน (ชั่วโมง)
1	เมฆและหมอก	2
2	น้ำค้าง	2
3	ฝนและลูกเห็บ	2
4	วัฏจักรน้ำ	2
5	อุณหภูมิ	2
6	ความกดอากาศ	2
7	ความชื้น	2
8	ลม	2
9	การเกิดทิศ	2
10	การเขียนตัวของดวงดาวและแผนที่ดาว	2
11	มนุษย์และตำแหน่งของดวงดาว	2
รวม		22

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปประชานและคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา พิจารณาให้ข้อคิดเห็น ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเขียนแผน

การจัดการเรียนรู้ให้ถูกต้องตามขั้นตอนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนโดยใช้รูปแบบ
วงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการพิจารณาแก้ไขปรับปรุงแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ
ด้านการสอนวิทยาศาสตร์ จำนวน 3 คน ตรวจพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหา ตัวชี้วัด จุดประสงค์
การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล สื่อและแหล่งเรียนรู้ เพื่อหา
ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency : IC) โดยตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 0.50 - 1.00 และปรากฏว่า
ทุกแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 (ภาคผนวก ค) โดยผู้เชี่ยวชาญให้ความคิดเห็นว่า
ควรจะปรับปรุงในส่วนของกิจกรรมการเรียนการสอนและแก้ไขข้อบกพร่องของแผนการจัดการเรียนรู้
ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1
โรงเรียนชุมชนบ้านป่าดัง ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 32 คน และซึ่งไม่เคยเรียนในเนื้อหาดังกล่าว
เพื่อคุณภาพการใช้ร่วมกับความเหมาะสมกับนักเรียนหรือไม่เพียงใด

1.9 ปรับปรุงและแก้ไขข้อบกพร่องแผนการจัดการเรียนรู้อีกรึ่ง ให้สมบูรณ์ก่อนที่จะ
นำไปใช้จริง

1.10 จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์

แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นข้อสอบ
แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก แบบคู่ขานานระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 2 ฉบับ ๆ ละ
30 ข้อ เป็นข้อสอบก่อนเรียน 1 ฉบับ และเป็นข้อสอบหลังเรียน 1 ฉบับ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง
และหาคุณภาพตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ จากทฤษฎี
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการคิดวิเคราะห์ การวัดและการประเมินผล เทคนิคการสร้างแบบทดสอบ

2.2 วิเคราะห์เนื้อหาวิทยาศาสตร์ที่จะใช้วัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน
แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาให้ข้อคิดเห็น เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข และสร้างแบบทดสอบ
วัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก แบบคู่ขานานระหว่าง
ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 2 ฉบับ ๆ ละ 30 ข้อ เป็นข้อสอบก่อนเรียน 1 ฉบับ และเป็นข้อสอบ
หลังเรียน 1 ฉบับ ให้ครอบคลุมเนื้อหาวิทยาศาสตร์ และสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่จะใช้วัด
ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ได้ทำการวัดความสามารถของนักเรียนในด้าน¹⁷
ความสำคัญ/องค์ประกอบ ความสัมพันธ์ และหลักการ ดังรายละเอียดตามโครงสร้างตารางที่ 17

ตารางที่ 17 จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ชั้นประถมศึกษา ปีที่ ๕ เรื่อง น้ำ พื้น และดวงดาว โดยยกตัวอย่างสถานการณ์/เหตุการณ์

พฤติกรรม เนื้อหา	ความสำคัญ/ องค์ประกอบ		ความสัมพันธ์		หลักการ		รวม	
	สร้างใช้	คัดเลือกใช้	สร้างใช้	คัดเลือกใช้	สร้างใช้	คัดเลือกใช้	สร้างใช้	คัดเลือกใช้
ยกตัวอย่าง สถานการณ์/ เหตุการณ์	15	10	15	10	15	10	45	30
รวม	15	10	15	10	15	10	45	30

2.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอประธานและคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจพิจารณาความถูกต้อง แล้วนำไปเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการวัดว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์หรือไม่ พิจารณาหาค่าดัชนี ความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence หรือ IOC) โดยกำหนดค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 - 1.00 (บุญชุม ศรีสะอาด. 2545 : 65) ปรากฏว่าแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ฉบับก่อนเรียน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.67 และ 1.00 หลังเรียน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.67 และ 1.00 (ภาคผนวก ค) ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อสอบตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2.4 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ที่ได้รับการตรวจและปรับปรุง แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียน ชุมชนบ้านป่าดัง อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ที่ใช้ทดลองแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 32 คน

2.5 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายข้อ โดยกำหนดค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (บุญชุม ศรีสะอาด. 2545 : 84) โดยคัดเลือกข้อสอบ ไว้ตามตารางแสดงจำนวนข้อสอบ ตารางที่ 28 ปรากฏว่าแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ฉบับก่อนเรียน มีค่าความยากง่าย ระหว่าง 0.22 - 0.69 มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.25 - 0.50 หลังเรียน มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.44 - 0.78 มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.25 - 0.44 (ภาคผนวก ค) เพื่อใช้เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถ ในการคิดวิเคราะห์

2.6 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ที่ได้รับการคัดเลือกมาหาค่า ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (บุญชุม ศรีสะอาด.

2545 : 87 - 88) ปรากฏว่าแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ฉบับก่อนเรียน มีค่าความเชื่อมั่น 0.79 หลังเรียนมีค่าความเชื่อมั่น 0.73

2.7 จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง น้ำ ฟ้า และดวงดาว ฉบับที่ 1 (ด้านความรู้/ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้) ซึ่งเป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก แบบคู่ขนานระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน จำนวน 2 ฉบับ ๆ ละ 30 ข้อ เป็นข้อสอบก่อนเรียน 1 ฉบับ และเป็นข้อสอบหลังเรียน 1 ฉบับ และฉบับที่ 2 (ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์) ซึ่งเป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก แบบคู่ขนานระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 2 ฉบับ ๆ ละ 40 ข้อ เป็นข้อสอบก่อนเรียน 1 ฉบับ และเป็นข้อสอบหลังเรียน 1 ฉบับ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3.2 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านปาดัง กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 น้ำ ฟ้า และดวงดาว

3.3 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์จากเอกสาร ตำราที่เกี่ยวกับเทคนิคการสร้าง และการวิเคราะห์ข้อมูล

3.4 วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดชั้นปี และเนื้อหา โดยให้ครอบคลุม ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง น้ำ ฟ้า และดวงดาว พิจารณาจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละแผน การจัดการเรียนรู้ เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ได้ทำการวัด ความสามารถของนักเรียนในด้านความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ 8 ทักษะ รายละเอียด โครงสร้างคังตารางที่ 18 และ 19

ตารางที่ 18 จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ฉบับที่ 1
**ด้านความรู้/ความจำ ความเข้าใจ และการนำไปใช้ ชั้นประถมศึกษาปี 5 หน่วยการเรียนรู้
 ที่ 7 เรื่อง น้ำ พื้น และดวงดาว**

พฤติกรรม ตัวชี้วัดชั้นปี	ความรู้/ความจำ		ความเข้าใจ		การนำไปใช้		รวม	
	สร้าง ใช้	คัดเลือก ใช้	สร้าง ใช้	คัดเลือก ใช้	สร้าง ใช้	คัดเลือก ใช้	สร้าง ใช้	คัดเลือก ใช้
1. สำรวจ ทดลอง และ อธิบายการเกิดเมฆ หมอก น้ำค้าง ฝน และถุงหิ่บ (ว 6.1 ป. 5/1)	6	4	9	7	3	3	18	14
2. ทดลองและอธิบาย การเกิดวัฏจักรนำ (ว 6.1 ป. 5/2)								
3. ออกแบบและสร้าง เครื่องมืออย่างง่าย ในการวัดอุณหภูมิ ความชื้น และความกดอากาศ (ว 6.1 ป. 5/3)	3	2	5	3	8	4	16	9
4. ทดลองและอธิบาย การเกิดลมและนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน (ว 6.1 ป. 5/4)								
5. สังเกตและอธิบาย การเกิดทิศและ ปรากฏการณ์การขึ้นตกลง ของดวงดาว โดยใช้ แผนที่ดาว (ว 7.1 ป. 5/1)	6	4	1	-	4	3	11	7
รวม	15	10	15	10	15	10	45	30

ตารางที่ 19 จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ฉบับที่ 2
ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปี 5 หน่วยการเรียนรู้ที่ 7
เรื่อง น้ำ พื้น และความคิด

ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์	สร้างใช้	คัดเลือกใช้
1. การสังเกต	7	5
2. การวัด	7	5
3. การจำแนกประเภท	7	5
4. การหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปส และสเปสกับเวลา	7	5
5. การใช้ตัวเลข	7	5
6. การจัดกรรทำและสื่อความหมายข้อมูล	7	5
7. การลงความเห็นจากข้อมูล	7	5
8. การพยากรณ์	7	5
รวม	56	40

3.5 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 1 (ด้านความรู้/ความจำ ความเข้าใจ และการนำไปใช้) และด้านที่ 2 (ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์) ซึ่งแบบทดสอบแต่ละด้านเป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 2 ฉบับ ได้แก่ ฉบับก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน โดยด้านที่ 1 (ด้านความรู้/ความจำ ความเข้าใจ และการนำไปใช้) จำนวนฉบับละ 45 ข้อ และด้านที่ 2 (ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์) จำนวนฉบับละ 56 ข้อ ซึ่งมีรายละเอียดดังตารางแสดงจำนวนข้อสอบ ตารางที่ 18 และ 19 เสนอให้ประธานและคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง

3.6 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนทางวิทยาศาสตร์ 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการวัดว่าสอบคล้องกับจุดประสงค์ หรือไม่ พิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence หรือ IOC) โดยกำหนดค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 - 1.0 ปรากฏว่าแบบทดสอบ ด้านที่ 1 (ด้านความรู้/ความจำ ความเข้าใจ และการนำไปใช้) ฉบับก่อนเรียน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.67 และ 1.00 ฉบับหลังเรียน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.67 และ 1.00 ด้านที่ 2 (ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์) ฉบับก่อนเรียน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.67 และ 1.00 ฉบับหลังเรียน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.67 และ 1.00 (ภาคผนวก ก) ผู้จัดฯ ได้คัดเลือกข้อสอบตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3.7 นำแบบทดสอบที่ได้รับการตรวจและปรับปรุงแก้ไขแล้ว “ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนชุมชนบ้านป่าดัง อําเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ที่ใช้ทดลองแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 32 คน

3.8 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายข้อ โดยกำหนดค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 จนไป (บุญชุม ศรีสะอด. 2545 : 84) และคัดเลือกข้อสอบแต่ละฉบับไว้ตามตารางแสดงจำนวนข้อสอบตารางที่ 18 และ 19 ปรากฏว่าแบบทดสอบ ด้านที่ 1 (ด้านความรู้/ความจำ ความเข้าใจ และการนำไปใช้) ฉบับก่อนเรียน มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.25 - 0.78 มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.25 - 0.50 ฉบับหลังเรียน มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.36 - 0.78 มีอำนาจจำแนกระหว่าง 0.25 - 0.56 ด้านที่ 2 (ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์) ฉบับก่อนเรียน มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.22 - 0.78 มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.25 - 0.69 ฉบับหลังเรียน มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.55 - 0.78 มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.25 - 0.50 (ภาคผนวก ก) เพื่อใช้เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์

3.9 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ที่ได้รับการคัดเลือกมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริ查ร์ดสัน (Kuder - Richardson) (บุญชุม ศรีสะอด. 2545 : 87 - 88) ปรากฏว่าแบบทดสอบ ด้านที่ 1 (ด้านความรู้/ความจำ ความเข้าใจ และการนำไปใช้) ฉบับก่อนเรียน มีค่าความเชื่อมั่น 0.93 ฉบับหลังเรียน มีค่าความเชื่อมั่น 0.91 ด้านที่ 2 (ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์) ฉบับก่อนเรียน มีค่าความเชื่อมั่น 0.69 ฉบับหลังเรียน มีค่าความเชื่อมั่น 0.65

3.10 จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์

4. แบบสอบถามความพึงพอใจ

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถาม ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

4.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

4.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ตามวิธีของ ลิกเคนท์ (Likert) จำนวน 30 ข้อ โดยกำหนดระดับคุณภาพ 5 ระดับ ดังนี้

ระดับคุณภาพ	1	หมายถึง	พอใจน้อยที่สุด
ระดับคุณภาพ	2	หมายถึง	พอใจน้อย
ระดับคุณภาพ	3	หมายถึง	พอใจปานกลาง

ระดับคุณภาพ	4	หมายถึง	พอใช้มาก
ระดับคุณภาพ	5	หมายถึง	พอใช้มากที่สุด

4.3 นำแบบสอบถามความพึงใจที่สร้างขึ้นเสนอประธานและคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาตรวจสอบลักษณะการใช้ภาษา ความถูกต้องของภาษา เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

4.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ทำการปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 3 คน ตรวจสอบโดย hac่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยกำหนดค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 - 1.00 (บุญชุม ศรีสะอาด. 2545 : 65) ปรากฏว่าแบบสอบถามความพึงพอใจมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 (ภาคผนวก ค)

4.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนชุมชนบ้านป่าดัง อําเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ที่ใช้ทดลองแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 32 คน

4.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่คัดเลือกไว้ จำนวน 20 ข้อ หากความเชื่อมั่นทั้งฉบับโดย hac่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (บุญชุม ศรีสะอาด. 2545 : 99) ปรากฏว่าแบบสอบถามความพึงพอใจมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า 0.62

4.7 จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์

วิธีดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ฉบับที่ 1 จำนวน 30 ข้อ โดยใช้เวลา 60 นาที

2. ทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ด้านที่ 1 (ความรู้/ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้) หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 น้ำ ฝ้า และดวงดาวฉบับที่ 1 จำนวน 30 ข้อ โดยใช้เวลา 60 นาที

3. ทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านที่ 2 (ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์) หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 น้ำ ฝ้า และดวงดาว ฉบับที่ 1 จำนวน 40 ข้อ โดยใช้เวลา 60 นาที

4. ดำเนินการเรียนการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำาน จำนวน 11 แผน เป็นเวลา 22 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนเอง

5. ทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ฉบับที่ 2 จำนวน 30 ข้อ โดยใช้เวลา 60 นาที

6. ทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ค้านที่ 1 (ความรู้/ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้) หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 น้ำ พื้น และดวงดาว ฉบับที่ 2 จำนวน 30 ข้อ โดยใช้เวลา 60 นาที

7. ทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค้านที่ 2 (ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์) หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 น้ำ พื้น และดวงดาว ฉบับที่ 2 จำนวน 40 ข้อ โดยใช้เวลา 60 นาที

8. สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอน โดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถาม โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอน โดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถาม จำนวน 20 ข้อ โดยใช้เวลา 30 นาที

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติดังนี้ (บุญชุม ศรีสะอด. 2545 : 65, 84, 87 -88, 99, 105 - 106, 112)

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean)

1.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้วิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IC)

2.2 หาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ดังนี้

2.2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้
(Index of Item Objective Congruence : IOC)

2.2.2 หาค่าความยากง่าย (Difficulty) และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination)

ของแบบทดสอบ

2.2.3 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ จากสูตร KR-20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson)

2.3 หาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ดังนี้

2.3.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้

(Index of Item Objective Congruence : IOC)

2.3.2 หาค่าความยากง่าย (Difficulty) และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination)

ของแบบทดสอบ

2.3.3 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ จากสูตร KR-20 ของ Kuder Richardson

2.4 หาคุณภาพของแบบทดสอบตามความพึงพอใจ ดังนี้

2.4.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับประเด็นการประเมิน (Index of Item Objective Congruence : IOC)

2.4.2 หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (α - Coefficient)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลัง จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยใช้ t-test แบบ Dependent

3.2 เปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลัง จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิทยาศาสตร์ โดยใช้ t-test แบบ Dependent

3.3 หาค่าเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการสอน โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้ (กรมวิชาการ. 2545 : 61)

1.00 - 1.49	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด
1.50 - 2.49	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
2.50 - 3.49	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
3.50 - 4.49	หมายถึง	พึงพอใจมาก
4.50 - 5.00	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัย ผลการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำ丹 ที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัย ดังนี้

สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การนำเสนอผลการวิจัย

การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การสอนรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำ丹

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านป่าดัง ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การสอนรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำ丹

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง น้ำ ฟ้า และดวงดาว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านป่าดัง ก่อนและหลังการสอน โดยใช้การสอนรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำ丹

3. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านป่าดัง หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำ丹

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นปีก่อนปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านป่าดัง ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การสอนรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์ผลดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์ (ด้านการวิเคราะห์ ความสำคัญ/องค์ประกอบ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และการวิเคราะห์หลักการ) ของนักเรียนชั้นปีก่อนปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม ($n = 30$)

ความสามารถในการคิดวิเคราะห์	คะแนนเต็ม	คะแนนก่อนเรียน		คะแนนหลังเรียน		T
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. การวิเคราะห์ความสำคัญ/องค์ประกอบ	10	3.43	0.86	6.67	1.15	18.23 **
2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์	10	2.67	0.80	5.73	1.11	26.26 **
3. การวิเคราะห์หลักการ	10	2.27	0.83	5.03	1.03	16.20 **
รวม	30	8.37	2.01	17.47	2.76	43.15 **

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 20 แสดงว่าโดยภาพรวมนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 8.37 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 17.47 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน

เมื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์เป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านการวิเคราะห์ความสำคัญ/องค์ประกอบ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และการวิเคราะห์หลักการ โดยพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์สูงสุดในด้านการวิเคราะห์ความสำคัญ/องค์ประกอบ ($\bar{X} = 6.67$, S.D. = 1.15 จากคะแนนเต็ม 10 และนักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ต่ำสุดในด้านการวิเคราะห์หลักการ ($\bar{X} = 5.03$, S.D. = 1.03 จากคะแนนเต็ม 10)

จะเห็นได้ว่านักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ (ด้านการวิเคราะห์ความสำคัญ/องค์ประกอบ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ การวิเคราะห์หลักการ) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง น้ำ พื้น และดวงดาว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านปาดัง ก่อนและหลัง การสอน โดยใช้การสอนรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบ นักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์ผล ดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 1 (ด้านความรู้/ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลัง การจัดการเรียนรู้ โดยใช้การสอนรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้ คำตาม ($n = 30$)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านที่ 1	คะแนนเต็ม	คะแนนก่อนเรียน		คะแนนหลังเรียน		T
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ความรู้/ความจำ	10	3.70	0.99	6.27	1.17	13.97 **
2. ความเข้าใจ	10	2.63	0.89	5.90	0.88	27.97 **
3. การนำไปใช้	10	2.27	0.94	6.37	0.89	29.59 **
รวม	30	8.60	2.30	18.53	2.58	55.50 **

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 21 แสดงว่าโดยภาพรวมนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 8.60 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 18.53 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน

เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์เป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านความรู้/ความจำ ความเข้าใจ และการนำไปใช้ โดยพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน พบว่า นักเรียน

มีผลสัมฤทธิ์สูงสุดในด้านการนำไปใช้ ($\bar{X} = 6.37$, S.D. = 0.89 จากคะแนนเต็ม 10) และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำสุด คือ ด้านความเข้าใจ ($\bar{X} = 5.90$, S.D. = 0.88 จากคะแนนเต็ม 10 จะเห็นได้ว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 1 (ด้านความรู้/ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 22 เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 2 (ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์) ของนักเรียนชั้นป्रถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การสอนรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม ($n = 30$)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านที่ 2	คะแนนเต็ม	คะแนนก่อนเรียน		คะแนนหลังเรียน		T
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ทักษะการสังเกต	5	2.73	0.69	4.13	0.68	13.61 **
2. ทักษะการวัด	5	2.20	0.41	3.57	0.50	15.27 **
3. ทักษะการจำแนกประเภท	5	1.80	0.81	3.33	0.71	14.70 **
4. ทักษะการหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปลกับสเปล และสเปลกับเวลา	5	1.23	0.73	2.57	0.68	13.36 **
5. ทักษะการใช้ตัวเลข	5	2.03	0.56	3.67	0.71	14.55 **
6. ทักษะการจัดกระทำและถือความหมายข้อมูล	5	1.43	0.77	2.67	0.61	13.40 **
7. ทักษะการลงความเห็นจากข้อมูล	5	1.70	0.65	2.83	0.59	12.23 **
8. ทักษะการพยากรณ์	5	1.50	0.63	2.53	0.63	17.70 **
รวม	40	14.63	3.51	25.30	3.83	47.08 **

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 22 แสดงว่าเมื่อเปรียบเทียบผลต่างของคะแนนเฉลี่ย ด้านที่ 2 (ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์) ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 14.63

คะแนน และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 25.30 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน จะเห็นได้ว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 2 (ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านป่าดัง หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับ เทคนิคการใช้คำาน

ตารางที่ 23 คะแนนความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ การสอนรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำาน ($n = 30$)

ความพึงพอใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านสาระการเรียนรู้			
1. เนื้อหาและกิจกรรมเหมาะสมกับผู้เรียน	4.83	0.38	มากที่สุด
2. เนื้อหาและกิจกรรมเหมาะสมกับเวลา	4.60	0.50	มากที่สุด
3. เนื้อหาและทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ชั้นพื้นฐาน เหมาะสมกับผู้เรียน	4.53	0.51	มากที่สุด
4. เมื่อหาที่เรียนเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและสามารถ นำไปใช้ได้จริง	4.77	0.43	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.68	0.46	มากที่สุด
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน			
5. กิจกรรมชั้นนำเข้าสู่บทเรียน	4.93	0.25	มากที่สุด
6. การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของครู	4.83	0.38	มากที่สุด
7. นักเรียนมีความสุขกับการร่วมกิจกรรม	5.00	0	มากที่สุด
8. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน	5.00	0	มากที่สุด
9. ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมระหว่างนักเรียนกับนักเรียน	4.83	0.38	มากที่สุด
10. การฝึกทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.80	0.41	มากที่สุด
11. ความยากง่ายของเนื้อหาในบทเรียน	4.40	0.50	มาก
12. ความเหมาะสมของเนื้อหาและเวลาในการจัดกิจกรรม	4.37	0.49	มาก
13. กิจกรรมชั้นการสอนโดยใช้รูปแบบซิปป่า ร่วมกับเทคนิค การใช้คำาน และเทคนิคการใช้ผังกราฟิก	4.83	0.38	มากที่สุด
	4.60	0.50	มากที่สุด

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ความพึงพอใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
14. การร่วมกันอภิปรายเพื่อหาข้อสรุป	4.60	0.50	มากที่สุด
15. กิจกรรมขั้นนำไปใช้	4.60	0.50	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.74	0.34	มากที่สุด
ด้านสื่อการเรียนรู้			
16. ใช้สื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายและน่าสนใจ	4.93	0.25	มากที่สุด
17. ส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างเรียน	5.00	0	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.97	0.13	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล			
18. ครอบคลุมเนื้อหา และตรงตามจุดประสงค์	4.67	0.48	มากที่สุด
19. มีโอกาสทราบผลการประเมินของตนเองและของกลุ่ม	5.00	0	มากที่สุด
20. นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลงานของตนเองและของเพื่อน	5.00	0	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.89	0.16	มากที่สุด
เฉลี่ยโดยรวม	4.82	0.27	มากที่สุด

จากตารางที่ 23 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบบางช่วงการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถ้า มีความพึงพอใจต่อการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.82 คะแนน

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย ผลการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำ丹ที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ สมมติฐานการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง แบบแผนการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีดำเนินการทดลอง การวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลวิจัย ดังนี้

บทย่อ

1. วัตถุประสงค์

1.1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การสอนรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำ丹

1.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การสอนรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำ丹

1.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ต่อการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำDan

2. สมมติฐาน

2.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำDan มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำDan มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2.3 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำDan มีความพึงพอใจมาก

3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านปาดัง อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 5 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 157 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนชุมชนบ้านปาดัง อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวนนักเรียน 30 คน โดยใช้การสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

4. เครื่องมือในการวิจัย

4.1 แผนการจัดการเรียนรู้การสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำาน จำนวน 11 แผน

4.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 2 ฉบับ ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน

ฉบับที่ 1 เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ก่อนเรียน จำนวน 30 ข้อ

ฉบับที่ 2 เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียน จำนวน 30 ข้อ

4.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 1 (ความรู้/ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้) หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 น้ำ พื้น และดวงดาว เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 2 ฉบับ ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน

ฉบับที่ 1 เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 1 (ความรู้/ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้) ก่อนเรียน จำนวน 30 ข้อ

ฉบับที่ 2 เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 1 (ความรู้/ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้) หลังเรียน จำนวน 30 ข้อ

4.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 2 (ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์) หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 น้ำ พื้น และดวงดาว เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 2 ฉบับ ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน

ฉบับที่ 1 เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 2 (ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์) ก่อนเรียน จำนวน 40 ข้อ

ฉบับที่ 2 เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 2 (ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์) หลังเรียน จำนวน 40 ข้อ

4.5 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำาน จำนวน 20 ข้อ

5. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

5.1 ทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ฉบับที่ 1 จำนวน 30 ข้อ โดยใช้เวลา 60 นาที

5.2 ทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 1 (ความรู้/ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้) หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 น้ำ พื้น และดวงดาว ฉบับที่ 1 จำนวน 30 ข้อ โดยใช้เวลา 60 นาที

5.3 ทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านที่ 2 (ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์) หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 น้ำ พื้น และดวงดาว ฉบับที่ 1 จำนวน 40 ข้อ โดยใช้เวลา 60 นาที

5.4 ดำเนินการเรียนการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถาน จำนวน 11 แผน เป็นเวลา 22 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนเอง

5.5 ทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ฉบับที่ 2 จำนวน 30 ข้อ โดยใช้เวลา 60 นาที

5.6 ทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 1 (ความรู้/ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้) หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 น้ำ พื้น และดวงดาว ฉบับที่ 2 จำนวน 30 ข้อ โดยใช้เวลา 60 นาที

5.7 ทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านที่ 2 (ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์) หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 น้ำ พื้น และดวงดาว ฉบับที่ 2 จำนวน 40 ข้อ โดยใช้เวลา 60 นาที

5.8 สอนถ่ายความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถาน โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถาน จำนวน 20 ข้อ โดยใช้เวลา 30 นาที

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูล เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ (ด้านการวิเคราะห์ความสำคัญ/องค์ประกอบ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และการวิเคราะห์หลักการ) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ (ด้านความรู้/ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์) ก่อนการทดลองสอนและหลังการทดลองสอน นำผลการสอนถ่ายความพึงพอใจต่อการสอนวิทยาศาสตร์ มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์

สรุปผล

การวิจัย ผลการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตามที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

จากการวิจัย ผลการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม ที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อภิปรายผลได้ดังนี้

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ พบร่วมกับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 8.37 คะแนน คะแนนหลังเรียนเท่ากับ 17.47 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ดังนั้นจะเห็นได้ว่านักเรียน มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้ เนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E เป็นรูปแบบการเรียนการสอน แบบสืบเสาะหาความรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองซึ่งจะต้องอาศัยกระบวนการคิด และผู้วิจัยได้นำเทคนิคการใช้คำตามรูปแบบของบลูม (Bloom) มี 6 ประเภท ได้แก่ คำตามความรู้/ความจำ คำตามความเข้าใจ คำตามการนำไปใช้ คำตามการวิเคราะห์ คำตาม

การสังเคราะห์ และคำถาดมการประเมินค่าไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ทั้ง 7 ขั้นเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกกระบวนการคิดอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นคำถาดมการคิดวิเคราะห์ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการวิเคราะห์ความสำคัญ/องค์ประกอบ ด้านการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และด้านการวิเคราะห์หลักการ ส่งผลทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิด สามารถนำกระบวนการคิดไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่ง วนิช สุราษฎร์ (2547 : 135 ; อ้างอิงจาก สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ. 2540 : 161) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการคิดวิเคราะห์ไว้ว่า การคิดวิเคราะห์มีประโยชน์ต่อบุคคล ช่วยให้สามารถปฏิบัติงานอย่างมีหลักการและเหตุผล ได้งานที่มีประสิทธิภาพ สามารถแก้ปัญหาได้อย่างมีเหตุผล และช่วยให้พัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ตลอดชีวิต ในสถานการณ์ที่โลกมีการเปลี่ยนแปลงสูญเสียสารสนเทศและเทคโนโลยี

ผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิลา สงอาจินต์ (2551 : 124) ซึ่งได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสืบเสาะหาความรู้ที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสืบเสาะหาความรู้ มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ความสามารถในการแก้ปัญหา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถาดม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถาดม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 8.60 คะแนน คะแนนหลังเรียนเท่ากับ 18.53 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ดังนั้นจะเห็นได้ว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถาดม ได้ใช้หลักการในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E เป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ที่ให้นักเรียนค้นหาความรู้ใหม่ด้วยตนเอง สร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง ผ่านกระบวนการคิดและใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ โดยรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E เน้นที่ขั้นตอนของการทบทวนความรู้เดิมและขั้นตอนของการขยายความคิดรวบยอด เนื่องจากขั้นตอนทบทวนความรู้เดิมเป็นขั้นที่สำคัญ เพราะจะทำให้ครุภักดีว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้พื้นฐานเดิมเท่าไหร่ และ

ทำให้ทราบว่านักเรียนต้องเรียนรู้อะไรก่อนที่จะเรียนในเนื้อหานั้น ๆ เพื่อที่จะได้วางแผนในการสอนได้ถูกต้อง และในขั้นขยายความคิดรวบยอดเป็นขั้นที่ครุจัดเตรียมโอกาสให้นักเรียนนำสิ่งที่ได้จาก การเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ส่งผลทำให้นักเรียนเห็นถึงความเชื่อมโยง สิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ สามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้กับสิ่งต่าง ๆ ได้ ทำให้เกิดความเข้าใจ ที่ชัดเจนขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี ซึ่ง ลักษณะ ศิรินาลा (2553 : 14 ; อ้างอิงจาก Eisenkraft, 2003 : 56 - 59) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน 7E เน้นขั้นตอนสำรวจความรู้เดิมหรือล้วงประสบการณ์เดิม และกระบวนการนี้ให้นักเรียนนั้นเกิดความสงสัย หรือเกิดปัญหาใหม่เป็นขั้นตอนที่นักเรียนเชื่อมโยงความรู้เดิมกับประสบการณ์ใหม่ เริ่มเกิดความไม่สมดุล ทางความคิดแล้วใช้กระบวนการสำรวจค้นหาเพื่อหาคำตอบและปรับสมดุลทางความคิด อีกทั้งนำ ความรู้ที่ได้ไปเชื่อมโยงและแก้ปัญหาสถานการณ์ใหม่ ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทำให้การเรียนรู้ของนักเรียน มีความคงทนและยาวนาน เนื่องจากผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้นำเทคนิคการใช้คำตามมาตรฐานรูปแบบของบลูม 6 ประเภท ได้แก่ คำตามความรู้/ความจำ คำตามความเข้าใจ คำตามการนำไปใช้ คำตามการวิเคราะห์ คำตามการสังเคราะห์ และคำตาม การประเมินค่ามาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ทั้ง 7 ขั้นตอน ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกกระบวนการคิดอย่างต่อเนื่อง ส่งผลทำให้การจัดการเรียนการสอน มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี ดังคำกล่าวของ สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2545 : 78 - 87) กล่าวว่า การใช้คำตามเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนากระบวนการ ทางความคิดของผู้เรียน โดยผู้สอนจะป้อนคำตามในลักษณะต่าง ๆ ที่เป็นคำตามที่ดี สามารถพัฒนา ความคิดของผู้เรียน ตามเพื่อให้ผู้เรียนใช้ความคิดเชิงเหตุผล วิเคราะห์ วิจารณ์ สังเคราะห์ หรือ ประเมินค่าเพื่อจะตอบคำตามเหล่านั้น

ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ พฤกษ์ โปรดสำโรง (2549 : 65 - 66) ซึ่ง ได้ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอน 7E ในวิชาฟิสิกส์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้ รูปแบบการเรียนการสอน 7E มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฟิสิกส์สูงกว่าเกณฑ์ ที่กำหนด และมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฟิสิกส์หลังการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียน โดยใช้วิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ มยุรี บิลหริม (2554 : 91) ซึ่งศึกษาผลการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตามที่มีต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

จากการเปรียบเทียบคะแนนความพึงพอใจ โดยภาพรวมนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียน การสอน โดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม ความพึงพอใจทั้ง 4 ด้าน แบบวัดความพึงพอใจ 5 ระดับ หลังเรียนพบว่าความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.82 คะแนน

จากการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ โดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม ประกอบด้วย ขั้นตอนและกิจกรรมที่หลากหลาย ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน ได้ปฏิบัติกิจกรรมการทดลองต่าง ๆ ฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น และฝึกกระบวนการเรียงหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ โดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ ส่งผลทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนวิทยาศาสตร์ ซึ่ง บริยาพร วงศ์อนุตร โอล์ฟ (2535 : 143) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกรวมของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางนักวิทยาศาสตร์ เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความนุ่งนิ่น ที่จะทำงาน มีขวัญกำลังใจ ลิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงาน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้

1.1 ควรนำรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตามมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เรื่อง น้ำ ไฟ และดวงดาว ในระดับประถมศึกษา

1.2 การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม จำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคการตั้งคำถามกระตุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยการใช้คำตามเพื่อช่วยให้นักเรียนแต่ละคนได้ฝึกทักษะการคิด ซึ่งเป็นแนวทางให้ผู้เรียนคิดแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง และนักเรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น โดยให้วลานักเรียนในการคิด ระดมสมอง ร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็น เปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนมีการวิพากษ์วิจารณ์ อย่างอิสระ ไม่รีบสรุปเนื้อหาเร็วเกินไป เพื่อนำไปสู่คำตอบซึ่งเป็นการสร้างองค์ความรู้

1.3 การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แต่ละขั้นตอนของการจัดกระบวนการเรียนรู้ได้เน้น

ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง มีการศึกษาค้นคว้าร่วบรวมข้อมูล สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การถ่ายโอนการเรียนรู้ และมีการตรวจสอบความรู้เดิมของผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนอาจจะไม่คุ้นเคยกับการเรียนในขั้นตอนต่าง ๆ เช่น ในขั้นที่ 4 ขั้นอธิบายและลงข้อสรุป การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล ความรู้เดิม และการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม นักเรียนจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจกระบวนการต่าง ๆ ด้วยตนเอง เช่น ใช้กระบวนการคิด กระบวนการกลุ่มในการอธิบายและสรุปความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลนั้น ๆ จึงจำเป็นต้องอาศัยการเชื่อมโยงกับความรู้เดิม ดังนั้นครูผู้สอนจะต้องศึกษาทำความเข้าใจหลักการ ขั้นตอนการสอนในแต่ละขั้นเป็นอย่างดี และ coyชี้แนะให้คำปรึกษา และแก้ปัญหาได้ทุกขั้นตอน

1.4 ทักษะกระบวนการกลุ่มมีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามก่อนที่จะดำเนินการสอน ครูผู้สอนควรจะทำการวิเคราะห์ผู้เรียนว่ามีทักษะเกี่ยวกับกระบวนการกรุ่นมากน้อยเพียงใด ถ้าหากพบว่าผู้เรียนยังขาดทักษะในการทำงานกลุ่ม ผู้สอนควรแนะนำและฝึกทักษะการทำงานกลุ่มให้กับผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงานทุกขั้นตอน

1.5 ในระหว่างที่นักเรียนทำกิจกรรม ครูผู้สอนควรแนะนำให้นักเรียนใช้เครื่องมืออย่างปลอดภัยในการทำงาน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

2.1 ความมีการวิจัยรูปแบบของ การจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามในเนื้อหาและในระดับชั้นอื่น ๆ ด้วย

2.2 ควรศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การสอนรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามกับตัวแปรอื่น ๆ เช่น ทักษะการคิดเชิงมโนทัศน์ ทักษะการคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ. (2545). คู่มือการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2549). แนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะคิดวิเคราะห์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กิตติมา ปรีดีคิลก. (2532). การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : อักษรพาพัฒน์.

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2546). การคิดเชิงวิเคราะห์. กรุงเทพฯ : ชั้นเชิง มีเดีย.

คชาภรณ์ เหลี่ยมไชสง. (2546). การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้จากบทเรียนโปรแกรมการเรียน การสอนผ่านเว็บที่มีโครงสร้างต่างกัน ของนิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

จิราพร หนูลาย. (2550). ผลการใช้วิธีสอน SQ4R ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจและความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.

เตือนใจ แก้วรุจินันท์. (2544). การเปรียบเทียบพฤติกรรมการตอบสนองของเด็กปฐมวัยต่อการใช้ คำตามต่างระดับในโรงเรียนอนุบาลชลบุรี จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร- มหาบัณฑิต. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

พิศนา แรมมณี. (2550). ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชัญวรรณ ทุ่มแก้ว. (2550). ผลการใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ที่มีต่อความสามารถในการคิด วิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.

บุญชุม ศรีสะอาด. (2543). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ : สุวิริยาสาส์น.

บุญชุม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : สุวิริยาสาส์น.

เบญญา เรืองสมอ. (2549). ผลการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์แบบสืบเสาะหาความรู้ โดยเน้นเทคนิคการใช้คำตามที่มีผลต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย- ศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

ปริยาพร วงศ์อนุตร โภจน์. (2535). จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ สูญย์ส่งเสริมกรุงเทพ.

พฤกษ์ โปรด่อง สำราญ. (2549). ผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอน 7E ในวิชาฟิสิกส์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พันธ์ ทองชุมนุม. (2547). การสอนวิทยาศาสตร์ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไอเดียนสโตร์.

พิมพันธ์ เดชะคุปต์, พเยาว์ ยินดีสุข, วิภา กiergeติธนะบำรุง, สุรสิงห์ นิรชร, ราริษี วิทยาอนิวรรตน์, น้ำผึ้ง ศุภอุทุมพร, อัมรัตน์ บุบผู้โชคดี, นัยนา ตรงประเสริฐ, พรเทพ จันทรากุญญ์ และ อัญชลี ตั้งใจอธิฐาน. (2552). สอนวิทยาศาสตร์เพื่อความเข้าใจด้วยกระบวนการย้อนกลับ. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.).

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และพเยาว์ ยินดีสุข. (2548). หักษะ SC เพื่อการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้และการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และพเยาว์ ยินดีสุข. (2548). วิธีวิทยาการวิทยาศาสตร์ทั่วไป. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.).

กพ เลาห์ไพบูลย์. (2537). แนวการสอนวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพาณิช.

มยุรี บิลหริม. (2554). ผลการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.

มะลิวรรณ วีระจิตต์. (2533). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ โดยใช้สถานการณ์ประกอบการอภิปราย ระหว่างนักเรียนกับนักเรียนและการสอนตามคู่มือ สถาบันการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ฤตินันท์ สมุทรทัย. (2545). เอกสารประกอบการสอน กระบวนการวิชา 055400 (การวัดและประเมินผลการศึกษาเบื้องต้น). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

โรงเรียนชุมชนบ้านป่าดัง. (2553). หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนชุมชนบ้านป่าดัง กลุ่มสาระ การเรียนรู้วิทยาศาสตร์. สงขลา : โรงเรียนชุมชนบ้านป่าดัง.

โรงเรียนชุมชนบ้านป่าดัง. (2554). รายงานประจำปีของสถานศึกษา ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนชุมชนบ้านป่าดัง. สงขลา : โรงเรียนชุมชนบ้านป่าดัง.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2539). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ชัมรมเด็ก.

- ลักษณา ศิริมาลา. (2553). ความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน 7E. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วนิช สุชารัตน์. (2547). ความคิดและความคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : สุวิรยาสาส์น.
- วรรณพิพา รอดแรงค์ และพิมพันธ์ เดชะกุปต์. (2542). กิจกรรมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์สำหรับครู. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- วรรณ พิมอักษร. (2546). จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3). สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- วิล่าวรรณ ศรีชัย. (2551). ผลการจัดการเรียนรู้ด้วยวิภัจจุลการการเรียนรู้ 7 ขั้น เรื่อง พีชรอบตัว กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วีระพล ภาระเวช. (2550). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีววิทยา 1 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง การแบ่งเซลล์ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะความรู้ (7E). วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- ศิลา สงอาจินต์. (2551). ผลของการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสืบเสาะหาความรู้ที่มีค่าความสามารถในการคิดแก้ปัญหา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สวท.). (2546). การจัดการเรียนรู้ กลุ่มวิทยาศาสตร์ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สวท.).
- สมจิต สาหโน้ต. (2526). วิทยาศาสตร์สำหรับครูปฐม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ วิโรฒ ประสานมิตร.
- สมนึก กัททิยชนี. (2546). การวัดผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กาฬสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- ดำเนินงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). การจัดการเรียนรู้สู่ความเป็นเลิศด้านวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : การศึกษา.
- ดำเนินงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2548). การวัดและประเมินผลอิมมาตรฐานการเรียนรู้ ตามหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุธรรม อ่อนคำ. (2534). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ และความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยมีการใช้ชุดฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์กับการสอนตามคู่มือครุ. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

สุพลา ทองเป็น. (2551). ผลการใช้วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตามที่มีต่อความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.

สุวนันธ์ พ่านสำแดง. (2552). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบวัสดุจัดการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E) เรื่องอาหารและสารอาหาร กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุวิทย์ มูลคำ. (2547). กลยุทธ์การสอนคิดวิเคราะห์. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). 21 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด (พิมครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.

สุวินดา เกี้ยวแก้ว. (2542). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หน่วยทักษะการใช้คำตามปัจจุบัน. ปัจจุบัน : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

อรทัย บุญช่วย. (2544). ความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อากรณ์ ใจเที่ยง. (2546). หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

อุทัยพรรณ สุดใจ. (2544). ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อการให้บริการขององค์กรการโทรศัพท์แห่งประเทศไทย จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

Cambell, T. C. (1978). "An Evaluation of a Learning Cycle Intervention Strategy for Enhancing the use of Formal Operational Thought by Beginning College Physics Students," Dissertation Abstracts International. 38(7), 3903 - A.

Eisenkraft, A. (2003). "Expanding the 5E Model A proposed 7E Model Emphasizes Transfer of Learning and the Importance of Eliciting Prior Understanding," The Science Teacher. 70(6), 56 - 59.

Lee, P. H. (1998). "Integrating Concept Mapping and Metacognitive Methods in a Hypermedia Environment for Learning Science," Dissertation Abstracts International. 58(9), 3405 - A.

รายงานผู้เขี่ยวยาณุตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วชิระ เหล็กนิม

อาจารย์คณะวิทยาศาสตร์

มหาวิทยาลัยสังขลานครินทร์ อำเภอหาดใหญ่
จังหวัดสงขลา

2. นางมลิวัลย์ พัฒนศิริ

ครุชั่นานาภัยการพิเศษ
โรงเรียนบ้านกลาง อำเภอเมือง จังหวัดพังงา

3. นางปานันท์ พรหมเพชร

ครุชั่นานาภัยการพิเศษ
โรงเรียนบ้านห้วยโอน อำเภอรัตภูมิ
จังหวัดสงขลา

ภาคผนวก ๑

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจเครื่องมือและ
เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศธ ๖๔.๑๙/๐๘๗๗

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหกชั้น
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ๕๐๐๐๐

๓๑/๒ มกราคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน คณบดีคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

มหาวิทยาลัยหกชั้นขอรับรองว่า นางสาวณัฐกา นาเลื่อน เป็นนิสิตระดับปริญญาโท หลักสูตร การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน ภาคปกติ ชั้นปีที่ ๒ ของมหาวิทยาลัยหกชั้น
นิสิตผู้นี้กำลังทำการวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E
(7E Learning Cycle Model) ร่วมกับเทคนิคการใช้คำ丹 ที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ ดังนี้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นพเก้า ณ พัทลุง

ประธานกรรมการ

อาจารย์ ดร. วิทวัฒน์ ขัตติยะman

กรรมการ

เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยเจิงไคร่ขอความอนุเคราะห์
เรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วชิระ เหลกนันม์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้
จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมแพ อินทสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๗๔๔๔-๓๕๘๘

ที่ ศธ ๖๔.๑๙/ปจก.๙

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ๕๐๐๐๐

๑๗ มกราคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน นางมลิวัลย์ พัฒนคิริ

มหาวิทยาลัยทักษิณขอรับรองว่า นางสาวน้ำรุกา นาเดื่อ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท หลักสูตร การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน ภาคปกติ ชั้นปีที่ ๒ ของมหาวิทยาลัยทักษิณ นิสิตผู้นี้กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E (7E Learning Cycle Model) ร่วมกับเทคนิคการใช้คำาน ที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ ดังนี้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นพเก้า ณ พัทลุง

ประธานกรรมการ

อาจารย์ ดร. วิทวัฒน์ ขัตติยะมาน

กรรมการ

เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยจึงได้ขอความอนุเคราะห์
เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมพง อินทสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๗๔๔๔-๓๘๘๘

ที่ ศธ ๖๔.๑๙/๘๙๗๖

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ๕๐๐๐๐

๑๗ มกราคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน นางปานันท์ พรหมเพชร

มหาวิทยาลัยทักษิณขอรับรองว่า นางสาวณัฐกา นาเดือน เป็นนิสิตระดับปริญญาโท หลักสูตร การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน ภาคปกติ ชั้นปีที่ ๒ ของมหาวิทยาลัยทักษิณ นิสิตผู้นี้กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการสอนโดยใช้รูปแบบบางจราจรการเรียนรู้ 7E

(7E Learning Cycle Model) ร่วมกับเทคนิคการใช้คำ丹 ที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ ดังนี้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นพเก้า ณ พัทลุง

ประธานกรรมการ

อาจารย์ ดร. วิทวัฒน์ ขัตติยะman

กรรมการ

เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยจึงโปรดขอความอนุเคราะห์
เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมแพ อินทสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๗๔๔๔-๓๕๘๘

ที่ ศธ ๖๔.๑๙/ ๘๗๗

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ
อําเภอเมือง จังหวัดสงขลา ๕๐๐๐๐

๓๑ มกราคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนชุมชนบ้านปาดัง

มหาวิทยาลัยทักษิณ ขอรับรองว่า นางสาวณัฐกา นาเลื่อน เป็นนิสิตระดับปริญญาโท หลักสูตร การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน ภาคปกติ ชั้นปีที่ ๒ ของมหาวิทยาลัยทักษิณ นิสิตผู้นี้กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการสอน โดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E (7E Learning Cycle Model) ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถาม ที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และ พัฒนาทักษะทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ ดังนี้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นพเก้า ณ พัทลุง

ประธานกรรมการ

อาจารย์ ดร. วิทวัฒน์ บัตรดิยะมาน

กรรมการ

เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย จึงไดร้องขอความอนุเคราะห์
ให้นิสิตผู้นี้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้จากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ในโรงเรียนของ
ท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมาก โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมภพ อินทสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๗๔๔๔-๑๕๘๘

ตารางที่ 24 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IC) ของแผนการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง น้ำ พื้น และดวงดาว โดยใช้การสอนรูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตามชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านปาดัง จังหวัดสงขลา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เรื่อง	ผลการประเมินของผู้เข้าร่วมคนที่			ΣR	IOC	ผลการพิจารณา
		1	2	3			
1	เมฆและหมอก	+1	+1	+1	3	1.00	ใช่ได้
2	น้ำค้าง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช่ได้
3	ฝนและลูกเห็บ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช่ได้
4	วัฏจักรน้ำ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช่ได้
5	อุณหภูมิ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช่ได้
6	ความกดอากาศ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช่ได้
7	ความชื้น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช่ได้
8	ลม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช่ได้
9	การเกิดทิศ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช่ได้
10	การเขียนตัวของดวงดาวและแผนที่ดาว	+1	+1	+1	3	1.00	ใช่ได้
11	มูมเงยและตำแหน่งของดวงดาว	+1	+1	+1	3	1.00	ใช่ได้

ตารางที่ 25 ค่าตัวชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการสอนโดยใช้รูปแบบ
วงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนชุมชนบ้านปาดัง จังหวัดสงขลา

แบบสอบถามข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣX	IOC	ผลการพิจารณา
	1	2	3			
1	+1	0	+1	2	0.67	ปรับปรุง
2*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
3*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
4*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
5	+1	0	+1	2	0.67	ปรับปรุง
6*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
7	0	+1	+1	2	0.67	ปรับปรุง
8*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
9*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
10*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
11*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
12*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
13*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
14*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
15*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
16	+1	0	+1	2	0.67	ปรับปรุง
17*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
18*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
19*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
20*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
21	+1	+1	0	2	0.67	ปรับปรุง
22	+1	0	+1	2	0.67	ปรับปรุง
23	+1	0	+1	2	0.67	ปรับปรุง
24	+1	+1	0	2	0.67	ปรับปรุง

ตารางที่ 25 (ต่อ)

แบบสอบถามข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣX	IOC	ผลการพิจารณา
	1	2	3			
25*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
26*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
27	+1	+1	0	2	0.67	ปรับปรุง
28*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
29*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
30	+1	0	+1	2	0.67	ปรับปรุง

* หมายถึง แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการสอนโดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามที่คัดเลือกไว้ จำนวน 20 ข้อ นำแบบสอบถามความพึงพอใจจำนวน 20 ข้อ ไปหาความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลfa

ตารางที่ 26 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ก่อนเรียน

ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣX	IOC	ผลการพิจารณา
	1	2	3			
1*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
2*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
3*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
4*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
5*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
6*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
7*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
8*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
9*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
10	+1	0	+1	2	0.67	ปรับปรุง
11*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
12*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
13*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
14*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
15*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
16*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
17	+1	0	+1	2	0.67	ปรับปรุง
18*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
19*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
20*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
21	+1	0	+1	2	0.67	ปรับปรุง
22	+1	0	+1	2	0.67	ปรับปรุง
23	+1	+1	0	2	0.67	ปรับปรุง
24*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
25	+1	0	+1	2	0.67	ปรับปรุง

ตารางที่ 26 (ต่อ)

ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣX	IOC	ผลการพิจารณา
	1	2	3			
26*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
27*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
28*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
29*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
30*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
31*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
32	+1	0	+1	2	0.67	ปรับปรุง
33	+1	0	+1	2	0.67	ปรับปรุง
34	+1	0	+1	2	0.67	ปรับปรุง
35	+1	0	+1	2	0.67	ปรับปรุง
36*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
37*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
38*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
39*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
40*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
41*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
42*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
43*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
44*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
45	+1	0	+1	2	0.67	ปรับปรุง

ตารางที่ 27 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียน

ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣX	IOC	ผลการพิจารณา
	1	2	3			
1*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
2*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
3*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
4*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
5*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
6*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
7*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
8*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
9*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
10	+1	0	+1	2	0.67	ปรับปรุง
11*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
12*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
13*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
14*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
15*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
16*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
17	+1	0	+1	2	0.67	ปรับปรุง
18*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
19*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
20*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
21	+1	0	+1	2	0.67	ปรับปรุง
22	+1	0	+1	2	0.67	ปรับปรุง
23	+1	+1	0	2	0.67	ปรับปรุง
24*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
25	+1	0	+1	2	0.67	ปรับปรุง

ตารางที่ 27 (ต่อ)

ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣX	IOC	ผลการพิจารณา
	1	2	3			
26*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
27*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
28*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
29*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
30*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
31*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
32	+1	0	+1	2	0.67	ปรับปรุง
33	+1	0	+1	2	0.67	ปรับปรุง
34	+1	0	+1	2	0.67	ปรับปรุง
35	+1	0	+1	2	0.67	ปรับปรุง
36*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
37*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
38*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
39*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
40*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
41*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
42*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
43*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
44*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
45	+1	0	+1	2	0.67	ปรับปรุง

ตารางที่ 28 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลลัมภ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์
ด้านที่ 1 (ความรู้/ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้) ก่อนเรียน

ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣX	IOC	ผลการพิจารณา
	1	2	3			
1*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
2*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
3*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
4*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
5*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
6*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
7*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
8*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
9*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
10*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
11*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
12*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
13*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
14*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
15*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
16*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
17	+1	+1	0	2	0.67	ปรับปรุง
18*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
19*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
20*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
21*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
22*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
23*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
24*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
25*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้

ตารางที่ 28 (ต่อ)

ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣX	IOC	ผลการพิจารณา
	1	2	3			
26	+1	+1	0	2	0.67	ปรับปรุง
27	+1	+1	0	2	0.67	ปรับปรุง
28*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
29*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
30*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
31	+1	+1	0	2	0.67	ปรับปรุง
32	+1	+1	0	2	0.67	ปรับปรุง
33*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
34*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
35	+1	0	+1	2	0.67	ปรับปรุง
36*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
37*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
38*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
39*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
40*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
41*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
42*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
43*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
44*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
45*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้

ตารางที่ 29 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์
ด้านที่ 1 (ความรู้/ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้) หลังเรียน

ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣX	IOC	ผลการพิจารณา
	1	2	3			
1*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
2*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
3*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
4*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
5*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
6*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
7*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
8*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
9*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
10*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
11*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
12*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
13*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
14*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
15*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
16*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
17	+1	+1	0	2	0.67	ปรับปรุง
18*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
19*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
20*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
21*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
22*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
23*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
24*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
25*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้

ตารางที่ 29 (ต่อ)

ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣX	IOC	ผลการพิจารณา
	1	2	3			
26	+1	+1	0	2	0.67	ปรับปรุง
27	+1	+1	0	2	0.67	ปรับปรุง
28*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
29*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
30*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
31	+1	+1	0	2	0.67	ปรับปรุง
32	+1	+1	0	2	0.67	ปรับปรุง
33*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
34*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
35	+1	0	+1	2	0.67	ปรับปรุง
36*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
37*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
38*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
39*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
40*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
41*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
42*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
43*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
44*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
45*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้

ตารางที่ 30 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์
ค้านที่ 2 (ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์) ก่อนเรียน

ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣX	IOC	ผลการพิจารณา
	1	2	3			
1*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
2*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
3*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
4*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
5*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
6*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
7*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
8*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
9*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
10*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
11*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
12*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
13*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
14*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
15*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
16*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
17*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
18*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
19*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
20*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
21*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
22*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
23*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
24*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
25*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้

ตารางที่ 30 (ต่อ)

ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣX	IOC	ผลการพิจารณา
	1	2	3			
26*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
27*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
28*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
29*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
30*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
31*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
32*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
33*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
34*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
35*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
36*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
37*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
38	+1	+1	0	2	0.67	ปรับปรุง
39	+1	+1	0	2	0.67	ปรับปรุง
40	+1	+1	0	2	0.67	ปรับปรุง
41*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
42*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
43*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
44	+1	+1	0	2	0.67	ปรับปรุง
45*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
46*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
47*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
48	+1	+1	0	2	0.67	ปรับปรุง
49*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
50*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้

ตารางที่ 30 (ต่อ)

ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣX	IOC	ผลการพิจารณา
	1	2	3			
51*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
52*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
53*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
54*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
55*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
56*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้

ตารางที่ 31 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์
ด้านที่ 2 (ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์) หลังเรียน

ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣX	IOC	ผลการพิจารณา
	1	2	3			
1*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
2*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
3*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
4*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
5*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
6*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
7*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
8*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
9*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
10*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
11*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
12*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
13*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
14*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
15*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
16*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
17*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
18*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
19*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
20*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
21*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
22*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
23*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
24*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
25*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้

ตารางที่ 31 (ต่อ)

ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣX	IOC	ผลการพิจารณา
	1	2	3			
26*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
27*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
28*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
29*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
30*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
31*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
32*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
33*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
34*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
35*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
36*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
37*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
38	+1	+1	0	2	0.67	ปรับปรุง
39	+1	+1	0	2	0.67	ปรับปรุง
40	+1	+1	0	2	0.67	ปรับปรุง
41*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
42*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
43*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
44	+1	+1	0	2	0.67	ปรับปรุง
45*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
46*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
47*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
48	+1	+1	0	2	0.67	ปรับปรุง
49*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
50*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้

ตารางที่ 31 (ต่อ)

ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣX	IOC	ผลการพิจารณา
	1	2	3			
51*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
52*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
53*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
54*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
55*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
56*	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้

ตารางที่ 32 ผลการวิเคราะห์ ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยทำการทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านปาดัง จำนวน 30 คน (ก่อนเรียน)

ข้อที่	ค่า IOC	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แบบทดสอบฉบับจริง 30 ข้อ
1*	1.00	0.69	0.50	1
2	1.00	0.22	0.19	-
3*	1.00	0.63	0.38	2
4*	1.00	0.25	0.25	3
5	1.00	0.56	0.13	-
6*	1.00	0.47	0.44	4
7	1.00	0.36	0.13	-
8*	1.00	0.28	0.44	5
9*	1.00	0.28	0.31	6
10	0.67	0.44	0.13	-
11*	1.00	0.31	0.25	7
12*	1.00	0.31	0.25	8
13	1.00	0.44	0.00	-
14*	1.00	0.63	0.38	9
15*	1.00	0.31	0.38	10
16*	1.00	0.25	0.38	11
17*	0.67	0.22	0.31	12
18	1.00	0.41	0.19	-
19*	1.00	0.28	0.31	13
20*	1.00	0.28	0.31	14
21*	0.67	0.28	0.31	15
22*	0.67	0.31	0.25	16
23	0.67	0.22	0.19	-
24*	1.00	0.31	0.38	17
25*	0.67	0.25	0.38	18

ตารางที่ 32 (ต่อ)

ข้อที่	ค่า IOC	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แบบทดสอบฉบับจริง 30 ข้อ
26*	1.00	0.34	0.31	19
27	1.00	0.31	0.00	-
28	1.00	0.31	0.13	-
29	1.00	0.22	0.19	-
30*	1.00	0.22	0.38	20
31*	1.00	0.36	0.25	21
32*	0.67	0.36	0.38	22
33*	0.67	0.25	0.25	23
34*	0.67	0.34	0.31	24
35*	0.67	0.22	0.31	25
36	1.00	0.16	0.06	-
37	1.00	0.28	0.19	-
38	1.00	0.19	0.00	-
39*	1.00	0.34	0.31	26
40*	1.00	0.34	0.44	27
41	1.00	0.22	0.19	-
42*	1.00	0.31	0.25	28
43*	1.00	0.31	0.25	29
44	1.00	0.13	0.13	-
45*	0.67	0.25	0.25	30

หมายเหตุ 1) ข้อที่เลือกไว้ มีค่าความยากง่าย (p) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.22 - 0.69 และค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.20 ขึ้นไป

2) * หมายถึง ข้อที่เลือกไว้ จำนวน 30 ข้อ

3) นำแบบทดสอบ จำนวน 30 ข้อ ไปหาค่าความเชื่อมั่น (r_u) โดยใช้สูตร KR-20

(บุญชุม ศรีสะอาด. 2545 : 87 - 88)

ตารางที่ 33 ผลการวิเคราะห์ ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยทำการทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านปาดัง จำนวน 30 คน (หลังเรียน)

ข้อที่	ค่า IOC	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แบบทดสอบฉบับจริง 30 ข้อ
1*	1.00	0.78	0.31	1
2	1.00	0.60	0.06	-
3*	1.00	0.72	0.31	2
4*	1.00	0.44	0.25	3
5	1.00	0.62	0.00	-
6*	1.00	0.69	0.25	4
7*	1.00	0.66	0.44	5
8	1.00	0.60	0.19	-
9*	1.00	0.66	0.31	6
10	0.67	0.75	0.13	-
11*	1.00	0.53	0.44	7
12*	1.00	0.56	0.25	8
13	1.00	0.53	0.19	-
14*	1.00	0.47	0.31	9
15*	1.00	0.75	0.25	10
16*	1.00	0.60	0.31	11
17*	0.67	0.62	0.38	12
18	1.00	0.69	0.13	-
19*	1.00	0.56	0.25	13
20*	1.00	0.60	0.31	14
21*	0.67	0.75	0.38	15
22*	0.67	0.50	0.25	16
23	0.67	0.72	0.19	-
24*	1.00	0.56	0.25	17
25*	0.67	0.62	0.25	18

ตารางที่ 33 (ต่อ)

ข้อที่	ค่า IOC	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แบบทดสอบฉบับจริง 30 ข้อ
26*	1.00	0.78	0.31	19
27	1.00	0.86	0.13	-
28	1.00	0.72	0.19	-
29	1.00	0.86	0.13	-
30*	1.00	0.53	0.31	20
31*	1.00	0.62	0.25	21
32*	0.67	0.72	0.31	22
33*	0.67	0.62	0.38	23
34*	0.67	0.62	0.25	24
35*	0.67	0.56	0.25	25
36	1.00	0.69	0.13	-
37	1.00	0.69	0.13	-
38*	1.00	0.69	0.25	26
39	1.00	0.69	0.13	-
40*	1.00	0.56	0.25	27
41	1.00	0.60	0.19	-
42*	1.00	0.62	0.38	28
43*	1.00	0.56	0.25	29
44	1.00	0.72	0.19	-
45*	0.67	0.62	0.25	30

หมายเหตุ 1) ข้อที่เลือกไว้ มีค่าความยากง่าย (p) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.44 - 0.78 และค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.20 ขึ้นไป

2) * หมายถึง ข้อที่เลือกไว้ จำนวน 30 ข้อ

3) นำแบบทดสอบ จำนวน 30 ข้อ ไปหาค่าความเชื่อมั่น (r_u) โดยใช้สูตร KR-20

(บุญชุม ศรีสะอาด. 2545 : 87 - 88)

ตารางที่ 34 ผลการวิเคราะห์ ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง น้ำ พื้น และดวงดาว โดยทำการทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านปาดังจำนวน 30 คน (ก่อนเรียน)

ข้อที่	ค่า IOC	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แบบทดสอบฉบับจริง 30 ข้อ
1*	1.00	0.75	0.25	1
2*	1.00	0.78	0.25	2
3	1.00	0.06	0.00	-
4	1.00	0.38	0.00	-
5*	1.00	0.69	0.25	3
6*	1.00	0.63	0.38	4
7*	1.00	0.34	0.44	5
8	1.00	0.34	0.06	-
9*	1.00	0.38	0.38	6
10*	1.00	0.41	0.31	7
11*	1.00	0.75	0.25	8
12	1.00	0.16	0.31	-
13*	1.00	0.63	0.25	9
14*	1.00	0.50	0.38	10
15*	1.00	0.34	0.31	11
16*	1.00	0.31	0.25	12
17*	0.67	0.59	0.44	13
18*	1.00	0.56	0.25	14
19	1.00	0.31	0.25	-
20*	1.00	0.28	0.31	15
21	1.00	0.22	0.06	-
22*	1.00	0.28	0.31	16
23*	1.00	0.44	0.38	17
24*	1.00	0.34	0.31	18

ตารางที่ 34 (ต่อ)

ข้อที่	ค่า IOC	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แบบทดสอบฉบับจริง 30 ข้อ
25	1.00	0.16	0.19	-
26*	0.67	0.31	0.25	19
27*	0.67	0.41	0.31	20
28	1.00	0.34	0.06	-
29	1.00	0.25	0.25	-
30*	1.00	0.25	0.38	21
31*	0.67	0.34	0.31	22
32	0.67	0.34	0.06	-
33*	1.00	0.34	0.31	23
34	1.00	0.44	0.13	-
35	0.67	0.16	0.19	-
36*	1.00	0.41	0.44	24
37*	1.00	0.50	0.25	25
38*	1.00	0.41	0.31	26
39*	1.00	0.38	0.25	27
40	1.00	0.25	0.25	-
41*	1.00	0.69	0.25	28
42	1.00	0.31	0.00	-
43*	1.00	0.47	0.44	29
44*	1.00	0.31	0.50	30
45	1.00	0.44	0.13	-

หมายเหตุ 1) ข้อที่เลือกไว้ มีค่าความยากง่าย (p) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.25 - 0.78 และค่าอำนาจจำแนก (r)

มีค่าอยู่ระหว่าง 0.20 ขึ้นไป

2) * หมายถึง ข้อที่เลือกไว้ จำนวน 30 ข้อ

3) นำแบบทดสอบ จำนวน 30 ข้อ ไปหาค่าความเชื่อมั่น (r_u) โดยใช้สูตร KR-20

(บุญชุม ศรีสถาด. 2545 : 87 - 88)

ตารางที่ 35 ผลการวิเคราะห์ ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง น้ำ พื้น และคงคาว โดยทำการทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านปาดังจำนวน 30 คน (หลังเรียน)

ข้อที่	ค่า IOC	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แบบทดสอบฉบับจริง 30 ข้อ
1*	1.00	0.69	0.25	1
2*	1.00	0.78	0.44	2
3	1.00	0.44	0.25	-
4	1.00	0.91	0.19	-
5	1.00	0.86	0.13	-
6*	1.00	0.75	0.25	3
7*	1.00	0.69	0.38	4
8*	1.00	0.72	0.56	5
9*	1.00	0.66	0.31	6
10*	1.00	0.59	0.31	7
11*	1.00	0.75	0.25	8
12	1.00	0.53	0.19	-
13*	1.00	0.50	0.25	9
14*	1.00	0.59	0.31	10
15*	1.00	0.75	0.25	11
16*	1.00	0.41	0.31	12
17	0.67	0.66	0.06	-
18*	1.00	0.72	0.31	13
19	1.00	0.69	0.00	-
20*	1.00	0.36	0.38	14
21	1.00	0.66	0.06	-
22*	1.00	0.41	0.31	15
23*	1.00	0.56	0.25	16
24*	1.00	0.75	0.25	17

ตารางที่ 35 (ต่อ)

ข้อที่	ค่า IOC	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แบบทดสอบฉบับจริง 30 ข้อ
25*	1.00	0.69	0.25	18
26*	0.67	0.50	0.25	19
27*	0.67	0.60	0.31	20
28	1.00	0.81	0.25	-
29	1.00	0.84	0.19	-
30*	1.00	0.59	0.31	21
31*	0.67	0.47	0.44	22
32	0.67	0.84	0.19	-
33*	1.00	0.63	0.25	23
34	1.00	0.81	0.13	-
35	0.67	0.75	0.13	-
36*	1.00	0.66	0.31	24
37*	1.00	0.56	0.25	25
38*	1.00	0.69	0.25	26
39*	1.00	0.72	0.31	27
40	1.00	0.75	0.13	-
41*	1.00	0.72	0.31	28
42	1.00	0.66	0.06	-
43*	1.00	0.59	0.31	29
44*	1.00	0.59	0.31	30
45	1.00	0.84	0.19	-

หมายเหตุ 1) ข้อที่เลือกไว้ มีค่าความยากง่าย (p) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.36 - 0.78 และค่าอำนาจจำแนก (r)

มีค่าอยู่ระหว่าง 0.20 ขึ้นไป

2) * หมายถึง ข้อที่เลือกไว้ จำนวน 30 ข้อ

3) นำแบบทดสอบ จำนวน 30 ข้อ ไปหาค่าความเชื่อมั่น (r_u) โดยใช้สูตร KR-20

(บุญชุม ศรีสะอาด. 2545 : 87 - 88)

ตารางที่ 36 ผลการวิเคราะห์ ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง น้ำ ไฟ และดวงดาว โดยทำการทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านปาดังจำนวน 30 คน (ก่อนเรียน)

ข้อที่	ค่า IOC	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แบบทดสอบฉบับจริง 30 ข้อ
1*	1.00	0.31	0.38	1
2*	1.00	0.56	0.25	2
3	1.00	0.84	0.31	-
4	1.00	0.56	0.00	-
5*	1.00	0.34	0.31	3
6*	1.00	0.44	0.25	4
7*	1.00	0.63	0.50	5
8*	1.00	0.75	0.25	6
9	1.00	0.94	0.00	-
10*	1.00	0.78	0.44	7
11	1.00	0.19	0.00	-
12*	1.00	0.78	0.31	8
13*	1.00	0.75	0.50	9
14*	1.00	0.78	0.44	10
15*	1.00	0.75	0.50	11
16*	1.00	0.78	0.44	12
17*	1.00	0.78	0.31	13
18	1.00	0.78	0.19	-
19	1.00	0.22	0.06	-
20*	1.00	0.63	0.38	14
21*	1.00	0.44	0.25	15
22*	1.00	0.69	0.38	16
23	1.00	0.34	0.06	-
24*	1.00	0.56	0.38	17

ตารางที่ 36 (ต่อ)

ข้อที่	ค่า IOC	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แบบทดสอบฉบับจริง 30 ข้อ
25*	1.00	0.66	0.44	18
26	1.00	0.47	0.06	-
27*	1.00	0.44	0.25	19
28*	1.00	0.69	0.38	20
29*	1.00	0.50	0.25	21
30*	1.00	0.25	0.25	22
31	1.00	0.00	0.00	-
32	1.00	0.16	0.06	-
33*	1.00	0.25	0.25	23
34*	1.00	0.25	0.38	24
35*	1.00	0.25	0.25	25
36*	1.00	0.22	0.44	26
37	1.00	0.00	0.00	-
38*	0.67	0.66	0.69	27
39*	0.67	0.72	0.56	28
40	0.67	0.31	0.13	-
41*	1.00	0.56	0.38	29
42*	1.00	0.36	0.25	30
43*	1.00	0.53	0.31	31
44	0.67	0.63	0.25	-
45*	1.00	0.56	0.63	32
46*	1.00	0.72	0.56	33
47	1.00	0.47	0.31	-
48*	0.67	0.59	0.69	34
49*	1.00	0.69	0.50	35
50	1.00	0.25	0.00	-

ตารางที่ 36 (ต่อ)

ข้อที่	ค่า IOC	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แบบทดสอบฉบับจริง 30 ข้อ
51*	1.00	0.44	0.50	36
52	1.00	0.19	0.00	-
53*	1.00	0.50	0.63	37
54*	1.00	0.56	0.50	38
55*	1.00	0.78	0.31	39
56*	1.00	0.75	0.38	40

- หมายเหตุ 1) ข้อที่เลือกไว้ มีค่าความยากง่าย (p) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.22 - 0.78 และค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.20 ขึ้นไป
- 2) * หมายถึง ข้อที่เลือกไว้ จำนวน 40 ข้อ
- 3) นำแบบทดสอบ จำนวน 40 ข้อ ไปหาค่าความเชื่อมั่น (r_{ii}) โดยใช้สูตร KR-20
(บุญชุม ศรีสะอุด. 2545 : 87 - 88)

ตารางที่ 37 ผลการวิเคราะห์ ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง น้ำ พื้น และดวงดาว โดยทำการทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านปาดังจำนวน 30 คน (หลังเรียน)

ข้อที่	ค่า IOC	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แบบทดสอบฉบับจริง 30 ข้อ
1*	1.00	0.75	0.25	1
2*	1.00	0.63	0.38	2
3	1.00	0.94	0.13	-
4*	1.00	0.69	0.25	3
5*	1.00	0.63	0.38	4
6	1.00	0.63	0.25	-
7*	1.00	0.72	0.44	5
8*	1.00	0.78	0.31	6
9	1.00	1.00	0.00	-
10*	1.00	0.78	0.44	7
11	1.00	0.88	0.13	-
12*	1.00	0.69	0.25	8
13*	1.00	0.78	0.44	9
14*	1.00	0.78	0.44	10
15*	1.00	0.78	0.31	11
16	1.00	0.88	0.25	-
17*	1.00	0.78	0.31	12
18*	1.00	0.69	0.38	13
19*	1.00	0.63	0.38	14
20*	1.00	0.72	0.31	15
21	1.00	0.75	0.13	-
22*	1.00	0.72	0.31	16
23	1.00	0.81	0.00	-
24*	1.00	0.75	0.25	17

ตารางที่ 37 (ต่อ)

ข้อที่	ค่า IOC	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แบบทดสอบฉบับจริง 30 ข้อ
25*	1.00	0.75	0.25	18
26	1.00	0.84	0.19	-
27*	1.00	0.63	0.25	19
28*	1.00	0.75	0.25	20
29*	1.00	0.69	0.25	21
30*	1.00	0.66	0.31	22
31	1.00	0.55	0.19	-
32	1.00	0.69	0.13	-
33*	1.00	0.63	0.25	23
34*	1.00	0.55	0.31	24
35*	1.00	0.72	0.31	25
36*	1.00	0.55	0.44	26
37	1.00	0.81	0.25	-
38*	0.67	0.69	0.50	27
39*	0.67	0.75	0.31	28
40	0.67	0.81	0.13	-
41*	1.00	0.69	0.50	29
42*	1.00	0.72	0.31	30
43*	1.00	0.75	0.25	31
44	0.67	0.81	0.13	-
45*	1.00	0.66	0.44	32
46*	1.00	0.78	0.31	33
47	1.00	0.69	0.25	-
48*	0.67	0.78	0.31	34
49*	1.00	0.75	0.38	35
50	1.00	0.81	0.25	-

ตารางที่ 37 (ต่อ)

ข้อที่	ค่า IOC	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แบบทดสอบฉบับจริง 30 ข้อ
51*	1.00	0.55	0.31	36
52	1.00	0.63	0.25	-
53*	1.00	0.66	0.44	37
54*	1.00	0.72	0.44	38
55*	1.00	0.75	0.38	39
56*	1.00	0.78	0.31	40

หมายเหตุ 1) ข้อที่เลือกไว้ มีค่าความยากง่าย (p) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.55 - 0.78 และค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.20 ขึ้นไป

2) * หมายถึง ข้อที่เลือกไว้ จำนวน 40 ข้อ

3) นำแบบทดสอบ จำนวน 40 ข้อ ไปหาค่าความเชื่อมั่น (r_{ii}) โดยใช้สูตร KR-20
(บุญชุม ศรีสะอด. 2545 : 87 - 88)

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

- คะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์
- คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ฉบับที่ 1
(ความรู้/ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้)
- คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ฉบับที่ 1 (ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์)
- คะแนนความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการสอน

ตารางที่ 38 คะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านป่าดัง ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม

นักเรียนคนที่	คะแนนสอบ (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)		คะแนนพัฒนา (+, -)
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	7	16	+9
2	8	17	+9
3	7	15	+8
4	12	22	+10
5	8	18	+10
6	6	15	+9
7	6	16	+10
8	14	25	+11
9	7	17	+10
10	6	14	+8
11	10	20	+10
12	8	16	+8
13	7	15	+8
14	7	16	+9
15	8	15	+7
16	6	15	+9
17	8	16	+8
18	9	18	+9
19	8	15	+7
20	11	20	+9
21	8	18	+10
22	9	19	+10
23	7	17	+10
24	13	24	+11

ตารางที่ 38 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนสอบ (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)		คะแนนพัฒนา (+, -)
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
25	9	18	+9
26	7	16	+9
27	10	21	+11
28	8	15	+7
29	8	16	+8
30	9	19	+10
รวม	251	524	273
คะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	8.37	17.47	9.10
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	2.01	2.76	1.16

ตารางที่ 39 คะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์ในแต่ละด้านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนชุมชนบ้านปาดัง ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E
ร่วมกับเทคนิคการใช้คำ丹

คน ที่	คะแนนก่อนเรียน				คะแนนหลังเรียน			
	วิเคราะห์ ความสำคัญ	วิเคราะห์ ความสัมพันธ์	วิเคราะห์ หลักการ	รวม	วิเคราะห์ ความสำคัญ	วิเคราะห์ ความสัมพันธ์	วิเคราะห์ หลักการ	รวม
	10	10	10	30	10	10	10	30
1	3	2	2	7	6	5	5	16
2	3	3	2	8	7	6	4	17
3	3	2	2	7	5	5	5	15
4	4	4	4	12	8	8	6	22
5	4	2	2	8	7	6	5	18
6	2	2	2	6	6	5	4	15
7	2	3	1	6	6	5	5	16
8	5	5	4	14	9	8	8	25
9	3	2	2	7	7	5	5	17
10	3	2	1	6	5	5	4	14
11	4	3	3	10	8	7	5	20
12	3	2	3	8	7	5	4	16
13	4	2	1	7	5	5	5	15
14	3	3	1	7	6	5	5	16
15	3	3	2	8	6	5	4	15
16	2	2	2	6	5	5	5	15
17	4	2	2	8	7	5	4	16
18	3	3	3	9	7	6	5	18
19	3	2	3	8	6	4	5	15
20	4	4	3	11	8	7	5	20

ตารางที่ 39 (ต่อ)

คน ที่	คะแนนก่อนเรียน				คะแนนหลังเรียน				รวม
	วิเคราะห์ ความสำคัญ	วิเคราะห์ ความสัมพันธ์	วิเคราะห์ หลักการ	รวม	วิเคราะห์ ความสำคัญ	วิเคราะห์ ความสัมพันธ์	วิเคราะห์ หลักการ	รวม	
	10	10	10	30	10	10	10	30	
21	3	3	2	8	7	7	4	18	
22	3	3	3	9	8	6	5	19	
23	4	2	1	7	7	5	5	17	
24	6	4	3	13	8	8	8	24	
25	4	3	2	9	7	7	4	18	
26	3	2	2	7	5	6	5	16	
27	4	3	3	10	8	6	7	21	
28	4	2	2	8	5	5	5	15	
29	3	2	3	8	6	4	5	16	
30	4	3	2	9	8	6	5	19	
รวม	103	80	68	251	200	172	151	524	
(\bar{X})	3.43	2.67	2.27	8.37	6.67	5.73	5.03	17.47	
S.D.	0.86	0.80	0.83	2.01	1.15	1.11	1.03	2.76	

ตารางที่ 40 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 1 (ด้านความรู้/ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านป่าดัง ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม

นักเรียนคนที่	คะแนนสอบ (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)		คะแนนพัฒนา (+, -)
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	7	17	+10
2	7	16	+9
3	6	18	+12
4	13	23	+10
5	9	17	+8
6	7	16	+9
7	6	16	+10
8	16	26	+10
9	7	17	+10
10	7	17	+10
11	11	22	+11
12	9	19	+10
13	7	18	+11
14	8	17	+9
15	9	20	+11
16	7	17	+10
17	8	18	+10
18	9	19	+10
19	8	17	9
20	12	22	+10
21	8	18	+10
22	8	17	+9
23	7	16	+9
24	13	24	+11

ตารางที่ 40 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนสอบ (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)		คะแนนพัฒนา (+, -)
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
25	9	19	+10
26	7	16	+9
27	9	17	+8
28	8	18	+10
29	7	18	+11
30	9	21	+12
รวม	258	556	298
คะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	8.60	18.53	9.93
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	2.30	2.58	0.98

ตารางที่ 41 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 1 ในแต่ละค้านของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านป่าดัง ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบ
วงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำาน

คนที่	คะแนนก่อนเรียน				คะแนนหลังเรียน				รวม
	ความรู้ ความจำ	ความ เข้าใจ	การ นำไปใช้	รวม	ความรู้ ความจำ	ความ เข้าใจ	การ นำไปใช้	รวม	
	10	10	10	30	10	10	10	30	
1	3	2	2	7	6	5	6	17	
2	4	1	2	7	5	5	6	16	
3	2	2	2	6	6	5	7	18	
4	5	4	4	13	8	7	8	23	
5	4	3	2	9	6	5	6	17	
6	3	2	2	7	5	5	6	16	
7	3	2	1	6	5	5	6	16	
8	6	5	5	16	9	8	9	26	
9	3	2	2	7	5	6	6	17	
10	4	2	1	7	6	5	6	17	
11	6	3	2	11	8	7	7	22	
12	3	3	3	9	7	6	6	19	
13	3	2	2	7	6	6	6	18	
14	3	3	2	8	6	6	5	17	
15	3	3	3	9	8	6	6	20	
16	3	2	2	7	6	6	5	17	
17	4	2	2	8	6	6	6	18	
18	4	3	2	9	6	7	6	19	
19	4	3	1	8	5	6	6	17	
20	4	4	4	12	8	7	7	22	
21	3	3	2	8	6	6	6	18	
22	4	2	2	8	5	6	6	17	

ตารางที่ 41 (ต่อ)

คนที่	คะแนนก่อนเรียน				คะแนนหลังเรียน			
	ความรู้	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	รวม	ความรู้	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	รวม
	ความจำ			10	ความจำ			30
23	4	2	1	7	6	5	5	16
24	6	4	3	13	8	8	8	24
25	3	4	2	9	6	6	7	19
26	3	2	2	7	5	5	6	16
27	3	3	3	9	6	5	6	17
28	3	2	3	8	6	5	7	18
29	4	2	1	7	5	6	7	18
30	4	2	3	9	8	6	7	21
รวม	111	79	68	258	188	177	191	556
(\bar{X})	3.70	2.63	2.27	8.60	6.27	5.90	6.37	18.53
S.D.	0.99	0.89	0.94	2.30	1.17	0.88	0.89	2.58

ตารางที่ 42 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ด้านที่ 2 (ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านป่าดัง ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม

นักเรียนคนที่	คะแนนสอบ (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)		คะแนนพัฒนา (+, -)
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	11	20	+9
2	10	20	+10
3	13	22	+9
4	21	32	+11
5	15	25	+10
6	12	24	+12
7	10	23	+13
8	23	35	+12
9	13	23	+10
10	12	22	+10
11	18	29	+11
12	14	23	+9
13	12	22	+10
14	14	23	+9
15	16	26	+10
16	13	24	+11
17	12	25	+13
18	17	29	+12
19	11	23	+12
20	19	30	+11
21	14	23	+9
22	12	22	+10
23	13	23	+10
24	22	33	+11

ตารางที่ 42 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนสอบ (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)		คะแนนพัฒนา (+, -)
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
25	17	26	+9
26	13	24	+11
27	18	29	+11
28	14	27	+13
29	12	23	+11
30	18	29	+11
รวม	439	759	320
คะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	14.63	25.30	10.67
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	3.51	3.83	1.24

ตารางที่ 43 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาต่างประเทศ ตามที่ 2 ในแต่ละด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุรุณพานิช ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

ຕາງໝາດ 43 (ຕ່ອ)

កម្រិត សាលា	កម្រិត (40)	(S) អេឡិចត្រូនិក	កម្រិត សាលា		កម្រិត (40)	(S) អេឡិចត្រូនិក	កម្រិត សាលា	
			បញ្ជី	លទ្ធផល			បញ្ជី	លទ្ធផល
កម្រិត ពីរ	9	(S) អេឡិចត្រូនិក	2	1	9	(S) អេឡិចត្រូនិក	1	1
	10	(S) អេឡិចត្រូនិក	2	1	10	(S) អេឡិចត្រូនិក	1	1
	11	(S) អេឡិចត្រូនិក	2	2	11	(S) អេឡិចត្រូនិក	2	2
	12	(S) អេឡិចត្រូនិក	2	1	12	(S) អេឡិចត្រូនិក	1	1
	13	(S) អេឡិចត្រូនិក	2	1	13	(S) អេឡិចត្រូនិក	1	1
	14	(S) អេឡិចត្រូនិក	2	2	14	(S) អេឡិចត្រូនិក	2	2
	15	(S) អេឡិចត្រូនិក	2	2	15	(S) អេឡិចត្រូនិក	1	1
	16	(S) អេឡិចត្រូនិក	2	2	16	(S) អេឡិចត្រូនិក	2	2
	17	(S) អេឡិចត្រូនិក	2	1	17	(S) អេឡិចត្រូនិក	1	1

ตารางที่ 43 (ต่อ)

ค่า	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})											
		เพศชาย	เพศหญิง										
รวม	82	66	54	37	61	43	51	45	439	124	107	100	77
\bar{X}	2.73	2.20	1.80	1.23	2.03	1.43	1.70	1.50	14.63	4.13	3.57	3.33	2.57
S.D.	0.69	0.41	0.81	0.73	0.56	0.77	0.65	0.63	3.51	0.68	0.50	0.71	0.68
												0.71	0.61
												0.59	0.63
												3.83	2.53
												25.30	25.30

ตารางที่ 44 คะแนนความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการสอน โดยใช้รูปแบบของภาระเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม

คณิตศาส�판	คะแนนความพึงพอใจของผู้เรียน																				เฉลี่ย	การเปลี่ยนความ
	ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน										ประเมินผล					ดำเนินการต่อ						
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20			
1	5	5	4	5	5	5	5	5	4	5	4	4	4	4	5	5	4	5	5	92	4.6	
2	4	4	4	5	4	5	5	5	4	4	4	4	4	4	5	5	4	5	5	88	4.4	
3	4	4	4	5	5	4	5	5	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	92	4.6	
4	5	4	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	97	4.85	
5	5	4	4	4	5	4	5	5	4	4	5	4	5	5	5	5	5	5	5	91	4.55	
6	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	4	4	4	4	5	5	4	5	5	94	4.7	
7	5	5	4	5	5	5	5	5	4	5	5	4	5	5	5	5	4	5	5	95	4.75	
8	5	4	4	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	91	4.55	
9	5	5	4	5	5	5	5	5	4	5	4	4	4	4	5	5	4	5	5	94	4.7	
10	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4	4	5	5	5	97	4.85	
11	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4	4	4	5	5	5	5	97	4.85	
12	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	4	4	4	4	5	5	4	5	5	96	4.8	
13	5	5	4	5	5	4	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	4	5	5	96	4.8	

ตารางที่ 44 (ต่อ)

คันที่	ค้านสาระการเรียนรู้	คณบดีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน												รวม	เฉลี่ย	การเปลี่ยนความ							
		ค้านที่ 1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20		
14	5	5	5	4	5	4	5	5	5	5	4	4	5	5	4	5	5	4	5	5	94	4.7	พัฒนาให้มากที่สุด
15	5	4	5	5	4	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	96	4.8	พัฒนาให้มากที่สุด
16	5	5	4	5	4	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	95	4.75	พัฒนาให้มากที่สุด
17	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	98	4.9	พัฒนาให้มากที่สุด
18	5	4	4	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	4	5	5	5	5	5	5	96	4.8	พัฒนาให้มากที่สุด
19	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	98	4.9	พัฒนาให้มากที่สุด
20	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	97	4.85	พัฒนาให้มากที่สุด
21	4	5	4	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	97	4.85	พัฒนาให้มากที่สุด
22	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	97	4.85	พัฒนาให้มากที่สุด
23	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	97	4.85	พัฒนาให้มากที่สุด
24	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	4	5	5	4	5	5	97	4.85	พัฒนาให้มากที่สุด
25	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	4	5	5	4	5	5	96	4.8	พัฒนาให้มากที่สุด
26	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	4	5	5	4	5	5	98	4.9	พัฒนาให้มากที่สุด

ตารางที่ 44 (ต่อ)

ค่าน้ำที่ ด้านสถาบันการเรียนรู้	คะแนนความพึงพอใจของผู้เรียน										ด้านการวัดและประเมินผล					รวม เฉลี่ย	การเปลี่ยน รูปแบบความ			
	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน										ด้านสืบ การเรียนรู้	ด้านการวัดและ ประเมินผล								
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
27	4	5	4	5	5	5	5	5	5	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	4.8
28	5	5	4	5	5	5	5	5	5	4	4	5	5	5	4	5	5	5	5	4.8
29	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	4.9
30	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
รวม	145	138	136	143	148	145	150	150	145	144	132	131	145	138	138	148	150	150	150	2866
\bar{X}	4.83	4.60	4.53	4.77	4.93	4.83	5.00	5.00	4.83	4.80	4.40	4.37	4.83	4.60	4.60	4.93	5.00	4.67	5.00	95.53
S.D.	0.38	0.50	0.51	0.43	0.25	0.38	0.00	0.00	0.38	0.41	0.50	0.49	0.38	0.50	0.50	0.25	0.00	0.48	0.00	2.58

เกณฑ์การแปลความหมายระดับความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการสอน (กรมวิชาการ.

2545 : 61)

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.50 - 5.00 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50 - 4.49 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 - 3.49 หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50 - 2.49 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.49 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

ภาคผนวก จ

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถ ในการคิดวิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ^๑ แบบสอนความความพึงพอใจ

- ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้
- ตัวอย่างแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ก่อนเรียน
- ตัวอย่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ฉบับที่ 1 (ด้านความรู้/ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้) ก่อนเรียน
- ตัวอย่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ฉบับที่ 2 (ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์) ก่อนเรียน
- แบบสอนความความพึงพอใจ

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

การสอนโดยใช้รูปแบบงจกรรมการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำตาม

กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555

เรื่อง เมมและหมอก

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ น้ำ ฟ้า และดวงดาว
เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

ในน้ำที่ลอดอยู่ในอากาศเมื่อกระทบกับความร้อนจากดวงอาทิตย์จะเกิดการควบแน่นเป็นละอองน้ำเล็ก ๆ แล้วลอดอยตัวในระดับสูง เรียกว่า เมม แต่หากไอน้ำกระทบกับอากาศเย็นแล้วลอดอยตัวในระดับต่ำ เรียกว่า หมอก

มาตรฐานการเรียนรู้

ว 6.1 เข้าใจกระบวนการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นบนผิวโลกและภายในโลก ความสัมพันธ์ของกระบวนการต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ ภูมิประเทศ และสัมฐานของโลก มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

ว 8.1 ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์และจิตวิทยาศาสตร์ในการสืบเสาะหาความรู้ การแก้ปัญหา รู้ว่าปรากฏการณ์ธรรมชาติที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่มีรูปแบบที่แน่นอน สามารถอธิบายและตรวจสอบได้ภายใต้ข้อมูลและเครื่องมือที่มีอยู่ในช่วงเวลานั้น ๆ เข้าใจว่าวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สังคม และสิ่งแวดล้อมมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน

ตัวชี้วัด

ว 6.1 ป.5/1 สำรวจ ทดลอง และอธิบายการเกิดเมม หมอก น้ำค้าง ฝน และลูกเห็บ

ว 8.1 ป.5/2 วางแผนการสังเกต เสนอการสำรวจตรวจสอบ หรือศึกษาค้นคว้า และคาดการณ์สิ่งที่จะพบจากการสำรวจตรวจสอบ

ว 8.1 ป.5/4 บันทึกข้อมูลในเชิงปริมาณและคุณภาพ และตรวจสอบผลกับสิ่งที่คาดการณ์ไว้ นำเสนอผลและข้อสรุป

ว 8.1 ป.5/6 แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ อธิบาย และสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้

ว 8.1 ป.5/7 บันทึกและอธิบายผลการสำรวจ ตรวจสอบตามความเป็นจริง มีการอ้างอิง

ว 8.1 ป.5/8 นำเสนอ จัดแสดง ผลงาน โดยอธิบายด้วยวาจา หรือเขียนอธิบายแสดงกระบวนการและผลของงานให้ผู้อื่นเข้าใจ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอธิบายการเกิดเมฆและหมอกได้ (K)
2. นักเรียนอธิบายการนำความรู้เรื่องเมฆและหมอกไปใช้ประโยชน์ได้ (K)
3. นักเรียนปฏิบัติการทดลองตามขั้นตอนได้ (P)
4. นักเรียนใช้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการปฏิบัติการทดลองได้ (P)
5. นักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์เกี่ยวกับเรื่องเมฆและหมอก (P)
6. นักเรียนมีความกระตือรือร้น (A)
7. นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มได้ (A)

สาระการเรียนรู้

1. การเกิดเมฆ
2. การเกิดหมอก

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	กิจกรรม
ขั้นที่ 1 ขั้นทบทวนความรู้เดิม (Elicit)	<p>1. ครูใช้คำถามเพื่อตรวจสอบความรู้เดิมของนักเรียน ดังนี้</p> <p>1.1 นักเรียนเคยเห็นอะไรบนห้องฟ้าบ้าง และสิงเหล่านั้นมีลักษณะเป็นอย่างไร มีความเหมือนหรือแตกต่างกันหรือไม่ (ตามความรู้/ความจำ และความเข้าใจ)</p> <p>1.2 เมื่อนักเรียนตื่นแต่เช้ารุ่ง แล้วมองออกไปข้างบ้านเห็นคุณสีขาวลอยอยู่บริเวณใกล้บ้านหรือบริเวณที่มีต้นไม้ขึ้นหนาแน่น นักเรียนเรียกว่าอะไร (ตามความรู้/ความจำ)</p>
ขั้นที่ 2 ขั้นสร้างความสนใจ (Engage)	<p>2. ครูให้นักเรียนเดินออกไปที่สนามหน้าโรงเรียน แล้วสังเกตบันทึ้งฟ้าเป็นเวลาประมาณ 10 นาที และให้นักเรียนจดจำสิ่งที่พบเห็นหลังจากที่ออกไปสังเกตห้องฟ้าแล้วครู่ตั้งคำถามดังนี้</p> <p>2.1 นักเรียนเห็นอะไรบนห้องฟ้าบ้าง (ตามความรู้/ความจำ)</p> <p>2.2 สิ่งที่นักเรียนเห็นมีรูปร่างเป็นอย่างไร และที่นักเรียนเห็นเป็นรูปร่างต่างๆ เรียกว่าอะไร (ตามความรู้/ความจำ)</p> <p>3. ครูนำภาพเกี่ยวกับชนิดของเมฆทั้ง 3 ประเภท และภาพหมอกในสถานที่ต่างๆ มาให้นักเรียนดู แล้วตั้งคำถามดังนี้</p> <p>3.1 นักเรียนคิดว่าเมฆแต่ละรูปมีลักษณะแตกต่างกันในเรื่องใดบ้าง (ตามความเข้าใจ)</p> <p>3.2 นักเรียนคิดว่าเมฆมีความสัมพันธ์กับปรากฏการณ์ใดบ้าง แต่ละรูปมีลักษณะแตกต่างกันในเรื่องใดบ้าง (ตามการวิเคราะห์ความสัมพันธ์)</p> <p>3.3 ถ้านักเรียนกำลังจะเดินทางออกจากบ้านแล้วสังเกตเห็นเมฆบนห้องฟ้ามีสีคล้ำๆ นักเรียนจะปฏิบัติตอนอย่างไร (ตามการนำไปใช้)</p> <p>3.4 นักเรียนคิดว่าหมอกที่เกิดขึ้นในแต่ละสถานที่ มีลักษณะที่เหมือนกันหรือแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร (ตามความรู้/ความจำ และความเข้าใจ)</p>

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	กิจกรรม
	<p>3.5 คำว่า “ทะเลขมอก” นักเรียนคิดว่าเกิดขึ้นที่บริเวณใด (ตามความรู้/ความจำ)</p> <p>3.6 นักเรียนคิดว่าจะเกิดอะไรขึ้นถ้ามีหมอกปกคลุมพื้นที่ที่เราอาศัยอยู่ตลอดทั้งวัน (ถ้าการสังเคราะห์)</p> <p>3.7 นักเรียนคิดว่าเมฆและหมอกมีประโยชน์หรือไม่อย่างไรบ้าง (ถ้าการประเมินค่า)</p> <p>4. นักเรียนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นต่อคำตอบของคำถามจากความรู้และประสบการณ์ของตน</p>
<p>ขั้นที่ 3 ขั้นสำรวจและค้นหา (Explore)</p>	<p>5. นักเรียนศึกษาการเกิดเมฆและหมอกจากหนังสือเรียนหนังสืออื่น ๆ</p> <p>6. นักเรียนแบ่งกลุ่มละ 5 - 6 คน ศึกษาใบงานที่ 1 สังเกตเมฆบนท้องฟ้า เพื่อปฏิบัติการทดลองสังเกตเมฆบนท้องฟ้าโดยให้นักเรียนใช้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ทักษะการสังเกต และทักษะการลงความคิดเห็นจากข้อมูลความคุ้นเคยว่ายังไง ซึ่งแต่ละกลุ่มปฏิบัติการทดลองตามขั้นตอนที่วางแผนไว้ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนแต่ละกลุ่มสังเกตลักษณะรูปร่างและสีของก้อนเมฆในแต่ละวัน เป็นเวลา 2 วัน พร้อมทั้งคาดการณ์รายละเอียดที่นักเรียนสังเกตได้ แล้วบันทึกผล
<p>ขั้นที่ 4 ขั้นอธิบายและลงข้อสรุป (Explain)</p>	<p>7. นักเรียนแต่ละกลุ่มน้ำเสอนผลการปฏิบัติกรรมหน้าชั้นเรียน</p> <p>8. ครุยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายผลจากการปฏิบัติกรรมโดยใช้แนวคิดตามต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> 8.1 เมฆที่นักเรียนสังเกตพบมีรูปร่างลักษณะใดบ้าง บริเวณที่พบอยู่ในระดับใด (ตามความรู้/ความจำ) 8.2 นักเรียนคิดว่าเมฆที่เกิดบนท้องฟ้าเกี่ยวข้องกับการพยากรณ์อากาศหรือไม่ เพราะเหตุใด (ตามความเข้าใจ) 8.3 นักเรียนคิดว่าเมฆชนิดใดที่มีลักษณะสภาพเหมาะสำหรับการตกผ้า (ถ้าการนำไปใช้)

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	กิจกรรม
	<p>8.4 นักเรียนคิดว่าเมฆที่เกิดบนห้องฟ้า มีความสัมพันธ์ กับลักษณะของอากาศในลักษณะใด (ตามการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์)</p> <p>8.5 นักเรียนคิดว่าจะเกิดอะไรขึ้น ถ้าเมฆมีความคิวมูลัส เป็นก้อนหนา สีดำปากลุ่มห้องฟ้าตลอดทั้งวัน (ตามการสังเคราะห์)</p> <p>8.6 นักเรียนได้ประโภชน์อะไรบ้างจากการเรียนรู้ เรื่อง เมฆ (ตามการประเมินค่า)</p> <p>9. นักเรียนแต่ละกลุ่มรับใบความรู้ เรื่อง เมฆและหมอก จากครู เพื่อประกอบการเรียนรู้ จากนั้นครูและนักเรียน ร่วมกันสรุป เรื่อง เมฆและหมอก โดยได้ข้อสรุปว่า เมฆมีชื่อเรียกต่างกัน ซึ่งจะแบ่งตามรูปร่างและความสูง จากพื้นดิน ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 ประเภท</p> <p>9.1 เมฆความคิวมูลัส มีลักษณะเป็นก้อนหนาคล้ายดอกกระหลา ถ้าเกิดขึ้นเป็นหย่อม ๆ แสดงถึงอากาศดี หากด้านล่าง มีสีดำคล้ำคาดว่าจะเกิดฝนตก เมฆชนิดนี้จะเกิดวันที่ มีอากาศร้อน</p> <p>9.2 เมฆสตราดัส มีลักษณะเป็นแผ่นบางสีขาวหรือสีเทา คลอยตัวต่ำ ใกล้พื้นโลก บางครั้งเกิดเป็นหย่อม ซึ่งเมฆชนิดนี้ไม่ก่อให้เกิดฝน</p> <p>9.3 เมฆเซอร์รัส มีลักษณะเป็นริ้วคล้ายขนนก สีขาว ประกอบด้วย พลีกน้ำแข็งอยู่สูงจากพื้นโลกจะพบ เมฆชนิดนี้ในวันที่ห้องฟ้าโปร่ง</p> <p>10. ครูอธิบายต่อว่า เราจะมองเห็นหมอกคล้ายควันสีขาว ลอยอยู่เหนือพื้นดินเล็กน้อย หมอกมีความหนาแนกต่างกัน บางครั้งจะหนามากจนทำให้เป็นอุปสรรคต่อการคมนาคม ขนสั่ง แต่ถ้าปรากฏน้อยลง เรียกว่า ทะเลขอก</p>

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	กิจกรรม
ขั้นที่ 5 ขั้นขยายความรู้ (Elaborate)	11. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามใบงานที่ 2 เรื่อง สังเกตหมอก โดยใช้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ทักษะการสังเกต และทักษะการลงความคิดเห็น จากข้อมูลควบคู่ไปด้วย ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ - ให้นักเรียนแต่ละคนสังเกตหมอกในตอนเช้า เป็นเวลา 15 นาที บันทึกผล 12. นักเรียนร่วมกันอภิปรายและสรุปผลจากการปฏิบัติกิจกรรม
ขั้นที่ 6 ขั้นประเมินผล (Evaluate)	13. นักเรียนแต่ละคนพิจารณาว่า จากหัวข้อที่เรียนมาและ การปฏิบัติกิจกรรมมีจุดใดบ้างที่ยังไม่เข้าใจหรือยังมี ข้อสงสัย ซึ่งมีครุอย่างอธิบายเพิ่มเติมให้นักเรียนเข้าใจ 14. นักเรียนร่วมกันประเมินการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มว่ามีปัญหา หรืออุปสรรคใด และได้มีการแก้ไขอย่างไร 15. ครูทดสอบความเข้าใจของนักเรียนโดยการให้นักเรียน ทำแบบฝึกหัดเรื่อง เมฆและหมอก
ขั้นที่ 7 ขั้นขยายความคิดรวบยอด (Extend)	16. นักเรียนช่วยกันสรุปประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียน เรื่อง เมฆและหมอก โดยครูใช้คำถามเพื่อนำไปสู่ข้อสรุปว่า นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียน เรื่อง เมฆ และหมอก ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างไรบ้าง (สามารถนำไปใช้)

สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้

- ภาพเกี่ยวกับชนิดของเมฆทั้ง 4 ประเภท และภาพหมอกในสถานที่ต่าง ๆ
- ใบงานที่ 1 สังเกตเมฆบนท้องฟ้า
- ใบงานที่ 2 สังเกตหมอก
- แบบฝึกหัด เรื่อง เมฆและหมอก
- ใบความรู้ เรื่อง เมฆและหมอก
- สมุด/สมุดวัดสภาพ
- ดินสอ
- สี
- หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน วิทยาศาสตร์ ชั้น ป. 5 บริษัท สำนักพิมพ์วัฒนา พานิช จำกัด

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด		เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
	นักเรียน	ครู		
1. นักเรียนอธิบาย การเกิดเมฆและ หมอกได้	- ทำใบงานและ แบบฝึกหัด	- ตรวจใบงานและ แบบฝึกหัด	- แบบบันทึก การตรวจผลงาน	- ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 80
2. นักเรียนอธิบาย การนำความรู้ เรื่อง เมฆและหมอก ไปใช้ประโยชน์ได้	- ทำใบงานและ แบบฝึกหัด	- ตรวจใบงานและ แบบฝึกหัด	- แบบบันทึก การตรวจผลงาน	- ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 80
3. นักเรียนปฏิบัติ การทดลอง ตามขั้นตอนได้	- ปฏิบัติ การทดลอง	- สังเกตการปฏิบัติ การทดลอง	- แบบประเมิน ปฏิบัติการ ทดลอง	- ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 80
4. นักเรียนใช้ทักษะ กระบวนการ ทางวิทยาศาสตร์ ในการปฏิบัติ การทดลองได้	- ปฏิบัติ การทดลอง	- สังเกตการใช้ ทักษะ กระบวนการ ทาง วิทยาศาสตร์ จากการปฏิบัติ การทดลอง	- แบบประเมิน ทักษะ กระบวนการ ทาง วิทยาศาสตร์	- ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 80
5. นักเรียนมีความสามารถ ในการคิดวิเคราะห์ เกี่ยวกับ เรื่อง เมฆ และหมอก	- ทำใบงานและ แบบฝึกหัด	- ตรวจใบงาน และแบบฝึกหัด	- แบบบันทึก การตรวจผลงาน	- ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 80
6. นักเรียนมีความ- กระตือรือร้น	- ทำกิจกรรม ในชั้นเรียน	- สังเกตพฤติกรรม ในการทำงาน	- แบบบันทึก พฤติกรรม การทำกิจกรรม ในชั้นเรียน	- ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 80

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด		เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
	นักเรียน	ครู		
7. นักเรียนสามารถทำงานเป็นกลุ่มได้	- ทำงานกลุ่ม	- ตั้งเกตพฤติกรรมในการทำงาน	- แบบบันทึกพฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่ม	- ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

1. ผลการสอนด้านความรู้

.....

.....

.....

2. ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ () ผู้สอน

นางสาวณัฐกา นาเลื่อน

วันที่ เดือน พ.ศ. 2555

ใบความรู้ที่ 1 เรื่อง เมมและหมอก

เมม เกิดจากไอน้ำในอากาศได้รับความร้อนจากดวงอาทิตย์แล้วลอยตัวสูงขึ้นข้างบนไปกระทบกับอากาศเย็น ทำให้ไอน้ำเหล่านั้นกลั่นตัวกลายเป็นละอองน้ำเล็ก ๆ รวมตัวกันเป็นกลุ่มก้อน มีหน้าหักเบาเกิดเป็นก้อนเมม ถ้ามีไอน้ำจำนวนมากน้อยก็จะเกิดเป็นเมฆบาง มีลักษณะโปร่งต่าง ๆ ไม่แน่นอน

การจำแนกชนิดของเมมแบ่งตามรูปปั่นและความสูงจากพื้นดิน มีดังนี้

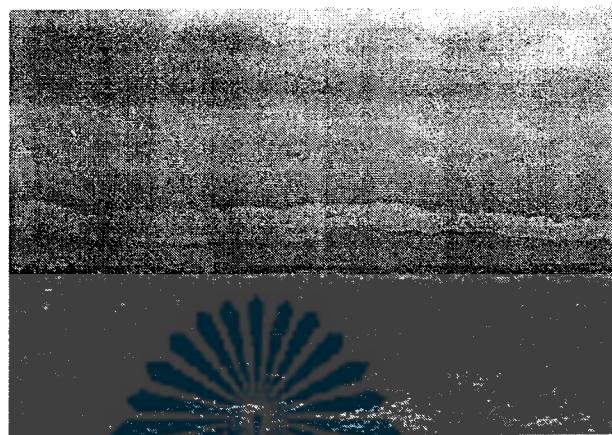
- เมมคิวมูลัส** มีลักษณะเป็นก้อนหนา คล้ายดอกกระหลา ถ้าเกิดขึ้นเป็นหย่อม ๆ แสดงถึงอากาศดี หากด้านล่างมีถีดําคาดําคาดว่าจะเกิดฝนตก เมฆชนิดนี้จะเกิดวันที่มีอากาศร้อน

เมมคิวมูลัส

ที่มา : ศูนย์การเรียนรู้วิทยาศาสตร์โลก และคาราศาสตร์ (LESA) (สืบคันเมื่อ 17 กันยายน 2555, จาก <http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=chrismas&month=07-03-2008&group=5&gblog=50>)

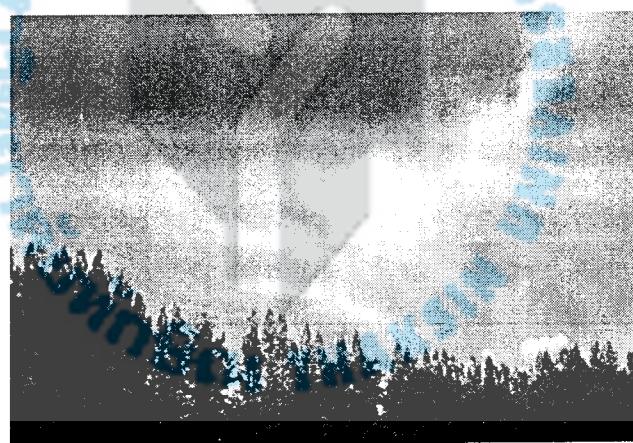
- เมมสตราตัส** มีลักษณะเป็นแผ่นบางสีขาวหรือสีเทา ลอยตัวต่ำใกล้พื้นโลก บางครั้งเกิดเป็นหย่อม ซึ่งเมฆชนิดนี้ไม่ก่อให้เกิดฝน

เมฆสตราตัส

ที่มา : ศูนย์การเรียนรู้วิทยาศาสตร์โลก และค่าราศาสตร์ (สืบคันเมื่อ 17 กันยายน 2555,
จาก [http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=chrismas&month=07-03-2008
&group=5&gblog=50](http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=chrismas&month=07-03-2008&group=5&gblog=50))

3. เมฆเซอร์รัส มีลักษณะเป็นริ้วคล้ายขนนก สีขาว ประกอบด้วย ผลึกน้ำแข็งอยู่สูง
จากพื้นโลก จะพบเมฆชนิดนี้ในวันที่ห้องฟ้าโปร่ง

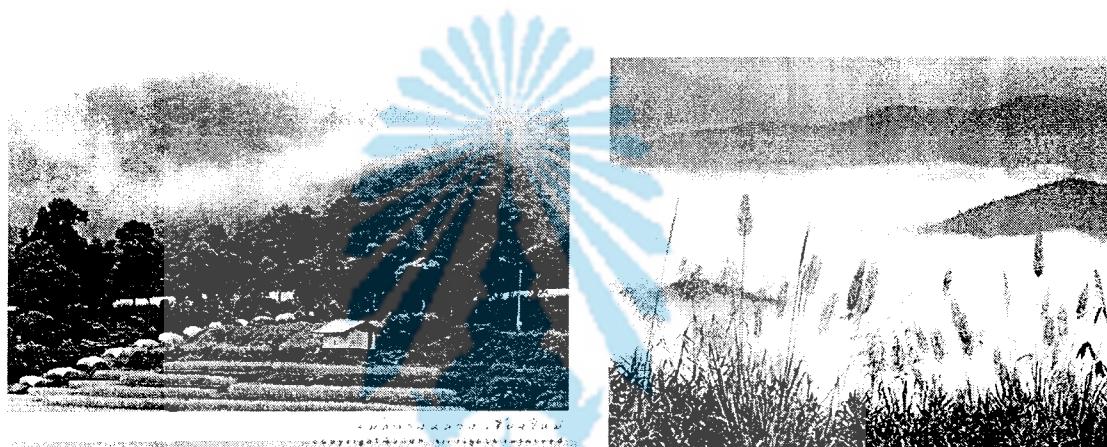

เมฆเซอร์รัส

ที่มา : ศูนย์การเรียนรู้วิทยาศาสตร์โลก และค่าราศาสตร์ (LESA) (สืบคันเมื่อ 17 กันยายน
2555, จาก [http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=chrismas&month=07-03-2008
&group=5&gblog=50](http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=chrismas&month=07-03-2008&group=5&gblog=50))

หมอก เกิดจากไอน้ำในอากาศกระแทบกับอากาศที่เย็นกว่าจึงเกิดการควบแน่นเป็นละอองน้ำเล็ก ๆ ซึ่งมีผุ่นละอองเป็นแกนกลาง มองเห็นคล้ายควันสีขาวลอยอยู่เหนือพื้นดินเล็กน้อย เมื่ออากาศชื้นเย็นตัวและลอยต่ำใกล้พื้นผิวโลกปรากฏอยู่บนยอดเขาเรียกว่า ทะเลหมอก

หมอกมีความหนามากน้อยไม่เท่ากัน บางครั้งจะหนามากจนทำให้เป็นอุปสรรคต่อการคมนาคมขนส่ง

หมอก

ทะเลหมอก

ที่มา : ไทยกู๊ดวิวคอทคอม (สืบค้นเมื่อ 17 กันยายน 2555, จาก

<http://muangthai.com/board/index.php?topic=914.0>)

เมืองไทยคอทคอม (สืบค้นเมื่อ 17 กันยายน 2555, จาก

<http://www.thaigoodview.com/library/contest2552/type2/social04/15/25.html>)

ใบงานที่ 1.1 สังเกตก้อนเมฆบนห้องฟ้า

ชื่อกลุ่ม

ขั้นตอน

ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสังเกตลักษณะรูปร่างและสีของก้อนเมฆในแต่ละวัน เป็นเวลา 2 วัน พร้อมทั้งวิเคราะห์และระบายน้ำเสียงก้อนเมฆที่นักเรียนสังเกตได้

ทักษะ

1. การสังเกต
2. การลงความคิดเห็น
จากข้อมูล
อุปกรณ์
 1. สมุดความเขียน
 2. ดินสอ
 3. สี

บันทึกผล

วันที่สังเกต	ผลการสังเกต	ภาพวาด

สรุป

คำถามประกอบกิจกรรม

1. นักเรียนสังเกตเห็นเมมชนิดใดบ้าง (ตามความรู้/ความจำ แล้วด้วยกระบวนการสังเกต)

2. ถ้าตอนเข้ามีเมมคิวมูลัสด ในตอนนั้นบ่ายจะมีฝนฟ้าคะนองหรือไม่ เพราะเหตุใด (ตามความเข้าใจ)

3. นักเรียนคิดว่าเมมมีความสำคัญอย่างไร (การวิเคราะห์ความสำคัญ)

4. เมมชนิดใดที่มีลักษณะสภาพอากาศเหมาะสมสำหรับเดินทางท่องเที่ยว (การนำไปใช้)

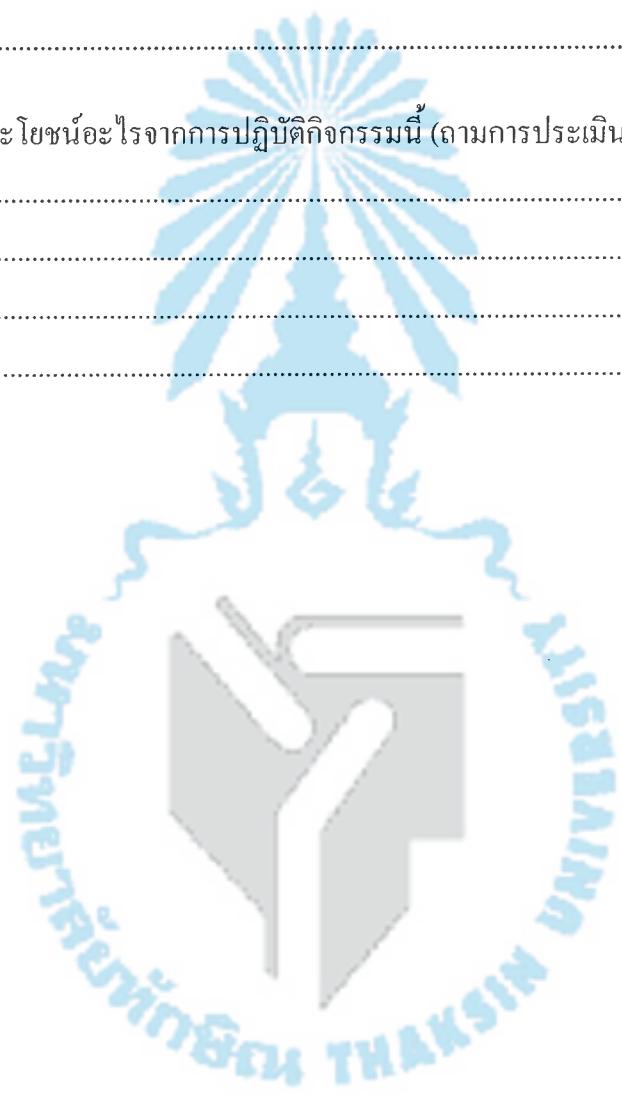
5. ผลสรุปของการทดลองนี้คืออะไร (การสังเคราะห์)

6. จากผลการทดลองนักเรียนสามารถอภิปรายผลการทดลองได้อย่างไร (วัดทักษะการลงความคิดเห็นจากข้อมูล)

.....
.....
.....

7. นักเรียนได้ประโยชน์อะไรจากการปฏิบัติกรรมนี้ (ตามการประเมินค่า)

.....
.....
.....

ใบงานที่ 1.2 สังเกตหมอก

ชื่อ ชั้น / เลขที่

ขั้นตอน

ทักษะ

1. การสังเกต
2. การลงความคิดเห็น
จากข้อมูล
อุปกรณ์
 1. สมุด
 2. ดินสอ

ที่มา : ศนิชา ลีลาภยมสันต์ (สืบค้นเมื่อ 17 กันยายน 2555, จาก

http://www.atsiam.com/reviews/review_detail.asp?RV_ID=7400&LANG=th)

บันทึกผล

วันที่สังเกต	ผลการสังเกต

สรุป

คำถามประกอบกิจกรรม

1. นักเรียนสังเกตเห็นหมอกได้ในเวลาใดบ้าง (ถามความรู้/ความจำ และวัดทักษะการสังเกต)

2. นักเรียนคิดว่าหมอกที่เกิดบริเวณยอดเขา มีลักษณะแตกต่างกับหมอกที่เกิดขึ้นบริเวณอื่น ๆ หรือไม่ อย่างไร (ถามความเข้าใจ)

3. นักเรียนคิดว่าการเกิดหมอกมีข้อดีและข้อเสียอย่างไร (ถามการวิเคราะห์ความสำคัญ)

4. นักเรียนจะทำอย่างไรเมื่อต้องเดินทางไปต่างจังหวัดในตอนเช้าซึ่งมีหมอกหนามาก
(ถามการนำไปใช้)

5. ผลสรุปของการทดลองนี้คืออะไร (ถ้าการสังเคราะห์)

.....
.....
.....
.....
.....

6. จากผลการทดลองนักเรียนสามารถอภิปรายผลการทดลองได้อย่างไร (วัดทักษะการลงความคิดเห็นจากข้อมูล)

.....
.....
.....
.....
.....

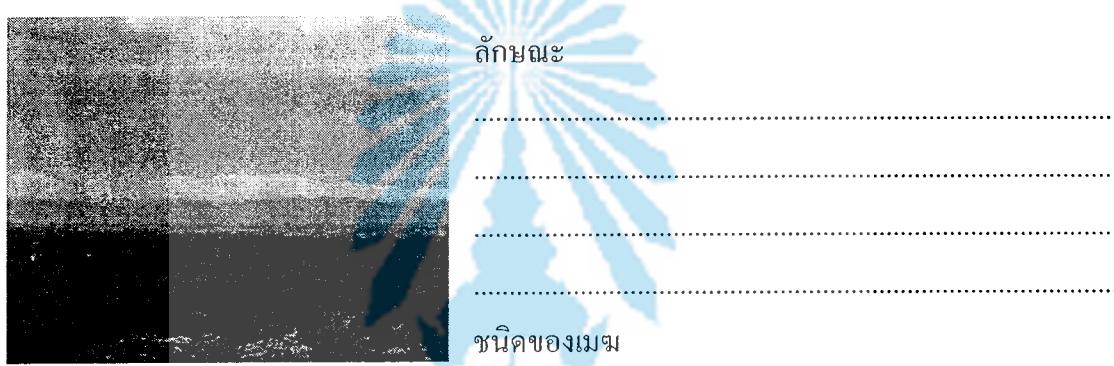
7. นักเรียนได้ประโยชน์อะไรจากการปฏิบัติกรรมนี้ (การประเมินค่า)

.....
.....
.....
.....
.....

แบบฝึกหัดที่ 1 เรื่อง เมฆและหมอก

ชื่อ ชั้น / เลขที่

1. ให้นักเรียนเขียนอธิบายลักษณะและชนิดของเมฆที่ปรากฏในท้องฟ้า (ตามความรู้/ความจำ)

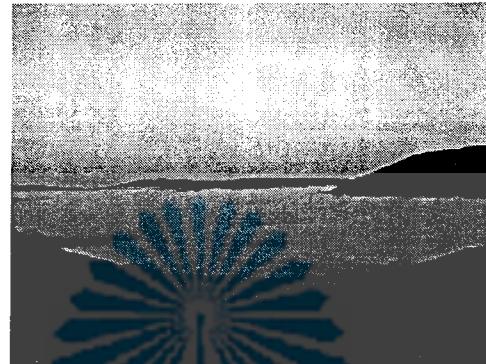

ที่มา : ศูนย์การเรียนรู้วิทยาศาสตร์โลก และค่าราศาสตร์ (LESA) (สืบคันเมื่อ 17 กันยายน 2555, จาก <http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=chrismas&month=07-03-2008&group=5&gblog=50>)

ที่มา : ศูนย์การเรียนรู้วิทยาศาสตร์โลก และค่าราศาสตร์ (LESA) (สืบคันเมื่อ 17 กันยายน 2555, จาก <http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=chrismas&month=07-03-2008&group=5&gblog=50>)

2. จากรูปให้นักเรียนอธิบายการเกิดปรากฏการณ์นี้ (ตามความรู้/ความจำ และความเข้าใจ)

ที่มา : ศูนย์พัฒนานวัตกรรมเพื่อการจัดการความรู้และการเรียนรู้
(สืบคันเมื่อ 17 กันยายน 2555, จาก <http://www.gotoknow.org/blogs/posts/238848>)

3. จงอธิบายความสำคัญของเมมและหมอก (ตามการวิเคราะห์ความสำคัญ/องค์ประกอบ)

4. จงอธิบายความสัมพันธ์ของเมมและฝน (ตามการวิเคราะห์ความสัมพันธ์)

5. จงอธิบายหลักการในการเกิดเมมและหมอก (ตามการวิเคราะห์หลักการ)

6. นักเรียนคิดว่าจะเกิดอะไรขึ้นถ้ามีหมอกปกคลุมทั้งวัน และนักเรียนมีแนวทางในการปฏิบัติในอย่างไร (ตามการสังเคราะห์และการนำไปใช้)

.....

.....

.....

7. นักเรียนได้รับประโยชน์อะไรบ้างจากการเรียนรู้ เรื่อง เมฆและหมอก (การประเมินค่า)

.....

.....

.....

.....

.....

รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนนแบบบันทึกการตรวจผลงาน

ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	3	2	1
1. ความถูกต้อง	<ul style="list-style-type: none"> - ทำงานได้ถูกต้อง ครบถ้วน - ตอบคำถามชัดเจน และตรงประเด็น 	<ul style="list-style-type: none"> - ทำงานได้ถูกต้อง ไม่ครบถ้วน - ตอบคำถาม ไม่ชัดเจน และไม่ตรงประเด็นบางข้อ 	<ul style="list-style-type: none"> - ทำงาน ไม่ถูกต้อง - ตอบคำถาม ไม่ชัดเจน/ไม่ตอบ
2. ความเป็นระเบียบ เรียบร้อย	<ul style="list-style-type: none"> - เก็บหนังสือตัวบรรจง มีความชัดเจน อ่านง่าย - เรียบร้อย - สะอาด 	<ul style="list-style-type: none"> - เก็บหนังสือ ไม่บรรจง มีความชัดเจน อ่านยาก - เรียบร้อย สะอาด บางส่วน 	<ul style="list-style-type: none"> - เก็บหนังสือ ไม่บรรจง ไม่ชัดเจน อ่านไม่ออกร - ไม่เรียบร้อย ไม่สะอาด
3. ความตรงต่อเวลา	- ทำงานเสร็จทันเวลา	<ul style="list-style-type: none"> - ทำงานเสร็จช้า กว่ากำหนด ไม่เกิน 10 นาที 	<ul style="list-style-type: none"> - ทำงาน ไม่เสร็จ ทันเวลาที่กำหนด

รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินปฏิบัติการทดลอง

ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	3	2	1
1. การวางแผน วิธีการ ดำเนินการ- ทดลอง	<ul style="list-style-type: none"> - วางแผนการทดลองและออกแบบการทดลองได้ถูกต้อง เหมาะสมกับเวลา - สามารถเลือกใช้เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ในการทดลองได้ถูกต้อง เหมาะสม ครบถ้วน 	<ul style="list-style-type: none"> - วางแผนการทดลองและออกแบบการทดลองได้ถูกต้อง แต่ไม่เหมาะสมกับเวลา - เลือกใช้เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ในการทดลองได้ถูกต้อง เหมาะสมบางรายการ 	<ul style="list-style-type: none"> - วางแผนการทดลองและออกแบบการทดลองได้ไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสมกับเวลา - เลือกใช้เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ในการทดลองไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสม
2. การปฏิบัติ การทดลอง	<ul style="list-style-type: none"> - ดำเนินการทดลองเป็นขั้นตอน และใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ได้ตรงอย่างถูกต้อง 	<ul style="list-style-type: none"> - ต้องให้ความช่วยเหลือ เป็นบางครั้งในการดำเนินการทดลองและการใช้อุปกรณ์ 	<ul style="list-style-type: none"> - ต้องให้ความช่วยเหลือตลอดเวลา ในการดำเนินการทดลอง และการใช้อุปกรณ์
3. ความ- คล่องแคล่ว ในการทำ การทดลอง	<ul style="list-style-type: none"> - ดำเนินการทดลองและใช้อุปกรณ์ทำการทดลองได้เหมาะสม มีความคล่องแคล่ว และทำได้เร็วทันเวลา 	<ul style="list-style-type: none"> - ทำการทดลองและใช้อุปกรณ์ได้ทันเวลา ที่กำหนด แต่ยังต้องการคำแนะนำการใช้อุปกรณ์ บางเป็นครั้งคราว 	<ul style="list-style-type: none"> - ทำการทดลอง ไม่ทันเวลาที่กำหนด และทำอุปกรณ์ เครื่องใช้งานชิ้น ชำรุดเสียหาย
4. การนำเสนอ (บันทึกผล การทดลอง และเขียน รายงาน การทดลอง)	<ul style="list-style-type: none"> - บันทึกผลการทดลอง และสรุปผลการทดลอง ถูกต้อง รัดกุม เขียนรายงานการทดลองได้อย่างสมบูรณ์เป็นขั้นตอน ที่ชัดเจน 	<ul style="list-style-type: none"> - ต้องให้คำแนะนำ เป็นบางครั้งในการบันทึกผลการทดลอง สรุปผล การทดลอง รวมทั้ง การเขียนรายงาน 	<ul style="list-style-type: none"> - ต้องให้ความช่วยเหลือ อย่างมากในการบันทึกผลการทดลอง สรุปผลการทดลอง รวมทั้งการเขียนรายงาน

**รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินทักษะกระบวนการ
ทางวิทยาศาสตร์**

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	3	2	1
ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ 1. ทักษะการสังเกต 2. ทักษะการลงความคิดเห็นจากข้อมูล	นำทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในการทดลองได้ครบถ้วนทุกทักษะ	นำทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในการทดลองได้ไม่ครบถ้วนทุกทักษะ	ไม่สามารถนำทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในการทดลองได้

**รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนนแบบบันทึกพฤติกรรมการทำกิจกรรม
ในชั้นเรียน**

ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	3	2	1
1. มีความสนใจ ในการทำงาน	1. มีความสนใจ 2. มีความตั้งใจ 3. ไม่หยอดเล่นกับ คนอื่น 4. มีความกระตือรือร้น	ทำได้ 1 ข้อ	ทำไม่ได้เลย
2. ยอมรับฟัง ความคิดเห็น ของผู้อื่น	ร่วมแสดงความคิดเห็น และยอมรับฟัง ความคิดเห็นของผู้อื่น เป็นอย่างดี	ยอมรับฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นเป็นส่วนใหญ่	ยอมรับฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นเป็นบางครั้ง
3. ตั้งใจทำงาน	มีความตั้งใจทำงาน อย่างดี	มีความตั้งใจทำงานพอใช้	ไม่มีความตั้งใจ ทำงานขาด ความรับผิดชอบ
4. ความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์	มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์เปลี่ยนใหม่	มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์น้อย	ขาดความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์
5. ความ- กระตือรือร้น	มีความกระตือรือร้น ในการทำงาน เป็นอย่างมาก	มีความกระตือรือร้น ในการทำงานพอใช้	ไม่มีความกระตือรือร้น ในการทำงาน
6. ตรงต่อเวลา	ทำงานเสร็จทันเวลา	ทำงานเสร็จช้ากว่ากำหนด ไม่เกิน 10 นาที	ทำงานไม่เสร็จ ทันเวลากำหนด

รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนนแบบบันทึกพฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่ม

ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	3	2	1
1. ความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่	ทุกคนทำหน้าที่ และ ^{ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง}	มีผู้ที่มีหน้าที่แต่ไม่รับผิดชอบ 1 คน	มีผู้ที่มีหน้าที่แต่ไม่รับผิดชอบ 2 คน
2. ยอมรับฟัง ความคิดเห็น ของผู้อื่น	ร่วมแสดงความคิดเห็น ^{และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเป็นอย่างดี}	ยอมรับฟัง ^{ความคิดเห็นของผู้อื่นเป็นส่วนใหญ่}	ยอมรับฟัง ^{ความคิดเห็นของผู้อื่นเป็นบางครั้ง}
3. ความสามัคคี	สามัชิกทุกคน ^{มีความสามัคคี และช่วยเหลือกัน เมื่อมีปัญหา}	สามัชิกบางคน ^{มีความสามัคคี และช่วยเหลือกัน เมื่อมีปัญหา}	สามัชิกทุกคน ^{ไม่มีความสามัคคี และช่วยเหลือกัน เมื่อมีปัญหา}

แบบบันทึกผลการประเมินการเรียนรู้ก้าวลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

ชื่อ - สกุล	ผลงาน			ปฏิบัติการทดลอง			ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์			พัฒนาระบบการเรียนรู้ในชั้นเรียน			พัฒนาการดำเนินการเป็นกลุ่ม			รวม	สรุป
	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3		
23.																	
24.																	
25.																	
26.																	
27.																	
28.																	
29.																	
30.																	

เกณฑ์การผ่านร้อยละ 80 ขึ้นไป

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

(.....)

**ตัวอย่างแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ฉบับที่ 1
(การวิเคราะห์ความสำคัญ/องค์ประกอบ ความสัมพันธ์ และหลักการ)
ก่อนเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ขั้นปฐมศึกษาปีที่ 5
หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง น้ำ พื้น และดวงดาว**

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้ เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน โดยแยกเป็นค้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1.1 การวิเคราะห์ความสำคัญ/องค์ประกอบ

1.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์

1.3 การวิเคราะห์หลักการ

2. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดในแต่ละข้อ แล้วเขียนเครื่องหมาย **X** บนอักษรหน้าคำตอบ ก ข ค หรือ ง ในกระดาษคำตอบ

เช่น ถ้านักเรียนเลือกคำตอบ ก ให้ปฏิบัติตามนี้

ก	ข	ค	ง
X			

3. ถ้าต้องการเปลี่ยนคำตอบ ให้ทำเครื่องหมาย = ทับคำตอบเดิมดังนี้ **X** แล้วจึงเขียนเครื่องหมาย **X** บนตัวอักษรเป็นคำตอบใหม่

เช่น ถ้านักเรียนต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่จาก ก เป็น ค ให้ปฏิบัติตามนี้

ก	ข	ค	ง
X		X	

4. เมื่อนักเรียนทำข้อสอบเสร็จแล้ว ขอความกรุณาให้นักเรียนนำแบบทดสอบพร้อมกระดาษคำตอบคืนกับกรรมการคุณห้องสอน

5. เวลาที่ใช้ในการทำแบบทดสอบ 60 นาที

1. “บอย ปลูกต้นวัวสนาไว้กางลงแข็ง เป็นเวลา 7 วัน พบร่วมต้นไม้มีสูง 2 เซนติเมตร” ในอีก 7 วัน ข้างหน้า นักเรียนคิดว่าต้นไม้นั้นจะเป็นอย่างไร (วิเคราะห์ความสัมพันธ์)

- ก. สูงเพิ่มขึ้นเป็น 3 เซนติเมตร
- ข. สูงเพิ่มขึ้นเป็น 4 เซนติเมตร
- ค. สูงเพิ่มขึ้นเป็น 1 เซนติเมตร
- ง. เจริญเติบโตลดน้อยลง

เฉลยคำตอบ ฯ

2. “ณเดชน์คื่นนำ้อุดลมทุกวัน แต่มาrkคื่นอาทิตย์ละครั้ง” จากข้อความข้างต้น ข้อใดถูกต้อง (วิเคราะห์หลักการ)

- ก. มาrkอ้วนกว่าณเดชน์
- ข. ณเดชน์มีโอกาสเป็นโรคเบาหวานน้อยกว่ามาrk
- ค. ณเดชน์มีโอกาสเป็นโรคขาดสารอาหารน้อยกว่ามาrk
- ง. ณเดชน์มีโอกาสเป็นโรคกระเพาะอาหารมากกว่ามาrk

เฉลยคำตอบ ฯ

3. สร่าน้ำแห่งนี้มีสาหร่ายปริมาณน้อยแต่มีปลาในสาหร่ายจำนวนมาก นักเรียนคิดว่าต่อไป สร่าน้ำแห่งนี้จะเป็นอย่างไร (วิเคราะห์ความสัมพันธ์)

- ก. มีสัตว์อื่นมาอาศัยอยู่มาก
- ข. ปริมาณออกซิเจนในอากาศมาก
- ค. มีปลาจำนวนมากขึ้น
- ง. มีการเน่าเสียของน้ำมากขึ้น

เฉลยคำตอบ ฯ

4. นักเรียนคิดว่าเหตุใดสำคัญที่สุดที่คนควรใช้ครีมกันแดด เมื่อเวลาออกไปอยู่กลางแดด คืออะไร (วิเคราะห์ความสำคัญ/องค์ประกอบ)

- ก. ทำให้ผิวนำเสนอ
- ข. ทำให้มีสีคล้ำขึ้น
- ค. ทำให้มีความรู้สึกเย็นขึ้น
- ง. ช่วยป้องกันผิวนังจากรังสี UV

เฉลยคำตอบ ฯ

5. นักเรียนไม่ควรปฏิบัติในข้อใดต่อไปนี้ (วิเคราะห์หลักการ)

- ก. บรรจุพิกน้ำส้มในภาชนะที่ทำด้วยแก้ว
- ข. บีบหัวมะนาวลงไปในครกหินในการตำส้มตำ
- ค. ใช้ภาชนะแสตนเลสในการปูรุงอาหารประเภทลับน้ำตก
- ง. ใช้ภาชนะกระเบื้องในการใส่อาหารประเภทแกงส้ม

เฉลยค่าตอบ ข

6. เพลิน เท้น้ำเดือดลงในแก้ว หลังจากนั้นนำแก้วไปล้างในน้ำเย็นทันที ปรากฏว่าแก้วใบนั้นแตก
ข้อใดเป็นการสนับสนุนการลงความเห็นของเพลิน (วิเคราะห์หลักการ)

- ก. เป็นเพราะแก้วใบนั้นบางมาก
- ข. บริเวณผิวแก้วแต่ละแห่งขยายตัวไม่เท่ากัน
- ค. เพลินถ่างแก้วในน้ำเย็นแรงเกินไป
- ง. แก้วใบนั้นหมายสมที่จะนำมาใส่น้ำร้อน

เฉลยค่าตอบ ข

อ่านข้อความนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 7 - 8

เชิงชายต้องการทดลองการเปลี่ยนแปลงของน้ำว่าสามารถเปลี่ยนแปลงได้อย่างไรบ้าง จึงปรึกษาเพื่อ
ว่าจะทำอย่างไรดี พ่อจึงแนะนำให้เชิงชายนำน้ำแข็งในตู้เย็นมาใส่ไว้ในแก้วแล้วสังเกตการเปลี่ยนแปลง
พบว่าน้ำแข็งละลายเป็นน้ำ และเมื่อทิ้งไว้ 3 วัน ปรากฏว่าปริมาณน้ำในแก้วลดลง

7. การเปลี่ยนแปลงจากน้ำแข็งเปลี่ยนเป็นน้ำ และน้ำเปลี่ยนเป็นไอเกิดขึ้นได้อย่างไร

(วิเคราะห์หลักการ)

- ก. การถ่ายพลังงานเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง
- ข. การกระตุ้นเพื่อให้ถ่ายพลังงานแล้วเกิดการเปลี่ยนแปลง
- ค. การกระตุ้นให้พลังงานคงที่แล้วเกิดการเปลี่ยนแปลง
- ง. การได้รับพลังงานเพิ่มแล้วเกิดการเปลี่ยนแปลง

เฉลยค่าตอบ ง

8. น้ำแข็งเปลี่ยนเป็นน้ำ เรียกว่า การหลอมเหลว น้ำเปลี่ยนเป็นไอน้ำ เรียกว่าอะไร

(วิเคราะห์ความสัมพันธ์)

- ก. การระเหย
- ข. การระเหด
- ค. การหลอมละลาย
- ง. การเดือด

เฉลยค่าตอบ ก

อ่านข้อความนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 9 - 11

“มนุษย์ได้อาหารจากธรรมชาติ แต่อาหารจากธรรมชาติในยุคโลกาภิวัตน์มีแนวโน้มจะไม่เพียงพอ ต่อความต้องการของมนุษย์ ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จึงจำเป็นต้องนำมาใช้พัฒนารูปแบบการผลิตและการถนนอาหารให้เก็บไว้ได้นาน”

9. จากข้อความนี้ให้แนวคิดในเรื่องใด (วิเคราะห์ความสำคัญ/องค์ประกอบ)

ก. ความรู้ทางวิทยาศาสตร์

ข. ปริมาณอาหารน้อยลง

ค. ความต้องการของมนุษย์

ง. การถนนอาหาร

เฉลยค่าตอบ ง

10. จากข้อความนี้มีสิ่งใดสัมพันธ์กันมากที่สุด (วิเคราะห์ความสัมพันธ์)

ก. อาหารกับวิทยาศาสตร์

ข. การถนนอาหารกับวิทยาศาสตร์

ค. อาหารกับการผลิต

ง. อาหารกับธรรมชาติ

เฉลยค่าตอบ ข

11. จากข้อความอาหารที่ได้จากการสำรวจที่มนุษย์ต้องการมีลักษณะเช่นไร จึงเป็นต้องมีการถนนอาหาร (วิเคราะห์หลักการ)

ก. มีจำนวนน้อยและบุดเด่นง่าย

ข. มีจำนวนพอตีกับความต้องการ

ค. มีจำนวนน้อยไม่พอตีกับความต้องการ

ง. มีจำนวนพอตีและบุดเด่นง่าย

เฉลยค่าตอบ ก

12. ข้าวของคนใช้น้ำตาล เมื่อสูบน้ำใส่โถ่ในถุงฟันน้ำจะชุ่นกว่าถุงห้ามและถุงร้อน เนื่องจากแก๊สญากาศโดยการแก่วงสารสัม อายุทราบว่าเมื่อแก่วงน้ำด้วยสารสัม ผลกระทบเป็นอย่างไร (วิเคราะห์หลักการ)

ก. น้ำใส่ขึ้น เพราะสารสัมเกิดการละลาย

ข. น้ำใส่ขึ้นไม่มีเชื้อโรคปนอยู่

ค. น้ำใส่ขึ้น เพราะสารสัมทำให้เกิดสารใหม่ในน้ำ

ง. น้ำใส่ขึ้น เพราะสารสัมทำให้สารแขวนลอยแตกตะกอน

เฉลยค่าตอบ ง

อ่านบทความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 13 - 15

ปกรณ์อ่านหนังสือพบว่า น้ำเกลือใช้ล้างเพื่อกำจัดกลิ่นคาวได้ แต่เมื่อong เขาນกจะใช้น้ำส้มสายชูล้างปลาทุกครั้งในการปรุงอาหารที่ประกอบด้วยปลา ปกรณ์เกิดความสงสัยว่าระหว่างน้ำเกลือกับน้ำส้มสายชู สารใดจะกำจัดกลิ่นคาวได้ดีกว่ากันเข้าจึงทดสอบดูพบว่าใช้ได้เช่นเดียวกัน

13. บทความนี้มีใจความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องใด (วิเคราะห์ความสำคัญ/องค์ประกอบ)

- ก. การทดสอบกลิ่นคาวปลา
- ข. การปรุงอาหารด้วยปลา
- ค. สารที่ใช้กำจัดกลิ่นคาวปลา
- ง. วิธีการกำจัดกลิ่นคาวปลา

เฉลยคำตอบ ค

14. การสรุปผลการทดลองควรเป็นข้อใด (วิเคราะห์หลักการ)

- ก. น้ำส้มสายชูกำจัดกลิ่นคาวปลาได้ดีกว่าน้ำเกลือ
- ข. น้ำเกลือกำจัดกลิ่นคาวปลาได้ดีกว่าน้ำส้มสายชู
- ค. น้ำเกลือกับน้ำส้มสายชูกำจัดกลิ่นคาวปลาได้
- ง. น้ำเกลือผสมน้ำส้มสายชูกำจัดกลิ่นคาวปลา

เฉลยคำตอบ ค

15. จากบทความนี้ข้อใดสมพนธ์กับลักษณะนิสัยของปกรณ์มากที่สุด (วิเคราะห์ความสัมพันธ์)

- ก. ช่างเจรา, ช่างประดิษฐ์
- ข. ช่างสังเกต, ช่างสงสัย
- ค. ช่างคิด, ช่างทำ
- ง. ช่างพูด, ช่างทดลอง

เฉลยคำตอบ ข

อ่านบทความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 16 - 17

ปัจจุบันเกณฑ์รัฐมนตรีใช้สารเคมีฉีดพ่นในไร่นา สวน ทำให้สารเคมีตกค้างอยู่ในดิน เมื่อฝนตกลงมาจะชะหน้าดิน และสารเคมีจะตกลงไปอยู่ในน้ำ เมื่อคนนำสัตว์น้ำมารับประทาน สารเคมีก็จะเข้าไปสะสมในร่างกายของคนเราทำให้เกิดโรคต่างๆ และเจ็บป่วย

16. บทความนี้มีใจความสำคัญว่าอย่างไร (วิเคราะห์ความสำคัญ/องค์ประกอบ)

ก. สาเหตุที่ทำให้เงินป่วย

ข. อาชีพเกย์ตกรร

ค. อันตรายของสารเคมี

ง. ความสำคัญของสัตว์น้ำ

เฉลยคำตอบ ก

17. ควรแก้ปัญหาอย่างไรกับเรื่องที่เกิดขึ้น (วิเคราะห์หลักการ)

ก. ใช้สารเคมีสกัดจากธรรมชาติ

ข. งดใช้สารเคมีทุกชนิด

ค. ย้ายไปทำพื้นที่ใหม่เรื่อยๆ

ง. เปลี่ยนอาชีพใหม่ที่ไม่ใช้สารเคมี

เฉลยคำตอบ ก

18. ข้อใดสัมพันธ์กับคำที่กำหนดให้ (วิเคราะห์ความสัมพันธ์)

สัตว์น้ำ : ได้รับสารเคมี มุนย์บี้ : ?

ก. ทำนา

ข. ทำไร่

ค. ฐานะทางเศรษฐกิจ

ง. การเงินป่วย

เฉลยคำตอบ ง

อ่านข้อความนี้แล้ว ตอบคำถามข้อ 19

มาร์กี้ไปตลาดกับแม่และสังเกตเห็นว่าผู้ภาคขายของร้านที่ 1 ดูสดและสวย ไม่มีแมลงเจ้าเลย และร้านที่ 2 มีแมลงเจ้าบ้าง จึงทำให้ผักไม่สวย จึงถามแม่ว่าเป็นเพราะเหตุใด และครัวซ์ผักจากร้านใดไปบริโภค เมื่อจึงแนะนำมาร์กี้ให้ซื้อผักภาคจากทั้ง 2 ร้านมาเพื่อทดลองโดยการทิ้งไว้และสังเกต การเปลี่ยนแปลงของผัก เมื่อเวลาผ่านไปหนึ่งสัปดาห์ ปรากฏว่าผักภาคที่ซื้อมาจากร้านที่ 1 ยังไม่น่าแต่ผักภาคที่ซื้อมาจากร้านที่ 2 น่า

19. สิ่งใดเป็นประเด็นหลักของเหตุการณ์นี้ (วิเคราะห์ความสำคัญ/องค์ประกอบ)

ก. การทำกับข้าว

ข. ผักภาคขาว

ค. ร้านค้าทั้งสองร้าน

ง. การเน่าของผัก

เฉลยคำตอบ ง

อ่านข้อความนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 20

หน่องและคนในหมู่บ้านซักผ้าเสร็จแล้วจะเทน้ำลงชักฟอกลงในแหล่งน้ำ เมื่อเวลาผ่านไปสังเกตเห็นว่าวัชพืชเกิดและเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว แหล่งน้ำเน่าเสียและสัตว์น้ำตาย

20. หลักการใดที่ช่วยทำให้สิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อมกลับมามีสภาพที่เหมือนเดิม

(วิเคราะห์หลักการ)

- ก. เพิ่มน้ำลงในภูมายามากขึ้น
- ข. ข้ายื่นท่อระบายน้ำให้อยู่แหล่งเดิมกัน
- ค. ลดจำนวนของประชาชน
- ง. ให้ความรู้กับประชาชนเพื่อให้เห็นคุณค่าของสิ่งแวดล้อม

เฉลยคำตอบ ง

อ่านบทความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 21 - 23

ในปัจจุบันกรุงเทพมหานครเกิดภาวะอากาศเป็นพิษอย่างรุนแรงขึ้นทุกวัน โดยเฉพาะวันพิษจากรถยนต์ แม้จะมีการรณรงค์ให้ปลูกต้นไม้เพื่อลดก๊าซคาร์บอน dioxide ออกใช้ รถรุนแรงให้ใช้เชื้อมัน ไร้สารตะกั่ว การตรวจคุณภาพของเครื่องยนต์ไม่ให้เกิดควันดำ แต่ก็ยังพบว่ามีรถยนต์ควันดำออกมากวิ่งบนถนนอยู่จำนวนมาก

21. ข้อใด ไม่ได้ ก่อร้ายถึงในสถานการณ์ข้างต้น (วิเคราะห์ความสำคัญ/องค์ประกอบ)

- ก. ลดพิษในอากาศ
- ข. การใช้รถจักรยานยนต์
- ค. การใช้เชื้อมันไร้สารตะกั่ว
- ง. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องยนต์

เฉลยคำตอบ ข

22. จากสถานการณ์ข้างต้น ภาวะอากาศเป็นพิษจะส่งผลโดยตรงให้คนกรุงเทพป่วยเป็นโรคชนิดใด

(วิเคราะห์ความสัมพันธ์)

- ก. โรคผิวหนัง
- ข. โรคเครียด
- ค. โรคหัวใจ
- ง. โรคทางเดินหายใจ

เฉลยคำตอบ ง

23. ข้อใดไม่ใช่หลักการสำคัญที่คนกรุงเทพฯต้องปฏิบัติเพื่อลดสภาวะอากาศเป็นพิษ
(วิเคราะห์หลักการ)

- ก. ใช้ไฟฟ้าอย่างประหยัด
- ข. ใช้น้ำมันไร้สารตะกั่ว
- ค. การปลูกต้นไม้
- ง. ตรวจสอบคุณภาพเครื่องยนต์อยู่เสมอ

เฉลยคำตอบ ก

อ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 24

“ในช่วงแรกเกิดของثارก ร่างกายจะต้องได้รับอาหารอย่างเพียงพอ และจะต้องได้รับการดูแลให้มีสุขภาพอนามัยที่ดี ได้รับสารอาหารที่มีคุณค่า และได้รับความอบอุ่นจากบุคลครอบครัว ซึ่งจะทำให้ทารกแข็งแรงสมบูรณ์”

24. ในบทความนี้สิ่งใดมีความสำคัญที่สุดต่อความแข็งแรงของทารก

(วิเคราะห์ความสำคัญ/องค์ประกอบ)

- ก. อากาศที่ดี
- ข. พ่อแม่ที่ดี
- ค. ร่างกายที่ดี
- ง. อาหารดีที่มีคุณค่า

เฉลยคำตอบ ง

25. เมลง : ตึกแต่น \longrightarrow ? : ? (วิเคราะห์ความสัมพันธ์)

- ก. เมลง : คอกไม้
- ข. กบ : เขี้ยด
- ค. ปลา : นก
- ง. ปลา : ตะเพียน

เฉลยคำตอบ ง

26. อวยยวะไดทำงานสัมพันธ์กันมากที่สุด (วิเคราะห์ความสัมพันธ์)

- ก. หัวใจ สมอง กระเพาะอาหาร
- ข. ปาก หู หัวใจ
- ค. ตับ ไต ปอด
- ง. ปาก กระเพาะอาหาร ลำไส้เล็ก

เฉลยคำตอบ ง

27. ระบบใดสำคัญต่อการเคลื่อนที่และคำนูนของร่างกายของสัตว์มากที่สุด

(วิเคราะห์ความสำคัญ/องค์ประกอบ)

- ก. ระบบหัวใจร่างกาย ระบบหายใจ
- ข. ระบบกล้ามเนื้อ ระบบประสาท
- ค. ระบบกล้ามเนื้อ ระบบโครงกระดูก
- ง. ระบบประสาท ระบบโครงกระดูก

เฉลยคำตอบ ค

28. นักเรียนคิดว่าอวัยวะใดในข้อต่อไปนี้สำคัญที่สุด (วิเคราะห์ความสำคัญ/องค์ประกอบ)

- ก. สมอง
- ข. หัวใจ
- ค. ดวงตา
- ง. ถุงทุกข์

เฉลยคำตอบ ง

อ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 29 - 30

“ปัจจุบันสารเคมีได้เข้ามามีบทบาทในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นด้านการเกษตร อุตสาหกรรมการผลิตต่าง ๆ อาหาร และในกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดวัน ทั้งที่เป็นด้านการอำนวย ความสะดวก การอุปโภค บริโภคล้วนแต่ต้องเกี่ยวข้องกับสารเคมีทั้งนั้น”

29. บทความนี้กล่าวถึงเรื่องใด (วิเคราะห์ความสำคัญ/องค์ประกอบ)

- ก. ความสำคัญของสารเคมีต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์
- ข. การดำรงชีวิตของมนุษย์
- ค. การดำรงชีวิตของมนุษย์ขาดสารเคมีไม่ได้
- ง. การอุปโภค บริโภคกับการดำรงชีวิตของมนุษย์

เฉลยคำตอบ ก

30. ข้อใดสัมพันธ์กันมากที่สุด (วิเคราะห์ความสัมพันธ์)

- ก. การเกษตร – การบริโภค
- ข. อุตสาหกรรม – การอุปโภค
- ค. อาหาร – กิจกรรมต่างๆ
- ง. สารเคมี – การดำรงชีวิต

เฉลยคำตอบ ง

ตัวอย่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์
ฉบับที่ 2 (ด้านความรู้/ความจำ ความเข้าใจ และด้านการนำไปใช้) ก่อนเรียน
กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง น้ำ พื้น และดวงดาว

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้ เป็นแบบทดสอบนิดเดือกดูตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ
แบ่งออกเป็น 3 ด้าน โดยแยกเป็นด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้
 - 1.1 ความรู้/ความจำ
 - 1.2 ความเข้าใจ
 - 1.3 การนำไปใช้
2. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดในแต่ละข้อ แล้วเขียนเครื่องหมาย **X** บนอักษร
หน้าคำตอบ ก ข ค หรือ ง ในกระดาษคำตอบ
เช่น ถ้านักเรียนเลือกคำตอบ ก ให้ปฏิบัติตามนี้

ก	ข	ค	ง
X			

3. ถ้าต้องการเปลี่ยนคำตอบ ให้ทำเครื่องหมาย = ทับคำตอบเดิมดังนี้ **X** แล้วจึงเขียน
เครื่องหมาย **X** บนตัวอักษรเป็นคำตอบใหม่
เช่น ถ้านักเรียนต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่จาก ก เป็น ค ให้ปฏิบัติตามนี้

ก	ข	ค	ง
X		X	

4. เมื่อนักเรียนทำข้อสอบเสร็จแล้ว ขอความกรุณาให้นักเรียนนำแบบทดสอบพร้อม
กระดาษคำตอบคืนกับกรรมการคุมห้องสอบ
5. เวลาที่ใช้ในการทำแบบทดสอบ 60 นาที

1. น้ำที่ระเหยอยู่ในอากาศเรียกว่าอะไร (ตามความรู้/ความจำ)

- ก. แก๊ส
- ข. ไอ้น้ำ
- ค. น้ำฝน
- ง. ละอองน้ำ

เฉลยคำตอบ ข

2. ไอ้น้ำในอากาศจะทบทบกับความเย็นเกิดการควบแน่นเป็นละอองน้ำเล็ก ๆ เป็นกระบวนการเกิดอะไร (ตามความรู้/ความจำ)

- ก. เมฆ
- ข. นำค้าง
- ค. หมอก
- ง. ถูกหังข้อ ก และ ค

เฉลยคำตอบ ง

3. ข้อมูลที่ได้จากการเกิดเมฆลักษณะต่างๆ มีประโยชน์ในด้านใด (ตามการนำไปใช้)

- ก. การเด่นกีฬาทางน้ำ
- ข. การเดินทางท่องเที่ยว
- ค. การพยากรณ์อากาศ
- ง. การเพาะปลูก

เฉลยคำตอบ ค

4. ปรากฏการณ์ที่มีหยดน้ำเกาะข้างแก้วใส่น้ำแข็งเกิดขึ้นจากอะไร (ตามความเข้าใจ)

- ก. น้ำในแก้วซึ่มอก mana ออกแก้ว
- ข. น้ำแข็งละลายจนไหลดอก mana ออกแก้ว
- ค. แก้วทำปฏิกริยากับน้ำแข็งทำให้มีหยดน้ำออก mana
- ง. ไอ้น้ำในอากาศจะทบทบความเย็นข้างแก้วแล้วกลับตัวเป็นหยดน้ำเกาะข้างแก้ว

เฉลยคำตอบ ง

5. น้ำฝนที่ถูกพายุหอบขึ้นไปบนถึงบริเวณที่เย็นจัดแล้วตกลงมาอีกครั้งหนึ่งจะกลายเป็นอะไร (ตามความรู้/ความจำ)

- ก. หิมะ
- ข. ไอ้น้ำ
- ค. นำค้าง
- ง. ถูกเห็บ

เฉลยคำตอบ ง

6. หมายคำว่า “ค้างจะแข็งตัวเป็นน้ำค้างแข็งเมื่อบริเวณพื้นที่มีอุณหภูมิเป็นอย่างไร” (ตามความเข้าใจ)

- ก. อุณหภูมิสูง
- ข. อุณหภูมิต่ำ
- ค. อุณหภูมิสูงกว่าจุดเดือด
- ง. อุณหภูมิต่ำกว่าจุดเยือกแข็ง

เฉลยคำตอบ ง

7. ถ้าหากต้องเดินทาง ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติใดที่ต้องระวังมากที่สุด (ตามการนำไปใช้)

- ก. ควันไฟ
- ข. หมอก
- ค. น้ำค้าง
- ง. ลม

เฉลยคำตอบ ข

8. น้ำจากแหล่งน้ำต่างๆ เมื่อได้รับความร้อนมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร (ตามความเข้าใจ)

- ก. หลอมเหลว
- ข. ควบแน่น
- ค. ระเหย
- ง. ระเหิด

เฉลยคำตอบ ค

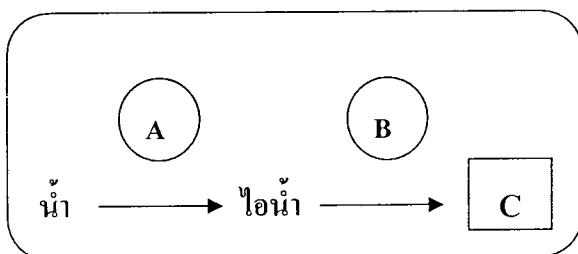
9. จากการศึกษาน้ำในบรรยากาศแบบใดที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้มากที่สุด

(ตามการนำไปใช้)

- ก. น้ำฝน
- ข. น้ำค้าง
- ค. ลูกเห็บ
- ง. ลูกทุกข้อ

เฉลยคำตอบ ก

ใช้แผนภาพต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 10

10. จากแผนภาพ C คือข้อใด (ตามความเข้าใจ)

- ก. น้ำค้าง
- ข. ละอองน้ำ
- ค. เมฆ
- ง. หมอก

เฉลยคำตอบ ข

11. จากข้อ 10. **A** และ **B** คือข้อใดตามลำดับ (ตามความเข้าใจ)

- ก. ระเหย ควบแน่น
- ข. หลอมเหลว ระเหย
- ค. ควบแน่น ระเหย
- ง. ระเหย ระเหิด

เฉลยคำตอบ ก

12. เพราะเหตุใดน้ำในโถกึ่งมีการหมุนเวียนเป็นวัฏจักร (ตามความเข้าใจ)

- ก. น้ำเปลี่ยนแปลงรูปร่างได้
- ข. น้ำมีปริมาตรและน้ำหนักคงที่
- ค. น้ำเปลี่ยนสถานะได้
- ง. น้ำรักษาระดับในแม่น้ำ

เฉลยคำตอบ ค

13. ปัจจัยสำคัญที่สุดที่ทำให้เกิดวัฏจักรน้ำคือข้อใด (ตามความรู้/ความจำ)

- ก. ลม
- ข. ป่าไม้
- ค. ความร้อน
- ง. ความเย็น

เฉลยคำตอบ ค

14. ป่าไม้มีผลต่อวัฏจักรของน้ำหรือไม่ อย่างไร (ตามความเข้าใจ)

- ก. มี เพราะพืชมีการหายน้ำเป็นไอน้ำในอากาศ
- ข. มี เพราะพืชเป็นแหล่งความร้อนให้แหล่งน้ำต่างๆ ระเหยเป็นไอน้ำ
- ค. ไม่มี เพราะพืชต้องการไอน้ำเพื่อใช้ในการสร้างอาหาร
- ง. ไม่มี เพราะการระเหยเป็นไอน้ำต้องเกิดจากแหล่งน้ำธรรมชาติเท่านั้น

เฉลยคำตอบ ค

15. ปรากฏการณ์ใดแสดงว่าในอากาศมีไอน้ำ (ความเข้าใจ)

- ก. การต้มน้ำจนเดือดเป็นไออก
- ข. การเกิดลูกเห็บตกลงมาพร้อมกับฝน
- ค. การออกกำลังกายแล้วมีน้ำมาเกาะที่ผิวนัง
- ง. การที่แก้วที่ใส่น้ำแข็งมีหยดน้ำเกาะอยู่ข้างแก้ว

เฉลยคำตอบ ง

16. เหตุการณ์ใดเกิดขึ้นในวันที่มีความชื้นในอากาศสูง (ตามความรู้/ความจำ)

- ก. เกิดพายุ
- ข. อุณหภูมิต่ำ
- ค. เสื่อผ้าแห้งช้า
- ง. ห้องฟ้าแจ่มใส

เฉลยคำตอบ ค

17. บริเวณใดมีความกดอากาศต่ำที่สุด (ตามความรู้/ความจำ)

- ก. หวานีก
- ข. หุบเขา
- ค. หนองคาย
- ง. ยอดเขา

เฉลยคำตอบ ง

18. ความกดอากาศเปลี่ยนแปลงมีผลต่ออากาศในลักษณะใด (ตามความเข้าใจ)

- ก. ความกดอากาศต่ำลง เกิดพายุ
- ข. ความกดอากาศสูงขึ้น อากาศดี
- ค. ความกดอากาศสูงขึ้น เกิดฝนตก
- ง. ความกดอากาศต่ำลง อากาศร้อน

เฉลยคำตอบ ง

19. เติ่งต้องการวัดความกดอากาศ อุปกรณ์ที่เติ่งต้องนำไปใช้คืออะไร (ตามการนำไปใช้)

- ก. ไฮดรอมิเตอร์
- ข. บารอมิเตอร์
- ค. แอนิมิเตอร์
- ง. เทอร์มومิเตอร์

เฉลยคำตอบ ข

20. อ้อมต้องการวัดความชื้น อุปกรณ์ที่อ้อมต้องนำไปใช้คืออะไร (ถ้าการนำไปใช้)

ก. เทอร์มอมิเตอร์

ข. ไฮกรอมิเตอร์

ค. บารอมิเตอร์

ง. แอนิมอมิเตอร์

เฉลยคำตอบ ข

21. ข้อใดกล่าวถึงความสัมพันธ์ของลมกับอากาศได้ถูกต้องที่สุด (ถ้าความเข้าใจ)

ก. อากาศหนาทำให้ไม่มีลม

ข. ละอองน้ำในอากาศทำให้เกิดลม

ค. อากาศเปลี่ยนแปลงทำให้เกิดพายุ

ง. การเคลื่อนที่ของอากาศทำให้เกิดลม

เฉลยคำตอบ ง

22. อ้มต้องการวัดพิศทางลม อุปกรณ์ที่อ้มต้องนำไปใช้คืออะไร (ถ้าการนำไปใช้)

ก. เทอร์มอมิเตอร์

ข. แอนิมอมิเตอร์

ค. ไฮกรอมิเตอร์

ง. วินด์เคน

เฉลยคำตอบ ง

23. เราสามารถนำความรู้เรื่องลมไปใช้ประโยชน์ได้อย่างไรบ้าง (ถ้าการนำไปใช้)

ก. เล่นว่า

ข. ผลิตกังหันลมสูบน้ำ

ค. ผลิตกระแสไฟฟ้า

ง. ถูกรถทุกข้อ

เฉลยคำตอบ ง

24. ห้องพ้าแบบใดที่เห็นดวงดาวได้ชัดเจนที่สุด (ถ้าความรู้/ความจำ)

ก. ผนังก

ข. เมมมาก

ค. คืนเดือนมีค

ง. พระจันทร์เต็มดวง

เฉลยคำตอบ ค

25. ถ้านักเรียนเดินทางไกลแล้วหลงป่า ในตอนกลางคืน นักเรียนจะหาทิศจากสิ่งใด (ตามการนำไปใช้)

- ก. ดาวตก
- ข. ดาวเหนือ
- ค. ดวงจันทร์
- ง. ดวงอาทิตย์

เฉลยคำตอบ ข

26. ข้อความใดไม่ใช่ลักษณะของดาวเหนือ (ตามความรู้/ความจำ)

- ก. เคลื่อนที่ได้
- ข. ไม่เคลื่อนที่
- ค. มีแรงระบบยับยั้ง
- ง. มีความร้อนในตัวเอง

เฉลยคำตอบ ข

27. เราสามารถนำความรู้เรื่องดาวจราจรเข้าไปใช้ประโยชน์ได้อย่างไร (ตามการนำไปใช้)

- ก. บอกทิศ
- ข. บอกเวลากลางคืน
- ค. นำไปสู่การหาดาวเหนือ
- ง. ให้แสงสว่างในเวลากลางคืน

เฉลยคำตอบ ก

28. ดวงอาทิตย์อยู่ตรงศีรษะของเราคือเวลาใด (ตามความรู้/ความจำ)

- ก. เช้า
- ข. เที่ยง
- ค. บ่าย
- ง. เย็น

เฉลยคำตอบ ข

29. ถ้าให้นักเรียนสังเกตดวงดาวบนท้องฟ้า นักเรียนจะมีวิธีการอย่างไร (ตามการนำไปใช้)

- ก. ใช้ดวงจันทร์เป็นเกณฑ์
- ข. ใช้แผนที่ดาว
- ค. ใช้เข็มทิศ
- ง. ถูกทุกข้อ

เฉลยคำตอบ ข

30.

จากภาพ จะวัดค่ามุมเบย์ได้เท่าไร (ตามความรู้/ความจำ)

- ก. 15 องศา
- ข. 20 องศา
- ค. 90 องศา
- ง. 22 องศา

เฉลยคำตอบ ข

**ตัวอย่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์
ฉบับที่ 3 (ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์) ก่อนเรียน
กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง น้ำ ฟ้า และดวงดาว**

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้ เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ
แบ่งออกเป็น 8 ด้าน โดยแยกเป็นด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
- 1.1 การสังเกต
 - 1.2 การวัด
 - 1.3 การใช้ตัวเลข
 - 1.4 การจำแนกประเภท
 - 1.5 การหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปส และสเปสกับเวลา
 - 1.6 การจัดกระทำสื่อความหมายข้อมูล
 - 1.7 การลงความคิดเห็นจากข้อมูล
 - 1.8 การพยากรณ์
2. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดในแต่ละข้อ และเขียนเครื่องหมาย **X** บนอักษร
หน้าคำตอบ ก ข ค หรือ ง ในกระดาษคำตอบ เช่น ถ้านักเรียนเลือกคำตอบ ก ให้ปูนิตดังนี้

ก	ข	ค	ง
X			

3. ถ้าต้องการเปลี่ยนคำตอบ ให้ทำเครื่องหมาย = ทับคำตอบเดิมดังนี้ **X** แล้วจึงเขียน
เครื่องหมาย **X** บนตัวอักษรเป็นคำตอบใหม่ เช่น ถ้านักเรียนต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่จาก ก
เป็น ค ให้ปูนิตดังนี้

ก	ข	ค	ง
X		X	

4. เมื่อนักเรียนทำข้อสอบเสร็จแล้ว ขอความกรุณาให้นักเรียนนำแบบทดสอบพร้อม
กระดาษคำตอบคืนกับกรรมการคุมห้องสอบ
5. เวลาที่ใช้ในการทำแบบทดสอบ 60 นาที

1. ตะวันฉาย เป้ามองกบุนทองตัวหนึ่งที่อยู่ในกรง ผลการสังเกตคนกบุนทองคือข้อใด
(ทักษะการสังเกต)

- ก. กบุนทองมีอายุ 4 เดือน
 - ข. กบุนทองมีขนสีดำ
 - ค. กบุนทองบินได้ ถ้าอยู่ในกรง
 - ง. กบุนทองเป็นสัตว์มีกระดูกสันหลัง
- เฉลยคำตอบ ข
2. ข้อใดเป็นผลจากการสังเกต (ทักษะการสังเกต)
- ก. เม็ดพืชมีประโภชน์ต่อการแพร่พันธุ์
 - ข. มะม่วงเป็นไม้ยืนต้นที่มีความแข็งแรง
 - ค. พืชมีสองชนิด คือ พืชดอกและพืชไร่ดอก
 - ง. ดอกมะลิมีกลิ่นหอม และมีสีขาว
- เฉลยคำตอบ ง

3. ข้อใดต่อไปนี้เป็นการสังเกต (ทักษะการสังเกต)

- ก. ชุดขาวตัวนี้มีรอยเปื้อน
 - ข. รูปกินน้ำเกิดจากการหักเหของแสง
 - ค. ห้องฟ้ามีเมฆปกคลุมหนาแน่นคงจะมีฝนตก
 - ง. เมื่อสสาร ได้รับความร้อนย่อมขยายตัว
- เฉลยคำตอบ ก

4. ข้อใดเป็นข้อมูลที่ได้จากการสังเกตด้วยผิวกาย (ทักษะการสังเกต)

- ก. ต้นไม้ดันนี้มีขนาดใหญ่มาก
 - ข. ห้องฟ้ามีสีสดใส
 - ค. โลหะชิ้นนี้หนักประมาณ 3 กิโลกรัม
 - ง. เกลือมีรสเค็ม
- เฉลยคำตอบ ง

5. ข้อใดเป็นข้อมูลที่ได้จากการสังเกตผงชูรส (ทักษะการสังเกต)

- ก. ผงชูรสทำมาจากมันสำปะหลัง
 - ข. ผงชูรสเป็นเครื่องปรุงอาหาร
 - ค. ผงชูรสควรเก็บไว้ในภาชนะที่ปิดฝา
 - ง. ผงชูรสมีสีขาว มีความหวาน และมีลักษณะเป็นผลิก
- เฉลยคำตอบ ง

6. สูนขในข้อใดตัวที่สุด (ทักษะการวัด)

- ก. ตัวที่หนึ่งหนัก 5 กิโลกรัม
- ข. ตัวที่สองหนัก 6 กรัม
- ค. ตัวที่สามหนัก 8 กรัม
- ง. ตัวที่สี่หนัก 7 กิโลกรัม

เฉลยคำตอบ ง

7. เก่ง เลี้ยงแม่ไว้ 1 ตัว ถ้าต้องการวัดรอบตัวของแมว ควรใช้เครื่องมือชนิดใด (ทักษะการวัด)

- ก. ไม้เมตร
- ข. สายวัด
- ค. ไม้บรรทัด
- ง. คลิปเมตรโลหะ

เฉลยคำตอบ ข

8. ถ้าต้องการวัดรอบเอวนักเรียนควรเลือกใช้อุปกรณ์ใดเหมาะสมที่สุด (ทักษะการวัด)

- ก. เชือก
- ข. ไม้เมตร
- ค. ไม้บรรทัด
- ง. สายวัด

เฉลยคำตอบ ง

9. พืชในข้อใดมีน้ำหนักมากที่สุด (ทักษะการวัด)

- ก. ทุเรียน 1 ผล
- ข. พรั่ง 1 ผล
- ค. มังคุด 1 ผล
- ง. พุทรา 1 ผล

เฉลยคำตอบ ก

10. พืชในข้อใดมีต้นเด็กที่สุด (ทักษะการวัด)

- ก. ต้นกระเจุด
- ข. ต้นไทร
- ค. ต้นหมากแดง
- ง. ต้นปาล์ม

เฉลยคำตอบ ก

11. เก็บชมพู่มาจากต้น 10 ผล เน่าเสีย 2 ผล จะเหลือชมพู่กี่ผล (ทักษะการใช้ตัวเลข)

ก. 6 ผล

ข. 7 ผล

ค. 8 ผล

ง. 9 ผล

เฉลยคำตอบ ค

12. บ้านเด็กหลูงเมย์ เลี้ยงสุนัขเพศเมีย 7 ตัว สุนัขแต่ละตัวออกลูกครึ่งละ 3 ตัว ถ้าสุนัขทุกตัวออกลูกรวมมีลูกสุนัขทั้งหมดกี่ตัว (ทักษะการใช้ตัวเลข)

ก. 20 ตัว

ข. 21 ตัว

ค. 22 ตัว

ง. 23 ตัว

เฉลยคำตอบ ข

13. มีนกเกาะอยู่บนสายไฟ 19 ตัว บินออกไปเกาะที่ต้นไม้ 3 ตัว จะเหลือนกกี่ตัว
(ทักษะการใช้ตัวเลข)

ก. 15 ตัว

ข. 16 ตัว

ค. 17 ตัว

ง. 18 ตัว

เฉลยคำตอบ ข

จากตารางข้างล่าง ลงตอบคำถามข้อ 14 - 15

ตารางแสดงความสูงของดันถังวันที่ 5 ถึงวันที่ 8

วันที่	ความสูงของดันถัง (ซม.)
5	3
6	5
7	7
8	9

14. ต้นถั่วในวันที่ 8 เจริญเติบโตสูงกว่าในวันที่ 5 กี่เซนติเมตร (ทักษะการใช้ตัวเลข)

ก. 3 ซม.

ข. 4 ซม.

ค. 5 ซม.

ง. 6 ซม.

เฉลยคำตอบ ง

15. ต้นถั่วจากวันที่ 5 ถึงวันที่ 8 มีความสูงเฉลี่ย วันละกี่เซนติเมตร (ทักษะการใช้ตัวเลข)

ก. 1.25 ซม.

ข. 1.50 ซม.

ค. 1.75 ซม.

ง. 2.00 ซม.

เฉลยคำตอบ ง

16. ข้อใดเป็นพืชยืนต้น (ทักษะการจำแนกประเภท)

ก. บัว แหن

ข. ทุเรียน มังคุด

ค. ผักปูิง พักระเนด

ง. มะพร้าว มะเขือ

เฉลยคำตอบ ข

17. นักเรียนคิดว่าสัตว์ 2 กลุ่มนี้แบ่งโดยใช้เกณฑ์ในข้อใด (ทักษะการจำแนกประเภท)

สุนัข แมว หนู

ปลา กุ้ง ปู

ก. ออกลูกเป็นตัว ออกลูกเป็นไข่

ข. มีกระดูกสันหลัง ไม่มีกระดูกสันหลัง

ค. สัตว์บก สัตว์น้ำ

ง. สัตว์ป่า สัตว์เลี้ยง

เฉลยคำตอบ ค

18. ถ้าแบ่งกลุ่มโดยอาศัยเกณฑ์การออกลูก สัตว์ชนิดใดบ้างจัดเป็นพวกเดียวกัน “เป็ด”
(ทักษะการจำแนกประเภท)

ก. แมว

ข. ค้างคาว

ค. นก

ง. หนู

เฉลยคำตอบ ค

19. ถ้าจะจัด “ปู” ไว้พวกเดียวกับ “กุ้ง” ควรใช้หลักเกณฑ์ใดดีที่สุด (ทักษะการจำแนกประเภท)

ก. การมีกระดูกสันหลัง

ข. ที่อยู่อาศัย

ค. ลักษณะร่าง

ง. การเคลื่อนไหว

เฉลยคำตอบ ง

20. นักเรียนคิดว่าเครื่องใช้ต่อไปนี้ถูกแบ่งออกเป็น 2 พวกโดยใช้เกณฑ์อะไร

(ทักษะการจำแนกประเภท)

วิทยุ เครื่องซักผ้า คอมพิวเตอร์

ถังน้ำ เตาแก๊ส โต๊ะกินข้าว

ก. เครื่องใช้ในบ้าน เครื่องใช้ในสำนักงาน

ข. เครื่องใช้ราคาถูก เครื่องใช้ราคาแพง

ค. เครื่องใช้ขนาดเด็ก เครื่องใช้ขนาดใหญ่

ง. อุปกรณ์ที่ต้องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์ที่ไม่ต้องใช้ไฟฟ้า

เฉลยคำตอบ ง

21. ปลูกมังคุดสองต้น เมื่อเวลาผ่านไป 1 สัปดาห์ ความสูงของต้นมังคุดจะเป็นเช่นไร

(ตามทักษะความสัมพันธ์ระหว่างสเปสกับสเปสและสเปสกับเวลา)

ก. สูงขึ้นประมาณ 1 เซนติเมตร

ข. เติบโตประมาณ 1 เซนติเมตร

ค. มีขนาดเท่าเดิม

ง. ถูกทุกข้อ

เฉลยคำตอบ ก

22. ปกรณ์ยืนหันหน้าไปทางทิศเหนือ อยากรู้ว่าทางซ้ายมีของปกรณ์คือทิศใด
(ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างสเปลสกับสเปลและสเปลกับเวลา)

- ก. ทิศใต้
- ข. ทิศตะวันตก
- ค. ทิศตะวันออก
- ง. ทิศตะวันตกเฉียงใต้

เฉลยคำตอบ ข

23. บ้านคิมตั้งอยู่ด้านทิศตะวันตกของบ้านพาย บ้านของแยมอยู่ด้านทิศตะวันออกของบ้านพาย
อยากรู้ว่าบ้านของแยมตั้งอยู่ทางด้านใดของบ้านคิม (ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างสเปล
กับสเปลและสเปลกับเวลา)

- ก. ด้านทิศเหนือ
- ข. ด้านทิศใต้
- ค. ด้านทิศตะวันออก
- ง. ด้านทิศตะวันตก

เฉลยคำตอบ ค

24. ต้นมะพร้าวอยู่ทางซ้ายมีของธนารานา ยืนอยู่หน้าถนน แสดงว่าต้นมะพร้าวอยู่ทางด้านใดของถนน
(ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างสเปลสกับสเปลและสเปลกับเวลา)

- ก. ด้านหน้า
- ข. ด้านหลัง
- ค. ด้านทิศตะวันออก
- ง. ด้านทิศตะวันตก

เฉลยคำตอบ ก

25. ผู้เชือกที่ข้อเท้าของเมวด้านขวา เมื่อยืนหันหน้าเข้าหากระจะเจาะ จะปรากฏภาพเท้าซ้ายไหน
(ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างสเปลสกับสเปลและสเปลกับเวลา)

- ก. เท้าขวา
- ข. เท้าซ้าย
- ค. เท้าทั้งสองข้าง
- ง. ไม่มีข้ออุก

เฉลยคำตอบ ข

26. เก่งทำการทดลองวัดอุณหภูมิห้องเรียนเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ ถ้านักเรียนเป็นเก่งจะนำเสนอข้อมูลอย่างไร (ทักษะการจัดกรรษทำสื่อความหมายข้อมูล)

ก. กราฟเส้น

ข. แผนภูมิแท่ง

ค. แผนภูมิวงกลม

ง. กราฟรูปภาพ

เฉลยคำตอบ ก

ให้นักเรียนใช้ข้อมูลต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 27-28

สัตว์	อาหารที่กิน
สุนัข	สัตว์
นก	พืชและสัตว์
กระต่าย	พืช
ไก่	พืชและสัตว์
วัว	พืช

27. สัตว์ที่กินสัตว์เป็นอาหาร ได้แก่ข้อใด (ทักษะการจัดกรรษทำสื่อความหมายข้อมูล)

ก. กระต่าย

ข. วัว

ค. สุนัข

ง. ไม่มีข้อใด

เฉลยคำตอบ ค

28. สัตว์ข้อใดกินพืชเป็นอาหาร (ทักษะการจัดกรรษทำสื่อความหมายข้อมูล)

ก. กระต่าย

ข. วัว

ค. ถูกทั้งข้อ ก และ ข

ง. ไม่มีข้อถูก

เฉลยคำตอบ ค

29. ถ้าต้องการให้ผู้อื่นเข้าใจลักษณะของช้าง โดยไม่ต้องบอกชื่อ เราชารใช้วิธีใด
(ทักษะการจัดกระทำสื่อความหมายข้อมูล)

- ก. เขียนเป็นตัวเลข
- ข. เขียนบรรยายลักษณะ
- ค. เขียนกราฟแท่ง
- ง. เขียนวงจร

เฉลยคำตอบ ข

30. ถ้าเรย์ต้องการให้เพื่อนๆ ไปศึกษาพันธุ์สัตว์ไม้ในป่า เรย์ควรบอกข้อมูลอะไรบ้าง ตามลำดับ
(ทักษะการจัดกระทำสื่อความหมายข้อมูล)

1. วัน/เวลาที่เดินทางออกจากป่า
2. จำนวนหนูบ้านที่เดินทางผ่าน
3. ลักษณะพื้นที่ที่กลับวัยไม้มักเจริญเติบโต
4. ทิศทางและระยะทางที่สามารถไปถึง

ก. 1, 2, 3

ข. 4, 1, 2

ค. 4, 3, 1

ง. 3, 4, 2

เฉลยคำตอบ ค

31. ต้นพืชที่ถูกบังแสงจะพยายามเบนลำตัวหรือกิ่งก้านเข้าหาแสง นักเรียนเห็นด้วยหรือไม่ เพราะ
เหตุใด (ทักษะการลงความคิดเห็นจากข้อมูล)

- ก.เห็นด้วย เพราะต้องการปรับตัว
- ข.เห็นด้วย เพราะต้องการเปลี่ยนสีของใบ
- ค.ไม่เห็นด้วย เพราะมีอากาศอยู่แล้ว
- ง.ไม่เห็นด้วย เพราะมีдинอยู่แล้ว

เฉลยคำตอบ ก

32. “นำกระถางดอกไม้ไปไว้ในห้องนอน ปรากฏว่าไม่นานต้นไม้ตาย” จากข้อความสาเหตุในข้อใดที่ทำให้ต้นไม้ตาย (ทักษะการลงความคิดเห็นจากข้อมูล)

- ก. ต้นไม้แตกกิ่งก้านและยอดอ่อน
- ข. กิ่งของต้นไม้แห้งและเปรอะ
- ค. ต้นไม้ไม่ได้รับแสงแดดพอเพียงจึงสัมเคราะห์อาหารไม่ได้
- ง. ใบของต้นไม้เปลี่ยนเป็นสีเหลืองแล้วล่วงลงมา

เฉลยคำตอบ ค

33. “ปีปี เลี้ยงปลาไว้ทั้งหมด 7 ตัว เมื่อสักคราห์ที่ผ่านมา ปลาตายไป 3 ตัว ลักษณะของปลาที่ตาย มีดุสีขาวบริเวณลำตัว และบริเวณหางเน่าเปื่อย” ข้อความใด เป็นคำอธิบายที่ดีที่สุดสำหรับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น (ทักษะการลงความคิดเห็นจากข้อมูล)

- ก. ปลาได้รับเชื้อโรคจึงตาย
- ข. ปลาที่เหลือมีอาการดีขึ้น
- ค. ปลาไม่ความเป็นอยู่อย่างโดยเดียว
- ง. ปลาสามตัวที่เหลือจะตายในวันอาทิตย์

เฉลยคำตอบ ก

34. เมื่อปลูกต้นข้าวโพดในที่มีแสงสว่างกับปลูกในที่มีดี เมื่อเวลาผ่านไป 1 สัปดาห์ ได้ผลดังนี้ (ทักษะการลงความคิดเห็นจากข้อมูล)

ต้นข้าวโพดที่ปลูกในที่มีแสงสว่าง	ต้นข้าวโพดที่ปลูกในที่มีดี
1. ใบมีสีเขียว	1. ใบมีสีขาวซีด และเหลือง
2. ลำต้นแข็งแรง ตั้งตรง	2. ลำต้นอ่อน ไม่ตั้งตรง

สรุปได้ว่า พืชต้องการแสงสว่างในการสัมเคราะห์แสง

นักเรียนใช้ข้อมูลใดในการลงความคิดเห็น

- ก. จำนวนของต้นข้าวโพดในที่มีดี
- ข. จำนวนใบของต้นข้าวโพดในที่สว่าง
- ค. ลักษณะของลำต้น และสีของใบข้าวโพด
- ง. ลักษณะการดูดซึมอาหารของต้นข้าวโพด

เฉลยคำตอบ ค

35. มีน้ำขับลมไก่สี่แยกในตัวเมือง มองเห็นสัญญาณไฟจุดเฉินของรถพานาลข้างหน้า และมีรถติดกันเป็นแทวยาวทั้งๆ ที่มีสัญญาณไฟเขียวแล้ว” ความเห็นของมีน้ำข้อใดเหมาะสม
(ทักษะการลงความคิดเห็นจากข้อมูล)

ก. ไฟเขียวค้าง

ข. มีความช้ามดันน

ค. เกิดอุบัติเหตุ

ง. มีการชุมนุมประท้วง

เฉลยคำตอบ ค

36. ทดลองบีบม่านบนกล่องดอกกุหลาบและกล่องดอกชบา ตั้งเกตการเปลี่ยนสีของกล่องดอกไม้ทั้งสอง นักเรียนคาดว่าจะเกิดผลอย่างไร (ทักษะการพยากรณ์)

ก. กล่องดอกไม้ทั้งสองจะเปลี่ยนสี

ข. นำม่านมาปรับเปลี่ยน

ค. กล่องดอกกล้อยไม้จะหาย

ง. กล่องดอกชบาจะเป็นสีเทา

เฉลยคำตอบ ก

37. จับสัตว์ป่ามาทำอาหารของร้านอาหารเป็นจำนวนมาก จะเกิดอะไรขึ้นในอนาคต
(ทักษะการพยากรณ์)

ก. สิ่งแวดล้อมสมบูรณ์มากขึ้น

ข. สัตว์ป่าขยายพันธุ์มากขึ้น

ค. สัตว์อพยพหายถืน

ง. สิ่งแวดล้อมไม่สมดุล

เฉลยคำตอบ ง

38. ปลาการ์ตูนเป็นปลา哪่ำเค็ม หากเรานำปลาการ์ตูนไปเลี้ยงในน้ำจืด ผลกระทบจะเป็นอย่างไร
(ทักษะการพยากรณ์)

ก. ปลาการ์ตูนจะเปลี่ยนสี

ข. ปลาการ์ตูนจะเจริญเติบโตเร็วขึ้น

ค. ปลาการ์ตูนจะกล้ายพันธุ์

ง. ปลาการ์ตูนจะตาย

เฉลยคำตอบ ง

39. 4, 8, 12, 16,..... จำนวนต่อไปคือจำนวนใด (ทักษะการพยากรณ์)

ก. 18

ข. 20

ค. 22

ง. 24

เฉลยคําตอบ ข

40. 25, 20, 15,..... จำนวนต่อไปคือจำนวนใด (ทักษะการพยากรณ์)

ก. 8

ข. 10

ค. 13

ง. 24

เฉลยคําตอบ ข

แบบสอบถามความพึงพอใจ

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง นำ ฟ้า และดวงดาว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบวงจรการเรียนรู้ 7 E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำ丹

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย () ลงในช่องทางขวามือที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียน

มากที่สุดเพียงช่องเดียว

- 5 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก
- 3 หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย
- 1 หมายถึง ระดับความพึงพอใจที่สุด

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	มาก ที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
ด้านสาระการเรียนรู้					
1. เนื้อหาและกิจกรรมเหมาะสมกับผู้เรียน					
2. เนื้อหาและกิจกรรมเหมาะสมกับเวลา					
3. เนื้อหาและทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ขั้นพื้นฐานเหมาะสมกับผู้เรียน					
4. เนื้อหาที่เรียนเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและ สามารถนำไปใช้ได้จริง					
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
5. กิจกรรมขึ้นนำเข้าสู่บทเรียน					
6. การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ของครุ					
7. นักเรียนมีความสุขกับการร่วมกิจกรรม					
8. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครุกับนักเรียน					
9. ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมระหว่างนักเรียน กับนักเรียน					

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	มาก ที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
10. การฝึกทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
11. ความยากง่ายของเนื้อหาในบทเรียน					
12. ความเหมาะสมของเนื้อหาและเวลาในการจัดกิจกรรม					
13. กิจกรรมขั้นการสอนโดยใช้รูปแบบของจราจรการเรียนรู้ 7E ร่วมกับเทคนิคการใช้คำาน					
14. การร่วมกันอภิปรายเพื่อหาข้อสรุป					
15. กิจกรรมขั้นนำไปใช้					
ด้านสื่อการเรียนรู้					
16. ใช้สื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายและน่าสนใจ					
17. ส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างห้องเรียน					
ด้านการวัดและประเมินผล					
18. ครอบคลุมเนื้อหาและตรงตามจุดประสงค์					
19. มีโอกาสทราบผลการประเมินของตนเองและของกลุ่ม					
20. นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลงานของตนเองและของเพื่อน					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล

นางสาวณัฐกา นาเดือน

วัน เดือน ปีเกิด

18 มกราคม 2532

สถานที่เกิด

จังหวัดตรัง

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

2/4 หมู่ที่ 1 ตำบลทุ่งมะพร้าว อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา
รหัสไปรษณีย์ 82120

ประวัติการศึกษา

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาชีววิทยา

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จังหวัดสงขลา

พ.ศ. 2556

หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยทักษิณวิทยาเขตสงขลา จังหวัดสงขลา

